

ET

ET

ET

EUROOPA KOMISJON

Brüssel 21.12.2010
KOM(2010) 799 lõplik

2010/0385 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

**millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb
teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ÜTK määrus)**

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

- **Ettepaneku põhjused ja eesmärgid**

Ettepaneku eesmärk on viia nõukogu määrus (EÜ) nr 1234/2007¹ (ühise turukorralduse kohta) vastavusse komisjoni delegeeritud volituste ja rakendamisolituste vahelise eristusega, mis võeti kasutusele Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklitega 290 ja 291.

Lisaks hõlmab käesolev ettepanek terviklikkuse huvides nõukogu määruse (EÜ) nr 1234/2007 muutmise ettepanekuid, mille komisjon on juba eraldi esitanud Euroopa Parlamendile ja nõukogule ning mis parandavad seega ühise turukorralduse arusaadavust ja sellele juurdepääsetavust kõigi sidusrühmade jaoks.

- **Üldine taust**

Delegeeritud ja rakendamisolitused

Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklitega 290 ja 291 eristatakse selgelt ühelt poolt komisjonile delegeeritud õigust võtta vastu muid kui seadusandlikke akte ning teiselt poolt komisjonile antud õigust võtta vastu rakendusakte.

- Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 290 võimaldab seadusandjal delegeerida komisjonile õiguse võtta vastu muid kui seadusandlikke akte, mis on üldkohaldatavad ja mis täiendavad või muudavad seadusandliku akti teatavaid mitteolemuslikke osi. Komisjoni vastuvõetud õigusakte nimetatakse uues aluslepingus kasutatava terminoloogia kohaselt „delegeeritud õigusaktideks” (artikli 290 lõige 3).
- Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 291 kohaselt võtavad liikmesriigid vastu kõik siseriikliku õiguse meetmed, mis on vajalikud liidu õiguslikult siduvate aktide rakendamiseks. Kõnealuste aktidega saab komisjonile anda rakendamisolitused, kui selliste aktide rakendamiseks on vaja ühetaolisi tingimusi. Komisjoni vastuvõetud õigusakte nimetatakse uues aluslepingus kasutatava terminoloogia kohaselt „rakendusaktideks” (artikli 291 lõige 4).

Nõukogu määruse (EÜ) nr 1234/2007 kavandatud vastavusseviimine Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklitest 290 ja 291 tulenevate uute nõuetega põhineb komisjoni olemasolevate, määruse (EÜ) nr 1234/2007 kohaste volituste hoolikal kvalifitseerimisel kas „delegeeritud õigusaktideks” või „rakendusaktideks”, mis tehti arvestades komisjoni poolt praeguste volituste alusel vastu võetud rakendusmeetmeid.

Seoses vastavusseviimisega on ette valmistatud määruse (EÜ) nr 1234/2007 läbivaatamise ettepaneku eelnõu. Selle eelnõuga antakse seadusandjale volitused määratleda ühise põllumajanduspoliitika põhijooned. Seadusandja määrab kindlaks

¹ ELT L 299, 16.11.2007, lk 1.

ühise turukorralduse üldsuunised ja aluspõhimõtted. Näiteks määrab seadusandja kindlaks turusekkumismeetmete, tootmise piiramise süsteemide ja abikavade eesmärgid. Seadusandja sätestab ka impordi- ja ekspordilitsentside süsteemi kehtestamise põhimõtte, turustamis- ja tootmiseeskirjade põhielemendid ning karistuste, vähendamiste ja väljajätmiste kohaldamise põhimõtte. Samuti kehtestab seadusandja konkreetsete sektorite erisätteid.

Vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 290 annab seadusandja komisjonile volituse täiendada või muuta süsteemi teatavaid mitteolemuslikke osi. Komisjoni delegeeritud õigusaktiga võidakse seega määrata täiendavaid elemente, mis on vajalikud seadusandja poolt kehtestatud ühise turukorralduse nõuetekohaseks toimimiseks. Näiteks võtab komisjon vastu delegeeritud õigusaktid, et kehtestada ettevõtjatele kavas osalemise tingimused, litsentsi väljaandmisega seotud kohustused ning vajaduse korral ka see, kas sõltuvalt majanduslikust olukorrast on litsentsi väljaandmisel vaja tagatist. Samuti delegeerib seadusandja komisjonile õiguse võtta meetmeid, et kehtestada toodete abikõlblikkuse kriteeriumid seoses turusekkumisega. Lisaks võib komisjon vastu võtta delegeeritud õigusakte seoses mõistetega.

Vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 291 vastutavad seadusandja kehtestatud süsteemi rakendamise eest liikmesriigid. Siiski on vaja tagada süsteemi ühetaoline kohaldamine liikmesriikides. Seepärast annab seadusandja komisjonile rakendamisvolitused kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 291 lõikega 2 seoses ühise turukorralduse rakendamise ühetaoliste tingimustega ja liikmesriikide rakendatavate kontrollide üldise raamistikuga.

Nõukogu volitused Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 43 lõike 3 kohaselt

Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 43 lõikes 3 on sätestatud et „nõukogu võtab komisjoni ettepaneku põhjal vastu meetmed hindade ja maksude, toetuste ja koguseliste piirangute kehtestamise (...) kohta”. Kõnealune säte on erand Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 43 lõikest 2, mille kohaselt on nõutud seadusandliku tavamenetluse kasutamist, et „kehtestada põllumajandusturgude ühine korraldus ja muud ühise põllumajanduspoliitika eesmärkide saavutamiseks vajalikud sätteid.” Selline ülesehitus kajastab Lissaboni lepingu üldist suundumust, mille kohaselt on seadusandlik tavamenetlus ELi õigusaktide vastuvõtmise tavamenetlus.

Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 43 lõikest 3 tehtud erandit tuleb seepärast tõlgendada kitsendavalt, et seadusandja saaks rakendada oma seadusandlikke volitusi Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 43 lõike 2 kohaselt. Seega reguleerib seadusandja ühise põllumajanduspoliitika põhielemente ning teeb poliitilisi otsuseid, mis kujundavad selle struktuuri, vahendeid ja mõju. Seepärast tuleks Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 43 lõikes 3 sätestatud erimenetlust kohaldada üksnes juhul, kui kõnealuses sättes osutatud asjaolu ei kuulu seadusandjale Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 43 lõike 2 kohaselt jäetud poliitilise põhiotsuste hulka. Kui selline asjaolu on *lahutamatu* seotud seadusandja poolt tehtava otsuse poliitilise sisuga, siis Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 43 lõiget 3 ei kohaldata.

Seega põhineb ettepanek järgmistel põhimõtetel.

- Ühise põllumajanduspoliitika (ÜPP) struktuuri ja põhielementide üle otsustab seadusandja (Euroopa Parlament ja nõukogu). Näiteks riiklik sekkumine

(sealhulgas raamistik, mille kohaselt määrab komisjon teatavad sekkumishinnad kindlaks hankemenetluste teel) ning määrusega 1234/2007 kehtestatud piima- ja suhkrukvoodi süsteemid peaksid jääma seadusandja otsustada, kuna need on lahutamatu seotud seadusandja kehtestatud süsteemi sisu mõistega ja süsteemi piiridega.

- Nõukogu võtab artikli 43 lõikes 3 osutatud hindade ja maksude, toetuste ja koguseliste piirangute kehtestamise meetmed, mis ei kuulu Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 43 lõike 2 reguleerimisalasse. Komisjon esitab määruse ettepaneku Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 43 lõike 3 põhjal seoses artikliga 21 või kohustusliku eraladustusabi andmise tingimuste kohta, artikliga 99 tootmistoetuse kohta suhkrusektoris, artiklitega 101 ja 102 toetuste kohta piima- ja piimatootesektoris, artikliga 108 toetuse kohta õpilaste varustamiseks piimatoodetega, artikliga 155 siidiussisektori toetuste kohta, artikliga 273 eksporditoetuste kohta ning artikliga 281 elustaimede ekspordi miinimumhindade kohta. Kõnealuste sätete puhul on kavandatud määrustega ette nähtud, et toetussummad, eksporditoetused ja ekspordi miinimumhinnad määrab kindlaks nõukogu Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 43 lõike 3 kohaselt ja selliste toetuste summad, toetused ja hinnatasemed peaks kindlaks määrama komisjon rakendusaktidega.

Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 43 lõike 3 on iseseisev alus õigusaktide vastuvõtmiseks nõukogu poolt. Siiski osutatakse ettepanekus Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 43 lõike 3 kohaldamisel selguse huvides sõnaselgelt kõnealusele klauslile kõigi asjakohaste ühise turukorralduse sätete puhul. Komisjon esitab Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 43 lõike 3 kohaselt vajalikud ettepanekud sobival ajal nõukogule.

- **Ettepaneku valdkonnas kehtivad õigusnormid**

Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklid 290 ja 291.

- **Kooskõla Euroopa Liidu muude tegevuspõhimõtete ja eesmärkidega**

Ei kohaldata.

2. HUVITATUD ISIKUTEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

- **Konsulterimine huvitatud isikutega**
- **Ekspertiarvamuste kogumine ja kasutamine**

Huvitatud isikute ega välisekspertidega ei olnud vaja konsulteerida, kuna ettepanek viia nõukogu määrus (EÜ) nr 1234/2007 vastavusse Lissaboni lepinguga on institutsioonidevaheline küsimus, mis on seotud kõigi nõukogu määrustega.

- **Mõju hindamine**

Mõjuhindang ei ole vajalik, kuna ettepanek viia nõukogu määrus (EÜ) nr 1234/2007 vastavusse Lissaboni lepinguga on institutsioonidevaheline küsimus, mis on seotud kõigi nõukogu määrustega.

3. **ETTEPANEKU ÕIGUSLIK KÜLG**

- **Kavandatud meetmete kokkuvõte**

Määrata nõukogu määruses (EÜ) nr 1234/2007 kindlaks komisjoni delegeeritud ja rakendamisvolitused ning kehtestada vastavate õigusaktide vastuvõtmiseks vajalik menetlus.

Käesolevasse ettepanekusse on kaasatud järgmised ettepanekud:

- i) Euroopa Parlamendi õigusloomega seotud resolutsioon (23. november) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse ettepaneku kohta, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1234/2007 (ühise turukorralduse määrus) seoses Saksamaa alkoholimonopoli raames antava abiga (KOM(2010) 336 (lõplik));
- ii) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse ettepanek, millega muudetakse nõukogu määrusi (EÜ) nr 1290/2005 ja (EÜ) nr 1234/2007 liidus enim puudust kannatavatele isikutele toiduabi jaotamisega (KOM(2010) 486 (lõplik));
- iii) Ettepanek muuta nõukogu määrust (EÜ) nr 1234/2007 seoses turustamisstandarditega [tegevuskava 2010/AGRI/010];
- iv) Ettepanek muuta nõukogu määrust (EÜ) nr 1234/2007 seoses lepinguliste suhetega piima- ja piimatootesektoris [tegevuskava 2010/AGRI/026].

- **Õiguslik alus**

Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 42 esimene lõik ja artikli 43 lõige 2.

- **Subsidiaarsuse põhimõte**

Põllumajanduspoliitika on ELi ja liikmesriikide jagatud pädevus. See tähendab, et seni kuni EL ei ole õigusakte sätestanud, säilitavad liikmesriigid oma pädevuse. Käesoleva ettepaneku eesmärk on üksnes kohandada ühist turukorraldust Lissaboni lepinguga kehtestatud uute nõuetega. Seega ei mõjuta käesolev ettepanek liidu senist lähenemisviisi.

- **Proportsionaalsuse põhimõte**

Ettepanek on proportsionaalsuse põhimõttega kooskõlas.

- **Õigusakti valik**

Kavandatud õigusakt(id): Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus.

Muud meetmed ei oleks asjakohased järgmis(t)el põhjus(t)el: otsene kohaldamine on ÜPP olemuse ja selle majandamisnõuete tõttu ÜPPga seotud õigusaktide puhul hädavajalik.

4. MÕJU EELARVELE

Käesoleva meetmega ei kaasne täiendavaid liidu kulusid.

5. TÄIENDAV TEAVE

- **Lihtsustamine**

Ettepanek parandab ühise turukorralduse arusaadavust ja juurdepääsetavust, sest nõukogu määrust (EÜ) nr 1234/2007 on oluliselt muudetud.

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ÜTK määrus)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 42 esimest lõiku ja artikli 43 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,²

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust,³

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt⁴

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ÜTK määrus),⁵ on muudetud mitu korda. Lissaboni lepingu jõustumise tõttu tuleb teha täiendavaid muudatusi, et viia Euroopa Parlamendile ja nõukogule ning eelkõige komisjonile antud volitused vastavusse Euroopa Liidu toimimise lepingu (edaspidi „alusleping”) artiklitega 290 ja 291. Arvestades nende muudatuste ulatust, on asjakohane tunnistada määrus (EÜ) nr 1234/2007 kehtetuks ja asendada see uue ÜTK määrusega. Tehnilise lihtsustamise huvides on asjakohane inkorporeerida nõukogu 2. mai 1972. aasta määrus (EMÜ) nr 922/72 (millega sätestatakse siidiusside kasvatamiseks abi andmise üldeeskirjad 1972/73. kasvatusaastaks)⁶ käesolevasse määrusesse. Seepärast tuleks ka määrus (EMÜ) nr 922/72 kehtetuks tunnistada.
- (2) Aluslepingu artikli 43 lõike 3 kohaselt võtab nõukogu meetmed hindade ja maksude, toetuste ja koguseliste piirangute kehtestamiseks. Selguse huvides tuleks aluslepingu artikli 43 lõike 3 kohaldamisel käesolevas määruses sõnaselgelt osutada asjaolule, et nõukogu võtab meetmed kõnealuse artikli alusel.

² ELT C [...], [...], lk [...].

³ ELT C [...], [...], lk [...].

⁴ ELT C [...], [...], lk [...].

⁵ ELT L 299, 16.11.2007, lk 1.

⁶ EÜT 106, 5.5.1972, lk 1.

- (3) Käesolev määrus peaks sisaldama kõiki ÜTK määruse põhielemente. Hindade ja maksude, toetuste ja koguseliste piirangute kehtestamine on teatavatel juhtudel lahutamatu seotud kõnealuste põhielementidega.
- (4) Komisjonile tuleks anda volitus võtta vastu delegeeritud õigusakte vastavalt aluslepingu artiklile 290, et täiendada või muuta käesoleva määruse teatavaid mitteolemuslikke osi. Tuleks kindlaks määrata sellised osad, mida komisjonil on õigus muuta, samuti tingimused, mille alusel selline delegeerimine peab toimuma.
- (5) Kiirmenetlust tuleks kasutada erandjuhtudel, kui see osutub vajalikuks, et reageerida tõhusalt ja tulemuslikult turuhäirete ohule või tekkinud turuhäirete korral. Kiirmenetluse valik peaks olema põhjendatud ning tuleks täpsustada juhud, mil kiirmenetlust tuleks kasutada.
- (6) Aluslepingu artikli 291 kohaselt peaksid liikmesriigid vastutama käesoleva määrusega kehtestatud põllumajandusturgude ühise korralduse (edaspidi „ÜTK”) rakendamise eest. Et tagada ÜTK ühetaoline rakendamine liikmesriikides ja vältida konkurentsimoonutusi ja ettevõtete vahelist diskrimineerimist, peaks komisjonil olema õigus aluslepingu artikli 291 lõike 2 kohaselt rakendusakte vastu võtta. Seetõttu tuleks komisjonile kõnealuse sätte kohaselt anda rakendamisvolitused, eelkõige seoses ühetaoliste tingimustega, mille alusel kohaldatakse turusekkumismeetmeid, ning seoses toetuskavade rakendamise ühetaoliste tingimustega ning turustamist ja tootmist käsitletavate kohaldamiseeskirjade ning kolmandate riikidega kauplemise eeskirjadega. Komisjon peaks määratlema ka liikmesriikide kohaldatavate kontrollide miinimumnõuded.
- (7) Lisaks tuleks ÜTKga kehtestatud kavade tõhususe tagamiseks anda komisjonile vajalikud volitused seoses turukorraldusmeetmete ja igapäevase töökorralduse ülesannetega. Selleks et tagada ÜTK nõuetekohane toimimine, tuleks komisjonile anda ka õigus reguleerida teatavaid küsimusi, mis on pigem tehnilise iseloomuga, ja vastu võtta eeskirjad teatiste, teabe ja aruandluse kohta ning kehtestada menetlused ja tehnilised kriteeriumid seoses turutoetuse saamise tingimustele vastavate toodete ja ettevõtjatega. Lisaks peaks komisjon ÜTK nõuetekohase toimimise tagamiseks kindlaks määrama eelkõige ka kuupäevad, tähtajad, vahetuskursi rakendusjuhud, võrdlusperioodid ja intressimäärad, ning abikavade puhul tuleks komisjonile anda eelkõige õigus määrata kindlaks abi ja võtta vastu eeskirjad kavade juhtimise, kontrollimise ja hindamise kohta ning avalikustada makstud toetuste kasutamine ning eeskirjad seoses sotsiaalprogrammide rakendamisega. Komisjonile tuleks anda õigus määratleda toetuse maksmise ja ettemakse tegemise kord.
- (8) Ühise turukorralduse eesmärkide saavutamiseks ning selle põhimõtete järgimiseks tuleks komisjonile anda õigus vastu võtta eeskirjad, sealhulgas selliste kavade haldamise kohta, mille eesmärk on piirata piima, suhkru ja veini tootmist, ning eeskirjad kontrollimise kohta; komisjonile tuleks anda ka õigus määrata kindlaks tagatiste summa, alusetult makstud summade tagasimaksmise eeskirjad ja kord ning võtta vastu eeskirjad turutoetuse lepingute kohta.
- (9) Et kohaldamine oleks kogu liidus veinisektori puhul ühetaoline, tuleks komisjonile anda õigus kontrollida, kas päritolunimetuste ja geograafiliste tähiste ning traditsiooniliste nimetuste taotlused vastavad käesolevas määruses sätestatud tingimusele. Veinisektori toodete esitusviisi ja märgistamise suhtes tuleks komisjonile

anda pädevus vastu võtta kõik vajalikud eeskirjad seoses menetluste, teatiste ja tehniliste kriteeriumidega.

- (10) Käesoleva määrusega kehtestatud õigusraamistiku eesmärkide saavutamiseks peaksid komisjonil olema püsivad järelevalvevolitused seoses tootjaorganisatsioonide, tootjarühmade, tootmisharudevaheliste organisatsioonide ja ettevõtjate organisatsioonide teatavate tegevustega. Lisaks tuleks ühise turukorraldusega määratletud struktuuri ja selle oluliste näitajate säilitamiseks anda komisjonile pädevus vastu võtta kõik vajalikud eeskirjad seoses erakorraliste turumeetmetega ja erakorraliste juhtimismeetmetega, mis on ette nähtud kiireloomuliste ja ettenägematute probleemide lahendamiseks ühes või enamas liikmesriigis.
- (11) Kui ei ole teisiti sätestatud, peaks komisjon võtma kõnealused rakendusaktid vastu kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr XX/XXXX [määruse pealkiri].
- (12) Teatavate käesoleva määruse kohaste meetmete puhul, mis nõuavad kiiret tegutsemist või mis on seotud üksnes üldsätete kohaldamisega konkreetsete olukordade puhul ilma konfidentsiaalsuseeskirjadeta, tuleks komisjonile anda õigus vastu võtta rakendusakte ilma komitee abita.
- (13) Lisaks peaks komisjonil olema õigus täita teatavaid haldus- või juhtimisülesandeid, mis ei eelda delegeeritud õigusaktide või rakendusaktide vastuvõtmist.
- (14) Asendamine uue ÜTK määrusega ei tohiks kahtluse alla seada ühises põllumajanduspoliitikas (edaspidi „ÜPP”) aastate jooksul tehtud poliitilisi otsuseid. Seepärast on käesoleva määruse eesmärk peamiselt komisjonile antud volituste vastavusse viimine Lissaboni lepinguga. See ei tohiks seega tunnistada kehtetuks või muuta olemasolevaid sätteid, mille puhul jääb kehtima olemasolev põhjendus, välja arvatud juhul kui kõnealused sätted on vananenud; käesoleva määrusega ei nähta ette ka uusi eeskirju ega meetmeid. Sellisest lähenemisviisist on tehtud erand liidus enim puudust kannatavatele isikutele toiduainete jaotamise puhul ning Saksamaa alkoholimonopoli raames antava abi puhul. Turustamisstandardeid käsitlevad sätted kajastavad kvaliteedipoliitika ulatusliku läbivaatamise raames tehtud ettepanekuid.
- (15) Teravilja, riisi, suhkru, kuivsööda, seemnete, oliiviõli ja lauaoliivide, lina ja kanepi, puu- ja köögivilja, banaanide, piima ja piimatoodete ning siidiusside puhul tuleks kindlaks määrata turustusaastad, mis on peamiselt kohandatud nende toodete vastavatele bioloogilistele tootmistsüklitele.
- (16) Turgude stabiliseerimiseks ja põllumajandusega tegelevale rahvastikuosale rahuldava elatustaseme tagamiseks on eri sektorites paralleelselt otsetoetuskavade kasutuselevõtmisega välja töötatud hinnatoetuse diferentseeritud süsteem, milles võetakse ühest küljest arvesse iga sektori vajadusi, teisalt aga eri sektorite omavahelist sõltuvust. Neid meetmeid rakendatakse riikliku sekkumise või vajaduse korral eraladustusabi maksmise vormis teravilja-, riisi-, suhkru-, oliiviõli ja lauaoliivide, veiseliha- ja vasikaliha-, piima- ja piimatoot-, sealih- ning lamba- ja kitselihasektori suhtes. Käesoleva määruse eesmärged seoses määrusesse (EÜ) nr 1234/2007, eelkõige nõukogu 19. jaanuari 2009 määrusega (EÜ) nr 72/2009 (milles käsitletakse ühise põllumajanduspoliitika muudatusi, muutes määrusi (EÜ) nr 247/2006, (EÜ) nr 320/2006, (EÜ) nr 1405/2006, (EÜ) nr 1234/2007, (EÜ) nr 3/2008 ja (EÜ)

nr 479/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 1883/78, (EMÜ) nr 1254/89, (EMÜ) nr 2247/89, (EMÜ) nr 2055/93, (EÜ) nr 1868/94, (EÜ) nr 2596/97, (EÜ) nr 1182/2005 ja (EÜ) nr 315/2007)⁷ tehtavaid hilisemaid muudatusi arvestades ja nendes esitatud põhjenduste alusel on seega vaja säilitada varem väljatöötatud vahenditega ette nähtud hinnatoetusmeetmed, tegemata neisse olulisi muudatusi võrreldes varasema õigusliku olukorraga.

- (17) Selguse ja läbipaistvuse huvides tuleks neid meetmeid reguleerivad sätted allutada ühisele struktuurile, säilitades samas igas sektoris järgitava poliitika. Selleks on asjakohane eristada võrdlus- ja sekkumishindu.
- (18) Teravilja-, veise- ja vasikaliha, piima- ja piimatoodete turu ühine korraldus sisaldas sätteid, mille kohaselt võis nõukogu hinnatasemeid muuta, tegutsedes Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikli 37 lõikes 2 sätestatud korras. Arvestades hinnasüsteemide tundlikkust, tuleks täpsustada, et aluslepingu artikli 43 lõike 2 kohane hinnatasemete muutmise võimalus kehtib kõigi käesoleva määrusega hõlmatud sektorite suhtes.
- (19) Võrdlushind tuleb määrata kindlaks valge suhkru ja toorsuhkru standardkvaliteedi kohta. Sellised standardkvaliteedid peaksid vastama liidus toodetud suhkru tüüpilisele keskmisele kvaliteedile ja need tuleks kindlaks määrata suhkrukaubanduses kasutatavate kriteeriumide alusel. Standardkvaliteete peab olema võimalik uuesti läbi vaadata, et võtta arvesse eelkõige turunõudeid ja tehnilise analüüsi arengut.
- (20) Selleks et tagada usaldusväärne teave hindade kohta liidu suhkruturgudel, tuleks käesoleva määrusega ette näha hinnaaruandluse süsteem, mille põhjal tuleks kindlaks määrata valge suhkru turuhinna tasemed.
- (21) Määrusega (EÜ) nr 72/2009 tehtud muudatuste kohaselt on teravilja, riisi, või ja lõssipulbri sekkumissüsteem avatud aasta teatavatel perioodidel. Veise- ja vasikalihasektori puhul peaks riikliku sekkumise alustamine ja lõpetamine sõltuma teatava perioodi turuhinnatasemetest.
- (22) Minevikus vähendas teravilja-, riisi- ning veise- ja vasikalihaturu ühine korraldus riiklikul sekkumisel rakendatavat hinnataset ning määras selle kindlaks otsetoetuskavade kasutuselevõttuga nendes sektorites. Seega on nende toetuskavade raames antav abi ja sekkumishinnad omavahel tihedalt seotud. Piima- ja piimatootesektori toodete vastav hinnatase oli kindlaks määratud, et edendada asjakohase sektori toodete tarbimist ja parandada nende konkurentsivõimet. Kõnealused poliitilised otsused jäävad endiselt jõusse.
- (23) Käesolevas määruses tuleks sätestada riikliku sekkumise käigus ostetud toodete müümise võimalus. Selliseid meetmeid tuleks võtta viisil, mis väldib turuhäireid ning tagab võrdse juurdepääsu kaupadele ja ostjate võrdse kohtlemise.
- (24) Aluslepingu artikli 39 lõikes 1 määratletud ÜPP eesmärgid hõlmavad turgude tasakaalustamist ja mõistliku hinnaga toodangu tarbijani jõudmise tagamist. Aastate jooksul on toiduabi jaotamise programm aidanud edukalt kaasa nende kahe eesmärgi saavutamisele. See peaks jätkuvalt tagama ÜPP eesmärkide täitmise ja aitama

⁷ ELT L 30, 31.1.2009, lk 1.

saavutada ühtekuuluvuse eesmärgi. ÜPP järjestikused reformid on viinud nii sekkumisvarude kui ka toiduainete valiku järkjärgulisele vähendamisele. Järelikult peaksid turuostud muutuma abiprogrammi toiduainetega varustamise pidevaks allikaks.

- (25) Eelarve mõistliku haldamise tagamiseks ning liidu abiprogrammi ühtekuuluvusaspektist täielikuks kasusaamiseks tuleks kehtestada liidu toetuse kindlaksmääratud ülemmäär ja liikmesriigid peaksid sätestama toiduabi jaotamise programmi kaasrahastamise. Lisaks on kogemused näidanud, et programmi jaoks on vaja pikemaajalisi perspektiive. Seepärast peaks komisjon kehtestama abiprogrammi rakendamiseks kolmeaastased kavad ning liikmesriigid peaksid valmistama ette riiklike toiduabi jaotamise programmid ja määrama kindlaks oma eesmärgid ja prioriteedid, sealhulgas toitumisaspektid kaalutlused. Lisaks peaksid liikmesriigid tegema piisavalt haldus- ja füüsilisi kontrole ning nägema ette karistused rikkumiste korral, selleks et tagada kolmeaastase abikava rakendamine kooskõlas kohaldatavate eeskirjadega.
- (26) Selleks et tagada enim puudust kannatavatele isikutele toiduabi jaotamise programmi läbipaistev, ühtne ja tõhus toimimine, peaks komisjon kehtestama kolmeaastase abikava vastuvõtmise ja läbivaatamise korra ning kõnealused kavad vastu võtma ja vajaduse korral läbi vaatama. Komisjon peaks vastu võtma sätted kolmeaastasest abikavasse lisada tulevate täiendavate elementide kohta, toodete tarnimise eeskirjad, samuti sekkumisvarudest toodete väljavõtmise (sealhulgas liikmesriikide vaheline ülekandmine) suhtes kohaldatavad menetlused ja tähtajad ning eeskirjad riiklike toiduabiprogrammide formaadi ja rakendamise aastaaruannete kohta. Selleks et tagada kolmeaastaste kavade ühetaoline rakendamine liikmesriikides, peaks komisjon kehtestama liikmesriikide poolt kõlblikuks tunnistatud heategevusorganisatsioonidele kulude hüvitamise korra, sealhulgas tähtajad ja rahalised ülempiirid, hankemenetluse tingimused ning toiduainete ja nende tarnimise suhtes kohaldatavad tingimused. Lisaks tuleks vastu võtta eeskirjad, milles sätestatakse liikmesriikide kohustused seoses kontrollide, maksete korra ja maksetähtaegadega, sealhulgas vähendamised nende eiramise korral, raamatupidamissätted ning ülesanded, mida riiklikud sekkumisametid peavad täitma, sealhulgas liikmesriikidevahelise ülekandmise korral.
- (27) Piimaturu tasakaalustamiseks ning turuhindade stabiliseerimiseks on käesolevas määruses sätestatud eraladustusabi andmine teatavate võitoodete puhul. Lisaks on komisjonile antud õigus otsustada valge suhkru, teatavate oliiviõlililiikide ning teatavate veise- ja vasikalihatoodete, sea-, lamba- ja kitseliha eraladusabi andmise üle.
- (28) Liidu rümpade klassifitseerimisskaalad veise- ja vasikaliha-, sealihaga, lamba- ja kitselihasektoris on väga olulised kõnealustes sektorites hindade registreerimiseks ja sekkumiskorra kohaldamiseks. Lisaks sellele järgivad nad turu läbipaistvuse parandamise eesmärgi.
- (29) Loomataudide leviku tõkestamiseks kavandatud meetmete kohaldamisest tulenevad vaba ringluse piirangud võivad ühe või mitme liikmesriigi teatavate toodete turul põhjustada raskusi. Kogemused näitavad, et tõsised turuhäired, näiteks tarbimise või hindade oluline vähenemine, võivad olla seotud inimeste või loomade terviseriskidest tuleneva tarbijate usalduse kaotusega.
- (30) Veise- ja vasikalihaga, piima ja piimatoodetega, sealihaga, lamba- ja kitseliha, munade ja kodulinnuliha erakorralised turutoetusmeetmed peaksid olema otseselt seotud haiguste

leviku tõkestamiseks vastuvõetud tervishoiu- ja veterinaarmedetega või neile järgnema. Neid meetmeid tuleks võtta liikmesriikide palvel, et vältida tõsiseid häireid asjaomastel turgudel.

- (31) Käesoleva määrusega tuleks komisjonile ette näha võimalus võtta vastu erisekkumismeetmed, kui see on vajalik tõhusaks ja tulemuslikuks reageerimiseks teraviljasektori turuhäirete ohule ning ulatusliku riikliku sekkumise vältimiseks liidu teatavate piirkondade riisisektoris või koorimata riisi puudujääkide kompenseerimiseks pärast loodusõnnetusi.
- (32) Selleks et tagada liidu suhkrupeedi- ja suhkrurookasvatavate rahuldav elatustase, tuleks kindlaks määrata kvoodikohase ja standardkvaliteedile vastava suhkrupeedi miinimumhind ning määratleda kõnealune standardkvaliteet.
- (33) Suhkruettevõtjate ja suhkrupeedikasvatavate õiguste ja kohustuste õiglase tasakaalu tagamiseks on vaja erivahendeid. Seepärast tuleks kehtestada standardsätted, mis reguleerivad mitme kutseala vahelisi kokkuleppeid.
- (34) Erinevate looduslike, majanduslike ja tehniliste tingimuste tõttu on suhkrupeedi ostutingimusi liidus raske ühtlustada. Suhkrupeedikasvatavate ühenduste ja suhkruettevõtjate ühenduste vahel on juba sõlmitud majandusharusisised kokkulepped. Raamsätetega peaks seepärast määratlema üksnes suhkrupeedikasvatavate ja suhkrutootjate nõutavad miinimumtagatised, et tagada suhkruturu nõuetekohane toimimine, ja teatavatest eeskirjadest erandite tegemine peaks olema võimalik majandusharusisest kokkulepetega.
- (35) Suhkrusektoris sätestatud tootmismaks, millega kaetakse tekkinud kulusid, tuleks kehtestada käesoleva määrusega.
- (36) Et säilitada suhkruturgudel tasakaal võrdlushinna-lähedasel tasemel, tuleks ette näha võimalus otsustada suhkur turult kõrvaldada ajavahemikuks, mil tasakaal turul taastub.
- (37) Elustaimede, veise- ja vasikaliha, sealiha, lamba- ja kitseliha, munade ja kodulinnuliha puhul tuleks sätestada teatavate meetmete vastuvõtmise võimalus pakkumise kohandamiseks turu nõuetele. Niisugused meetmed võivad kaasa aidata turgude stabiliseerimisele ja põllumajandusega tegeleva asjaomase rahvastikuosa rahuldava elatustaseme tagamisele.
- (38) Suhkrusektoris on koguseline tootmispiirang olnud oluline turupoliitika vahend. Põhjused, miks ühendus varem suhkrusektoris tootmiskvootide süsteemi kasutusele võttis, kehtivad endiselt.
- (39) Käesoleva määruse kohane suhkrukvoodisüsteem peaks eelkõige säilitama kvootide õigusliku seisundi, kuna vastavalt Euroopa Liidu Kohtu praktikale on kvoodisüsteem suhkrusektori turu reguleerimise mehhanism, mille eesmärk on tagada üldistes huvides olevate eesmärkide saavutamine.
- (40) Käesoleva määrusega tuleks ette näha võimalus suhkrukvootide kohandamiseks, et võtta arvesse liikmesriikide otsuseid seoses riikide kvootidega.
- (41) Arvestades vajadust võimaldada teatavat riiklikku paindlikkust töötleva tööstuse ning suhkrupeedi- ja suhkrurookasvatuse struktuurilise kohanduse tõttu kvootide

kohaldamise perioodil, tuleks liikmesriikidele ette näha võimalus lubada ettevõtjate kvoote teatavates piirides muuta, piiramata seejuures ümberkorraldusfondi kui vahendi toimimist.

- (42) Et vältida suhkru ülejääkidest tulenevaid suhkruturu moonutusi, peaks võimaldama komisjonil teatavatest kriteeriumidest lähtudes ette näha kvoodikohases tootmises töödeldava suhkru, isoglükoosi või inuliinisiirupi ülejääkide ülekandmise järgmisse turustusaastasse. Lisaks sellele, kui kehtivaid tingimusi teatavate koguste osas ei täideta, kehtestatakse ülejäägile samuti tasu, et vältida selliste turuolukorda ohustavate koguste kuhjumist.
- (43) Piimakvootide süsteem tuleks säilitada kuni selle aegumiseni 2015. aastal, sealhulgas tuleks säilitada tasu kohaldamine üle teatava tagatud alammäära kogutud või otsetarbimiseks müüdud piima kogustele.
- (44) Tuleks säilitada piima tarnete ja otseturustamise eristamine ning süsteemi tuleks kohaldada individuaalsete tegelike rasvasisalduste ja piima siseriikliku baasrasvasisalduse alusel. Põllumajandustootjatel peaks teatavatel tingimustel olema lubatud oma individuaalset kvooti ajutiselt üle kanda. Lisaks tuleks säilitada põhimõte, mille kohaselt põllumajandusettevõtte müümisel, rentimisel või pärandina ülekandmisel läheb vastav kvoot koos asjaomase maaga üle ostjale, rentnikule või pärijale, kusjuures tuleks säilitada erandid kvootide põllumajandusettevõttega sidumise põhimõttele, et jätkata piimatootmise ümberkorraldamist ja parandada keskkonda. Kooskõlas kvootide mitut liiki ülekandmise ja objektiivsete kriteeriumide kasutamisega tuleks kehtestada eeskirjad, mille alusel on liikmesriikidel õigus suunata osa ülekantavaid kvoote riiklikku reservi.
- (45) Kvoodiületamise tasu piima ja muude piimatoodete puhul tuleks kehtestada hoiataval tasemel ning liikmesriik peab seda maksma kohe, kui tootmiskvooti on ületatud. Sel juhul peaks liikmesriik maksekohustuse jagama kvoodi ületamise põhjustanud tootjate vahel. Kõnealused tootjad peaksid kohustuma maksma liikmesriigile oma osa tasust üksnes asjaolu tõttu, et nad on ületanud neile eraldatud kvoote. Liikmesriigid peaksid maksma Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) nende tootmiskvooti ületavale osale vastavat tasu, mida vähendatakse 1 % suuruse summa võrra, et võtta arvesse pankrotijuhtumeid või teatavate tootjate lõplikku suutmatust maksta oma osa kõnealusest tasust.
- (46) Piima kvoodisüsteemi peamine eesmärk, milleks on vähendada vastaval turul nõudmise ja pakkumise vahelist tasakaalustamatust ning sellest tulenevaid struktuurilisi ülejääke, saavutades seeläbi turu parema tasakaalu, vähendas ilmselt turule orienteeritust, kuna see moonutas põllumajandustootjate reageeringut hinnasignaalidele ning takistas efektiivsuse kasvu sektoris ja aeglustas ümberkorraldusi. Seetõttu on ette nähtud piimakvootide järkjärguline kaotamine igaaastase kasvu abil (1 % turustusaasta kohta ajavahemikul 2009/2010–2013/2014). Seoses piimasektori ümberkorraldamisega tuleks liikmesriikidel lubada kuni 2014. aasta 31. märtsini anda teatavates piirides täiendavat riiklikku toetust. Nõukogu määrusega nr 248/2008⁸ muudetud määrusesse (EÜ) nr 1234/2007 inkorporeeritud kvoodi suurendamine ja 1 % aastane suurendamine koos muude muudatustega, mis

⁸ ELT L 76, 19.3.2008, lk 6.

vähendavad kvoodiületamise tasu kaasnemise tõenäosust, tähendab, et praeguste tootmismallide alusel esineks kvoodiületamise tasu oht vaid Itaalia puhul, kui 1 % aastast suurenemist kohaldataks ajavahemikust 2009/2010 kuni 2013/2014. Seetõttu on kõigi liikmesriikide praegusi tootmismalle arvesse võttes kvooti Itaalia puhul varakult suurendatud, et seda ohtu vältida.

- (47) Määruses (EÜ) nr 1234/2007 on sätestatud eri liiki abikavad. Kuivsööda- ning lina- ja kanepituru abikavas on sätestatud nende sektorite siseturu korraldamise vahendina töötlemistoetused. Määrusega (EÜ) nr 72/2009 tehtud muudatuste tõttu ning nõukogu 19. jaanuari 2009 määruse (EÜ) nr 73/2009 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks, muudetakse määruseid (EÜ) nr 1290/2005, (EÜ) nr 247/2006, (EÜ) nr 378/2007 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1782/2003)⁹ kohaselt jätkatakse kuivsööda toetuse maksmist kuni 1. aprillini 2012 ning pika linaku, lühikese linaku ja kanepikuu toetuse maksmist kuni 2011/2012. turustusaastani. Määrusega (EÜ) nr 1234/2007 ette nähtud kartulitärklise kvoodisüsteemi ja sellega seonduvat miinimumhinda kohaldatakse kuni 2011/2012. turustusaasta lõpuni.
- (48) Piimaturu tasakaalustamiseks ning piima ja piimatoodete turuhindade stabiliseerimiseks on vaja meetmeid piimatoodete müügivõimaluste suurendamiseks. Käesoleva määrusega tuleks ette näha toetus teatavate piimatoodete turustamisele konkreetseteks kasutusotstarveteks ja konkreetsetesse sihtkohtadesse. Lisaks sellele tuleks sätestada, et noorte hulgas piima tarbimise ergutamiseks peaks liit katma osa kooliõpilaste piimaga varustamise toetuskuludest.
- (49) Tuleks sätestada tootmistoetuse andmise võimalus juhtudeks, kui teatavate tööstus-, keemia- või farmaatsiatoodete tootmisel tekib vajadus meetmete järele, mille eesmärk on muuta kättesaadavaks teatavad suhkrupeedid.
- (50) Määruse (EÜ) nr 73/2009 kohaselt on humala pindalatoetus tootmiskohustusega sidumata alates 1. jaanuarist 2010. Selleks et võimaldada humalatootjaid ühendavatel tootjaorganisatsioonidel oma tegevust endisel kujul jätkata, tuleks lisada erisäte, mille kohaselt on asjaomases liikmesriigis võimalik kasutada samaväärseid summasid samade tegevuste rahastamiseks.
- (51) Selleks et ergutada tunnustatud ettevõtjate organisatsioone koostama töökavasid oliiviõli ja lauaoliivide tootmiskvaliteedi parandamiseks, on vaja liidu rahastamist, mis koosneb otsetoetuse sellest osast, mille liikmesriigid võivad kooskõlas määrusega (EÜ) nr 73/2009 kinni pidada. Sellega seoses tuleks käesolevas määruses sätestada liidu toetuse andmine vastavalt kõnealuste töökavade raames võetavatele meetmetele antud prioriteetidele.
- (52) Käesolevas määruses eristatakse ühelt poolt puu- ja köögivilja, sealhulgas turustamiseks ettenähtud puu- ja köögivilja ning töötlemiseks ette nähtud puu- ja köögivilja, ning teiselt poolt töödeldud puu- ja köögivilja. Tootjaorganisatsioonid käsitlevaid eeskirju, rakenduskavasid ja liidu finantsabi kohaldatakse üksnes puu- ja köögivilja ning töötlemiseks ette nähtud puu- ja köögivilja suhtes.

⁹ ELT L 30, 31.1.2009, lk 16.

- (53) Tootjaorganisatsioonid on puu- ja köögiviljaturu ühise korralduse põhilised osapooled. Nõudmise üha suureneva kontsentreerumise tõttu on pakkumise rühmitamine nende organisatsioonide kaudu majanduslikult vajalikum kui kunagi varem, et tugevdada tootjate positsiooni turul. Niisugune rühmitumine peaks toimuma vabatahtlikkuse alusel ning tõestama oma kasulikkust tootjaorganisatsioonide liikmetele pakutavate teenuste ulatuse ja tõhususega. Kuna tootjaorganisatsioonid tegutsevad üksnes oma liikmete huvides, tuleks neid käsitada organisatsioonidena, mis tegutsevad majandusküsimustes oma liikmete nimel ja huvides.
- (54) Puu- ja köögivilja tootmismahutu ei ole võimalik täpselt prognoosida ning need riknevad kiiresti. Isegi piiratud ülejäägid võivad turgu märkimisväärselt häirida. Seepärast tuleks kehtestada riskjuhtimismeetmed. Tootjaorganisatsioonide atraktiivsuse suurendamiseks tuleks kõnealused meetmed lisada rakenduskavadesse.
- (55) Puu- ja köögivilja tootmine ning turustamine peaks igati arvestama keskkonnaprobleeme, sealhulgas viljelustavasid, jäätmekäitlust ja turult kõrvaldatud toodete hävitamist, eeskätt vee kvaliteedi kaitse, bioloogilise mitmekesisuse säilitamise ja maapiirkondade korrashoiu seisukohalt.
- (56) 1. mail 2004. aastal või pärast seda kuupäeva Euroopa Liiduga ühinenud liikmesriikide, äärepoolseimate piirkondade või väiksemate Egeuse mere saarte puu- ja köögiviljasektori tootjarühmadel, kes kooskõlas käesoleva määrusega soovivad omandada tootjaorganisatsiooni staatust, tuleks lubada kasutada üleminekuperioodi, mille jooksul saab tootjarühm teatavate kohustuste alusel riiklikku ja liidu rahalist toetust.
- (57) Eeskätt puu- ja köögiviljasektori tootjaorganisatsioonidele suurema vastutuse andmiseks oma rahaliste otsuste eest ja neile määratud riiklike ressursside ettevalmistamiseks tulevaste nõudmiste jaoks tuleks nende ressursside kasutamisele seada tingimused. Tootjaorganisatsioonide asutatud rakendusfondide ühine rahastamine on sobiv lahendus. Teatavatel juhtudel peaks olema lubatud täiendav rahastamine. Rakendusfonde tuleks kasutada üksnes puu- ja köögiviljasektori rakenduskavade rahastamiseks. Liidu kulude kontrollimiseks peaks rakendusfonde asutavatele tootjaorganisatsioonidele antaval abil olema piir.
- (58) Piirkondades, kus puu- ja köögiviljasektoris on tootmise organiseeritus madal, tuleks lubada täiendavate riiklike rahaliste toetuste andmist. Liikmesriikidele, kellel on erilisi struktuurilisi raskusi, peaks liit need toetused hüvitama.
- (59) Abikava lihtsustamiseks ja kulude vähendamiseks tuleks võimaluse korral rakendusfondide kulutuste abikõlblikkuse määratlemise korda ja eeskirju ühtlustada maapiirkondade arengukavadega, mis nõuaks liikmesriikidelt rakenduskavade riikliku strateegia loomist.
- (60) Selleks et võidelda laste vähese puu- ja köögiviljatarbimisega, on soovitatav järjepidevalt suurendada puu- ja köögiviljade osakaalu laste menüüs nende toitumisharjumuste väljakujunemise ajal. Seega peaks liit kaasrahastama puu- ja köögivilja, töödeldud puu- ja köögivilja ning banaanisektori toodete jagamist lastele haridusasutustes ning teatavaid logistika, jagamise, seadmete, reklaami, seire ja hindamisega seotud kulusid. Kava nõuetekohase rakendamise tagamiseks peaksid liikmesriigid, kes soovivad osaleda koolidele puuvilja jagamise kavas, eelnevalt välja

töötama strateegia, sealhulgas loetelu abikõlblikest toodetest, mille valikul on lähtutud objektiivsetest kriteeriumidest, sealhulgas toote hooajalisus ja kättesaadavus ning keskkonnaaspektid.

- (61) Koolidele puuvilja jagamise kava eelarve mõistliku haldamise tagamiseks tuleks kehtestada liidu toetuse kindlaksmääratud ülemmäär ja kaasrahastamise ülemmäär. Liidu toetust ei tohi kasutada olemasolevate riiklike koolidele puuvilja jagamise kavade asendamiseks. Pidades silmas eelarvepiiranguid, peaksid liikmesriigid sellest hoolimata suutma asendada koolidele puuvilja jagamise kavale antava riikliku rahalise toetuse erasektori toetustega. Kava tõhususe suurendamiseks peaksid liikmesriigid kehtestama täiendavad meetmed, mille puhul on liikmesriikidel lubatud anda riiklikku toetust.
- (62) Konkureerivate struktuuride tugevdamiseks on vaja tagada veinisektori toetusmeetmed. Kõnealuste meetmete rahastamise ja määratlemise eest peaks vastutama liit, aga piirkondlike organite vajadustele vastava sobiva meetmetekombinatsiooni valik peaks jääma liikmesriikidele, võttes vajaduse korral arvesse piirkonna eripära ning lülitades meetmed ka riiklikesse toetusprogrammidesse. Kõnealuste programmide rakendamise eest peaksid vastutama liikmesriigid.
- (63) Üks riiklike toetusprogrammide jaoks kõlblik keskne meede peaks olema liidu veinide müügi edendamine ja turustamine kolmandates riikides. Ümberkorraldus- ja muutmistegevuse rahastamist tuleks jätkata, sest neil on veinisektorile positiivne struktuuriline mõju. Samuti peaks olema võimalik toetada veinisektoris selliste investeeringute tegemist, mille eesmärk on parandada ettevõtete majanduse tulemuslikkust. Kõrvalsaaduste destilleerimise toetamine peaks olema selline meede, mida on võimalik kasutada liikmesriikidel, kes soovivad sellist vahendit kasutada, et tagada veini kvaliteet ja kaitsta samal ajal keskkonda.
- (64) Kriisiolukordade vastutustundliku lahendamise soodustamiseks tuleks veinitoetusprogrammide raames rahastada selliseid ennetusvahendeid nagu näiteks saagikindlustus, investeerimisfondid ja roheline korje.
- (65) Samavõrd oluline on, et liikmesriigid võivad erinevatel põhjustel eelistada anda põllumajandustootjatele ühtse otsemaksete kava alusel tootmiskohustusega sidumata toetust. Liikmesriikidel peaks seetõttu olema see võimalus ning ühtse otsemaksete kava eripärade tõttu peaks iga selline makse olema pöördumatu ja sellega peaks vastavalt kaasnema järgnevatel aastatel riiklikeks veinitoetusprogrammideks kasutada olevate eelarveliste vahendite vähenemine.
- (66) Veinisektori toetuseks tuleks kasutada ka nõukogu 20. septembri 2005. aasta määruse (EÜ) nr 1698/2005 (Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta)¹⁰ kohaseid struktuurimeetmeid. Määrusega (EÜ) nr 1698/2005 ette nähtud rahaliste vahendite suurendamiseks tuleks kehtestada vahendite järkjärguline ülekandmine kõnealuse määruse kohaste meetmete eelarvesse, kui vastavad summad on piisavalt olulised.

¹⁰ ELT L 277, 21.10.2005, lk 1.

- (67) Veinituru toimimise parandamiseks peaksid liikmesriigid suutma rakendada tootmisharudevaheliste organisatsioonide otsuseid. Kõnealuste otsuste reguleerimisalasse ei tohiks aga kuuluda konkurentsi moonutada võivad tavad.
- (68) Uute istanduste rajamise ajutise keelu rikkumise tõttu on liidus suurenenud veini ületootmise probleem. Liidus leidub märkimisväärsel arvul ebaseaduslikke istandusi, mis tekitab ebaausat konkurentsi, teravdab veinisektori probleeme ning millega tuleb tegeleda.
- (69) Kuigi uute istanduste rajamise ajutine keeld on mõnevõrra mõjutanud pakkumise ja nõudluse tasakaalu veiniturul, on see samas loonud takistuse konkrentsivõimelistele tootjatele, kes soovivad suurenenud nõudmisele paindlikult vastata. Et turu tasakaalu ei ole veel saavutatud ja kaasmeetmed, näiteks väljajuurimiskava, vajavad jõustumiseks aega, on asjakohane jätta uute istanduste rajamise keeld jõusse kuni 31. detsembrini 2015, millest alates tuleks see aga täielikult tühistada, et võimaldada konkrentsivõimelistel tootjatel vabalt reageerida turutingimustele. Liikmesriikidele tuleks siiski anda võimalus pikendada vajaduse korral keelu kehtivust oma territooriumil kuni 31. detsembrini 2018.
- (70) Viinamarjakasvatustvõimaluste paremaks korraldamiseks, istutusõiguste tõhusa kasutamise edendamiseks ja seega ajutiste istutuspiirangute mõju täiendavaks vähendamiseks tuleks säilitada teatav paindlikkus, näiteks riiklike või piirkondlike varude süsteemid.
- (71) Riikliku abi andmine kahjustaks ühtse turu nõuetekohast toimimist. Põhimõtteliselt tuleks veinituru ühise korralduse alla kuuluvate toodete suhtes kohaldada aluslepingu riigiabi käsitlevaid sätteid. Kuid väljajuurimistasu ja teatavaid tugiprogrammide meetmeid käsitlevad sätted ei tohiks takistada riigiabi andmist samal eesmärgil.
- (72) Selleks et näha ette veinisektori kaasamine ühtsesse otsemaksete kavasse, peaks kõigi aktiivselt haritavate viinamarjakasvatusalade eest olema õigus saada toetust ühtse otsemaksete kava raames, mis on sätestatud määruses (EÜ) nr 73/2009.
- (73) Mesinduse kui põllumajandussektori eripäraks on tootmistingimuste ja saagikuse suured erinevused ja ettevõtjate hajutatus ning mitmekesisus nii tootmis- kui ka turustusetapis. Arvestades varroatoosi levikut mitmes liikmesriigis viimastel aastatel ja probleeme, mida see haigus mee tootmises tekitab, on liidu abinõud jätkuvalt vajalikud, sest varroatoosi ei ole võimalik täielikult likvideerida ning seda tuleb ravida selleks kinnitatud toodetega. Neid asjaolusid arvestades ning eesmärgiga parandada mesindustoodete tootmist ja turustamist liidus, tuleks iga kolme aasta järel koostada riiklik programm, mis hõlmab tehnilist abi, varroatoositõrjet, mesilaste rändpidamise ratsionaliseerimist, liidu mesitarude arvukuse suurendamise juhtimist ning koostööd mesindust ja mesindustooteid käsitlevates uurimisprogrammides, et parandada mesindustoodete üldisi tootmis- ja turustustingimusi. Seda riiklikku programmi peaks osaliselt rahastama liit.
- (74) Liidu toetust tuleks siidiussikasvatajatele anda iga kasutatud siidiussimunade kasti kohta.
- (75) Põllumajandustoodete turustamisstandardite kohaldamine võib kaasa aidata nii nende toodete tootmise ja turustamisega seotud majandustingimuste parandamisele kui ka

toodete kvaliteedi parandamisele. Seetõttu on niisuguste standardite kohaldamine tootjate, kauplejate ja tarbijate huvides.

- (76) Pärast põllumajandustoodete kvaliteedipoliitikat käsitleva komisjoni teatise¹¹ avaldamist ja sellele järgnenud arutelusid peetakse asjakohaseks jätta sektori- või tootepõhised turustamisstandardid kehtima, et võtta arvesse tarbijate ootusi ja aidata kaasa põllumajandustoodete tootmise ja turustamisega seotud majandustingimuste parandamisele ja põllumajandustoodete kvaliteedi parandamisele.
- (77) Selleks et tagada, et kõik tooted on veatu ja standardse turustuskvaliteediga ning ilma et see piiraks toiduainesektoris vastu võetud sätete, eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2002. aasta määruses (EÜ) nr 178/2002 (millega sätestatakse toidualaste õigusnormide üldised põhimõtted ja nõuded, asutatakse Euroopa Toiduohutusamet ja kehtestatakse toidu ohutusega seotud menetlused)¹² esitatud üldiste toidualaste õigusnormide ning nende suhtes kehtivate põhimõtete ja nõuete kohaldamist, oleks vaja eespool nimetatud komisjoni teatistes kavandatud üldist põhiturustamisstandardit toodete jaoks, mis ei ole hõlmatud sektori- või tootepõhiste turustamisstandarditega. Kui sellised tooted vastavad kohaldatavale rahvusvahelisele standardile, tuleks need lugeda üldisele turustamisstandardile vastavaks.
- (78) Mõne sektori ja/või toote puhul on mõisted, nimetused ja müügingimused olulised konkurentsitingimuste kindlaksmääramise seisukohalt. Seepärast on asjakohane sätestada sektorite ja/või toodete puhul mõisted, nimetused ja müüginimetused, mida tuleks kasutada Euroopa Liidus üksnes selliste toodete turustamiseks, mis vastavad konkreetsetele nõuetele.
- (79) Määruses (EÜ) nr 1234/2007 on säilitatud sektoripõhine lähenemisviis, mis on ette nähtud turustamisstandardeid käsitlevate varasemate ühiste turukorraldustega. On asjakohane lisada horisontaalsed sätted.
- (80) Määruse (EÜ) nr 1234/2007 alusel on siiani antud komisjonile õigus võtta teatavate sektorite jaoks vastu turustamisstandardid. Arvestades nende üksikasjalikku tehnilist iseloomu ning vajadust nende tõhusust pidevalt parandada ja neid arenevatele kaubandustavadele kohandada, on asjakohane laiendada seda lähenemisviisi kõigile turustamisstandarditele, sätestades kriteeriumid, mida tuleb asjaomaste eeskirjade koostamisel arvesse võtta.
- (81) Turustamisstandardeid tuleks kohaldada selleks, et turule tarnitaks standardseid ja rahuldava kvaliteediga tooteid. Need standardid peaksid eelkõige käsitlema määratlusi, klassidesse liigitamist, esitlust ja märgistamist, pakendamist, tootmismeetodit, säilitamist, transporti, tootjateavet, teatavate ainete sisaldust, seonduvaid haldusdokumente, ladustamist, sertifitseerimist, turustamist ja tähtaegasid.
- (82) Arvestades tarbijate huvi saada piisavat ja läbipaistvat tooteteavet, peaks olema eelkõige võimalik määrata juhtumipõhiselt vastaval geograafilisel tasandil kindlaks asjakohased tootmiskoha tähistused, võttes samas arvesse teatavate sektorite eripära, eelkõige töödeldud põllumajandustoodete puhul.

¹¹ KOM/2009/0234 (lõplik).

¹² EÜT L 31, 1.2.2002, lk 1.

- (83) Komisjon peaks sektori- või tootepõhiste turustamisstandardite kindlaksmääramisel võtma arvesse tarbijate ootusi, iga sektori eripära ja rahvusvaheliste organite soovitusi.
- (84) Lisaks võib tekkida vajadus võtta vastu erimeetmed, eelkõige analüüsimetodid, et vältida tarbijatele esitletud toodete kvaliteedi ja ehtsusega seotud kuritarvitusi.
- (85) Turustamisstandardite järgimist tuleks kontrollida ning kohustuste täitmata jätmise korral tuleks kohaldada sanktsioone. Selliste kontrollide tegemise eest peaksid vastutama liikmesriigid.
- (86) Turustamisstandardeid tuleks põhimõtteliselt kohaldada kõigi liidus turustatavate toodete suhtes.
- (87) Kolmandatest riikidest imporditud toodete suhtes on asjakohane sätestada erieeskirjad, mille kohaselt teatavad kolmandas riigis jõus olevad erisätted võivad õigustada erandite tegemist kõnealustest turustamisstandarditest, kui on tagatud nende sätete samaväärsus liidu õigusaktidega.
- (88) Võiderasvadega seoses on asjakohane kehtestada liikmesriikidele võimalus säilitada või võtta vastu teatavad kvaliteeditasemeid käsitlevad riiklikud eeskirjad.
- (89) Veini käsitlevaid sätteid tuleks kohaldada aluslepingu artikli 218 alusel sõlmitud lepinguid arvestades.
- (90) On asjakohane kehtestada eeskirjad veiniviinamarjasortide liigitamise kohta, mille kohaselt peaksid liikmesriigid, kelle veinitoodang on suurem kui 50 000 hektoliitrit aastas, jätkuvalt vastutama selliste veiniviinamarjasortide liigitamise eest, millest nende territooriumil võib veini valmistada. Teatavad veiniviinamarjasordid tuleks seejuures kõrvale jätta.
- (91) Asjakohane oleks kindlaks määrata teatavad veinivalmistustavad ja veini tootmisega seotud piirangud, eelkõige seoses kupaažiga ja teatavatest kolmandatest riikidest pärit viinamarjavirrete, viinamarjamahla ja värskete viinamarjade sortide kasutamisega. Rahvusvaheliste standardite täitmiseks peaks komisjon üldreeglina lähtuma Rahvusvahelise Veiniameti (OIV) soovitatud veinivalmistustavadeist.
- (92) Veinisektori puhul peaks liikmesriikidel olema lubatud piirata teatavate veinivalmistustavade kasutamist või välistada nende kasutamine ning näha ette rangemad piirangud oma territooriumil valmistatava veini suhtes, samuti kasutada kindlaks määratavate tingimuste alusel katseliselt veinivalmistustavasid, mille kasutamiseks ei ole veel luba antud.
- (93) Kvaliteetveinide kontseptsiooni aluseks on liidus muu hulgas veini geograafilise päritoluga seonduvad eriomadused. Tarbijate teavitamiseks tähistatakse selliseid veine kaitstud päritolunimetuste ja geograafiliste tähistega. Selleks et asjaomaste toodete kvaliteediga seonduvaid väiteid toetaks läbipaistev ja üksikasjalikum raamistik, tuleks luua süsteem päritolunimetuse ja geograafilise tähise registreerimistaotluste läbivaatamiseks kooskõlas lähenemisviisiga, mis järgib toiduainete (välja arvatud vein ja kanged alkohoolsed joogid) suhtes kohaldatavat liidu horisontaalset kvaliteedipoliitikat, mis on kehtestatud nõukogu 20. märtsi 2006. aasta määrusega

(EÜ) nr 510/2006 põllumajandustoodete ja toidu geograafiliste tähiste ja päritolunimetuste kaitse kohta¹³.

- (94) Päritolunimetuse või geograafilise tähisega veinide eriliste kvaliteediomaduste säilitamiseks tuleks anda liikmesriikidele õigus kohaldada sellega seoses rangemaid eeskirju.
- (95) Selleks et veinide päritolunimetusi ja geograafilisi tähiseid saaks liidu kaitse alla võtta, tuleks neid liidu tasandil tunnustada ja need registreerida. Vastavate nimede kooskõla tagamiseks käesolevas määruses sätestatud tingimustega peaksid taotlusi vaatama läbi asjaomaste liikmesriikide ametiasutused, seejuures tuleks järgida vastavust minimaalsetele üldsätetele, sealhulgas siseriiklikule vastuväidete esitamise menetlusele. Järgnevalt peaks komisjon kõnealused otsused läbi vaatama, et välistada ilmsed vead taotlustes ja tagada taotluste vastavus käesoleva määruse tingimustele ning võtta arvesse muude kui taotlevate liikmesriikide sidusrühmade huve.
- (96) Tuleks kaitsta kolmandate riikide selliseid päritolunimetusi ja geograafilisi tähiseid, mis on ka päritolumaal kaitstud.
- (97) Registreerimismenetlus peaks kõikidel füüsilistel või juriidilistel isikutel, kellel on liikmesriigi või kolmanda riigi vastu õigustatud huvi, võimaldama vastuväidet esitades oma õigusi kasutada.
- (98) Registreeritud päritolunimetused ja geograafilised tähised peaksid olema kaitstud selliste kasutusviiside eest, millega seoses kasutatakse põhjendamatult ära nõuetele vastavate toodete saavutatud mainet. Ausa konkurentsi edendamiseks ja tarbijate eksitamise vältimiseks peaks kaitse laienema ka toodetele ja teenustele, mida käesolevas määruses ei käsitleta, sealhulgas aluslepingu I lisas nimetatud toodetele ja teenustele.
- (99) Liidus kasutatakse traditsiooniliselt teatavaid nimetusi, mis annavad tarbijatele sellist teavet veinide eriomaduste ja kvaliteedi kohta, mis täiendab päritolunimetuste ja geograafiliste tähiste abil antavat teavet. Siseturu toimimise ja ausa konkurentsi tagamiseks ning tarbijate eksitamise vältimiseks peaks olema võimalik nimetatud traditsioonilisi nimetusi liidu kaitse alla võtta.
- (100) Käesoleva määrusega hõlmatud veinisektori toodete kirjeldamine, nimetamine ja esitusviis võib nende turustamisvõimalusi märkimisväärselt mõjutada. Veinisektori toodete märgistust käsitlevate liikmesriikide õigusaktide erinevused võivad takistada siseturu sujuvat toimimist. Seega tuleks kehtestada eeskirjad, mis arvestavad tarbijate ja tootjate õigustatud huviga. Seepärast on asjakohane näha ette liidu märgistamiseeskirjad.
- (101) Kui tekivad või on oht, et tekivad piimatoodete ülejäägid, mis põhjustaksid või võiksid põhjustada turul tõsise tasakaalutuse, võib toetust anda liidus toodetud loomasöödaks kasutatava lõssi ja lõssipulbri puhul. Eeskirjad kaseiini ja kaseinaatide kasutamise kohta juustu tootmisel on ette nähtud selleks, et heastada selle toetuskava võimalikke ebasoodsaid mõjusid, võttes arvesse ohtu juustule, mis kaasneb kaseiini ja kaseinaatidega asendamisega, ja püüdes sel moel turgu stabiliseerida.

¹³ ELT L 93, 31.3.2006, lk 12.

- (102) Käesolev määrus keskendub poliitiliste eesmärkide saavutamiseks eri liiki organisatsioonidele, seda eelkõige asjakohaste toodete turgude stabiliseerimiseks ning nende kvaliteedi parandamiseks ja tagamiseks ühismeetmete kaudu. Määruse (EÜ) nr 1234/2007 asjakohased sätted põhinevad organisatsioonidel, mida liikmesriigid on tunnustanud või teatavatel tingimustel on neid tunnustanud komisjon. Need sätted tuleks säilitada.
- (103) Tootjaorganisatsioonide ja nende ühenduste mõju täiendavaks suurendamiseks puu- ja köögiviljasektoris ja turu soovitava tasakaalu tagamiseks tuleks liikmesriikidel teatavatel tingimustel võimaldada laiendada oma piirkonna mitteliikmetest tootjatele eelkõige tootmist, turustamist ja keskkonnakaitset käsitlevaid eeskirju, mille on oma liikmete jaoks vastu võtnud selle piirkonna tootjaorganisatsioon või nende organisatsioonide liit.
- (104) Puu- ja köögiviljasektoris peaks olema eelkõige võimalik tunnustada organisatsioone, kes tõestavad piisavat esindatust ning tegutsevad aluslepingu artikli 39 eesmärkide nimel. Tootjaorganisatsioonide või nende liitude vastuvõetud eeskirjade laiendamise ja sellisest laiendamisest tulenevate kulude jagamise sätteid tuleks eesmärkide sarnasust arvestades kohaldada samuti tootmisharudevaheliste organisatsioonide suhtes. Sarnast lähenemisviisi tuleks kohaldada tubakasektori tootmisharudevaheliste organisatsioonide suhtes.
- (105) [Tootmise mõistliku arengu ja piimatootjatele rahuldava elatustaseme tagamiseks tuleks parandada nende läbirääkimispositsiooni töötlejatega, mille tulemusel jaguneks lisandväärtus tarneahelas ühtlasemalt. Seega tuleks ühise põllumajanduspoliitika eesmärkide saavutamiseks võtta aluslepingu artikli 42 ja artikli 43 lõike 2 alusel vastu säte, mis võimaldaks põllumajandustootjatest või nende ühendustest koosnevatel tootjaorganisatsioonidel pidada meiereidega oma liikmete ühise toodangu või selle osa suhtes läbirääkimisi lepingutingimuste, sealhulgas hinna üle. Piimaturul tõhusa konkurentsi säilitamiseks tuleks selle võimaluse suhtes kohaldada asjakohaseid koguselisi piirnorme. Seega peaksid need tootjaorganisatsioonid olema tunnustatavad ÜTK alusel.
- (106) Mõnes sektoris on tootmisharudevaheliste organisatsioonide eeskirjad ELi tasandil juba kehtestatud. Nendel organisatsioonidel võib olla oluline tähtsus tarneahelas osalejate vahelise dialoogi algatamisel, parimate tavade edendamisel ja turu läbipaistvuse suurendamisel. Piima- ja piimatootesektoris tuleks selliseid eeskirju kohaldada võrdselt sätetega, milles selgitatakse nende organisatsioonide seisundit konkurentsiõiguse alusel, tagades samas, et nendega ei moonutataks konkurentsi ega siseturgu ega mõjutataks ühise turukorralduse toimimist.]
- (107) Teatavates sektorites peale nende, mille suhtes on kehtivate eeskirjadega sätestatud tootjaorganisatsioonide või tootmisharudevaheliste organisatsioonide tunnustamine, võivad liikmesriigid soovida selliseid siseriiklikul õigusel põhinevaid organisatsioone tunnustada, kui liidu õigus seda võimaldab.
- (108) Liidu ühtne turg sisaldab kauplemissüsteemi liidu välispiiridel. Kauplemissüsteem peaks hõlmama imporditollimakse ja eksporditoetusi ning peaks põhimõtteliselt liidu turgu stabiliseerima. Kauplemissüsteem peaks põhinema mitmepoolsete kaubandusläbirääkimiste Uruguay vóorus võetud kohustustel.

- (109) Kaubavoogude järelevalve on eelkõige haldusküsimus, mis tuleks lahendada paindlikult. Tuleks teha litsentsinõuete kehtestamise otsus, võttes arvesse litsentside vajalikkust asjakohaste turgude korraldamise ning eelkõige kõnealuste toodete impordi järelevalve seisukohalt.
- (110) Põllumajandustoodetele Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) lepingute kohaselt kehtivad tollimaksud on suures osas sätestatud ühises tollitariifistikus. Mõne teravilja- ja riisisektori toote kohta on aga lisamehhanismide kasutuselevõtu tõttu vaja ette näha erandite tegemise võimalus.
- (111) Selleks et vältida või kõrvaldada kahjulikke mõjusid liidu turul, mis võivad tuleneda teatavate põllumajandustoodete impordist, tuleks selliste toodete impordi puhul kohaldada täiendavat tollimaksu, juhul kui teatavad tingimused on täidetud..
- (112) Teatavatel tingimustel on asjakohane avada ja hallata imporditariifikvoote, mis tulenevad kooskõlas aluslepinguga sõlmitud rahvusvahelistest lepingutest või muudest õigusaktidest.
- (113) Segude impordimaksude eesmärk on tagada teravilja, riisi ja purustatud riisi segude importimisel kohaldatava maksusüsteemi nõuetekohane toimimine.
- (114) Käesolevas määruses on kindlaks määratud traditsiooniline tarnevajadus suhkru rafineerimiseks turustusaasta kohta. Selleks et tagada rafineerimistööstuse varustamine liidus, tuleks rafineerimiseks ette nähtud suhkru impordilitsentse reserveerida täiskoormusega rafineerimistehastele iga turustusaasta esimese kolme kuu jooksul traditsioonilise tarnevajadusega ettenähtud piirides.
- (115) Selleks et keelatud kultuurid ei saaks häirida kiu tootmiseks kasvatatava kanepi turu ühist korraldust, tuleks käesolevas määruses sätestada imporditud kanepi ja kanepiseemnete kontroll, tagamaks et kõnealused saadused pakuksid tetrahüdrokannabinooli sisalduse suhtes teatavaid garantiisid. Lisaks tuleks jätkata muul otstarbel kui külvamiseks imporditud kanepiseemnete suhtes kasutatavat kontrollsüsteemi, mis näeb ette asjaomaste importijate heakskiitmise süsteemi.
- (116) Tollimaksusüsteem võimaldab loobuda kõikidest muudest kaitsemeetmetest liidu välispiiril. Erandlikel asjaoludel võib siseturu- ja tollimaksumehhanism osutuda ebapiisavaks. Sellisel juhul peaks liit saama viivitamata võtta kõik vajalikud meetmed, et liidu turg ei jääks võimalike häirete puhul kaitseta. Kõnealused meetmed peaksid olema kooskõlas liidu rahvusvaheliste kohustustega.
- (117) Tuleks ette näha võimalus keelata sees- ja välistöötlemise korra kasutamine. Seega on asjakohane võimaldada sellistes olukordades sees- ja välistöötlemise korra kasutamine peatada.
- (118) Kolmandatesse riikidesse ekspordil selliste toetuste määramine, mis põhinevad liidu ja maailmaturuhinna vahel ning mille puhul piirduakse liidu WTO kohustustega, peaks kaitsma liidu osalemist käesoleva määruse reguleerimisalasse jäävate teatavate toodete rahvusvahelises kaubanduses. Subsideeritud ekspordi suhtes tuleks rakendada väärtuselisi ja koguselisi piiranguid.
- (119) Väärtuspiirangute järgimine tuleks tagada toetuste määramise ajal, kontrollides makseid EAGFi eeskirjade alusel. Järelevalvet võib hõlbustada eksporditoetuste

kohustuslik eelkinnitamine, lubades diferentseeritud toetuste puhul võimalust muuta ettenähtud sihtkohta geograafilises piirkonnas, mille suhtes kehtib ühtne eksporditoetuse määr. Sihtkoha muutmise korral tuleks maksta tegeliku sihtkoha suhtes kehtivat toetust, mis ei või olla suurem kui alguses ettenähtud sihtkoha suhtes kohaldatav summa.

- (120) Koguselistele piirangutele vastavuse peaks tagama usaldusväärne ja tõhus järelevalvesüsteem. Selleks tuleks eksporditoetuse andmiseks nõuda ekspordilitsentsi. Eksporditoetust tuleks anda kasutatavate piinormide ulatuses iga asjaomase toote konkreetse olukorra põhjal. Sellest eeskirjast võiks erandeid lubada üksnes aluslepingu I lisas loetlemata töödeldud toodete puhul, mille suhtes koguselisi piiranguid ei kohaldata. Tuleks sätestada erandid halduseeskirjadest kõrvalekaldumise puhuks, kui eksporditoetustega kaetud eksport ei ületa tõenäoliselt ette nähtud koguseid.
- (121) Elusveiste ekspordi korral tuleks eksporditoetuste andmine ja väljamaksmine ette näha üksnes juhul, kui järgitakse loomade heaolu, eelkõige loomade kaitset transportimisel käsitlevate liidu õigusaktide sätteid.
- (122) Kui põllumajandustooted vastavad teatavatele spetsifikatsioonidele ja/või hinnatingimustele, võivad need kolmandates riikides kuuluda impordi erirežiimi alla. Sellise süsteemi nõuetekohase kohaldamise tagamiseks on vajalik halduskoostöö importiva kolmanda riigi ja liidu asutuste vahel. Selleks peaks toodetele olema lisatud liidus välja antud sertifikaat.
- (123) Lillesibulate eksport kolmandatesse riikidesse on liidule märkimisväärse majandusliku tähtsusega. Sellise ekspordi jätkamist ja arendamist võib tagada hindade stabiliseerimisega kõnealuses kaubanduses. Seepärast tuleks käesolevas määruses sätestada kõnealuste toodete jaoks ekspordi miinimumhinnad.
- (124) Aluslepingu artikli 42 kohaselt kohaldatakse aluslepingu konkurentsieeskirju käsitleva peatuki sätteid põllumajandussaaduste tootmise ja nendega kauplemise suhtes ainult ulatuses, mis on liidu õigusaktidega kindlaks määratud aluslepingu artikli 43 lõigete 2 ja 3 raames ning vastavalt nendes lõigetes ette nähtud menetlusele. Riigiabisätteid on suures osas kuulutatud kohaldatavaks. Eelkõige aluslepingust tulenevate eeskirjade kohaldamine ettevõtjate suhtes on lisaks määratletud nõukogu 24. juuli 2006. aasta määruses (EÜ) nr 1184/2006, millega kohaldatakse teatavaid konkurentsieeskirju põllumajandustoodete ja -saaduste tootmise ja nendega kauplemise suhtes¹⁴. Tulenevalt eesmärgist luua üks kõikehõlmav turupoliitika eeskirjade kogumik, tuleks käesolevas määruses sätestada asjakohased eeskirjad.
- (125) Aluslepingu artiklis 101 osutatud kokkuleppeid, otsuseid ja kooskõlastatud tegevust käsitlevaid, samuti turgu valitseva seisundi kuritarvitamisega seotud konkurentsieeskirju tuleks põllumajandustoodete ja -saaduste tootmise ja nendega kauplemise suhtes kohaldada sel määral, et nende kohaldamine ei takistaks põllumajandusturgude riigisisese korralduse toimimist ega ohustaks ühise põllumajanduspoliitika eesmärkide saavutamist.
- (126) Eriline lähenemine tagatakse sellistele põllumajandustootjate ühendustele, kelle esmane eesmärk on põllumajandustoodete ja -saaduste ühistootmine või -turustamine

¹⁴ ELT L 214, 4.8.2006, lk 7.

või ühiste seadmete kasutamine, välja arvatud siis, kui selline ühistegevus välistab konkurentsi või ohustab aluslepingu artikli 39 eesmärkide saavutamist.

- (127) Ühise põllumajanduspoliitika arengu ohustamise vältimiseks ning selleks, et tagada kõnealuste ettevõtete mittediskrimineeriv kohtlemine ja õiguskindlus, peaks ainult komisjon, kelle otsuseid on pädev läbi vaatama Euroopa Kohus, olema volitatud otsustama, kas aluslepingu artiklis 101 osutatud kokkulepped, otsused ja kooskõlastatud tegevus on ühise põllumajanduspoliitika eesmärkidega kooskõlas.
- (128) Riikliku abi andmine kahjustaks ühistel hindadel põhineva ühtse turu nõuetekohast toimimist. Seepärast tuleks käesoleva määrusega hõlmatud toodete suhtes kohaldada aluslepingu riigiabi käsitlevaid sätteid. Teatavates olukordades tuleks lubada erandeid. Selliste erandite kohaldamiseks peaks aga komisjon koostama olemasolevate, uute või kavandatavate riiklike toetuste nimekirja, andma liikmesriikidele asjakohast nõu ja pakkuma välja neile sobivaid meetmeid.
- (129) Soome ja Rootsi võivad nende ühinemisest alates põhjapõtrade ja põhjapõdratoodete tootmise ja turustamise erilise majandusliku olukorra tõttu neid tegevusi toetada. Lisaks võib Soome oma eriliste kliimatingimuste tõttu anda komisjoni loal toetust ainult Soomes toodetavate seemnete ja teraviljaseemnete teatavate koguste tootmiseks.
- (130) Selleks et lahendada õigustatud erakorralisi olukordi ka pärast toetusprogrammides ettenähtud erakorralise destilleerimismeetme üleminekuperioodi lõppu aastal 2012, peaksid liikmesriigid olema suutelised osutama abi erakorraliseks destilleerimiseks, järgides üldist eelarvelist piirangut, mis on 15 % liikmesriigi riikliku toetusprogrammi vastava aastaeelarve suuruselt. Enne sellise abi andmist tuleb sellest teatada komisjonile ja see tuleb käesoleva määruse alusel heaks kiita.
- (131) Liikmesriikides, kus suhkrukvoote on oluliselt vähendatud, esineb suhkruproduktide kasvatajatel tõsiseid kohandamisprobleeme. Sellistel juhtudel ei ole määruses (EÜ) nr 73/2009 sätestatud suhkruproduktide kasvatajatele antav liidu üleminekutoetus piisav suhkruproduktide kasvatajate raskuste täielikuks lahendamiseks. Seetõttu tuleks liikmesriikidel, kes on nõukogu 20. veebruari 2006. aasta määruse (EÜ) nr 318/2006 (suhkrusektori turgude ühise korralduse kohta)¹⁵ III lisas 20. veebruaril 2006 kindlaksmääratud suhkrukvoote vähendanud rohkem kui 50 %, lubada anda suhkruproduktide kasvatajatele liidu üleminekuabi kohaldamise perioodil riigiabi. Tagamaks, et liikmesriigid ei annaks riigiabi oma suhkruproduktide kasvatajate vajadusi ületavas ulatuses, peaks asjaomase riigiabi kogusumma kindlaksmääramine jätkuvalt sõltuma komisjoni heakskiidust, välja arvatud Itaalia puhul, kus toetuse maksimumvajadust kõige tootlikuma suhkruproduktide kasvataja osas reformijärgsete turutingimustega kohanemiseks on hinnatud 11 eurole ühe tonni toodetud suhkruprodukti kohta. Lisaks tuleks Itaalia eeldatavate eriprobleemide tõttu säilitada kord, mis võimaldab suhkruproduktide kasvatajatel saada otsest või kaudset riigiabi.
- (132) Soomes sõltub suhkruproduktide kasvatust erilistest geograafilistest ja kliimatingimustest, mis mõjutavad suhkruproduktide kasvatust ebasoodsalt lisaks suhkrureformi üldistele mõjudele. Kõnealusel liikmesriigil tuleks lubada anda oma suhkruproduktide kasvatajatele püsivat riigiabi piisavas summas.

¹⁵ ELT L 58, 28.2.2006, lk 1.

- (133) Erieeskirjad, mille alusel võimaldatakse Saksamaal anda Saksamaa alkoholimonopoli raames riigiabi, pidid aeguma 31. detsembril 2010. Monopoli müüginahud on alates 2003. aastast vähenenud ning piiritusetehased ja neile toorainet tarnivad väikesed ja keskmise suurusega põllumajandusettevõtted on asunud tegema ettevalmitusi vabal turul tegutsemiseks. Kuna kõnealuse kohandamise lihtsustamiseks on vaja rohkem aega, oleks vaja monopoli järkjärgulist kaotamise protsessi pikendada ning anda kõnealustele abisaajatele abi kuni 31. detsembrini 2013. Mõned kindlakoguselise tootanguga väikepiiritusetehased, saagidestilleerijad ja puuviljaühistute piiritusetehased, kes aitavad kohalikku toorainet kasutades kaasa traditsioonilise maastiku ja bioloogilise mitmekesisuse säilitamisele, peaksid jätkuvalt saada monopoli kaudu riigiabi kuni selle korralduse lõpliku kaotamiseni 31. detsembril 2017. Seepärast peaks Saksamaa esitama järkjärgulise lõpetamise kava alates 2013. aastast.
- (134) Kui liikmesriik soovib oma territooriumil toetada meetmeid piima ja piimatoodete tarbimise edendamiseks liidus, tuleks piimatootjatele ette näha selliste meetmete rahastamisvõimalus riigi tasandil kehtiva müügiedendustasu kaudu.
- (135) [Ametlikke kirjalikke lepinguid käsitlevate ELi õigusaktide puudumisel võivad liikmesriigid teha oma lepinguõiguse raames selliste lepingute kasutamise kohustuslikuks tingimuse, et ei rikuta ELi õigust ning tagatakse siseturu ja ühise turukorralduse nõuetekohane toimimine. Arvestades kõnealuses valdkonnas valitseva olukorra ebaühtlust ELis, peaks selliste otsuste tegemine jääma subsidiaarsuse huvides liikmesriikide pädevusse. Lepingute asjakohaste miinimumnõuete ning siseturu ja ühise turukorralduse nõuetekohase toimimise tagamiseks tuleb ELi tasandil siiski kehtestada lepingute kasutamise peamised tingimused. Kuna mõne piimaühistu põhikirjas võib sarnase mõjuga punkt juba olemas olla, tuleb selline ühistu lihtsuse huvides lepingutele kehtestatud nõuetest vabastada. Sellise süsteemi tulemuslikkuse tagamiseks peab leping kehtima võrdselt ka juhtudel, kus vahendajad koguvad põllumajandustootjatelt piima ja viivad selle töötlejale.]
- (136) Liidu turgude praeguse olukorra ja arenguväljavaadete kohta on vaja piisavalt teavet. Seetõttu tuleks ette näha kõikide liidus kasvatatud humala tarnelepingute registreerimine.
- (137) Viinamarjakasvatamisvõimaluste paremaks haldamiseks peaksid liikmesriigid esitama komisjonile istandusregistril põhineva tootmisvõimsuse ülevaate. Et innustada liikmesriike ülevaadet esitama, tuleb ümberkorraldus- ja muutmistoetust anda üksnes nendele liikmesriikidele, kes on kõnealuse ülevaate esitanud. Veiniviinamarjade, viinamarjavirde ja veini tootjad peaksid esitama saagideklaratsiooni, et vastavate poliitiliste ja haldusotsuste tegemiseks vajalik teave oleks kättesaadav. Liikmesriikidel peaks olema võimalus nõuda, et ka veiniviinamarjade hulgikauplejad deklareeriksid igal aastal viimasest saagist turustatud kogused. Viinamarjavirde ja veini tootjad ning hulgikauplejad, kes ei ole jaemüüjad, peavad deklareerima oma viinamarjavirde ja veini varud.
- (138) Asjakohaste toodete jälgitavuse rahuldava taseme tagamiseks, eelkõige tarbijakaitse huvides, tuleks sätestada, et kõikidel käesoleva määrusega hõlmatud veinisektori toodetel peaks liidus ringeldes olema saatedokument.

- (139) On asjakohane näha teatavatel tingimustel ja teatavate toodete osas ette meetmed juhtudeks, kus siseturuhindade olulise muutumise või maailmaturu noteeringute või hindade tõttu on tekkinud või võivad tekkida häired.
- (140) Käesoleva määruse järgimise eest peaksid vastutama liikmesriikide ametiasutused ning tuleks kehtestada vastav kord, et komisjonil oleks võimalik jälgida ja tagada määruse järgimist eelkõige veinisektori puhul.
- (141) On vaja kasutusele võtta põllumajandusliku päritoluga etüülalkoholi käsitlevate erimeetmete raamistik, mis võimaldaks turujärelevalve eesmärgil koguda majandusandmeid ja analüüsida statistilist teavet. Kuivõrd põllumajandusliku päritoluga etüülalkoholi turg on seotud etüülalkoholituruga üldiselt, tuleb kättesaadavaks teha ka muu kui põllumajandusliku päritoluga etüülalkoholi turgu käsitlev teave.
- (142) Käesoleva määruse kohaldamisest tulenevate kohustustega seotud liikmesriikide kulutused peaks kandma liit vastavalt nõukogu 21. juuni 2005. aasta määrusele (EÜ) nr 1290/2005 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta¹⁶.
- (143) Määrusega (EÜ) nr 1698/2005 ettenähtud rahaliste vahendite suurendamiseks veinisektoris tuleks kehtestada vahendite järkjärguline ülekandmine kõnealuse määruse kohaste meetmete eelarvesse, kui vastavad summad on piisavalt olulised.
- (144) Komisjonile tuleks anda volitused võtta vajalikud meetmed, et lahendada eriomaseid praktilisi küsimusi eriolukorras.
- (145) Kuna põllumajandustoodete ühisturud arenevad pidevalt, peaksid liikmesriigid ja komisjon üksteist oluliste arengutega kursis hoidma ning võtma vastu asjakohastest arengutest ja andmetest teavitamise viisid.
- (146) Et vältida käesoleva määrusega ettenähtud soodustuste kuritarvitamist, ei tohiks neid soodustusi anda või tuleks nende andmine lõpetada, kui leitakse, et mis tahes soodustuste saamise tingimused on loodud kunstlikult vastupidiselt käesoleva määruse eesmärkidele.
- (147) Käesolevas määruses sätestatud kohustuste täitmise tagamiseks tuleks teostada kontrolle ning kohustuste täitmata jätmise korral tuleks kohaldada haldusmeetmeid ja -karistusi, lisaks on vaja eeskirju seoses tagatiste esitamise ja vabastamisega, et tagada ühise turukorralduse nõuetekohane haldamine ÜPP raames Kõnealused sätted peaksid sisaldama alusetute maksete tagasinõudmist ning käesoleva määruse kohaldamisest tulenevaid liikmesriikide aruandluskohustusi.
- (148) Määruse (EÜ) nr 1234/2007 kohaselt aeguvad mitmed sektoripõhised turukorraldusmeetmed 2012. aastal. Pärast määruse (EÜ) nr 1234/2007 kehtetuks tunnistamist tuleks asjakohaseid sätteid kohaldada jätkuvalt kuni vastavate kavade lõppemiseni.

¹⁶ ELT L 209, 11.8.2005, lk 1.

- (149) Õiguskindluse tagamiseks turustamiseskirjade kohaldamisel peaks komisjon kindlaks määrama kuupäeva, mil määruse (EÜ) nr 1234/2007 teatavaid sätteid vastavas sektoris enam ei kohaldata.
- (150) Selleks et tagada puu- ja köögiviljasektoris sujuv üleminek määrusega (EÜ) nr 1234/2007 kehtestatud korraldustelt käesoleva määruse sätetele, tuleks komisjonile anda õigus vastu võtta üleminekumeetmeid.
- (151) Käesolevat määrust tuleks kohaldada alates selle jõustumisest. Siiski tuleks üldist turustamisstandardit käsitlevat sätet kohaldada üksnes alates [üks aasta pärast määruse jõustumist].
- (152) [Seoses lepinguliste suhetega piima- ja piimatootesektoris on käesolevas määruses sätestatud meetmed piimaturu praegustes majandustingimustes ja tarneahela praeguse struktuuri puhul õigustatud. Selleks et meetmete mõju oleks täielik, tuleks neid kohaldada piisavalt pika aja jooksul (nii enne kui ka pärast piimakvootide kaotamist). Kuna meetmed on oma olemuselt siiski ulatuslikud, peaksid need olema ajutised ja kuuluma läbivaatamisele, et hinnata nende toimet ja kohaldamise jätkamise vajalikkust. Seda tuleks käsitleda komisjoni aruannetes piimaturu arengute kohta ning need peaksid hõlmama võimalikke ettepanekuid põllumajandustootjate julgustamiseks sõlmida ühistootmislepinguid; aruanded esitatakse 30. juuniks 2014 ja 31. detsembriks 2018.]

ON VÕTNUD VASTU KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

SISUKORD

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ÜTK määrus).....	1
SELETUSKIRI.....	2
1. ETTEPANEKU TAUST	2
2. HUVITATUD ISIKUTEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED.....	4
3. ETTEPANEKU ÕIGUSLIK KÜLG.....	5
4. MÕJU EELARVELE.....	6
5. TÄIENDAV TEAVE	6
EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ÜTK määrus).....	7
I OSA SISSEJUHTAVAD SÄTTED	37
II OSA SISETURG	40
I JAOTIS TURUSEKKUMINE.....	40
I PEATÜKK Riiklik sekkumine ja eraladustamine	40
I jagu Riikliku sekkumise ja eraladustamise sissejuhatavad sätted.....	40
II jagu Riiklik sekkumine.....	42
I alajagu Üldsätted.....	42
II alajagu Kokkuostu avamine.....	43
III alajagu Sekkumishinnad.....	44
IV alajagu Sekkumisvarude müük	45
[V alajagu Liidus enim puudust kannatavatele isikutele jaotamine	46
III jagu Eraladustamine	50
I alajagu Kohustuslik abi.....	50
II alajagu Vabatahtlik abi	50

IV jagu Riiklik sekkumise ja eraladustamise ühissätted	52
I alajagu ÜLDSÄTTED	52
II alajagu Rümpade klassifitseerimise erisätted	57
II PEATÜKK Sekkumise erimeetmed	59
I jagu Erandlikud turutoetusmeetmed	59
II jagu Teravilja- ja riisisektori meetmed	61
III jagu Suhkrusektori meetmed	61
IV jagu Pakkumise kohandamine	65
III PEATÜKK Tootmise piiramise süsteemid	66
I jagu Üldsätted	66
II jagu Suhkur	66
I alajagu Kvootide määramine ja haldamine	66
II alajagu Kvootide ületamine	68
III jagu Piim	70
I alajagu Üldsätted	70
II alajagu Kvootide määramine ja haldamine	72
III alajagu Kvootide ületamine	77
IV jagu Menetluseeskirjad seoses suhkru- ja piimakvootidega	80
I alajagu Menetluseeskirjad seoses suhkrukvootidega	80
II alajagu Menetluseeskirjad seoses piimakvootidega	81
V jagu Veinisektori tootmisvõimsus	83
I alajagu Istutusõigusega rajatud istandused	83
II alajagu Istutusõigus üleminekuajal	85
III alajagu Turustamiseeskirjad veinide ühisturu toimimise parandamiseks ja stabiliseerimiseks	90
IV PEATÜKK Abikavad	91
I jagu Suhkrusektori tootmistoetus	91

II jagu Piima- ja piimatootesektori toetused	92
I alajagu Erikasutuseks antav toetus.....	92
II alajagu Juustu tootmise tingimused.....	93
III alajagu Toetus õpilaste varustamiseks piimatoodetega.....	94
IV jagu Humalasektori toetused.....	96
V jaotis Oliiviõli ja lauaoliivide sektori toetused.....	97
VI jagu Puu- ja köögiviljasektori toetused.....	99
I alajagu Tootjarühmad	99
II alajagu Rakendusfondid ja -kavad.....	100
III alajagu Koolidele puuvilja jagamise kava.....	107
VII jagu Veinisektori toetusprogrammid	110
I alajagu Sissejuhatavad sätted.....	110
II alajagu Toetusprogrammide esitamine ja sisu.....	111
III alajagu Eritoetusmeetmed	113
IV alajagu Menetlussätted.....	118
VIII jagu Mesindussektori erisätted	120
IX jagu Siidiussisektori toetused.....	122
II JAOTIS TURUSTAMISEESKIRJAD JA TOOTJAORGANISATSIOONID	124
[I PEATÜKK Turustamiseeskirjad	124
I jagu Turustamisstandardid	124
I alajagu Sissejuhatavad sätted.....	124
II alajagu Üldine turustamisstandard.....	124
III alajagu Sektori- või tootepõhised turustamisstandardid.....	125
IV alajagu impordi ja ekspordiga seotud turustamisstandardid	131
V alajagu Ühissätted.....	131
II jagu Päritolunimetused, geograafilised tähised ja veinisektori traditsioonilised nimetused	133

I alajagu Sissejuhatavad sätted	133
II alajagu Päritolunimetused ja geograafilised tähised	133
III alajagu Traditsioonilised nimetused	145
III jagu Märgistamine ja esitlemine veinisektoris	147
II PEATÜKK Tootjaorganisatsioonid, tootmisharudevahelised organisatsioonid, ettevõtjate organisatsioonid	151
I jagu Üldpõhimõtted	151
II jagu Puu- ja köögiviljasektori tootjaorganisatsioone, tootmisharudevahelisi organisatsioone ning tootjarühmi käsitlevad eeskirjad	156
I alajagu Tootjaorganisatsioonide põhikiri ja nende tunnustamise eeskirjad	156
II alajagu Tootjaorganisatsioonide liidud ja tootjarühmad	158
III alajagu Eeskirjade laiendamine ühe majanduspiirkonna tootjatele	159
IV alajagu Tootmisharudevahelised organisatsioonid puu- ja köögiviljasektoris	161
III jagu Veinisektori tootjaorganisatsioone ja tootmisharudevahelisi organisatsioone käsitlevad eeskirjad	165
IV jagu Tubakasektori tootmisharudevahelisi organisatsioone käsitlevad eeskirjad	166
[V jagu	167
Tootjaorganisatsioonid piima- ja piimatootesektoris	167
VI jagu Menetluseeskirjad	168
III OSA KAUBANDUS KOLMANDATE RIIKIDEGA	170
I PEATÜKK Üldsätted	170
II PEATÜKK Import	171
I jagu Impordilitsentsid	171
II jagu Imporditollimaksud	174
III jagu Impordikvootide haldamine	178
IV jagu Teatavaid tooteid käsitlevad erisätted	180
I alajagu Teravilja- ja riisisektori impordi erisätted	180
II alajagu Suhkru impordikord	182

III alajagu Kanepi impordi erisätted.....	183
IV alajagu Humala impordi erisätted	183
V jagu Kaitse ja seestöötlemine	184
III PEATÜKK Eksport.....	186
I jagu Ekspordilitsentsid.....	186
II jagu Eksporditoetused.....	188
III jagu Piima- ja piimatootesektori ekspordikvootide haldamine	193
IV jagu Impordi erirežiim kolmandas riigis	194
V jagu Elustaimede erisätted.....	194
VI jagu Välistöötlemine	194
IV OSA KONKURENTSIEESKIRJAD	196
I PEATÜKK Ettevõtjate suhtes kohaldatavad eeskirjad.....	196
II PEATÜKK Riigiabi eeskirjad	201
V OSA MITMETE VÕI ÜSIKUTE SEKTORITE SUHTES KEHTIVAD ERISÄTTED	205
I PEATÜKK Mitmete sektorite suhtes kehtivad erisätted	205
I jagu Turuhäired.....	205
II jagu Aruandlus.....	206
II PEATÜKK ÜSIKUTE SEKTORITE SUHTES KEHTIVAD ERISÄTTED	207
I jagu Humal.....	207
II jagu Vein.....	208
III jagu Piim ja piimatooted	211
IV jagu Etüülalkohol	212
VI OSA ÜLDSÄTTED	214
VII OSA VOLITUSTE DELEGEERIMINE, RAKENDUS-, ÜLEMINEKU- JA LÕPPSÄTTED	218
I PEATÜKK Volituste delegeerimine ja rakendussätted	218

II PEATÜKK Ülemineku- ja lõppsätted	220
I LISA ARTIKLI 1 LÕIKES 1 OSUTATUD TOODETE LOETELU I osa: Teravili	223
II osa: Riis	225
III osa: Suhkur	226
IV osa: Kuivsööt.....	226
V osa: Seemned	227
VI osa: Humal	228
VII osa: Oliiviõli ja lauaoliivid	228
VIII osa: Kiu tootmiseks kasvatatav lina ja kanep	228
IX osa: Puu- ja köögivili	229
X osa: Töödeldud puu- ja köögiviljasaadused	229
XI osa: Banaanid	232
XII osa: Vein	232
XIII osa: Eluspuud ja muud taimed, taimesibulad, -juured jms; lõikelilled ja dekoratiivne taimmaterjal.....	233
XIV osa: Toortubakas	233
XV osa: Veise- ja vasikaliha	233
XVI osa: Piim ja piimatooted.....	234
XVII osa: Sealiha	234
XVIII osa: Lamba- ja kitseliha.....	235
XIX osa: Munad	235

XX osa: Kodulinnuliha.....	236
XXI osa: Muud tooted.....	236
II LISA ARTIKLI 1 LÕIKES 2 OSUTATUD LOETELU TOODETEST, MILLE SUHTES ON KEHTESTATUD ERIMEETMED I osa: Põllumajanduslikku päritolu etüülalkohol....	
243	
II osa: Mesindustooted	243
III osa: Siidiussid.....	243
III LISA ARTIKLI 2 LÕIKES 1 OSUTATUD MÕISTED I osa: Riisisektorit käsitlevad mõisted	
244	
II osa: Suhkrusektorit käsitlevad mõisted	247
III osa: Humalasektorit käsitlevad mõisted	248
IV osa: Veinisektorit käsitlevad mõisted	248
V osa: Veise- ja vasikalihasektorit käsitlevad mõisted	251
VI osa: Piima- ja piimatootesektorit käsitlevad mõisted.....	251
VII osa: Munasektorit käsitlevad mõisted.....	251
VIII osa: Kodulinnulihasektorit käsitlevad mõisted.....	251
IX osa: Mesindussektorit käsitlevad mõisted.....	253
IV LISA ARTIKLI 8 LÕIGETES 1 JA 3 OSUTATUD RIISI JA SUHKRU STANDARDKVALITEET	
254	
V LISA ARTIKLIS 34 OSUTATUD ELI RÜMPADE KLASSIFITSEERIMISSKAALAD	
256	
VI LISA ARTIKLIS 50 OSUTATUD SUHKRU, ISOGLÜKOOSI JA INULIINISIIRUPI RIIKLIKUD JA PIIRKONDLIKUD TOOTMISKVOODID alates 2010/2011. turustusaastast	
260	
VII LISA SUHKRU- VÕI ISOGLÜKOOSIKVOOTIDE ÜLEKANDMISE ÜKSIKASJALIKUD EESKIRJAD VASTAVALT ARTIKLILE 53 I	
262	

VIII LISA ARTIKLIS 59 OSUTATUD PIIMA JA MUUDE PIIMATOODETE TOOTMISKVOODID	265
IX LISA ARTIKLIS 63 OSUTATUD BAASRASVASISALDUS.....	267
X LISA ARTIKLI 136 LÕIKES 1 OSUTATUD TOETUSPROGRAMMIDE EELARVE.	268
XI LISA ARTIKLI 159 LÕIKES 3 OSUTATUD RAHVUSVAHELISED ORGANISATSIOONID	269
XII LISA ARTIKLIS 163 OSUTATUD TOODETE MÕISTED, NIMETUSED JA MÜÜGINIMETUSED	270
I osa. Kuni 12 kuu vanuste veiste liha.....	270
I. Määratlus.....	270
II. Müüginimetused.....	270
II osa. Viinamarjasaadused	273
III osa. Piim ja piimatooted	279
IV osa. CN-koodi 0401 alla kuuluv inimtoiduks ette nähtud piim	281
V osa. Kodulinnulihasektori tooted.....	284
VI osa. Võiderasvad	286
VII osa. Oliiviõli ja oliivijääkõli kirjeldused ja määratlused	289
XII lisa liide (osutatud II osas) Viinamarjakasvatusevõõndid	290
XIII LISA I osa Rikastamine, hapestamine ja hapetustamine teatavates viinamarjakasvatusevõõndites	296
II osa Piirangud	300
XIV LISA TÄIELIK LOETELU EESKIRJADEST, MIDA VÕIB LAIENDADA MITTELIHKMETEST TOOTJATELE VASTAVALT ARTIKLITELE 218 JA 224	302
XV LISA ARTIKLITES 242 JA 244 OSUTATUD RIISI IMPORDITOLLIMAKSUD	303

XVI LISA ARTIKLIS 243 OSUTATUD BASMATI RIISI SORDID	305
XVII LISA TERAVALJA-, RIISI-, SUHKRU-, PIIMA- JA MUNASEKTORI KAUPADE LOETELU ARTIKLI 16 PUNKTI A ALAPUNKTIS II SÄTESTATUD EESMÄRKIDEL JA III OSA III PEATÜKI II JAOS OSUTATUD EKSPORDITOETUSE TAGAMISEKS I osa: Teravili	306
II osa: Riis	309
III osa: Suhkur	311
IV osa: Piim	314
V osa: Munad	317
XVIII LISA SUHKRUT SISALDAVATE KAUPADE LOETELU III OSA III PEATÜKI II JAOS OSUTATUD EKSPORDITOETUSE TAGAMISE EESMÄRGIL	318
XIX LISA ARTIKLI 314 LÕIKES 3 OSUTATUD EELARVEERALDISED MAAELU ARENGUKS VEINITOOTMISPIIRKONDADES	319
XX LISA ARTIKLI 325 LÕIKES 3 OSUTATUD VASTAVUSTABEL	320

I OSA

SISSEJUHTAVAD SÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimisala

1. Käesoleva määrusega kehtestatakse toodete turgude ühine korraldus järgmistes sektorites, nagu on täpsemalt sätestatud I lisa:
 - a) teravili, I lisa I osa;
 - b) riis, I lisa II osa;
 - c) suhkur, I lisa III osa;
 - d) kuivsööt, I lisa IV osa;
 - e) seemned, I lisa V osa;
 - f) humal, I lisa VI osa;
 - g) oliiviõli ja lauaoliivid, I lisa VII osa;
 - h) lina ja kanep, I lisa VIII osa;
 - i) puu- ja köögiviljad, I lisa IX osa;
 - j) töödeldud puu- ja köögiviljad, I lisa X osa;
 - k) banaanid, I lisa XI osa;
 - l) vein, I lisa XII osa;
 - m) elustaimed ja lillekasvatustooted, I lisa XIII osa (edaspidi „elustaimesektor”);
 - n) toortubakas, I lisa XIV osa;
 - o) veise- ja vasikaliha, I lisa XV osa;
 - p) piim ja piimatooted, I lisa XVI osa;
 - q) sealih, I lisa XVII osa;
 - r) lamba- ja kitseliha, I lisa XVIII osa;
 - s) munad, I lisa XIX osa;
 - t) linnuliha, I lisa XX osa;

- u) muud tooted, I lisa XXI osa.
- 2. Käesoleva määrusega kehtestatakse erimeetmed järgmiste sektorite suhtes, mis on loetletud ja mõnel juhul täiendavalt määratletud II lisas:
 - a) põllumajandusliku päritoluga etüülalkohol, II lisa I osa (edaspidi „põllumajandusliku päritoluga etüülalkoholi sektor”);
 - b) mesindustooted, II lisa II osa (edaspidi „mesindussektor”);
 - c) siidiussid, II lisa III osa.
- 3. CN-koodi 0701 alla kuuluva värskelt või jahutatud kartuli suhtes kohaldatakse IV osa II peatükki.

Artikkel 2

Mõisted

- 1. Käesolevas määruses kasutatakse teatavate sektorite puhul III lisas sätestatud mõisteid.
- 2. Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:
 - a) „põllumajandustootja” – põllumajandustootja vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli punkti a määratlusele;
 - b) „makseasutus” – liikmesriigi poolt määruse (EÜ) nr 1290/2005 alusel määratud asutus või asutused;
 - c) „sekkumishind” – hind, millega tooted ostetakse riikliku sekkumise korras.

Artikkel 3

Turustusaastad

Kehtestatakse järgmised turustusaastad:

- a) banaanisektori puhul jooksva aasta 1. jaanuarist 31. detsembrini;
- b) 1. aprillist järgmise aasta 31. märtsini järgmiste sektorite puhul:
 - i) kuivsöödasektor;
 - ii) siidiussisektor;
- c) 1. juulist järgmise aasta 30. juunini järgmiste sektorite puhul:
 - i) teraviljasektor;
 - ii) seemnesektor;

- iii) oliiviõli ja lauaoliivide sektor;
- iv) lina- ja kanepisektor;
- v) piima- ja piimatootesektor;
- d) veinisektori puhul 1. augustist järgmise aasta 31. juulini;
- e) riisisektori puhul 1. septembrist järgmise aasta 31. augustini;
- f) suhkrusektori puhul 1. oktoobrist järgmise aasta 30. septembrini.

Puu- ja köögivilja ning töödeldud puu- ja köögiviljasektori eripära arvessevõtmiseks võib komisjon delegeeritud õigusaktidega kehtestada vajaduse korral turustusaastad kõnealuste toodete jaoks.

Artikkel 4

Volituste delegeerimine

Selleks et võtta arvesse iga sektori eripära ja turuolukorra muutusi, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega ajakohastada III lisa I osa mõisteid.

Artikkel 5

Rakendamisolitused

Komisjon võib rakendusaktidega:

- a) määrata kindlaks töötlemise eri etappidel oleva riisi konverteerimiskursi, töötlemiskulud ja kõrvalsaaduste väärtuse;
- b) võtta kõik vajalikud meetmed seoses konverteerimiskursi kohaldamisega.

II OSA

SISETURG

I JAOTIS

TURUSEKKUMINE

I PEATÜKK

Riiklik sekkumine ja eraladustamine

I JAGU

RIIKLIKU SEKKUMISE JA ERALADUSTAMISE SISSEJUHATAVAD SÄTTED

Artikkel 6

Reguleerimisala

1. Käesolevas peatükis sätestatakse eeskirjad, mis käsitlevad vajaduse korral riikliku sekkumise korras toimuvat kokkuostu ning eraladustamisele antavaid toetusi järgmistes sektorites:
 - a) teravili;
 - b) riis;
 - c) suhkur;
 - d) oliiviõli ja lauaoliivid;
 - e) veise- ja vasikaliha;
 - f) piim ja piimatooted;
 - g) sealihad;
 - h) lamba- ja kitseliha.
2. Käesolevas peatükis kasutatakse järgmisi mõisteid:
 - a) „teravili” – liidus koristatud teravili;

- b) „piim” – liidus toodetud lehmapiim;
- c) „koor” – otseselt ja ainult piimast saadud koor.

Artikkel 7

Liidu päritolu

Ilma et see piiraks artikli 6 lõike 2 kohaldamist, ostetakse riikliku sekkumise korras kokku ainult liidu päritolu tooteid ning eraladustusabi antakse ainult liidu päritolu toodetele.

Artikkel 8

Võrdlushinnad

1. Toodetele, mille suhtes kohaldatakse artikli 6 lõikes 1 osutatud sekkumismeetmeid, määratakse kindlaks järgmised võrdlushinnad:
 - a) teraviljasektor: 101,31 eurot tonni kohta;
 - b) koorimata riis: 150 eurot tonni kohta standardkvaliteedi korral, nagu on määratletud IV lisa punktis A;
 - c) suhkur:
 - i) valge suhkur: 404,4 eurot tonni kohta 2009/2010. turustusaastal;
 - ii) toorsuhkur: 335,2 eurot tonni kohta 2009/2010. turustusaastal;
 - d) veise- ja vasikalihasektor: 2 224 eurot R3-kvaliteediklassi isasveiste rümba tonni kohta, nagu on sätestatud artikli 34 lõike 1 punktis a osutatud liidu täiskasvanud veiste rümpade klassifitseerimisskaalas;
 - e) piima- ja piimatootesektor:
 - i) 246,39 eurot 100 kg või kohta;
 - ii) 169,80 eurot 100 kg lõssipulbri kohta;
 - f) sealihasektor: 1 509,39 eurot searümba tonni kohta standardkvaliteedi korral, mis on määratletud kaalu ja tailihasisalduse alusel vastavalt artikli 34 lõike 1 punktis b osutatud liidu searümpade klassifitseerimisskaalale järgmiselt:
 - i) 60–120 kg kaaluvad rümbad: E-kvaliteediklass, nagu on sätestatud V lisa punktis B.II;
 - ii) 120–180 kg kaaluvad rümbad: R-kvaliteediklass, nagu on sätestatud V lisa punktis B.II.

2. Vastavalt lõike 1 punktides a ja b sätestatud teravilja ja riisi võrdlushinnad on seotud lattu tarnitud kauba hulgimüügi etapiga enne mahalaadimist. Need võrdlushinnad kehtivad kõikide artiklis 30 osutatud liidu sekkumiskeskuste jaoks.
3. Lõike 1 punkti c alapunktides i ja ii kehtestatud võrdlushinnad kehtivad tehasest hangitud, pakendamata ja standardkvaliteediga suhkru puhul, nagu on määratletud IV lisa punktis B.
4. Käesoleva artikli lõikes 1 kindlaksmääratud võrdlushindu võib muuta aluslepingu artikli 43 lõikes 2 sätestatud korras, võttes arvesse tootmise ja turgude arengut.

Artikkel 9

Hinnaaruandlus suhkruturul

Komisjon loob rakendusaktidega suhkruturu hindade kohta teabesüsteemi, mis sisaldab suhkruturu hinnatasemete avaldamise süsteemi.

Süsteem põhineb valget suhkrut tootvate ettevõtjate või teiste suhkrukaubandusega seotud käitlejate esitatud teabel. Seda teavet käsitletakse konfidentsiaalselt.

Komisjon tagab, et avaldatud teave ei võimalda tuvastada üksikute ettevõtjate hindu.

II JAGU

RIIKLIK SEKKUMINE

I ALAJAGU

ÜLDSÄTTED

Artikkel 10

Riikliku sekkumise tingimustele vastavad tooted

Lähtudes käesolevas jaos kehtestatud tingimustest ning lisanõuetest ja -tingimustest, mille komisjon määrab delegeeritud õigusaktidega ja rakendusaktidega kindlaks artiklite 31 ja 32 kohaselt, kohaldatakse riiklikku sekkumist järgmiste toodete suhtes:

- a) pehme nisu, kõva nisu, oder, mais ja sorgo;
- b) koorimata riis;
- c) veise- ja vasikalihasektori värske või jahutatud liha, mis kuulub CN-koodide 0201 10 00 ja 0201 20 20–0201 20 50 alla;

- d) või, mis on valmistatud liidu tunnustatud ettevõttes otseselt ja ainult pastöriseeritud koorest ning mille piimarasvasisaldus on vähemalt 82 % massist ja maksimaalne veesisaldus 16 % massist;
- e) pihustuskuivatuse teel piimast saadud kõrgeima kvaliteediga lõssipulber, mis on valmistatud liidu tunnustatud ettevõttes ning mille valgusisaldus on vähemalt 34,0 % rasvata kuivekstrakti massist.

II ALAJAGU

KOKKUOSTU AVAMINE

Artikkel 11

Riikliku sekkumise ajavahemikud

Riiklik sekkumine toimub:

- a) teravilja puhul 1. novembrist 31. maini;
- b) koorimata riisi puhul 1. aprillist 31. juulini;
- c) veise- ja vasikaliha puhul kogu turustusaasta jooksul;
- d) või ja lõssipulbri puhul 1. märtsist 31. augustini.

Artikkel 12

Riikliku sekkumise avamine

1. Artiklis 11 osutatud ajavahemike jooksul avatakse riiklik sekkumine:
 - a) pehme nisu puhul;
 - b) kõva nisu, odra, maisi, terasorgo, koorimata riisi, suhkru, või ja lõssipulbri puhul artikli 13 lõikes 1 osutatud sekkumise ülemmäärade ulatuses;
 - c) komisjoni poolt rakendusaktidega ja ilma artikli 323 lõikes 1 osutatud komitee abita veise- ja vasikaliha puhul, kui liikmesriigi või liikmesriigi piirkonna veise- ja vasikaliha keskmine turuhind, mis on registreeritud artikli 34 lõikes 1 osutatud liidu rümpade klassifitseerimisskaala alusel, langeb vaatlusperioodil alla 1 560 euro tonni kohta.
2. Lõike 1 punktis c osutatud riikliku sekkumise veise- ja vasikaliha puhul peatab komisjon rakendusaktidega ja ilma artikli 323 lõikes 1 osutatud komitee abita, kui kõnealuses punktis osutatud tingimusi enam vaatlusperioodil ei täideta.

Artikkel 13

Sekkumise piirkogused

1. Riikliku sekkumise korras toimub kokkuost järgmises ulatuses:
 - a) kõva nisu, odra, maisi, terasorgo ja koorimata riisi puhul 0 tonni artikli 11 vastavalt punktis a ja b osutatud ajavahemikul;
 - b) või puhul 30 000 tonni igal artikli 11 punktis d osutatud ajavahemikul;
 - c) lõssipulbri puhul 109 000 tonni igal artikli 11 punktis d osutatud ajavahemikul.
2. Komisjon võib rakendusaktidega otsustada jätkata lõikes 1 osutatud toodete puhul riiklikku sekkumist ulatuses, mis ületab kõnealuses lõikes osutatud koguseid, kui turuolukord ja eelkõige turuhindade areng seda nõuab.

III ALAJAGU

SEKKUMISHINNAD

Artikkel 14

Sekkumishinnad

1. Sekkumishind
 - a) pehme nisu puhul on võrdne võrdlushinnaga kuni 3 miljoni tonnini pakutud maksimumkoguse eest sekkumisperioodi kohta, nii nagu on määratud artikli 11 punktis a;
 - b) või puhul 90 % võrdlushinnast artikli 13 lõike 1 punktis b piiritletud koguste eest;
 - c) lõssipulbri puhul on võrdne võrdlushinnaga artikli 13 lõike 1 punktis c piiritletud koguste eest.
2. Komisjon määrab rakendusaktidega ja hankemenetluste teel kindlaks järgmiste toodete sekkumishinnad ja kogused:
 - a) pehme nisu osas pakkumiste puhul, mis ületavad 3 miljoni tonnist maksimumkogust sekkumisperioodi kohta, nii nagu on määratud artikli 11 punktis a;
 - b) kõva nisu, odra, maisi, terasorgo ja koorimata riisi puhul vastavalt artikli 13 lõikele 2;
 - c) veise- ja vasikaliha;

- d) või puhul artikli 13 lõike 1 punktis b nimetatud ülemmäära ületavad kogused vastavalt artikli 13 lõikele 2 ja
- e) lõssipulbri puhul artikli 13 lõike 1 punktis c nimetatud ülemmäära ületavad kogused vastavalt artikli 13 lõikele 2.

Eriolukordades võib komisjon rakendusaktidega piirata hankemenetlusi liikmesriigiga või liikmesriigi piirkonnaga või määrata sekkumishinnad ja sekkumise kogused kindlaks liikmesriigi või liikmesriigi piirkonna kohta registreeritud keskmiste turuhindade alusel.

- 3. Lõike 2 kohaste hankemenetluste alusel kindlaksmääratud maksimaalne kokkuostuhind ei tohi olla:
 - a) teravilja ja koorimata riisi puhul kõrgem kui vastav sekkumishind;
 - b) veise- ja vasikaliha puhul kõrgem kui liikmesriigis või liikmesriigi piirkonnas registreeritud keskmine turuhind, mida on suurendatud summa võrra, mille komisjon määrab rakendusaktidega kindlaks objektiivsete kriteeriumide alusel;
 - c) või puhul kõrgem kui 90 % võrdlushinnast;
 - d) lõssipulbri puhul kõrgem kui võrdlushind.
- 4. Lõigetes 1, 2 ja 3 osutatud sekkumishind
 - a) ei piira teravilja puhul kvaliteedist tulenevat hinna tõstmist või alandamist ning
 - b) koorimata riisi puhul vastavalt tõstetakse või alandatakse hinda, kui makseasutusele pakutavate toodete kvaliteet erineb IV lisa punktis A määratletud standardkvaliteedist. Lisaks võib komisjon delegeeritud õigusaktidega kindlaks määrata sekkumishinna tõstmised ja alandamised, et tagada tootmise suunatus teatavatele sortidele.

IV ALAJAGU

SEKKUMISVARUDE MÜÜK

Artikkel 15

Üldpõhimõtted

Riiklikesse sekkumisladudesse ostetud toodete müük toimub viisil, millega välditakse turuhäireid, tagatakse ostjate võrdne ligipääs kaupadele ja võrdne kohtlemine ning mis vastab aluslepingu artikli 218 kohaselt sõlmitud lepingutest tulenevatele kohustustele.

Artikkel 16

Suhkru müük

Riikliku sekkumise korras kokkuostetud suhkrut võivad makseasutused müüa ainult hinnaga, mis on kõrgem selleks turustusaastaks kindlaksmääratud võrdlushinnast, mil müük toimub.

Selleks et tagada spetsiaalsed võimalused sekkumisvarude müügiks ilma turgu häirimata, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega otsustada, et makseasutused

- a) võivad müüa suhkrut esimeses lõigus osutatud võrdlushinnaga võrdse või sellest madalama hinnaga, kui suhkrut kasutatakse:
 - i) loomasöödaks või
 - ii) ekspordiks kas lisatöötluseta või aluslepingu I lisas loetletud toodeteks või käesoleva määruse XVIII lisa III osas loetletud toodeteks töödelduna või
 - iii) artiklis 55 osutatud tööstuslikuks otstarbeks;
- b) peavad tegema nende käes hoitava töötlemata suhkru inimtarbimiseks kättesaadavaks liidu siseturul või heategevusorganisatsioonide jaoks, keda on tunnustanud asjaomane liikmesriik või komisjon (juhul kui liikmesriik ei ole ühtegi sellist organisatsiooni tunnustanud), kehtivast võrdlushinnast madalama hinnaga või tasuta jagamiseks konkreetsete hädaabioperatsioonide raames.

[V ALAJAGU

LIIDUS ENIM PUUDUST KANNATAVATELE ISIKUTELE JAOTAMINE

Artikkel 17

Toiduabi jaotamise programm liidus enim puudust kannatavatele isikutele

1. Kehtestatakse programm, mille kohaselt võib toiduaineid jaotada liidus enim puudust kannatavatele isikutele liikmesriikide määratud organisatsioonide kaudu. Sel eesmärgil tehakse kättesaadavaks sekkumisvarude tooted või, kui toiduabi jaotamise programmiga sobivaid sekkumisvarusid ei ole, ostetakse toiduained turult.

Esimeses lõikes sätestatud abiprogrammis tähendab mõiste „enim puudust kannatavad isikud” füüsilisi isikuid (üksikisikud, perekonnad või sellistest isikutest koosnevad rühmad), kelle sõltuv sotsiaalne ja rahaline olukord on riikide pädevate ametiasutuste poolt vastu võetud abikõlblikkuskriteeriumide põhjal kindlaks määratud või tuvastatud või on selle üle otsustatud määratud organisatsioonide kasutatavate kriteeriumide põhjal, mida pädevad ametiasutused heaks kiidavad.

2. Lõikes 1 sätestatud abiprogrammis osaleda soovivad liikmesriigid esitavad komisjonile toiduabi jaotamise kavad, mis hõlmavad:
 - a) üksikasjalikke andmeid nende põhinäitajate ja -eesmärkide kohta;

- b) andmeid määratud organisatsioonide kohta;
- c) taotlusi kolmeaastase perioodi vältel jaotatavate toiduainete koguste kohta ning muud asjakohast teavet.

Liikmesriigid valivad toiduained objektiivsete kriteeriumide (sh toiteväärtused ja sobivus jaotamiseks) alusel. Selleks võivad liikmesriigid eelistada liidu päritolu toiduaineid.

- 3. Liikmesriikide poolt vastavalt lõike 2 esimesele lõigule esitatud taotlustele ja muule komisjoni poolt asjakohasena käsitatavale teabele tuginedes võtab komisjon vastu kolmeaastased abikavad.

Igas kolmeaastases abikavas sätestatakse liidu eraldised iga aasta kohta liikmesriikide lõikes ja liikmesriikide iga-aastase rahalise panuse miinimum. Programmi teise ja kolmanda aasta eraldised on soovituslikud.

Abiprogrammis osalevad liikmesriigid kinnitavad igal aastal lõike 2 esimese lõigu punktis c osutatud taotlused. Kõnealuste kinnitamiste järgselt teeb komisjon igal järgneval aastal otsuse lõpliku toetussumma kohta eelarves olemasolevate assigneeringute piires.

Kui kolmeaastase abikavaga hõlmatud tooteid ei ole selle riigi sekkumisvarudes, kus neid vaja on, nähakse kolmeaastases abikavas ette nende ülekandmine sellistest liikmesriikidest, kus need tooted on sekkumisvarudes olemas.

Kolmeaastase kava võib läbi vaadata, kui ilmnevad selle täideviimist mõjutavad arengusuundumused.

- 4. Liikmesriikide poolt vastavalt lõikele 1 määratud organisatsioonid ei tohi olla äriühingud.

Toiduaineid antakse kõnealustele organisatsioonidele üle tasuta

Enim puudust kannatavatele isikutele toiduainete jaotamine toimub:

- a) tasuta või
- b) hinnaga, mis ei ole mingil juhul kõrgem määratud organisatsiooni poolt toimingute tegemisel tekkinud kuludest, mis on muud kui need kulud, mida võib hüvitada lõike 7 teise lõigu punktide a ja b alusel.

- 5. Programmis osalevad liikmesriigid:

- a) esitavad komisjonile iga-aastase aruande abiprogrammi rakendamise kohta;
- b) teavitavad komisjoni õigel ajal toiduabi jaotamise programmi mõjutavatest arengusuundumustest.

- 6. Liit kaasrahastab abiprogrammi abikõlblikke kulusid. Kõnealune kaasrahastamine

- a) ei ületa 500 miljonit eurot eelarveaasta kohta kokku ega

- b) ei ületa 75 % abikõlblikest kuludest või 90 % abikõlblikest kuludest ajavahemikul 2007–2013 komisjoni otsuse 2006/596/EÜ¹⁷ I lisas loetletud, Ühtekuuluvusfondist rahastamiseks abikõlblike liikmesriikide puhul.

7. Abiprogrammi kohaselt abikõlblikud kulud on:

- a) sekkumisvarudest eraldatud toodete kulud;
- b) turult ostetud toiduainete kulud ning
- c) vajaduse korral toodete liikmesriikidevahelise sekkumisvarudest vedamise kulud.

Kolmeaastase abikava rakendamiseks igas liikmesriigis kasutada olevate rahaliste vahendite piires võivad riikide pädevad asutused pidada abikõlblikeks järgmisi kulusid:

- a) toiduainete määratud organisatsioonide hoidlateni vedamise kulud;
- b) järgmised määratud organisatsioonide kulud otseselt abikava rakendamisega seotud ulatuses:
 - i) halduskulud;
 - ii) määratud organisatsioonide hoidlate ja lõppjaotuspunktide vahelise veo kulud ning
 - iii) ladustamiskulud.

8. Liikmesriigid teevad haldus- ja füüsilisi kontrole, et tagada abikava rakendamine vastavalt kohaldatavatele eeskirjadele, ning näevad ette karistused rikkumiste korral.

9. Nii abikavade kaudu jaotatavate toiduainete pakendil kui ka jaotuspunktides peab olema selge märg „Euroopa Liidu abi”, millele on lisatud Euroopa liidu embleem.

10. Liidu abiprogramm ei piira ühtegi liidu õigusakte järgivat riiklikku tegevuskava, mille kohaselt jaotatakse toiduaineid enim puudust kannatavatele isikutele.

Artikkel 18

Volituste delegeerimine

- 1. Selleks et tagada artiklis 17 sätestatud abiprogrammile eraldatud eelarve tõhus kasutamine, peab komisjon delegeeritud õigusaktidega määratlema vahendite ülderaldise (sh sekkumistoodete jaotamine ja rahalised vahendid toiduainete ostmiseks liikmesriikide turgudelt) arvestamise meetodi. Komisjon peab määratlema ka sekkumisvarudest eraldatud toodete arvestusliku väärtuse, samuti meetodi, mida tuleb kasutada kolmeaastase abikava läbivaatamisest tuleneval liikmesriikidevahelisel vahendite ümberjaotamisel.

¹⁷ ELT L 243, 6.9.2006, lk 47.

2. Selleks et tagada artiklis 17 sätestatud abiprogrammile eraldatud eelarve tõhus ja tulemuslik kasutamine ning kindlustada ettevõtjate õigused ja kohustused, võtab komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu sätteid, milles nõutakse hankemenetluse kasutamist kõigi toiduabi jaotamise kavade täitmisega seotud toimingute puhul, sätteid hankemenetluses osalejate esitada tulevate tagatiste kohta ning sätteid sanktsioonide, vähendamiste ja väljajätmise kohta, mida liikmesriigid peavad kohaldama, eriti kui ei järgita toodete sekkumisvarudest väljavõtmise tähtaegasid või kui kolmeaastase abikava täideviimisel esineb tõsisemaid puudujääke või rikkumisi.

Artikkel 19

Rakendamisolulitused

Komisjon võtab rakendusaktidega vastu sätteid artiklis 17 osutatud kolmeaastase abikava ja riiklike toiduabiprogrammide ühtseks rakendamiseks. Need aktid hõlmavad:

- a) üksikasjalikke eeskirju ja menetlusi kolmeaastaste abikavade vastuvõtmiseks ja läbivaatamiseks, sh kohaldatavaid tähtaegasid;
- b) kolmeaastaste abikavade vastuvõtmist ja läbivaatamist, samuti artikli 17 lõike 3 kolmandas lõigus osutatud lõplikke eraldisi;
- c) sätteid kolmeaastaste abikavade täiendavate elementide kohta, toiduainete tarnimiseeskirju, samuti sekkumistoodete väljavõtmise ja liikmesriikidevahelise ülekandmise suhtes kohaldatavaid menetlusi ja tähtaegasid;
- d) sätteid rakendamise aastaaruannete ja riiklike toiduabiprogrammide formaadi kohta;
- e) artikli 17 lõike 7 teises lõigus sätestatud kulude hüvitamise suhtes kohaldatavaid üksikasjalikke eeskirju, sh rahalisi ülempiire ja tähtaegasid;
- f) pakkumiskutsete suhtes kehtivaid ühtseid tingimusi, sh toiduainete ja nende tarnimise suhtes kohaldatavaid tingimusi;
- g) sätteid haldus- ja füüsiliste kontrollide kohta, mida liikmesriigid peavad tegema;
- h) ühtseid sätteid maksete korra ja maksetähtaegade ning nende eiramise korral kohaldatavate vähendamiste kohta, raamatupidamissätteid ning liikmesriikidevahelise sekkumisvarudest ülekandmise menetlusi, sh kirjeldusi, milliseid ülesandeid asjaomased riiklikud sekkumisametid peavad täitma;
- i) ühtseid tingimusi artikli 17 lõike 9 rakendamiseks.]

III JAGU

ERALADUSTAMINE

I ALAJAGU

KOHUSTUSLIK ABI

Artikkel 20

Abikõlblikud tooted

Kui käesolevas jaos sätestatud tingimustest ning komisjoni poolt delegeeritud õigusaktidega ja rakendusaktidega vastavalt artiklitele 31 ja 32 vastuvõetud lisanõuetest ja -tingimustest ei tulene teisiti, antakse eraladustusabi järgmistele toodetele:

- i) liidu tunnustatud ettevõttes koorest või piimast valmistatud mage või, mille piimarasvasisaldus on vähemalt 82 % massist, maksimaalne rasvata piimakuivaine sisaldus 2 % massist ja maksimaalne veesisaldus 16 % massist;
- ii) liidu tunnustatud ettevõttes koorest või piimast valmistatud soolavõi, mille piimarasvasisaldus on vähemalt 80 % massist, maksimaalne rasvata piimakuivaine sisaldus 2 % massist, maksimaalne veesisaldus 16 % massist ja maksimaalne soolasisaldus 2 % massist;

Artikkel 21

Või suhtes kohaldatavad tingimused ja abimäär

Aluslepingu artikli 43 lõike 3 kohaselt võtab nõukogu või jaoks antava abi kindlaksmääramise meetmed.

II ALAJAGU

VABATAHTLIK ABI

Artikkel 22

Abikõlblikud tooted

1. Kui käesolevas jaos sätestatud tingimustest ning komisjoni poolt delegeeritud õigusaktidega ja rakendusaktidega vastavalt artiklitele 31 ja 32 vastuvõetud lisanõuetest ja -tingimustest ei tulene teisiti, võib eraladustusabi anda järgmistele toodetele:

- a) valge suhkur;
- b) oliiviõli;
- c) artikli 34 lõikes 1 punktis a osutatud täiskasvanud veiste rümpade klassifitseerimisskaala alusel liigitatud täiskasvanud veiste värske või jahutatud liha, mis on esitatud rümpade, poolrümpade, komplekteeruvate ees- ja tagaveerandite, eesveerandite või tagaveerandite kujul;
- d) sealiha;
- e) lamba- ja kitseliha.

Selleks et võtta arvesse täiskasvanud veiste liha eripära, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega muuta esimese lõigu punktis c sätestatud toodete nimekirja, kui turuolukord seda nõuab.

2. Komisjon määrab lõikes 1 sätestatud eraladustusabi rakendusaktidega kindlaks eelnevalt või hankemenetluste teel.

Artikkel 23

Valge suhkru jaoks abi andmise tingimused

1. Kui liidu keskmine registreeritud valge suhkru hind on vaatlusperioodil võrdlushinnast madalam ning turuolukorda arvestades on tõenäoline selle samale tasemele jäämine, võib komisjon rakendusaktidega otsustada anda valge suhkru eraladustusabi ettevõtjatele, kellele on antud suhkrukvoot.
2. Turustusaastal lõike 1 kohaselt ladustatud suhkru suhtes ei tohi kohaldada muid artiklis 45 või 56 sätestatud ladustamismeetmeid.

Artikkel 24

Oliiviõli jaoks abi andmise tingimused

Komisjon võib rakendusaktidega otsustada lubada liikmesriikidel sõlmida lepinguid liikmesriikide tunnustatud ametiasutustega, kes pakuvad nende poolt turustatava oliiviõli ladustamisel piisavaid tagatise tõsiste turuhäirete korral teatavates liidu piirkondades, sealhulgas juhul, kui vaatlusperioodil registreeritud keskmine turuhind on väiksem kui:

- a) 1 779 eurot tonni kohta ekstra neitsioliiviõli puhul või
- b) 1 710 eurot tonni kohta neitsioliiviõli puhul või
- c) 1 524 eurot tonni kohta lambiõli puhul, mille vabade rasvhapete määr on 2; seda summat vähendatakse 36,70 euro võrra tonnilt iga happesuse lisauhiku kohta.

Artikkel 25

Veise- ja vasikalihasektori toodete jaoks abi andmise tingimused

Komisjon võib rakendusaktidega otsustada anda eraladustusabi, kui liidu keskmine turuhind, mis on registreeritud artikli 34 lõike 1 punktis a osutatud liidu täiskasvanud veiste rümpade klassifitseerimisskaala alusel, on madalam kui 103 % võrdlushinnast ning on tõenäoline selle samal tasemel püsimine.

Artikkel 26

Sealiha jaoks abi andmise tingimused

Komisjon võib rakendusaktidega otsustada anda abi searümpade ladustamiseks, kui searümpade keskmine turuhind liidus, nagu see on kehtestatud igas liikmesriigis liidu tüüpilistel turgudel kindlaksmääratud hindu arvestades ja kaalutud koefitsientide abil, mis kajastavad iga liikmesriigi suhtelist sigade arvu, madalam kui 103 % võrdlushinnast ning on tõenäoline selle samal tasemel püsimine.

Artikkel 27

Lamba- ja kitseliha jaoks abi andmise tingimused

Komisjon võib rakendusaktidega otsustada anda abi lamba- ja kitseliha ladustamiseks turu eriti raske olukorra puhul ühes või mitmes järgmistest noteeringualadest:

- a) Suurbritannia;
- b) Põhja-Iirimaa;
- c) iga liikmesriik eraldi, välja arvatud Ühendkuningriik.

IV JAGU

RIIKLIK SEKKUMISE JA ERALADUSTAMISE ÜHISSÄTTED

I ALAJAGU

ÜLDSÄTTED

Artikkel 28

Ladustamise eeskirjad

1. Makseasutused ei või ladustada kokkuostetud tooteid väljaspool selle liikmesriigi territooriumi, kelle jurisdiktsiooni alla nad kuuluvad, kui nad ei ole komisjonilt rakendusaktidega artikli 32 kohaselt selleks eelnevalt luba saanud.

Käesoleva artikli tähenduses käsitatakse Belgia ja Luksemburgi territooriume ühe liikmesriigina.

2. Luba antakse juhul, kui ladustamine on oluline, võttes arvesse järgmisi tegureid:
 - a) ladustusvõimalused ja -nõuded liikmesriigis, kelle jurisdiktsiooni alla makseasutus kuulub, ning teistes liikmesriikides;
 - b) ladustamisest ja transpordist tulenevad täiendavad kulud selles liikmesriigis, kelle jurisdiktsiooni alla makseasutus kuulub.
3. Kolmandas riigis ladustamiseks antakse luba üksnes juhul, kui lõikes 2 sätestatud kriteeriumide alusel põhjustaks ladustamine teises liikmesriigis märkimisväärsed raskusi.
4. Lõike 2 punktis a osutatud teave koostatakse pärast kõikide liikmesriikidega konsulteerimist.
5. Tollimakse ja muid ühise põllumajanduspoliitika raames makstavaid või sissenõutavaid summasid ei kohaldata:
 - a) pärast lõigete 1, 2 ja 3 alusel antud loa andmist transporditavate toodete suhtes ega
 - b) ühe makseasutuse poolt teisele üle antavate toodete suhtes.
6. Vastavalt lõigetele 1, 2 ja 3 tegutsev makseasutus jääb vastutavaks toodete eest, mida ladustatakse väljaspool liikmesriiki, kelle jurisdiktsiooni alla ta kuulub.
7. Kui tooteid, mida makseasutus ladustab väljaspool selle liikmesriigi territooriumi, kelle jurisdiktsiooni alla ta kuulub, ei tooda sellesse liikmesriiki tagasi, müüakse need ladustuskohas kehtivate või kehtestatavate hindadega ja tingimustel.

Artikkel 29

Hankemenetluste eeskirjad

Hankemenetlused peavad tagama kõikidele asjaomastele isikutele võrdse juurdepääsu.

Pakkumiste valikul eelistatakse liidule kõige soodsamaid pakkumisi. Igal juhul ei pea hankemenetlusele tingimata järgnema lepingu sõlmimine.

Artikkel 30

Teravilja ja riisiga tegelevad sekkumiskeskused

1. Selleks et võtta arvesse teravilja- ja riisisektori ladustamisrajatiste erinevust liidus ja tagada ettevõtjatele piisav juurdepääs riiklikesse sekkumisladudesse, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega kehtestada nõuded, mida sekkumiskeskused ja riikliku sekkumise korras kokkuostetavate toodete ladustuskohad peavad järgima, sealhulgas

ladustuskohtade minimaalne laomaht, heas seisukorras vastuvõetud toodete hoidmise tehnilised nõuded ning toodete müük ladustamisperioodi lõppemisel.

2. Komisjon määrab rakendusaktidega sekkumiskeskused teravilja- ja riisisektoris, võttes arvesse järgmisi tegureid:

- a) keskuste asukoht asjaomaste toodetega seotud ületootmise aladel;
- b) piisavate ruumide ja tehnilise varustuse olemasolu;
- c) soodne asukoht transpordi seisukohalt.

Sekkumiskeskused võib määrata iga teravilja jaoks eraldi.

Artikkel 31

Volituste delegeerimine

1. Selleks et võtta arvesse eri sektorite eripära, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega lisaks käesolevas määruses sätestatud nõuetele kehtestada nõuded ja tingimused, millele peavad vastama artiklis 10 osutatud riikliku sekkumise korras kokkuostetavad tooted ja eraladustusabi süsteemi alusel ladustatavad tooted. Kõnealused nõuded ja tingimused aitavad tagada kokkuostetavate ja ladustavate toodete abikõlblikkuse ja kvaliteedi seoses kvaliteedigruppide, kvaliteediklasside, kategooriate, koguste, pakendi, sealhulgas märgistuse, maksimumvanuse ja säilitamisega ning toodete etapiga, mille suhtes sekkumishind ja abi kehtivad.
2. Selleks et võtta arvesse teravilja- ja koorimata riisi sektori eripära, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega kehtestada artikli 14 lõikes 4 osutatud kvaliteedist tulenevat hinna tõstmise või alandamise kohaldamise nii kokkuostu kui ka müügi puhul.
3. Selleks et võtta arvesse veise- ja vasikalihasektori eripära, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu võtta sätted seoses makseasutuste kohustusega, et kogu veiseliha oleks pärast ülevõtmist ja enne lõplikku ladustamist konditustatud.
4. Selleks et võtta arvesse eri olukordi sekkumisvarude ladustamisel liidus ja tagada ettevõtjatele piisav juurdepääs riiklikule sekkumisele, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu võtta:
 - a) nõuded, mida sekkumiskeskuste ladustuskohtades tuleb riikliku sekkumise korras kokkuostetavate toodete, v.a teravili ja riis, puhul järgida, sealhulgas ladustuskohtade minimaalne laomaht, heas seisukorras vastuvõetud toodete hoidmise tehnilised nõuded ning toodete müük ladustamisperioodi lõppemisel;
 - b) sätted seoses liikmesriikidesse ladustamisele jäävate väikeste koguste müügiga, mida liikmesriigid teevad omal vastutusel ja sama menetluse alusel, mida kohaldatakse liidus, ning mille kohaselt lubatakse pakkuda otseturustamiseks tooteid, mida ei ole enam võimalik uuesti originaalpakendisse tagasi panna või mille tarbimisväärtus on langenud.

5. Selleks et saavutada eraladustamise puhul soovitud tulemus turul, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega:
 - a) kehtestada sätted makstava abi summa vähendamise kohta;
 - b) kehtestada ettemakse tingimused ja nõuded, mida tuleb täita.
6. Selleks et tagada, et ettevõtjad täidavad oma kohustusi, võtab komisjon delegeeritud õigusaktidega meetmed pettuse ja muude rikkumiste ärahoidmiseks. Kõnealused meetmed võivad hõlmata asjaomaste ettevõtjate väljajätmist riiklikus sekkumises osalemisest või eraladustusabi saamisest seoses tuvastatud pettuse või muu rikkumisega.
7. Selleks et kindlustada ettevõtjate õigused ja kohustused riiklikus sekkumises osalemisel või eraladustamismeetmete puhul, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu võtta vajalikud sätted seoses:
 - a) hankemenetlustega, millega tagatakse võrdne juurdepääs kaupadele ja ettevõtjate võrdne kohtlemine;
 - b) ettevõtjate asutamisega ja nende käibemaksukohustuslasena registreerimisega;
 - c) tagatise esitamisega, selleks et ettevõtjad täitaksid oma kohustusi;
 - d) tagatisest ilmajäämisega täielikult või osaliselt, kui kohustusi ei täideta.
8. Selleks et võtta arvesse toodete tehnilist arengut, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega kohandada IV lisa B osas sätestatud suhkru standardkvaliteeti.

Artikkel 32

Rakendamisolulitused

Komisjon võib rakendusaktidega vastu võtta vajalikud sätted käesoleva peatüki ühetaoliseks kohaldamiseks liidus. Kõnealused eeskirjad võivad eelkõige olla seotud:

- a) toodete abikõlblikkuse kindlakstegemiseks kohaldatavate katsete ja meetoditega;
- b) veise- ja vasikaliha puhul selle vaatlusperioodi määratlemisega, mille jooksul turuhinnad registreeritakse artikli 12 lõike 1 punkti c ja artikli 12 lõike 2 kohaldamiseks;
- c) menetluste ja tingimustega, mis on seotud riikliku sekkumise korras kokkuostetavate toodete tarnimisega, pakkuja kantavate transpordikuludega, makseasutuste ülevõetavate toodetega ja maksmisega;
- d) eri tegevustega konditustamisel;
- e) ladustamise lubamisega väljaspool liikmesriigi territooriumi, kui tooted on artikli 28 kohaselt kokku ostetud ja ladustatud;

- f) riikliku sekkumise korras kokkuostetud toodete müügi- või tasuta loovutamise tingimustega, vajaduse korral eelkõige seoses müügihindadega, laost väljaviimise tingimustega ning väljaviidud toodete edasise kasutamise või sihtkohaga;
- g) artiklis 20 osutatud toodete puhul antava abi kindlaksmääramisega;
- h) suhkru ja oliiviõli puhul selle vaatlusperioodi määratlemisega, mille jooksul turuhinnad registreeritakse vastavalt artikli 23 või artikli 24 kohaldamiseks;
- i) artiklis 26 osutatud tüüpiliste sealihaturgude loetelu vastuvõtmisega;
- j) liikmesriigi pädeva asutuse ja taotleja vaheliste lepingute sisu ja nende sõlmimisega;
- k) eraladustamise kohtade, laos hoidmise ning laost väljaviimisega;
- l) eraladustusperioodi kestusega ning lepingus sätestatud ladustusperioodi lühendamise või pikendamise tingimustega;
- m) tingimustega, mille kohaselt võib otsustada, et eraladustuslepingute alusel ladustatud tooteid võib uuesti turustada või müüa;
- n) eeskirjadega, milles käsitletakse kindlaksmääratud hinnaga kokkuostul või kindlaksmääratud hinnaga eraladustusabi andmisel järgitavat korda;
- o) hankemenetlustega nii riikliku sekkumise kui ka eraladustamise puhul, eelkõige seoses:
 - i) pakkumuste esitamisega ja vajaduse korral miinimumkogusega pakkumuse esitamisega;
 - ii) esitatava tagatise suurusega;
 - iii) pakkumustest teatamisega komisjonile;
- p) eeskirjadega, milles käsitletakse liikmesriikide hinnaaruandlust teatavate toodete kohta;
- q) liikmesriikide tehtavate kontrollidega;
- r) teabega, mille liikmesriigid peavad esitama komisjonile.

Artikkel 33

Artikli 323 lõikes 1 osutatud komitee abita vastuvõetavad rakendusaktid

Komisjon võtab artikli 323 lõikes 1 osutatud komitee abita vastu rakendusaktid, et:

- a) tagada artikli 13 lõikes 1 ja artikli 14 lõike 1 punktis a sätestatud maksimumkogustest ja koguselistest piirangutest kinnipidamine;
- b) pehme nisu puhul minna üle artikli 14 lõikes 2 osutatud hankemenetlusele.

II ALAJAGU

RÜMPADE KLASSIFITSEERIMISE ERISÄTTED

Artikkel 34

Liidu skaala ja kontroll

1. Liidu rümpade klassifitseerimisskaalasid kohaldatakse vastavalt V lisas sätestatud eeskirjadele järgmistes sektorites:

- a) veise- ja vasikalihasektor täiskasvanud veiserümpade puhul;
- b) sealihasektor muude kui aretuseks kasutatud sigade rümpade puhul;

Lamba- ja kitselihasektoris võivad liikmesriigid kohaldada liidu lambarümpade klassifitseerimisskaalat vastavalt V lisa punktis C sätestatud eeskirjadele.

2. Kohapealseid kontrollimisi seoses täiskasvanud veiste ja lammaste rümpade klassifitseerimisega viib liidu nimel läbi liidu kontrollikomitee, kuhu kuuluvad komisjoni eksperdid ja liikmesriikide poolt määratud eksperdid. Komitee annab läbiviidud kontrollimistest aru komisjonile ja liikmesriikidele.

Liit kannab teostatud kontrollimistest tulenevad kulud.

Artikkel 35

Volituste delegeerimine

1. Selleks et võtta arvesse tehnika arengut ja sektorite vajadusi, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega kohandada ja ajakohastada V lisas sätestatud mõisteid ja täiskasvanud veiste rümpade, searümpade ja lambarümpade klassifitseerimise, identifitseerimise ja esitlemisega seotud sätteid.
2. Selleks et standardida eri toodete esitlemist turu läbipaistvuse parandamise ja hindade registreerimise eesmärgil ja seoses turusekkumise korra kohaldamisega riikliku sekkumise või eraladustusabi andmise vormis veise- ja vasikaliha- ning sealiha- ja lambalihasektoris, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega:
 - a) vastu võtta rümpade klassifitseerimise, liigitamise (sealhulgas automaatsed liigitustehnikad), identifitseerimise, kaalumise ja märgistamise sätteid;
 - b) vastu võtta erandid sätetest ning lisasätteid asjaomaste toodete kohta, sealhulgas sätteid, mis on seotud lihakus- ja rasvasusklassidega veiselihasektoris ning täiendavad sätteid seoses kaalu, liha värvuse ja rasvkattega lambalihasektoris;
 - c) kehtestada eeskirjad liidu keskmiste hindade arvutamise kohta ja ettevõtjate kohustuse kohta esitada teavet veise-, sea- ja lambarümpade kohta, eelkõige seoses turu- ja tüüpiliste hindadega;

- d) kehtestada täiendavad riikliku sekkumise ja eraladustamise eeskirjad, mis võivad olla seotud:
 - i) V lisa punkti A.III kohaselt tapamajade võetavate meetmetega;
 - ii) eranditega, mida võib teha liikmesriikidele, kes on esitanud vastava soovi tapamajade suhtes, milles tapetakse vähe veiseid;
 - e) määratleda kergete tallede rümpade kriteeriumid;
 - f) vaadata korrapäraselt läbi kaalumiskoeffitsiendid.
3. Selleks et võtta arvesse liidus esinevaid eripärasid, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega:
- a) lubada liikmesriikidel jagada kõik V lisa punktiga A.II ette nähtud täiskasvanud veiste rümpade lihakus- ja rasvasusklassid maksimaalselt kolmeks alamklassiks;
 - b) sätestada turuhindade kindlaksmääramiseks V lisa punktiga A.IV ette nähtust erinev esitusviis rümpade ja poolrümpade puhul;
 - c) lubada liikmesriikidel loobuda searümpade klassifitseerimisskaala kohaldamisest ning kasutada hindamiskriteeriume lisaks kaalule ja hinnangulisele tailihasisaldusele;
 - d) võtta vastu lisasätteid ja -nõuded, sealhulgas:
 - i) lubada liikmesriikidel näha ette searümpade eespool nimetatust erinev esitusviis, kui on täidetud üks järgmistest tingimustest:
 - nende territooriumil kehtiv tavaline kaubandustava erineb standardesitusviisist;
 - tehnilised nõuded õigustavad seda;
 - searümpadelt on eemaldatud ühtlaselt nahk.
 - ii) lubada liikmesriikidel lambarümpade eespool nimetatust erinev esitusviis, kui võrdlusesituskuju ei kasutata;
 - e) kehtestada liikmesriikidele kohustus kohaldada halduskaristusi rikkumiste ärahoidmiseks, eelkõige selliste rikkumiste korral nagu templite ja etikettide võltsimine ning kuritahtlik kasutamine või litsentseerimata töötajate poolt teostatud klassifitseerimine.
4. Selleks et tagada täiskasvanud veiste rümpade ning sea- ja lambarümpade klassifitseerimise täpsus ja usaldusväärsus, sätestab komisjon delegeeritud õigusaktidega, et klassifitseerimisega tegelevad piisavalt kvalifitseeritud klassifitseerijad.

5. Selleks et tagada klassifitseerimisskaala usaldusväärsus, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu võtta sätteid seoses tehtavate kontrollidega ja puuduliku kohaldamise korral tehtavate järeldestega.
6. Selleks et liidu kontrollikomitee täidaks oma eesmärged, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega kindlaks määrata komitee kohustused ja komitee koosseisu.

Artikkel 36

Rakendamisolitused

Komisjon kehtestab rakendusaktidega üksikasjalikud eeskirjad seoses:

- a) liidu veise-, sea- ja lambarümpade klassifitseerimisskaala rakendamisega, eelkõige seoses:
 - i) klassifitseerimise tulemustest teatamisega;
 - ii) kohapealsete kontrollide, kontrolliaruannete ja järelmeetmetega;
 - iii) kohapealsete kontrollidega, mida teeb täiskasvanud veiste ja lammaste rümpade klassifitseerimise suhtes liidu nimel liidu kontrollikomitee;
- b) täpse teabega, mida liikmesriigid esitavad komisjonile seoses veise-, sea- ja lambarümpade hindadega;
- c) tapamajade ja hindu registreerivate asutuste kohta esitatava teabega ning teabega piirkondadest, mille kohta registreeritakse hindu veiselihasektoris;
- d) kohapealsete kontrollidega, mida teeb seoses täiskasvanud veiste ja lammaste rümpade hinnaaruandlusega liidu nimel liidu kontrollikomitee.

II PEATÜKK

Sekkumise erimeetmed

I JAGU

ERANDLIKUD TURUTOETUSMEETMED

Artikkel 37

Loomataudid

1. Komisjon võib rakendusaktidega võtta mõjutatava turu suhtes erandlikke toetusmeetmeid, et võtta arvesse liidusisese kaubanduse ja kolmandate riikidega

toimuva kaubanduse piiranguid, mis võivad tuleneda loomataudide leviku tõkestamise meetmete kohaldamisest.

Esimeses lõigus sätestatud meetmeid kohaldatakse järgmiste sektorite suhtes:

- a) veise- ja vasikaliha;
- b) piim ja piimatooted;
- c) sealihaga;
- d) lamba- ja kitseliha;
- e) munad;
- f) linnuliha.

2. Lõike 1 esimeses lõigus sätestatud meetmed võetakse asjaomase liikmesriigi või asjaomaste liikmesriikide palvel.

Selliseid meetmeid võib võtta üksnes juhul, kui asjaomane liikmesriik või asjaomased liikmesriigid on võtnud tervishoiu- ja veterinaarmedeetmed loomataudide puhangute kiireks tõkestamiseks, ning ainult sellises ulatuses ja ajaks, mis on asjaomase turu toetamiseks rangelt vajalik.

Artikkel 38

Tarbijate usalduse kaotus

Komisjon võib rakendusaktidega võtta erandlikke turutoetusmeetmeid linnuliha- ja munasektori suhtes, et võtta arvesse tõsiseid turuhäireid, mis on otseselt seotud tarbijate usalduse kaotusega rahva- või loomatervise riskide tõttu.

Need meetmed võetakse asjaomase liikmesriigi või asjaomaste liikmesriikide palvel.

Artikkel 39

Rahastamine

1. Liit rahastab artiklites 37 ja 38 osutatud erandlikke meetmeid osaliselt, hüvitades kuni 50 % liikmesriigi kantud kuludest.

Suu- ja sõrataudi tõrje korral veise- ja vasikaliha-, piima- ja piimatooted-, sealihaga ning lamba- ja kitselihasektorite osas on liidu osaline rahastamine 60 % sellistest kuludest.

2. Liikmesriigid tagavad, et kui tootjad kannavad osa liikmesriikide kantud kuludest, ei põhjusta see konkurentsimoonutusi eri liikmesriikide tootjate vahel.

II JAGU

TERAVILJA- JA RIISISEKTORI MEETMED

Artikkel 40

Turu-erimeetmed teraviljasektoris

1. Selleks et reageerida tõhusalt ja tulemuslikult turuhäirete ohule, kui turuolukord seda nõuab, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega ja vajaduse korral kiirmenetluse korras vastu võtta teraviljasektori suhtes sekkumise erimeetmed. Eelkõige võib selliseid sekkumismeetmeid võtta siis, kui ühes või mitmes liidu piirkonnas turuhinnad seoses sekkumishinnaga langevad või ähvardavad langeda.
2. Komisjon võib rakendusaktidega võtta kõik vajalikud meetmed seoses käesoleva artikliga. Kõnealused meetmed võivad olla seotud eelkõige menetluste, teatiste ja tehniliste kriteeriumidega ning liikmesriikide tehtavate haldus- ja füüsiliste kontrollidega.

Artikkel 41

Turu-erimeetmed riisisektoris

1. Selleks et reageerida tõhusalt ja tulemuslikult turuhäirete ohule riisisektoris, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega ja vajaduse korral kiirmenetluse korras vastu võtta erimeetmed, et
 - a) vältida käesoleva osa I peatüki II jaos sätestatud teatavates liidu piirkondades ulatuslikku riiklikku sekkumist;
 - b) katta loodusõnnetustest põhjustatud koorimata riisi puudujääki.
2. Komisjon võtab rakendusaktidega vajalikud meetmed seoses käesoleva artikliga. Kõnealused meetmed võivad olla seotud eelkõige menetluste, teatiste ja tehniliste kriteeriumidega ning liikmesriikide tehtavate haldus- ja füüsiliste kontrollidega.

III JAGU

SUHKRUSEKTORI MEETMED

Artikkel 42

Suhkrupeedi miinimumhind

1. Kvoodikohase suhkrupeedi miinimumhind on alates 2009/2010. turustusaastast 26,29 eurot tonni kohta.

2. Lõikes 1 osutatud miinimumhinda kohaldatakse IV lisa B osas määratletud standardkvaliteediga suhkrupeedi puhul.
3. Suhkruettevõtjad, kes ostavad suhkruks töötlemiseks kõlblikku ja kvoodikohaseks suhkruks töötlemiseks ettenähtud kvoodikohast suhkrupeedi, peavad maksuma vähemalt miinimumhinna, mida on korrigeeritud hinnatõusude ja -langustega kõrvalekallete võimaldamiseks standardkvaliteedist.

Selleks et kohandada hindu, kui suhkrupeedi tegelik kvaliteet erineb standardkvaliteedist, kohaldatakse esimeses lõigus osutatud hinnatõuse- ja langusi vastavalt komisjoni poolt delegeeritud õigusaktidega artikli 46 punkti a kohaselt sätestatud eeskirjadele.
4. Suhkrupeedikoguste puhul, mis vastavad neile tööstusliku suhkru või suhkru ülejäägi kogustele, mille suhtes kehtib artiklis 57 sätestatud kvoodiületamise tasu, korrigeerib asjaomane suhkruettevõtja ostuhinda nii, et see on vähemalt võrdne kvoodikohase suhkrupeedi miinimumhinnaga.

Artikkel 43

Mitme kutseala vahelised kokkulepped

1. Majandusharusisesed kokkulepped ning tarnelepingud peavad vastama lõikele 3 ning ostutingimustele, mille määrab kindlaks komisjon delegeeritud õigusaktidega artikli 46 punkti b kohaselt, eelkõige seoses suhkrupeedi ostu-, tarne-, ülevõtu- ja maksetingimustega.
2. Suhkrupeedi ja suhkruroo ostutingimusi reguleerivad liidu vastava tooraine kasvatajate ja liidu suhkruettevõtjate vahel sõlmitud majandusharusisesed kokkulepped.
3. Tarnelepingus eristatakse suhkrupeedi selle alusel, kas sellest suhkrupeedist valmistatavad suhkrukogused on:
 - a) kvoodikohased või
 - b) kvoodivälised.
4. Kõik suhkruettevõtjad edastavad liikmesriigile, kus suhkur toodetakse, järgmise teabe:
 - a) lõike 3 punktis a osutatud suhkrupeedikogused, mille kohta on sõlmitud külvieelsed tarnelepingud, ja suhkrusisalduse, millel lepingud põhinevad;
 - b) vastava hinnangulise saagise.
Liikmesriigid võivad nõuda lisateavet.
5. Suhkruettevõtjad, kes ei ole sõlminud külvieelset tarnelepingut, millega määratakse kindlaks kvoodikohase suhkrupeedi miinimumhind nende kvoodikohasele suhkrule vastava suhkrupeedikoguse kohta, mida on vajaduse korral kohandatud artikli 45

lõike 2 esimese lõigu kohaselt kehtestatud kõrvaldamise protsendimäära võrra, peavad maksma vähemalt kvoodikohase suhkrupeedi miinimumhinna kogu suhkru tootmiseks ette nähtud suhkrupeedi eest.

6. Sõltuvalt asjaomase liikmesriigi heakskiidust võivad majandusharusisesed kokkulepped kalduda kõrvale lõigetest 3, 4 ja 5.
7. Juhul kui majandusharusisesed kokkuleppeid ei ole sõlmitud, võtab asjaomane liikmesriik ette vajalikud käesoleva määruse kohased sammud, et kaitsta asjaomaste poolte huvisid.

Artikkel 44

Tootmismaks

1. Artikli 50 lõikes 2 osutatud suhkrut, isoglükoosi ja inuliinisiirupit tootvate ettevõtete valduses olevad suhkru-, isoglükoosi- ja inuliinisiirupikvoodid maksustatakse tootmismaksuga.
2. Kvoodikohasele suhkrule ja kvoodikohasele inuliinisiirupile kehtestatakse tootmismaks 12 eurot tonni kohta. Isoglükoosile kehtestatav tootmismaks moodustab 50 % suhkrule kohaldatavast tootmismaksust.
3. Lõike 1 kohaselt makstava tootmismaksu kogusumma kogub liikmesriik oma territooriumil asuvatelt ettevõtjatelt vastavalt asjaomase turustusaasta kvoodile.

Ettevõtjad sooritavad maksed hiljemalt asjaomase turustusaasta veebruari lõpuks.
4. Liidu suhkru ja inuliinisiirupi tootmisega tegelevad ettevõtjad võivad taotleda, et suhkrupeedi- või suhkrurookasvatavad või siguritarnijad kannaksid kuni 50 % kõnealusest tootmismaksust.

Artikkel 45

Suhkru turult kõrvaldamine

1. Selleks et säilitada turu struktuurilist tasakaalu võrdlushinna lähedasel tasemel, võib komisjon rakendusaktidega otsustada kõrvaldada asjaomasel turustusaastal turult need kvoodikohase suhkru või isoglükoosi kogused, mis ületavad käesoleva artikli lõike 2 kohaselt arvatud künnise, võttes arvesse aluslepingu artikli 218 alusel sõlmitud lepingutest tulenevaid liidu kohustusi.
2. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud kõrvaldamiskünnis arvutatakse iga ettevõtja puhul, kellele on eraldatud kvoot, välja järgmiselt: ettevõtja kvoot korrutatakse koefitsiendiga, mille komisjon võib määrata rakendusaktidega kindlaks eelmise turustusaasta 16. märtsiks, võttes aluseks eeldatavad turusuundumused.

Ajakohastatud turusuundumuste alusel võib komisjon rakendusaktidega otsustada asjaomase turustusaasta 31. oktoobriks, kas koefitsienti kohandada või juhul, kui

esimese lõigu kohaselt sellist koefitsienti ei ole kindlaks määratud, see kindlaks määrata.

3. Iga ettevõtja, kellele on määratud kvoot, ladustab kuni järgmise turustusaasta alguseni omaenda kulul kvoodi alusel toodetud suhkrukogused, mis ületavad lõike 2 kohaselt arvutatud künnise. Turustusaasta jooksul turult kõrvaldatud suhkrut või isoglükoosi koguseid käsitatakse esimeste järgmisel turustusaastal kvoodikohaselt toodetud kogustena.

Erandina esimesest lõigust võib komisjon eeldatavaid suhkruturu suundumusi arvesse võttes rakendusaktidega otsustada käsitada kogu turult kõrvaldatud suhkrut või isoglükoosi või osa sellest jooksval ja/või järgneval turustusaastal:

- a) suhkrut või isoglükoosi ülejäägina, mida võib kasutada tööstusliku suhkrut või tööstusliku isoglükosiina, või
 - b) täiendava kvoodikohase toodanguna, millest ühe osa võib reserveerida ekspordiks vastavalt aluslepingu artikli 218 alusel sõlmitud lepingutest tulenevatele liidu kohustustele.
4. Juhul kui liidu suhkruvarud on ebapiisavad, võib komisjon rakendusaktidega otsustada, et teatava koguse turult kõrvaldatud suhkrut või isoglükosiini võib müüa liidu turul enne kõrvaldamisperioodi lõppu.
 5. Juhul kui turult kõrvaldatud suhkrut käsitatakse esimese järgmisel turustusaastal toodetud suhkrukogusena, makstakse suhkruproduktide kasvatajatele järgmise turustusaasta miinimumhinda.

Juhul kui turult kõrvaldatud suhkrut kasutatakse tööstusliku suhkruna või kui see eksporditakse vastavalt käesoleva artikli lõike 3 punktidele a ja b, siis artiklis 42 sätestatud miinimumhinna nõudeid ei kohaldata.

Juhul kui turult kõrvaldatud suhkur müüakse liidu turul enne kõrvaldamisperioodi lõppu vastavalt lõikele 4, makstakse suhkruproduktide kasvatajatele jooksva turustusaasta miinimumhinda.

Artikkel 46

Volituste delegeerimine

Selleks et võtta arvesse suhkrusektori eripära ja tagada, et kõigi poolte huve võetaks nõuetekohaselt arvesse, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu võtta eeskirjad:

- a) kohaldatavate hinnakorrigeerimiste kohta, nagu on ette nähtud artikli 42 lõikega 3;
- b) artikli 43 lõikes 1 osutatud tarnelepingute ja ostutingimuste kohta;
- c) kriteeriumide kohta, mida kohaldavad suhkrutootjad, kui nad jaotavad suhkruproduktide vahel suhkruprodukti koguseid, mille kohta sõlmitakse artikli 43 lõikes 4 osutatud külvielsed tarnelepingud.

IV JAGU

PAKKUMISE KOHANDAMINE

Artikkel 47

Pakkumise turunõuetega kohandamist hõlbustavad meetmed

Et soodustada tootmisharusiseste ja tootmisharudevaheliste organisatsioonide tegevust, mis hõlbustaks pakkumise kohandamist turunõuetega, välja arvatud turult kõrvaldamisega seotud tegevust, võib komisjon elustaime-, veise- ja vasikaliha-, sealihaga, lamba- ja kitseliha-, muna- ja linnulihasektori suhtes rakendusaktidega võtta järgmisi meetmeid:

- a) parandada kvaliteeti;
- b) edendada tootmis-, töötlemis- ja turustuskorraldust;
- c) hõlbustada turuhinnadünaamika registreerimist;
- d) kujundada kasutatud tootmisvahenditel põhinevaid lühi- ja pikaajalisi prognoose.

Artikkel 48

Rakendamisolulitused

Komisjon võib rakendusaktidega vastu võtta eeskirjad seoses artiklis 47 osutatud meetmete rakendamise korra ja tehniliste tingimustega.

III PEATÜKK

Tootmise piiramise süsteemid

I JAGU

ÜLDSÄTTED

Artikkel 49

Kvoodisüsteemid ja tootmisvõimsus

1. Kvoodisüsteemi kohaldatakse järgmiste toodete suhtes:
 - a) piim ja muud piimatooted artikli 58 lõike 1 punktide a ja b tähenduses;
 - b) suhkur, isoglükoos ja inuliinisiirup.
2. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud kvoodisüsteemide puhul, kui tootja ületab asjaomast kvooti ega kasuta suhkrut, isoglükosi ja inuliinisiirupi puhul artiklis 54 sätestatud ülemääraseid koguseid, peab ta sellistelt kogustelt maksma kvoodiületamise tasu vastavalt II ja III jaos sätestatud tingimustele.
3. Veinisektori puhul kohaldatakse tootmisvõimsuse eeskirju istutusõigusega rajatud istanduste, üleminekuaja istutusõiguste ja väljajuurimiskavade suhtes kooskõlas V jao sätetega.

II JAGU

SUHKUR

I ALAJAGU

KVOOTIDE MÄÄRAMINE JA HALDAMINE

Artikkel 50

Kvootide määramine

1. Suhkru, isoglükosi ja inuliinisiirupi tootmise kohta kehtivad kvoodid riiklikul või piirkondlikul tasandil on määratud kindlaks VI lisas.

2. Liikmesriigid määravad kvoodi igale suhkrule, isoglükoosile või inuliinisiirupile tootmisega tegelevale ettevõtjale, kes on asutatud nende territooriumil ning on vastavalt artiklile 51 tunnustatud.

Kõikide ettevõtjate jaoks on määratud kvoot võrdne ettevõtjale turustusaastaks 2007/2008 määruse (EÜ) nr 318/2006 alusel määratud kvoodiga.

3. Juhul kui kvoot määratakse suhkrueetvõtjale, kellel on rohkem kui üks tootmisüksus, võtavad liikmesriigid vajalikud meetmed, et piisavalt arvestada suhkrupeedi- ja suhkrurookasvatavate huvidega.

Artikkel 51

Tunnustatud ettevõtjad

1. Taotluse korral annavad liikmesriigid tunnustuse suhkrule, isoglükoosile või inuliinisiirupile tootvale ettevõtjale või ettevõtjale, kes töötleb neid tooteid artikli 55 lõikes 2 esitatud nimekirjas osutatud toodeteks, tingimusel et ettevõtja:
 - a) tõendab oma tööstuslikku tootmisvõimsust;
 - b) nõustub esitama mis tahes teavet ning lubama käesoleva määrusega seotud kontrollimist;
 - c) ei ole andnud põhjust tunnustuse peatamiseks või tagasivõtmiseks.
2. Tunnustatud ettevõtjad esitavad liikmesriigile, mille territooriumil suhkrupeedi ja suhkruroo koristamine või rafineerimine aset leiab, järgmise teabe:
 - a) suhkrupeedi või suhkruroo kogused, mille kohta on sõlmitud tarneleping, ning vastavad hinnangulised suhkrupeedi või suhkruroo ja suhkru saagised hektari kohta;
 - b) andmed suhkrupeedi, suhkruroo ja toorsuhkru esialgsete ja tegelike tarnete kohta ning suhkruootmise ja suhkruvarude olukorra kohta;
 - c) müüdud valge suhkru kogused ning vastavad hinnad ja tingimused.

Artikkel 52

Riikide kvootide kohandamine

Komisjon kohandab delegeeritud õigusaktidega VI lisas sätestatud kvote seoses liikmesriikide artikli 53 kohaselt tehtud otsustega.

Artikkel 53

Riikide kvootide määramine ja kvootide vähendamine

1. Liikmesriik võib vähendada tema territooriumil asutatud ettevõtjale määratud suhkru- või isoglükoosikvooti kuni 10 % turustusaastaks 2008/2009 ja edaspidi. Seejuures kohaldavad liikmesriigid objektiivseid ja mittediskrimineerivaid kriteeriume.
2. Liikmesriigid võivad kvote ettevõtjate vahel üle kanda kooskõlas VII lisas kehtestatud eeskirjadega ning võttes arvesse kõigi asjaomaste poolte, eriti suhkrupeedi- ja suhkrurookasvatavate huve.
3. Vastavalt lõigetele 1 ja 2 vähendatud kogused määrab asjaomane liikmesriik ühele või mitmele ettevõtjale oma territooriumil, hoolimata sellest, kas neil on kehtivaid kvote.

II ALAJAGU

KVOOTIDE ÜLETAMINE

Artikkel 54

Reguleerimisala

Turustusaasta jooksul toodetud suhkrut, isoglükoosi või inuliinisiirupit, mis ületab artiklis 50 osutatud kvote, võib:

- a) kasutada artiklis 55 osutatud teatavate toodete töötlemiseks;
- b) kanda üle järgmise turustusaasta kvoodikohasesse tootmisesse kooskõlas artikliga 56;
- c) kasutada tarnete erikorra raames äärepoolseimates piirkondades kooskõlas [Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse [ex (EÜ) nr 247/2006] III peatükiga] või
- d) eksportida komisjoni poolt rakendusaktidega kindlaksmääratud koguselise piirangu raames, järgides aluslepingu artikli 218 alusel sõlmitud lepingutest tulenevaid kohustusi.

Muude koguste suhtes kohaldatakse artiklis 57 osutatud kvoodiületamise tasu.

Artikkel 55

Tööstuslik suhkur

1. Tööstuslik suhkur, tööstuslik isoglükoos ja tööstuslik inuliinisiirup säilitatakse ühe lõikes 2 osutatud toote tootmiseks, kui:

- a) artikli 51 kohaselt volitatud tootja ja kasutaja on kauba kohta sõlminud tarnelepingu enne turustusaasta lõppu ja
 - b) kaup on tarnitud kasutajale hiljemalt järgmise turustusaasta 30. novembriks.
2. Selleks et võtta arvesse tehnika arengut, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega koostada nimekirja toodetest, mille tootmiseks kasutatakse tööstuslikku suhkrut, tööstuslikku isoglükooosi ja tööstuslikku inuliinisiirupit.

Nimekiri hõlmab eelkõige järgmist:

- a) bioetanool, alkohol, rumm, eluspärm ning võieteks kasutatavad ja *Rinse Appelstroopiks* töödeldavad siirupite kogused;
- b) teatavad suhkrut mittesisaldavad tööstustooted, mille töötlemisel kasutatakse suhkrut, isoglükooosi või inuliinisiirupit;
- c) teatavad keemia- või farmaatsiatööstuse tooted, mis sisaldavad suhkrut, isoglükooosi või inuliinisiirupit.

Artikkel 56

Suhkru ülejäägi ülekandmine

1. Iga ettevõtja võib otsustada kanda kogu oma toodang või osa toodangust, mis ületab ettevõtjale määratud suhkru-, isoglükooosi- või inuliinisiirupikvooti, üle järgmisesse turustusaastasse. Kõnealune otsus on lõplik, ilma et see piiraks lõike 3 kohaldamist.
2. Ettevõtjad, kes võtavad vastu lõikes 1 nimetatud otsuse:
 - a) teavitavad asjaomast liikmesriiki enne selle liikmesriigi poolt määratavat kuupäeva:
 - ülekantavatest roosuhkru kogustest jooksva turustusaasta 1. veebruarist kuni 15. augustini;
 - ülekantavatest suhkru või inuliinisiirupi muudest kogustest jooksva turustusaasta 1. veebruarist kuni 15. augustini;
 - b) korraldavad asjaomaste koguste ladustamise omal kulul kuni jooksva turustusaasta lõpuni.
3. Kui ettevõtja lõplik toodang asjaomasel turustusaastal oli väiksem kui lõike 1 kohase otsuse tegemise hetkel tehtud hinnang, võib ülekantavat kogust enne järgmise turustusaasta 31. oktoobrit tagasiulatuvalt muuta.
4. Ülekantud kogused loetakse esimesteks järgmisel turustusaastal toodetud kvoodikohasteks kogusteks.
5. Käesoleva artikli kohaselt ladustatud suhkru suhtes ei tohi turustusaastal kasutada muid artiklis 23 või 45 sätestatud ladustamise meetmeid.

Artikkel 57

Kvoodiületamise tasu

1. Kvoodiületamise tasu võetakse järgmistelt kogustelt:
 - a) mis tahes turustusaasta vältel toodetud suhkrut, isoglükooksi ja inuliinisiirupi ülejääk, välja arvatud kogused, mis on kantud üle järgmise turustusaasta kvoodikohasesse tootmisesse ning mis on ladustatud kooskõlas artikliga 56, või artikli 54 punktides c ja d osutatud kogused;
 - b) tööstuslik suhkur, tööstuslik isoglükook ja tööstuslik inuliinisiirup, mille puhul ei ole komisjoni poolt rakendusaktidega määratud tähtjaks esitatud mingeid tõendeid selle kohta, et see on töödeldud üheks artikli 55 lõikes 2 osutatud toodetest;
 - c) suhkur ja isoglükook, mis on kõrvaldatud turult kooskõlas artikliga 45 ja mille puhul ei ole täidetud artikli 45 lõikega 3 ette nähtud kohustusi.
2. Komisjon kehtestab rakendusaktidega kvoodiületamise tasu piisavalt kõrge tasemel, et vältida lõikes 1 osutatud koguste kuhjumist.
3. Lõikes 1 osutatud kvoodiületamise tasu nõuab liikmesriik sisse oma territooriumil asuvatelt ettevõtjatelt vastavalt lõikes 1 osutatud tootmiskogustele, mis on asjaomasel turustusaastal ettevõtjatele kehtestatud.

III JAGU

PIIM

I ALAJAGU

ÜLDSÄTTED

Artikkel 58

Mõisted

1. Käesolevas jaos kasutatakse järgmisi mõisteid:
 - a) „piim” – ühe või mitme lehma lüpsmise saadus;
 - b) „muud piimatooted” – mis tahes muu piimatoodet kui piim, eelkõige lõss, koor, või, jogurt ja juust; vajaduse korral arvestatakse need komisjoni poolt rakendusaktidega kindlaksmääratud koefitsiente kasutades ümber piimaekvivalentideks;

- c) „tootja” – põllumajandustootja, kelle põllumajandusettevõtte asub liikmesriigi geograafilisel territooriumil ning kes toodab ja turustab piima või kavatses seda lähitulevikus teha;
 - d) „põllumajandusettevõtte” – määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 2 punktis b määratletud põllumajandusettevõtte;
 - (e) „kokkuostja” – ettevõtjad või nende rühmad, kes ostavad tootjatelt piima:
 - selle kogumiseks, pakendamiseks, ladustamiseks, jahutamiseks või töötlemiseks, sealhulgas lepingu alusel;
 - selle müümiseks ühele või mitmele piima või muid piimatooteid ümbertöötavale või töötlevale ettevõtjale;
 - f) „tarne” – kõik tootjalt kokkuostjale tehtavad piimatarned, välja arvatud mis tahes muude piimatoodete tarned, ükskõik kas tootja, kokkuostja, selliseid tooteid töötleva või ümber töötava ettevõtja või kolmanda isiku veovahendiga;
 - g) „otseturustamine” – tootjalt otse tarbijale piima mis tahes müük või üleandmine ning samuti tootjalt muude piimatoodete mis tahes vahetu müük või üleandmine;
 - h) „turustamine” – piimatarned või piima või muude piimatoodete otseturustamine;
 - i) „individuaalne kvoot” – tootja kvoot mis tahes 12kuulise perioodi 1. aprillil;
 - j) „tootmiskvoot” – iga liikmesriigi jaoks kindlaksmääratud, artiklis 59 osutatud kvoot;
 - k) „kasutada olev kvoot” – kvoot, mis on tootja kasutuses selle 12kuulise perioodi 31. märtsil, mille kohta kvoodiületamise tasu arvutati, võttes arvesse kõiki käesoleva määrusega ette nähtud ülekandmisi, müüke, turustamisviisist lähtuvaid muutmisi ja ajutisi ümberjaotamisi, mis selle 12kuulise perioodi jooksul on toimunud.
2. Võttes arvesse lõike 1 punktis e esitatud mõistet, käsitatakse kokkuostjana ka iga samal geograafilisel alal asuvat kokkuostjate rühma, kes teeb oma liikmete nimel nende kvoodiületamise tasu maksmiseks vajalikke haldus- ja raamatupidamistoiminguid. Seepärast peetakse Kreekat üheks geograafiliseks alaks ja teda võib käsitada eespool osutatud kokkuostjate rühmana;
 3. Komisjon võib delegeeritud õigusaktidega artikli 80 lõike 1 punkti i kohaselt lõike 1 punktis f esitatud „tarne” mõistet arvestades kohandada „otseturustamise” mõistet, et välistada eelkõige mõne turustatud piimakoguse või muude turustatud piimatoodete kvoodisüsteemist väljajäämine.
 4. Selleks et tagada, et kõik eriolukorrad oleksid piimakvootide süsteemiga hõlmatud, võib komisjon või delegeeritud õigusaktidega artikli 80 lõike 1 punkti h kohaselt vastu võtta süsteemi toimimise erimõiste.

II ALAJAGU

KVOOTIDE MÄÄRAMINE JA HALDAMINE

Artikkel 59

Riikide kvoodid

1. 1. aprillil 2008 algava seitsme järjestikuse 12kuulise perioodi (edaspidi „kvoodiaastad”) jooksul turustatud piima ja muude piimatoodete tootmiskvoodid on kindlaks määratud VIII lisas.
2. Lõikes 1 osutatud kvoodid jaotatakse tootjate vahel vastavalt artiklile 60, eristades tarneid ja otseturustamist. Tootmiskvootide mis tahes ületamine määratakse igas liikmesriigis käesoleva jao põhjal kindlaks üleriigiliselt, eristades tarneid ja otseturustamist.
3. VIII lisas sätestatud tootmiskvoodid määratakse kindlaks, ilma et see piiraks kvootide võimalikku läbivaatamist, võttes arvesse üldist turuolukorda ning teatavates liikmesriikides valitsevaid konkreetseid tingimusi.
4. Bulgaaria, Tšehhi Vabariigi, Eesti, Küprose, Läti, Leedu, Ungari, Malta, Poola, Rumeenia, Sloveenia ja Slovakkia tootmiskvoodid sisaldavad kogu piima või piimaekvivalenti, mis on tarnitud kokkuostjale või otseturustatud, olenemata sellest, kas see on toodetud või turustatud nendes riikides kohaldatava üleminekumeetme alusel.
5. Komisjon võtab rakendusaktidega vastu kõik vajalikud eeskirjad seoses käesoleva artikli ühetaolise rakendamisega liikmesriikides. Kõnealused eeskirjad võivad olla seotud menetluste, teatiste ja tehniliste kriteeriumidega.

Artikkel 60

Individuaalsed kvoodid

1. Tootjate individuaalne kvoot või individuaalsed kvoodid on 1. aprillil 2008 võrdsed nende individuaalsete kvootidega 31. märtsil 2008, ilma et see piiraks 1. aprillil 2008 toimuvaid kvootide ülekandeid, nende müüki või turustamisviisist lähtuvaid muutmisi.
2. Tootjail võib olla üks või kaks individuaalset kvooti – üks tarneteks ja teine otseturustamiseks. Tootjate koguseid võib ühe kvoodi alt teise alla üle kanda üksnes liikmesriigi pädev asutus tootja nõuetekohaselt põhjendatud taotluse alusel.
3. Kui tootjal on kaks kvooti, arvutatakse tema osa kvoodiületamise tasust kummagi kvoodi kohta eraldi.
4. Komisjon võib rakendusaktidega suurendada artiklis 59 osutatud tarnetele jaotatud Soome riikliku kvoodi osa, et anda Soome SLOMi tootjatele kuni 200 000 tonni

ulatuses hüvitist. Seda liidu õigusaktide alusel eraldatavat reservi tohib kasutada ainult nende tootjate huvides, kelle tootmise taasalustamise õigust on ühinemine mõjutanud.

5. Vajaduse korral kohandatakse individuaalseid kvoote iga asjaomase kvoodiaasta puhul nii, et iga liikmesriigi tarnete ja otseturustamise jaoks ettenähtud individuaalsed kvoodid kokku ei ületaks tootmiskvoodi vastavat osa, mida on kohandatud artikli 62 kohaselt, võttes arvesse mis tahes riiklikust reservist jaotamiseks tehtud vähendusi, nagu on ette nähtud artikliga 64.

Artikkel 61

Kvootide eraldamine riiklikust reservist

Liikmesriigid võtavad vastu eeskirjad, millega lubatakse artikliga 64 ettenähtud riiklikust reservist eraldada tootjatele kõik kvoodid või osa neist, võttes aluseks komisjonile teatatud objektiivsed kriteeriumid.

Artikkel 62

Kvootide haldamine

1. Komisjon kohandab rakendusaktidega artikli 81 punkti a kohaselt iga liikmesriigi ja iga perioodi kohta enne vastava perioodi lõppu tootmiskvootide jagunemist tarnete ja otseturustamise vahel, pidades silmas tootjate taotletud turustamisviisist lähtuvaid muutusi tarnete ja tarnete individuaalsete kvootide ning otseturustamise vahel.
2. Liikmesriigid edastavad komisjonile igal aastal komisjoni poolt rakendusaktidega kindlaksmääratud kuupäevadeks ja komisjoni poolt rakendusaktidega artikli 316 punktis 3 kindlaksmääratud eeskirjade kohaselt teabe, mis on vajalik:
 - a) käesoleva artikli lõikes 1 osutatud kohanduse tegemiseks;
 - b) nende poolt makstava kvoodiületamise tasu arvutamiseks.
3. Eeskirjad seoses käesoleva artikliga võetakse vastu delegeeritud õigusaktidega artikli 80 lõike 2 punkti b kohaselt ja rakendusaktidega artikli 81 punkti g kohaselt.

Artikkel 63

Rasvasisaldus

1. Igale tootjale määratakse baasrasvasisaldus, mida kohaldatakse talle eraldatava individuaalse tarnekvoodi suhtes.
2. Tootjatele artikli 60 lõike 1 kohaselt 31. märtsil 2008 eraldatud kvootide puhul on lõikes 1 osutatud baasrasvasisaldus sama kui selle kvoodi baasrasvasisaldus kõnealusel kuupäeval.

3. Baasrasvasisaldust muudetakse artikli 60 lõikes 2 osutatud turustamisviisist lähtuva muutmise käigus ning piimakvootide omandamisel, ülekandmisel või ajutisel ülekandmisel vastavalt komisjoni poolt rakendusaktidega artikli 81 punkti b kohaselt kehtestatavatele eeskirjadele.
4. Uute tootjate puhul, kes on saanud individuaalse tarnekvoodi kogu ulatuses riiklikust reservist, määratakse rasvasisaldus kindlaks vastavalt komisjoni poolt rakendusaktidega artikli 81 punkti b kohaselt kehtestatavatele eeskirjadele.
5. Lõikes 1 osutatud individuaalset baasrasvasisaldust kohandatakse vajaduse korral käesoleva määruse jõustumisel ja pärast seda iga kvoodiaasta alguses nii, et iga liikmesriigi puhul ei ületaks individuaalsete tegelike rasvasisalduste kaalutud keskmine 0,1 grammi kilogrammi kohta IX lisas kehtestatud baasrasvasisaldusest.

Artikkel 64

Riiklik reserv

1. Iga liikmesriik kehtestab VIII lisas kindlaksmääratud tootmiskvootide osana riikliku reservi, võttes eelkõige arvesse artikli 61 kohaseid eraldisi. Vajaduse korral täiendatakse riiklikku reservi, võttes tagasi mõned artiklis 65 sätestatud kogused, pidades artikli 69 kohaselt kinni teatava osa ülekantust või vähendades kõiki individuaalseid kvote. Kõnealused kvoodid säilitavad oma esialgse eesmärgi, st need jäävad kas tarnete või otseturustamise jaoks.
2. Kõik liikmesriigile eraldatud lisakvoodid suunatakse automaatselt riiklikku reservi ning jagatakse vastavalt prognoositavatele vajadustele tarnete ja otseturustamise vahel.
3. Riiklikku reservi suunatud kvootidel ei ole baasrasvasisaldust.

Artikkel 65

Tegevusetuse juhud

1. Kui füüsiline või juriidiline isik, kellel on individuaalsed kvoodid, ei vasta kvoodiaasta jooksul enam artikli 58 lõike 1 punktis c osutatud nõuetele, lähevad vastavad kogused hiljemalt järgmise kalendriaasta 1. aprilliks tagasi riiklikku reservi, välja arvatud juhul, kui kõnealune isik alustab enne kõnealust kuupäeva uuesti tootmistegevust artikli 58 lõike 1 punkti c tähenduses.

Kui isik või üksus alustab taas tootmistegevusega hiljemalt kvootidest ilmajäämisele järgneva teise kvoodiaasta lõpus, tagastatakse sellele isikule hiljemalt taotluse esitamise kuupäevale järgnevaks 1. aprilliks kõik individuaalsed kvoodid või osa neist, millest ta on ilma jäänud.

2. Kui tootjad ei turusta vähemalt ühe kvoodiaasta jooksul kogust, mis on võrdne vähemalt 85 %ga nende individuaalsest kvoodist, võivad liikmesriigid otsustada, kas ja millistel tingimustel suunata kasutamata kvoot või osa sellest tagasi riiklikku reservi.

Liikmesriigid võivad määrata kindlaks, millistel tingimustel kvoot uuesti asjaomasele tootjale jagatakse, kui ta peaks turustamisega uuesti alustama.

3. Lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata siiski vääramatute jõu juhtude ning nõuetekohaselt põhjendatud ja pädeva asutuse tunnustatud juhtude korral, mis mõjutavad ajutiselt asjaomaste tootjate tootmisvõimsust.

Artikkel 66

Ajutised ülekanded

1. Liikmesriigid lubavad iga kvoodiaasta lõpus selle kvoodiaasta kohta kanda ajutiselt üle individuaalsete kvootide osa, mida tootjad, kelle kasutuses need on, ei kavatse kasutada.

Liikmesriigid võivad korraldada ülekandetoiminguid asjaomaste tootjakategooriate või piimatootmise struktuuride alusel, piirata nende tegemist kokkuostjate tasandil või teatavates piirkondades, lubada artikli 65 lõikes 3 osutatud juhtudel täielikke ülekandmisi ning määrata kindlaks, millises ulatuses võib ülekandja teha uusi ülekandmistoiminguid.

2. Iga liikmesriik võib teha otsuse mitte kohaldada lõiget 1 ühel või mõlemal järgmisel põhjusel:
 - a) vajadus soodustada struktuurimuutusi ja -kohandusi;
 - b) peamiselt halduslikud vajadused.

Artikkel 67

Kvootide koos maaga ülekandmine

1. Individuaalsed kvoodid lähevad koos põllumajandusettevõttega üle selle üle võtnud tootjatele, kui ettevõtte müüakse, liisitakse, antakse üle tegeliku või eeldatava pärandina või mis tahes muul viisil, millel on tootjatele samalaadsed õiguslikud tagajärjed, vastavalt liikmesriikide määratletavatele üksikasjalikele eeskirjadele, võttes arvesse piimatootmiseks kasutatavat maa-ala või muid objektiivseid kriteeriume ning vajaduse korral mis tahes kokkuleppeid poolte vahel. See osa kvoodist, mida ei ole asjakohasel juhul koos põllumajandusettevõttega üle kantud, lisatakse riiklikku reservi.
2. Kui kvoodid on lõike 1 kohaselt üle kantud või kantakse üle rendilepingute või muu samalaadseid õiguslikke tagajärgi kaasa toova vahendi abil, võivad liikmesriigid otsustada objektiivsete kriteeriumide alusel ja eesmärgiga tagada kvootide jaotamine üksnes tootjatele, et kvooti ei kanta üle koos ettevõttega.
3. Kui maa kantakse üle ametiasutustele ja/või üldsuse huvides kasutamiseks või kui valduse üleminek toimub mittepõllumajanduslikel eesmärkidel, tagavad liikmesriigid vajalike meetmete võtmise poolte seaduslike huvide kaitseks ja eelkõige selleks, et valduse loovutanud tootjatel oleks võimalus piimatootmist soovi korral jätkata.

4. Kui pooled ei saavuta maa rendilepingu aegumisel kokkulepet ja rendilepingut ei ole võimalik samadel tingimustel pikendada, samuti samalaadsete õiguslike tagajärgedega olukordades, kantakse kõnealused individuaalsed kvoodid kooskõlas liikmesriikide vastuvõetud sätetega täielikult või osaliselt üle tootjale, kelle valdusesse põllumajandusettevõtte läheb, võttes arvesse poolte õiguspäraseid huve.

Artikkel 68

Ülekandmise erimeetmed

1. Piimatootmise struktuuri edukaks muutmiseks või keskkonna parandamiseks võivad liikmesriigid kooskõlas oma sätestatavate eeskirjadega ja asjaomaste poolte õiguspäraseid huve arvesse võttes:
- a) maksta tootjatele, kes kogu piimatootmisest või osast sellest lõplikult loobuvad, hüvitist ühe või mitme aastase osamaksuna ning suunata sel teel vabanevad individuaalsed kvoodid riiklikku reservi;
 - b) määrata objektiivsete kriteeriumide alusel kindlaks tingimused, mille korral pädev asutus või selle asutuse määratud organ võib kvoodiaasta alguses tootjatele tasu eest ümber jaotada individuaalseid kvoote, millest teised tootjad on eelmise kvoodiaasta lõpuks lõplikult loobunud, saades selle eest hüvitist ühe- või mitmeaastase osamaksuna, mis on võrdne eespool nimetatud tasuga;
 - c) koondada ja kontrollida kvootide ilma maata üleminekuid;
 - d) näha ette juhul, kui maa on kantud üle eesmärgiga parandada keskkonda, et asjaomane individuaalne kvoot eraldatakse tootjale, kes on maast loobunud, kuid soovib piimatootmist jätkata;
 - e) määrata objektiivsete kriteeriumide alusel kindlaks piirkonnad või varumisalad, mille piires piimatootmise struktuuri parandamiseks lubatakse individuaalseid piimakvoote üle kanda, ilma et läheks üle vastav maa;
 - f) lubada tootja poolt pädevale asutusele või selle asutuse määratud organile esitatud taotluse korral piimatootmise struktuuri põllumajandusettevõtte tasandil parandamiseks või tootmise laiendamise võimaldamiseks kvoote lõplikult üle kanda, ilma et läheks üle vastav maa, või vastupidi.
2. Lõiget 1 võib rakendada liikmesriigi tasandil, asjakohasel piirkondlikul tasandil või määratletud varumisaladel.

Artikkel 69

Kvootide kinnipidamine

1. Artiklites 67 ja 68 osutatud ülekandmise korral võivad liikmesriigid objektiivsete kriteeriumide alusel osa individuaalseid kvoote oma riikliku reservi jaoks kinni pidada.

2. Kui kvoote on artiklite 67 ja 68 kohaselt üle kantud või kantakse üle kas koos vastava maaga või ilma selleta rendilepingute või muude samalaadseid õiguslikke tagajärgi kaasa toovate vahendite abil, võivad liikmesriigid otsustada objektiivsete kriteeriumide alusel ja eesmärgiga tagada kvootide jaotamine üksnes tootjatele, kas ja millistel tingimustel suunatakse kõik ülekantud kvoodid või osa nendest tagasi riiklikku reservi.

Artikkel 70

Abi kvootide saamiseks

Ükski ametiasutus ei tohi anda kvootide omandamisega vahetult seotud rahalist abi käesoleva jao alusel kvootide ostmisel, ülekandmisel või jaotamisel.

III ALAJAGU

KVOOTIDE ÜLETAMINE

Artikkel 71

Kvoodiületamise tasu

1. Üle II alajao kohaselt kehtestatud tootmiskvoodi turustatud piimalt ja muudelt piimatoodetelt tuleb maksta kvoodiületamise tasu.

Tasu suurus on 27,83 eurot 100 kg piima kohta.

Nii 1. aprillil 2009 kui ka 1. aprillil 2010 algava 12kuulise ajavahemiku suhtes, kehtestatakse kvoodiületamise tasuks piima puhul, mis tarnitakse üle 106 % riikliku kvoodi, mida kohaldatakse 1. aprillil 2008 algaval 12kuulisel ajavahemikul, 150 % teises lõigus osutatud tasust.

2. Erandina lõike 1 esimesest lõigust tuleb 1. aprillil 2009 ja 1. aprillil 2010 algava 12kuulise perioodi jooksul tehtud tarnetega seoses tasuda kvoodiületamise tasu piima eest, mida on turustatud üle II alajaotise kohaselt kehtestatud riikliku kvoodi, mida on vähendatud vabanenud individuaalsete tarnekvootide võrra, mis on suunatud riiklikku reservi vastavalt artikli 68 lõike 1 punktile a alates 30. novembrist 2009, kus neid hoitakse kuni asjaomase 12kuulise ajavahemiku 31. märtsini.
3. Liikmesriigid vastutavad liidu ees riigi tasandil eraldi tarnete ja otseturustamise osas tuvastatava tootmiskvoodi ületamise tasu maksmise eest, ja tasuvad 99 % EAGFile maksta tulevatest summadest asjaomasele kvoodiaastale järgneva aasta 16. oktoobri ja 30. novembri vahel.
4. Lõike 2 ja lõike 1 esimese lõigu kohaldamisest tuleneva kvoodiületamise tasu summa vahet kasutab liikmesriik piimasektori ümberkorraldusmeetmete rahastamiseks.
5. Kui lõikes 1 ette nähtud kvoodiületamise tasu ei ole enne maksetähtaega makstud, arvab komisjon rakendusaktidega artikli 81 punkti d kohaselt ja pärast

põllumajandusfondide komiteega konsulteerimist maksmata jäänud kvoodiületamise tasuga võrdse summa maha määrase (EÜ) nr 1290/2005 artikli 14 ja artikli 15 lõike 2 kohastest igakuistest maksetest. Enne otsuse vastuvõtmist hoiatab komisjon asjaomast liikmesriiki, kes teatab oma seisukoha ühe nädala jooksul. Määruse (EÜ) nr 1290/2005 artiklit 17 ei kohaldata.

Artikkel 72

Tootjate osa makstavast kvoodiületamise tasust

Artiklite 73 ja 76 sätete kohaselt jaotatakse kvoodiületamise tasu täielikult nende tootjate vahel, kes on iga artikli 59 lõikes 2 osutatud tootmiskvoodi ületamise põhjustanud.

Ilma et see piiraks artikli 73 lõike 2 ja artikli 76 lõike 1 kohaldamist, on tootjad kohustatud maksma liikmesriigile oma osa makstavast kvoodiületamise tasust, mis arvutatakse artiklite 62, 63 ja 73 sätete kohaselt, üksnes asjaolu tõttu, et nad on ületanud oma kasutada olevaid kvote.

1. aprillil 2009 ja 1. aprillil 2010 algava 12kuulise perioodi eest ning seoses tarnetega jaotatakse kvoodiületamise tasu vastavalt artiklitele 73 ja 76 täielikult tootjate vahel, kes on ületanud artikli 71 lõike 2 kohaldamisel kehtestatud riiklikku kvooti.

Artikkel 73

Tarnetelt makstav kvoodiületamise tasu

1. Lõpliku aruande koostamiseks kvoodiületamise tasu kohta suurendatakse või vähendatakse koefitsientide abil ja komisjoni poolt delegeeritud õigusaktidega artikli 80 lõike 1 punkti d kohaselt ja rakendusaktidega artikli 81 punktide b ja h kohaselt sätestatud tingimustel iga tootja tarnitud koguseid, et need kajastaks kõiki erinevusi piima tegeliku rasvasisalduse ja baasrasvasisalduse vahel.

Riiklikul tasandil arvutatakse kvoodiületamise tasu tarnete summa alusel, mida kohandatakse vastavalt esimesele lõigule.

2. Iga tootja osa makstavast kvoodiületamise tasust kehtestatakse liikmesriigi otsusega pärast seda, kui kogu tarnete jaoks eraldatud tootmiskvoodi kasutamata osa on või ei ole ümber jaotatud, proportsionaalselt iga tootja individuaalsete kvootidega või liikmesriikide kehtestatavate objektiivsete kriteeriumide järgi:

- a) kas riiklikul tasandil selle summa põhjal, mille võrra iga tootja kvooti on ületatud;
- b) või kõigepealt kokkuostja tasandil ja seejärel vajaduse korral riiklikul tasandil.

Kui kohaldatakse artikli 71 lõike 1 kolmandat lõiku, tagavad liikmesriigid kõnealuses lõigus osutatud kõrgema määra kohaldamise tõttu makstavast kvoodiületamise tasust iga tootja makstava osa kindlaksmääramisel, et nimetatud tasu maksavad kvoodiületamise eest vastutavad tootjad proportsionaalselt vastavalt liikmesriigi kehtestatud objektiivsetele kriteeriumitele.

Artikkel 74

Kokkuostjate roll

1. Kokkuostjad vastutavad kvoodiületamise tasust tootjate osa kogumise eest ning maksavad enne komisjoni kehtestatavat kuupäeva ning komisjoni poolt rakendusaktidega artikli 81 punktide d, f ja g kohaselt sätestatavas korras liikmesriigile selliste osamaksude summa, mis arvatakse maha kvoodiületamise eest vastutavatele tootjatele makstavast piimahinnast, või kui see ei õnnestu, siis muude asjakohaste vahendite abil kogutud summa.
2. Kui üks kokkuostja asendab osaliselt või täielikult mõnda teist kokkuostjat või -ostjaid, tuleb jooksva kvoodiaasta ülejäänud osa puhul arvesse võtta tootja individuaalseid kvote, millest on tarnitud kogused juba maha arvatud ning mille puhul on arvesse võetud nende koguste rasvasisaldust. Käesolev lõige kehtib ka juhul, kui tootja vahetab ühe kokkuostja teise vastu.
3. Kui võrdlusperioodi jooksul ületavad tootja tarnitud kogused selle tootja kasutada olevat kvooti, võib asjaomane liikmesriik otsustada, et vastavalt liikmesriigi sätestatud üksikasjalikele eeskirjadele arvestab kokkuostja osa asjaomase tootja poolt mis tahes üle kvoodi tarnitud piima hinnast selle tootja kvoodiületamise tasu ettemaksena maha. Liikmesriik võib kehtestada konkreetse korra, et võimaldada kokkuostjatel arvestada see ettemakse maha juhul, kui tootjad tarnivad mitmele kokkuostjale.

Artikkel 75

Heakskiitmine

Kokkuostja staatuse peab liikmesriik vastavalt komisjoni poolt delegeeritud õigusaktidega artikli 80 lõike 1 punkti f kohaselt sätestatud kriteeriumitele eelnevalt heaks kiitma.

Artikkel 76

Otseturustamiselt makstav kvoodiületamise tasu

1. Otseturustamise korral kehtestatakse liikmesriigi otsusega iga tootja osa makstavast kvoodiületamise tasust pärast seda, kui kogu otseturustamise jaoks eraldatud tootiskvoodi kasutamata osa on asjakohasel territoriaalsel või riiklikul tasandil ümber jaotatud või mitte.
2. Liikmesriigid kehtestavad müüdud piima, ülekantud piima või müüdud või ülekantud piimatoodete valmistamiseks kasutatud piima üldkoguselt makstavast kvoodiületamise tasust tootjate osa arvutamise aluse, kohaldades komisjoni kehtestatud kriteeriume.
3. Kvoodiületamise tasu kohta lõpliku aruande koostamisel ei võeta arvesse rasvasisaldusega seonduvaid parandusi.

Liigselt makstud või maksmata summad

1. Kui tarnete või otseturustamise puhul leitakse, et tasu tuleb maksta, ja kui tootjatelt kogutud maksete summa on sellest tasust suurem, võib liikmesriik:
 - a) kasutada ülejääki osaliselt või tervikuna artikli 68 lõike 1 punktis a sisalduvate meetmete rahastamiseks ja/või
 - b) jagada selle osaliselt või tervikuna tootjatele, kes:
 - i) kuuluvad eelistatud tootjate rühma, mille liikmesriik on kindlaks määranud objektiivsete kriteeriumide alusel ja komisjoni kehtestatava ajavahemiku jooksul, või
 - ii) on erandlikus olukorras käesoleva peatükiga kehtestatud piima ja muude piimatoodete kvoodisüsteemiga mitteseonduvate riiklike eeskirjade tõttu.
2. Kui kvoodiületamise tasu ei ole vaja maksta, tagastatakse kõik kokkuostjate või liikmesriigi kogutud ettemaksed hiljemalt järgmise kvoodiaasta lõpuks.
3. Kui kokkuostja ei täida kohustust koguda artikli 74 kohaselt tootjate osa makstavast kvoodiületamise tasust, võib liikmesriik koguda tasumata summad otse tootjalt, ilma et see piiraks karistusi, mida liikmesriik võib kohaldada oma kohustusi mittetäitnud kokkuostja suhtes.
4. Kui tootja või kokkuostja ei järgi maksetähtaega, tuleb liikmesriigile maksta komisjoni kindlaksmääratud viivist.

IV JAGU

MENETLUSEESKIRJAD SEOSSES SUHKRU- JA PIIMAKVOOTIDEGA

I ALAJAGU

MENETLUSEESKIRJAD SEOSSES SUHKRUKVOOTIDEGA

Volituste delegeerimine

1. Selleks et tagada, et artiklis 51 osutatud ettevõtjad täidavad oma kohustusi, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu võtta eeskirjad selliste ettevõtjate tunnustamise ja tunnustamise tühistamise kohta, samuti halduskaristuste kriteeriumid.
2. Selleks et võtta arvesse suhkrusektori eripära ja tagada, et kõigi poolte huve võetaks nõuetekohaselt arvesse, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega sätestada

täiendavad mõisted, sealhulgas suhkrul, isoglükoosi ja inuliinisiirupi tootmise, ettevõtja toodangu ja äärepoolseimates piirkondades kehtivate müügitingimuste kohta.

3. Selleks et tagada, et peedikasvatajad oleksid osalised otsuses kanda teatavad tootmiskogused üle, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega kehtestada eeskirjad seoses suhkrul ülekandmisega.

Artikkel 79

Rakendamise volitused

Seoses artiklis 51 osutatud ettevõtjatega võib komisjon rakendusaktidega kehtestada eeskirjad, milles käsitletakse:

- a) ettevõtjate taotlusi tunnustuse saamiseks, tunnustatud ettevõtjate peetavaid registreid, tunnustatud ettevõtjate esitatavat teavet;
- b) liikmesriikide tehtavaid kontrole tunnustatud ettevõtjate üle;
- c) liikmesriikide teatise komisjonile ja tunnustatud ettevõtjatele;
- d) toormaterjali tarneid ettevõtjatele, sealhulgas tarnelepingud ja saatelehed;
- e) artikli 54 punktis a osutatud suhkruekvivalenti;
- f) tarne erikorda äärepoolseimatele piirkondadele;
- g) artikli 54 punktis d osutatud eksporti;
- h) liikmesriikide koostööd tõhusa kontrolli tagamiseks;
- i) artiklis 56 sätestatud tähtaegade muutmist;
- j) ülemääraste koguste kehtestamist, teatamist ning artiklis 57 osutatud kvoodiületamise tasu maksmist.

II ALAJAGU

MENETLUSE ESKIRJAD SEoses PIIMAKVOOTIDEGA

Artikkel 80

Volituste delegeerimine

1. Selleks et tagada, et piimakvoodisüsteem saavutab oma eesmärgid, eelkõige seoses individuaalse kvoodi tõhusa kasutamisega ja nõuetekohase arvutamisega, tasu kogumise ja kasutamisega, võtab komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu eeskirjad, milles käsitletakse:

- a) kvoodi ajutist või lõplikku ülekandmist;
- b) tasu arvutamismeetodit;
- c) kasutamata kvoodi ümberjaotamist;
- d) künnist rasvasisaldusega seotud paranduste kohaldamiseks;
- e) tootjate kohustusi tarnida tunnustatud kokkuostjatele;
- f) kokkuostjate tunnustamist;
- g) objektiivseid kriteeriume enammakstud tasude ümberjaotamiseks;
- h) konkreetseid mõisted seoses süsteemi toimimisega;
- i) mõiste „otseturustamine” kohandamist, võttes arvesse artikli 58 lõike 1 punktis f esitatud mõistet „tarne”.

2. Selleks et tagada, et ettevõtjad ja liikmesriigid täidavad oma kohustusi, võib komisjon rakendusaktidega vastu võtta eeskirjad:

- a) karistuste kohta, juhul kui tootjad või kokkuostjad ei täida oma kohustusi, eelkõige seoses tasu maksetähtaegadega, tarnega tunnustatud kokkuostjale, aruandlusega tarnete ja otseturustamise kohta, ebakorrektsete aruannete edastamisega ning registrite ajakohastamata jätmisega;
- b) karistuste kohta, mida kohaldatakse liikmesriikide suhtes, kes ei täida artikli 62 lõike 2 kohaselt oma kohustusi.

Artikkel 81

Rakendamisolulitused

Komisjon võtab rakendusaktidega vastu kõik vajalikud eeskirjad, sealhulgas:

- a) lõplikud kvootide ülekandmised ning riikide kvootide jagamine tarnete ja otseturustamise vahel;
- b) rasvasisaldusega seotud individuaalsele kvoodile koefitsiendi kehtestamine, rasvasisaldusega seotud parandus ja rasvasisaldusega seotud riikliku kvoodi ületamise registreerimine;
- c) piimaekvivalentide kehtestamine;
- d) tähtaeg ja kohaldatava vahetuskursi rakendusjuht seoses tasu maksimisega ning tähtaeg ja rakendusjuht enammakstud tasude ümberjaotamisel, ettemaksete vähendamine, kui tähtaegadest ei peeta kinni;
- e) kohaldatav intressimäär hilinenu maksete korral, tasu korrektne sissenõudmine, Euroopa Põllumajanduse Tagatistfondile maksmata jääva 1 % tasu kasutamine;

- f) tootjate teavitamine uutest mõistetest, teatamine individuaalsest kvoodist ja teavitamine tasust;
- g) piimasektoris tasu sissenõudmise korra kohaldamist käsitleva teabe edastamine;
- h) tarnete ja otseturustamise aruannete koostamine;
- i) kokkuostjate ja tootjate kohustused koostada aruandeid, pidada registreid ja esitada teavet;
- j) tarnete ja otseturustamise kontrollimine.

V JAGU

VEINISEKTORI TOOTMISVÕIMSUS

I ALAJAGU

ISTUTUSÕIGUSETA RAJATUD ISTANDUSED

Artikkel 82

Pärast 31. augustit 1998 istutusõigusega rajatud istandused

1. Tootjad juurivad pärast 31. augustit 1998 ilma vastava istutusõigusega rajatud viinamarjakasvatusalad vajaduse korral omal kulul välja.
2. Kuni lõike 1 kohase väljajuurimiseni võib kõnealuses lõikes osutatud aladelt pärit viinamarju ja neist valmistatud tooteid ringlusse lasta ainult destilleerimiseks üksnes tootja kulul. Destilleerimissaaduseid ei tohi kasutada sellise alkoholi valmistamiseks, mille tegelik alkoholisisaldus on 80 mahuprotsenti või vähem.
3. Ilma et see piiraks vajaduse korral liikmesriikide varem määratud karistuste kohaldamist, rakendavad liikmesriigid väljajuurimise kohustuse täitmata jätnud tootjate suhtes karistusi, mis on liigitatud täitmata jätmise tõsiduse, ulatuse ja kestuse järgi.
4. Artikli 89 lõikega 1 ettenähtud uute istanduste rajamise ajutise keelu lõppemine 31. detsembril 2015 ei mõjuta käesolevas artiklis sätestatud kohustusi.

Artikkel 83

Enne 1. septembrit 1998 istutusõigusega rajatud istanduste kohustuslik seadustamine

1. Tootjad seadustavad tasu maksmisega enne 1. septembrit 1998 ilma vastava istutusõigusega rajatud viinamarjakasvatusalad vajaduse korral hiljemalt 31. detsembriks 2009.

Ilma et see piiraks raamatupidamisarvestuse kontrollimise menetlusi, ei kohaldata esimest lõiku määruse (EÜ) nr 1493/1999¹⁸ artikli 2 lõike 3 alusel seadustatud alade suhtes.

2. Lõikes 1 osutatud tasu määravad kindlaks liikmesriigid. Kõnealune tasu vastab asjaomase piirkonna vastava istutusõiguse vähemalt kahekordsele keskmisele väärtusele.
3. Kuni lõike 1 kohase seadustamiseni võib kõnealuses lõikes osutatud aladelt pärit viinamarju või neist valmistatud tooteid ringlusse lasta ainult destilleerimiseks üksnes tootja kulul. Kõnealuseid tooteid ei tohi kasutada sellise alkoholi valmistamiseks, mille tegelik alkoholisisaldus on 80 mahuprotsenti või vähem.
4. Asjaomased tootjad juurivad omal kulul välja lõikes 1 osutatud istutusõiguseta rajatud istandused, mida ei seadustata 31. detsembriks 2009 kooskõlas kõnealuse lõikega.

Liikmesriigid rakendavad väljajuurimise kohustuse täitmata jätnud tootjate suhtes karistusi, mis on jagatud täitmata jätmise tõsiduse, ulatuse ja kestuse järgi.

Kuni esimeses lõigus osutatud väljajuurimiseni kohaldatakse lõiget 3 *mutatis mutandis*.

5. Artikli 89 lõikega 1 ettenähtud uute istanduste rajamise ajutise keelu lõppemine 31. detsembril 2015 ei mõjuta lõigetes 3 ja 4 sätestatud kohustusi.

Artikkel 84

Ringlusse mittelubamise või destilleerimise kontroll

1. Liikmesriigid nõuavad seoses artikli 82 lõikega 2 ning artikli 83 lõigetega 3 ja 4 tõendeid asjaomaste toodete ringlusse mittelubamise kohta või juhul, kui asjaomased tooted on destilleeritud, destilleerimislepingute esitamist.
2. Liikmesriigid kontrollivad lõikes 1 osutatud ringlusse mittelubamist ja destilleerimist. Mittevastavuse korral rakendavad liikmesriigid karistusi.
3. Liikmesriigid teavitavad komisjoni destilleerimisega seotud aladest ja vastavast alkoholi hulgast.

Artikkel 85

Kaasmeetmed

Riiklike või liidu toetusmeetmete raames ei anta toetust artikli 83 lõike 1 esimeses lõigus osutatud aladele kuni nende seadustamiseni, samuti artikli 82 lõikes 1 osutatud aladele.

¹⁸ EÜT L 179, 14.7.1999, lk 1.

Artikkel 86

Volituste delegeerimine

1. Selleks et tagada, et tootjad täidavad käesoleva alajao kohaseid kohustusi, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu võtta sätteid seoses artikli 84 lõikes 1 osutatud toodete ringlusse mittelubamisega ning karistustega, mida liikmesriigid võivad määrata nimetatud kohustuste täitmata jätmisel.
2. Selleks et istutusõiguseta rajatud istanduste avastamine oleks tõhus ja nende kõrvaldamine tagatud, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu võtta eeskirjad toetusmeetmete jaoks ettenähtud liidu vahendite vähendamise kohta, juhul kui liikmesriigid ei täida kohustust esitada istutusõiguseta rajatud istanduste andmed.

Artikkel 87

Rakendamisolitused

Komisjon võib rakendusaktidega võtta kõik vajalikud sätteid seoses:

- a) liikmesriikide teatistega;
- b) komisjoni määruse (EÜ) nr 1227/2000¹⁹ kohaselt liikmesriikide esitatavaid teatise käsitleva lisateabe kogumisega;
- c) liikmesriikide tehtavate kontrollidega ja selliseid kontrole käsitleva teabe esitamisega komisjonile.

II ALAJAGU

ISTUTUSÕIGUS ÜLEMINEKUAJAL

Artikkel 88

Kestus

Käesolevat alajagu kohaldatakse kuni 31. detsembrini 2015.

Artikkel 89

Viinapuude istutamise keeld üleminekuajal

1. Ilma et see piiraks artikli 166, eelkõige selle lõike 4 kohaldamist, on artikli 166 lõike 2 kohaselt veiniviinamarjasortideks liigitatavate viinapuude istutamine keelatud.

¹⁹ EÜT L 143, 16.6.2000, lk 1.

2. Samuti on keelatud artikli 166 lõike 2 kohaselt liigitatavate veiniviinamarjasortide ümberpookimine muudeks kui kõnealuses artiklis osutatud veiniviinamarjasortideks.
3. Olenemata lõigetest 1 ja 2 on neis lõigetes osutatud istutamine ja ümberpookimine lubatud, kui kehtib:
 - a) artiklis 90 sätestatud uusistutusõigus;
 - b) artiklis 91 sätestatud taasistutusõigus;
 - c) artiklites 92 ja 93 sätestatud varust antud istutusõigus.
4. Lõikes 3 osutatud istutusõigust antakse hektarites.
5. Liikmesriigid võivad otsustada säilitada lõikes 1 osutatud keelu oma territooriumil või oma territooriumi osades hiljemalt kuni 31. detsembrini 2018. Sellisel juhul kohaldatakse asjaomases liikmesriigis vastavalt käesolevas alajaos, sealhulgas käesolevas artiklis, kehtestatud eeskirju, mis reguleerivad istutusõigust üleminekuajal.

Artikkel 90

Uusistutusõigus

1. Liikmesriik võib anda tootjale uusistutusõiguse aladel:
 - a) mis on mõeldud uusistutuseks maapiirkondade maakorraldusmeetmete raames või riigisisese õiguse kohaselt vastu võetud sundvõõrandamist käsitlevate meetmete raames;
 - b) mis on mõeldud katseteks;
 - c) mis on mõeldud pooktaimede kasvatamiseks või
 - d) millelt saadavad veinid või viinamarjasaadused on mõeldud ainult viinamarjakasvataja oma majapidamise tarbeks.
2. Antud uusistutusõigust:
 - a) kasutab tootja, kellele see on antud;
 - b) kasutatakse enne õiguse andmise aastale järgneva (teise) veiniaasta lõppu;
 - c) kasutatakse eesmärkidel, milleks see on antud.

Artikkel 91

Taasistutusõigus

1. Liikmesriik annab taasistutusõiguse tootjale, kes on viinapuud kasvualalt välja juurinud.

Taasistutusõigust ei või siiski anda alade jaoks, kus viinapuud on välja juuritud ja mille eest makstakse määruse (EÜ) nr 1234/2007 II osa I jaotise III peatüki IVa jao III alajao kohaselt väljajuurimistasu.

2. Liikmesriik võib anda taasistutusõiguse tootjale, kes kohustub viinapuud kasvualalt välja juurima. Sellisel juhul peab lubatud ala olema välja juuritud hiljemalt kolmanda aasta lõpuks pärast uute viinapuude istutamist, mille jaoks on antud taasistutusõigus.
3. Antav taasistutusõigus on puhassaagi seisukohalt võrdne alaga, kus viinapuud välja juuriti.
4. Taasistutusõigust kasutatakse põllumajandusettevõttes, millele see anti. Liikmesriigid võivad lisaks sätestada, et sellist taasistutusõigust võib kasutada ainult alal, kus toimus väljajuurimine.
5. Erandina lõikest 4 võib liikmesriik lubada taasistutusõigust osaliselt või täielikult sama liikmesriigi teisele põllumajandusettevõttele üle kanda, kui:
 - a) osa asjaomasest ettevõttest on üle antud kõnealusele teisele ettevõttele;
 - b) kõnealuse teise ettevõtte alad on mõeldud:
 - i) kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähisega veinide tootmiseks või
 - ii) pooktaimede kasvatamiseks.

Liikmesriigid tagavad, et esimeses lõigus sätestatud erandi kohaldamine ei vii nende territooriumil üldise tootmisvõimsuse kasvuni, eriti siis, kui toimub õiguste ülekandmine niisutamata aladelt niisutatud aladele.

6. Lõikeid 1–5 kohaldatakse *mutatis mutandis* ka liidu või liikmesriigi varasemate õigusaktide alusel omandatud taasistutusõigustega sarnaste õiguste suhtes.
7. Määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 4 lõike 5 alusel antud taasistutusõigust kasutatakse kõnealuses määruses sätestatud aja jooksul.

Artikkel 92

Riiklik ja piirkondlik istutusõiguste varu

1. Liikmesriigid loovad tootmisvõimsuse haldamise parandamiseks istutusõiguste riikliku varu või piirkondlikud varud.
2. Liikmesriigid, kes on loonud määruse (EÜ) nr 1493/1999 kohaselt istutusõiguste riiklikud või piirkondlikud varud, võivad neid varusid säilitada seni, kuni nad kohaldavad kooskõlas käesoleva alajaoga istutusõigust üleminekuajal.
3. Riiklikku või piirkondlikku varusse arvatakse järgmised istutusõigused, kui neid ei kasutata ära ettenähtud aja jooksul:
 - a) uusistutusõigus;

- b) taasistutusõigus;
 - c) varust antud istutusõigus.
4. Tootja võib kanda oma taasistutusõigused üle riiklikku või piirkondlikku varusse. Sellise, vajaduse korral riigi vahenditest hüvitatava ülekandmise tingimused määrab kindlaks liikmesriik, võttes arvesse poolte õigustatud huve.
5. Erandina lõikest 1 võib liikmesriik otsustada varusüsteemi mitte rakendada, kui ta suudab tõestada, et kogu tema territooriumil toimib tulemuslik alternatiivne istutusõiguste haldamise süsteem. Alternatiivne süsteem võib vajaduse korral erineda käesoleva alajao asjaomastest sätetest.

Esimene lõik kehtib ka nende liikmesriikide kohta, kes lõpetavad määruse (EÜ) nr 1493/1999 kohaste riiklike või piirkondlike varude haldamise.

Artikkel 93

Istutusõiguse andmine varust

1. Liikmesriik võib anda istutusõigusi varust:
- a) tasuta alla 40aastastele piisavate ametioskuste ja pädevusega tootjatele, kes on ettevõtte juhina rajamas esimest ettevõtet;
 - b) riiklikesse või vajaduse korral piirkondlikesse vahenditesse makstava tasu eest tootjatele, kes kavatsevad neid õigusi kasutada selliste viinamarjaistanduste rajamiseks, mille toodangule on tagatud turustusvõimalused.

Liikmesriigid määratlevad kriteeriumid, mille alusel kehtestatakse esimese lõigu punktis b osutatud tasu suurus, mis võib erineda olenevalt kõnealuste viinamarjaistanduste kavandatavast lõpptoodangust ja üleminekuaja lõpuni jäävast ajast, mille jooksul kehtib artikli 89 lõigetes 1 ja 2 sätestatud uusistutuste keeld.

2. Varust antud istutusõiguse kasutamise korral tagavad liikmesriigid, et:
- a) istutamiseks kasutatud koht, viinamarjasordid ja istutusmeetodid tagavad tulevase toodangu vastavuse turunõudlusega;
 - b) asjaomane saagikus on tüüpiline piirkonna keskmisele, eriti kui niisutamata aladelt pärinevat istutusõigust kasutatakse niisutatavatel aladel.
3. Varust antud istutusõigused, mida ei kasutata enne nende andmise aastale järgneva (teise) veiniaasta lõppu, võetakse õiguse saajalt ära ning arvatakse varusse tagasi.
4. Varus olevad istutusõigused, mis ei ole välja jagatud enne nende varusse arvamisele järgneva viienda veiniaasta lõppu, tühistatakse.
5. Kui liikmesriigis eksisteerivad piirkondlikud varud, võib kõnealune liikmesriik kehtestada eeskirjad, mis lubavad istutusõigusi piirkondlike varude vahel üle kanda. Kui liikmesriigis eksisteerivad nii piirkondlikud kui ka riiklikud varud, võib kõnealune liikmesriik lubada ka ülekandmist nimetatud varude vahel.

Ülekandmise puhul võidakse kasutada vähenduskoeffitsienti.

Artikkel 94

Vähese tähtsuse põhimõte

Käesolevat alajagu ei kohaldata liikmesriikide suhtes, kus enne 31. detsembrit 2007 ühenduse istutusõigust ei kohaldata.

Artikkel 95

Rangemad riigisisised eeskirjad

Liikmesriigid võivad kehtestada rangemad riigisisised uusistutusõiguse ja taasistutusõiguse andmise eeskirjad. Nad võivad nõuda, et nende eeskirjade kohaselt esitatavaid vastavaid taotlusi ja asjaomast teavet täiendataks teabega, mida on vaja tootmisvõimsuse arengu jälgimiseks.

Artikkel 96

Volituste delegeerimine

1. Tootmisvõimsuse kasvu vältimiseks võib komisjon delegeeritud õigusaktidega:
 - a) koostada nimekirja olukordadest, mil väljajuurimine ei anna taasistutusõigust;
 - b) vastu võtta eeskirjad, milles käsitletakse istutusõiguste ülekandmist varude vahel;
 - c) keelata selliste veinide või viinamarjasaaduste turustamise, mis on mõeldud ainult viinamarjakasvataja oma pere tarbeks.
2. Selleks et tagada väljajuurimisega tegelevate tootjate võrdne kohtlemine, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu võtta eeskirjad väljajuurimise tõhususe kindlustamiseks taasistutusõiguse andmisel.
3. Liidu vahendite ning liidu veinide identiteedi, päritolu ja kvaliteedi kaitsmiseks võib komisjon delegeeritud õigusaktidega:
 - a) näha ette isotoopide analüüside andmepanga loomise, mis aitaks liikmesriikide kogutud proovide põhjal avastada pettust, ning eeskirjad liikmesriikide andmepankade kohta;
 - b) vastu võtta eeskirjad kontrolliasutuste ja nende vastastikuse abi kohta;
 - c) vastu võtta eeskirjad liikmesriikide tulemuste ühiskasutuse kohta;
 - d) sätestada karistuste määramine erandlikel asjaoludel.

Rakendamisolulitused

Komisjon võib rakendusaktidega võtta kõik vajalikud meetmed seoses käesoleva alajaoga, sealhulgas eeskirjad:

- a) uusistutusõiguse andmise kohta, sealhulgas registreerimine ja teavitamiskohustused;
- b) taasistutusiguste ülekandmise kohta, sealhulgas vhenduskoefitsient;
- c) liikmesriikide peetavate registrite ja komisjonile esitatavate teatiste kohta, sealhulgas varussteemi võimalik valik;
- d) varust antud istutusõiguse kohta;
- e) liikmesriikide tehtavate kontrollide ja selliseid kontrolle käsitleva teabe komisjonile esitamise kohta;
- f) liikmesriikide teatise kohta, milles teatatakse kavatsusest kohaldada artikli 89 lõiget 5 oma territooriumil.

III ALAJAGU

TURUSTAMISEESKIRJAD VEINIDE ÜHISTURU TOIMIMISE PARANDAMISEKS JA STABILISEERIMISEKS

Turustamiseeskirjad veinide ühisturu toimimise parandamiseks ja stabiliseerimiseks

1. Veinide (sealhulgas viinamarjade, viinamarjavirrete ja veinide, millest need on saadud) histuru toimimise parandamiseks ja stabiliseerimiseks võivad tootjaliikmesriigid, eelkõige artikli 210 lõikes 3 ja artiklis 227 osutatud tootmisharudevaheliste organisatsioonide otsuste abil, kehtestada tarne reguleerimiseks turustamiseeskirju.

Kõnealused eeskirjad on proportsionaalsed saavutatavate eesmärkidega ja need ei tohi:

- a) olla seotud asjaomase toote esmaturustuse järgsete tehingutega;
- b) lubada hindade kindlaksmaramist, sealhulgas juhul, kui hinnad maratakse juhendumiseks või soovitusena;
- c) teha kättesaamatuks üldiselt saadaval oleva aastakäigu lemarast osa;
- d) luua võimalusi selleks, et keelduda riiklike ja liidu sertifikaatide väljaandmisest, mida on vaja veini ringlusse laskmiseks ja turustamiseks, kui turustamine on kooskõlas kõnealuste eeskirjadega.

2. Lõikes 1 osutatud eeskirjad tuleb ettevõtjatele teatavaks teha, avaldades need täies ulatuses asjaomase liikmesriigi ametlikus väljaandes.
3. Artikli 227 lõikes 3 osutatud aruandluskohustus kehtib ka käesoleva artikli kohaselt liikmesriigi võetud otsuste või meetmete suhtes.

IV PEATÜKK

Abikavad

I JAGU

SUHKRUSEKTORI TOOTMISTOETUS

Artikkel 99

Tootmistoetus

1. I lisa III osa punktides b–e loetletud suhkrosektori toodetele võib anda tootmistoetust juhul, kui suhkru ülejääk või imporditud suhkur, isoglükoosi ülejääk või inuliinisiirupi ülejääk ei ole kättesaadav hinnaga, mis vastab artikli 55 lõike 2 punktides b ja c nimetatud toodete tootmise maailmahinnale.
2. Vastavalt aluslepingu artikli 43 lõikele 3 võtab nõukogu tootmistoetuse kindlaksmääramise meetmed.

Artikkel 100

Toetuse andmise tingimused

Selleks et võtta arvesse kvoodivälise suhkru turu eripära liidus, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu võtta käesolevas jaos osutatud tootmistoetuste andmise tingimused.

II JAGU

PIIMA- JA PIIMATOOTESEKTORI TOETUSED

I ALAJAGU

ERIKASUTUSEKS ANTAV TOETUS

Artikkel 101

Toetus lõssi ja lõssipulbri kasutamiseks loomasöödana

1. Kui tekivad või on oht, et tekivad piimatoodete ülejäägid, mis põhjustaksid või võiksid põhjustada turul tõsise tasakaalustamatuse, võib komisjon rakendusaktidega otsustada, et toetust antakse loomasöödaks kasutatava liidus toodetud lõssi ja lõssipulbri puhul vastavalt komisjoni poolt delegeeritud õigusaktidega artikli 103 kohaselt kindlaksmääratavatele tingimustele ja tootestandarditele.

Käesoleva artikli kohaldamisel kasutatakse mõisteid „pett” ja „petipulber” samas tähenduses kui mõisteid „lõss” ja „lõssipulber”.

2. Vastavalt aluslepingu artikli 43 lõikele 3 võtab nõukogu toetussummade kindlaksmääramise meetmed.

Artikkel 102

Kaseiiniks või kaseinaatideks töödeldud lõssi toetus

1. Kui tekivad või on oht, et tekivad piimatoodete ülejäägid, mis põhjustaksid või võiksid põhjustada turul tõsise tasakaalustamatuse, võib komisjon rakendusaktidega otsustada, et toetust antakse liidus toodetud lõssi puhul, mis on töödeldud kaseiiniks või kaseinaatideks, vastavalt komisjoni poolt delegeeritud õigusaktidega artikli 103 kohaselt kindlaksmääratavatele tingimustele ning sellise lõssi ja sellest toodetud kaseiini või kaseinaatide tootestandarditele.
2. Vastavalt aluslepingu artikli 43 lõikele 3 võtab nõukogu toetusesummade kindlaksmääramise meetmed.

Artikkel 103

Volituste delegeerimine

1. Selleks et saavutada artiklites 101 ja 102 osutatud toetuste andmise eesmärgid, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega määratleda kõnealuste toetuste andmise tingimustele vastavad tooted ning kehtestada tingimused ja standardid toodete

kasutamiseks ning selliste ettevõtjate tunnustamiseks ja tunnustamise tühistamiseks, kes kasutavad tooteid toetuse saamise eesmärgil.

2. Selleks et tagada, et lõssi ja lõssipulbrit, millele on artiklite 101 ja 102 kohaselt antud toetust, kasutatakse ettenähtud otstarbel, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega kindlaks määrata registrid, mida ettevõtjad peavad pidama.
3. Selleks et tagada, et ettevõtjad täidavad oma kohustusi:
 - a) võib komisjon delegeeritud õigusaktidega nõuda tagatise esitamist, juhul kui toetust makstakse ette ning ettevõtte osalevad hankemenetlustel lõssipulbri ostmiseks riiklikest sekkumisvarudest;
 - b) võib komisjon delegeeritud õigusaktidega kehtestada karistused juhul, kui ettevõtjad ei täida süsteemi eeskirju või kui taotletud ja makstud toetuse summa on suurem kui võlgnetav summa.

Artikkel 104

Rakendamisolulitused

Komisjon võib rakendusaktidega võtta vajalikud meetmed seoses artiklitega 101 ja 102, eelkõige selleks, et määrata kindlaks:

- a) kasutatud lõssipulbri kvaliteedil põhineva toetusmäära suhtes tehtavad kohandused;
- b) pakendamislõuded, pakenditel sisalduv teave, pakendamata toodete transpordinõuded;
- c) nõuded sööda tarnimisel;
- d) liikmesriikide tehtavad kontrollid ja kasutatavad analüüsid;
- e) taotluste ja nõuete esitamise ning toetuse maksmise kord;
- f) kord, mida kohaldatakse riiklikest sekkumisvarudest eraldatud lõssipulbri kasutamisel söödana.

II ALAJAGU

JUUSTU TOOTMISE TINGIMUSED

Artikkel 105

Kaseiini ja kaseinaatide kasutamine juustu tootmisel

1. Kui toetust antakse artikli 102 alusel, võib olla kaseiini ja kaseinaatide kasutamiseks juustu tootmisel vaja eelnevat luba, mis antakse ainult juhul, kui nende ainete kasutamine on selliste toodete valmistamisel hädavajalik.

2. Käesoleva alajao kohaldamisel kasutatakse järgmisi mõisteid:
- a) „juust” – liidu territooriumil valmistatud tooted, mis kuuluvad CN-koodi 0406 alla;
 - b) „kaseiin ja kaseinaadid” – tooted, mis kuuluvad CN-koodide 3501 10 90 ja 3501 90 90 alla ja mida kasutatakse töötlemata kujul või seguna.

Artikkel 106

Volituste delegeerimine

Selleks et saavutada artiklis 102 osutatud toetuse andmise eesmärgid, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu võtta eeskirjad:

- a) eelneva loa kohta, mida on vaja artiklis 105 osutatud kaseiini ja kaseinaatide kasutamisel;
- b) juustule lisatava kaseiini ja kaseinaatide maksimaalsete protsendimäärade piiramise kohta objektiivsete kriteeriumide alusel ning tehnoloogilisi vajadusi arvesse võttes;
- c) karistuste kehtestamise kohta kaseiini ja kaseinaatide ilma loata kasutamise korral.

Artikkel 107

Rakendamisolitused

Komisjon võib rakendusaktidega võtta kõik vajalikud meetmed seoses artiklis 105 osutatud kaseiini ja kaseinaatide kasutamisega, sealhulgas eelkõige:

- a) tingimused, millest lähtudes annavad liikmesriigid välja kaseiini ja kaseinaatide kasutamise lube;
- b) punkti a kohaselt loa saanud ettevõtete kohustused;
- c) liikmesriikide tehtavad kontrollid ja peetavad registrid.

III ALAJAGU

TOETUS ÕPILASTE VARUSTAMISEKS PIIMATOODETEGA

Artikkel 108

Õpilaste varustamine piimatoodetega

- 1. Liidu toetust antakse selleks, et varustada haridusasutuste õpilasi teatavate töödeldud piimatoodetega, mis kuuluvad CN-koodide 0401, 0403, 0404 90 ja 0406 alla või CN-koodi 2202 90 alla.

2. Lisaks lõikes 1 osutatud liidu toetusele võivad liikmesriigid anda riiklikku toetust haridusasutuste õpilaste varustamiseks lõikes 1 osutatud toodetega. Liikmesriigid võivad rahastada riiklikku toetust piimasektoris kehtestatava maksu abil või piimasektori mis tahes muu panuse abil.
3. Vastavalt aluslepingu artikli 43 lõikele 3 võtab nõukogu piima puhul antava liidu toetuse kindlaksmääramise meetmed.
4. Lõikega 1 ettenähtud liidu toetust antakse maksimaalselt 0,25 liitri piimaekvivalendi eest õpilase kohta päevas.

Artikkel 109

Volituste delegeerimine

1. Selleks et võtta arvesse piimatoodete tarbimise suundumust ning piimatoodete turu uuendusi ja arengut, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega kindlaks määrata artikli 108 lõikes 1 osutatud tooted.
2. Selleks et tagada, et asjaomased toetusesaajad ja taotlejad vastaksid artikli 108 lõikes 1 osutatud toetuse saamise tingimustele, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu võtta toetuse andmise tingimused.

Selleks et tagada, et taotlejad täidavad oma kohustusi, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega võtta meetmed pettuse ja rikkumiste ärahoidmiseks, sealhulgas:

- a) abikavas osalemise õiguse peatamine,
 - b) tagatise esitamine toetuse nõuetekohaseks kasutamiseks juhul, kui toetus on makstud ette ja
 - c) karistuste kohaldamine süülise käitumise takistamiseks.
3. Selleks et toetuse saamine kajastuks abikava alusel kättesaadavaks tehtud toodete hinnas, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega kehtestada eeskirjad abikava raames teostatava hindade järelevalve kohta.
 4. Selleks et tõsta teadlikkust abikavast, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega nõuda, et haridusasutused osutaksid liidu subsideerivale rollile kavas.

Artikkel 110

Rakendamisolitused

Komisjon võib rakendusaktidega võtta kõik vajalikud meetmed eelkõige seoses:

- a) abikõlbliku maksimumsummaga;
- b) artikli 109 lõike 3 kohase hindade järelevalve korraldamisega;
- c) taotlejate heakskiitmise, abitaotluste ja maksetega;

- d) kontrolliga;
- e) kava avaldamise viisiga;
- f) teabe edastamisega komisjonile.

IV JAGU

HUMALASEKTORI TOETUSED

Artikkel 111

Tootjaorganisatsioonidele antavad toetused

1. Liit rahastab artikli 209 kohaselt tunnustatud tootjaorganisatsioonidele humalasektoris antavat toetust kõnealuses artiklis osutatud eesmärkide saavutamise finantseerimiseks.
2. Liit rahastab lõikega 1 ettenähtud Saksamaa tootjaorganisatsioonidele antavat toetust igal aastal 2 277 000 euroga.

Artikkel 112

Volituste delegeerimine

Selleks et saavutada artiklis 209 osutatud toetuste andmise eesmärgid, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu võtta eeskirjad:

- a) abitaotluste, sealhulgas tähtaegade ja saatedokumentide kohta;
- b) toetusõiguste, sealhulgas abikõlblike humalakasvatusalade ja igale tootjaorganisatsioonile makstavate summade arvutamise kohta;
- c) kohaldatavate karistuste kohta alusetult makstud summade korral.

Artikkel 113

Rakendamisvolitused

Komisjon võib rakendusaktidega võtta käesoleva jao kohaldamiseks vajalikud meetmed seoses:

- a) toetuse maksmisega;
- b) kontrollidega.

V JAOTIS

OLIIVIÕLI JA LAUAOLIIVIDE SEKTORI TOETUSED

Artikkel 114

Ettevõtjate organisatsioonidele antavad toetused

1. Liit rahastab artiklis 212 määratletud ettevõtjate organisatsioonide koostatud kolmeaastaseid tööprogramme ühes või mitmes järgmises valdkonnas:
 - a) oliiviõli ja lauaoliivide sektori turu järelevalve ja haldamine;
 - b) oliivikasvatuse keskkonnamõjude parandamine;
 - c) oliiviõli ja lauaoliivide tootmise kvaliteedi parandamine;
 - d) riiklike asutuste järelevalve all oliiviõli ja lauaoliivide kvaliteedi jälgimise süsteem, sertifitseerimine ja kaitsmine, eelkõige lõpptarbijale müüdavate oliiviõlide kvaliteedi kontrollimine;
 - e) teabe levitamine ettevõtjate organisatsioonide tehtava töö kohta, mille eesmärk on parandada oliiviõli kvaliteeti.
2. Liit rahastab tööprogramme igal aastal:
 - a) Kreeka puhul 11 098 000 euroga;
 - b) Prantsusmaa puhul 576 000 euroga ning
 - c) Itaalia puhul 35 991 000 euroga.
3. Lõikes 1 osutatud tööprogrammide liidupoolse rahastamise maksimummäär on võrdne liikmesriikide poolt kinnipeetud osaga. Rahastatakse abikõlblikke kulusid, mille ülempiir on:
 - a) 100 % tegevuste puhul lõike 1 punktides a ja b osutatud valdkondades;
 - b) 100 % põhivarasse investeerimise puhul ja 75 % muude tegevuste puhul lõike 1 punktis c osutatud valdkondades;
 - c) 75 % tööprogrammide puhul, mida vähemalt kahe tootjaliikmesriigi tunnustatud ettevõtjate organisatsioonid viivad läbi vähemalt kolmes kolmandas riigis või muus liikmesriigis lõike 1 punktides d ja e osutatud valdkondades, ja 50 % muu tegevuse puhul nendes valdkondades.

Asjaomane liikmesriik tagab lisarahastamise, mis moodustab kuni 50 % kuludest, mida liidupoolne rahastamine ei kata.
4. Ilma et see piiraks mis tahes erisätteid, mida komisjon võib artikli 318 kohaselt vastu võtta, kontrollivad liikmesriigid liidu rahalise abi andmiseks sätestatud tingimuste

täitmist. Selleks auditeerivad liikmesriigid tööprogramme ja täidavad kava, mis hõlmab riskianalüüsi alusel kindlaksmääratud pistelisi kontrole ning mida rakendatakse igal aastal vähemalt 30 % oliivisektori tootjaorganisatsioonide ja kõikidest käesoleva artikli alusel liidu rahalist toetust saavate ettevõtjate organisatsioonide suhtes

Artikkel 115

Volituste delegeerimine

1. Selleks et tagada, et artikliga 114 ettenähtud toetuste andmine saavutab oma eesmärgi parandada oliiviõli ja lauaoliivide tootmise kvaliteeti, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu võtta eeskirjad:
 - a) tootjaorganisatsioonide tunnustamise tingimuste ning sellise tunnustamise peatamise või lõpetamise kohta;
 - b) liidu toetuse saamise tingimustele vastavate meetmete kohta;
 - c) liidu toetuse andmise kohta erimeetmete korral;
 - d) tegevuste ja kulude kohta, mis ei vasta liidu toetuse saamise tingimustele;
 - e) tööprogrammide valiku ja heakskiitmisega.
2. Selleks et tagada, et ettevõtjad täidavad oma kohustusi, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega nõuda:
 - a) tagatise esitamist ettemakse korral;
 - b) karistuste kohaldamist rikkumiste avastamise korral.

Artikkel 116

Rakendamisolitused

Komisjon võib rakendusaktidega võtta käesoleva jao kohaldamiseks vajalikud meetmed seoses:

- a) kavaga seotud kulude kontrollimisega;
- b) tööprogrammide teostamise ja muutmise;
- c) toetuse maksmisega, sealhulgas ettemaksed;
- d) abisaajate aruandlusega tööprogrammide kohta;
- e) kontrollidega.
- f) liikmesriikide aruandlusega komisjonile.

VI JAGU

PUU- JA KÖÖGIVILJASEKTORI TOETUSED

I ALAJAGU

TOOTJARÜHMAD

Artikkel 117

Tootjarühmade toetused

1. Üleminekuperioodil, mis on artikli 217 alusel lubatud puu- ja köögiviljasektori tootjarühmadele, mis on moodustatud eesmärgiga saada tunnustatud tootjaorganisatsioonina, võivad liikmesriigid anda sellistele rühmadele:
 - a) abi nende moodustamise soodustamiseks ja haldustegevuse hõlbustamiseks;
 - b) kas otse või krediidasutuste kaudu abi selleks, et katta osa tunnustuse saamiseks vajalikest ja artikli 217 lõike 1 kolmandas lõigus osutatud tunnustuskavas kirjeldatud investeeringutest.
2. Lõikes 1 osutatud abi hüvitab liit vastavalt kõnealuste meetmete rahastamise eeskirjadele, mille komisjon võtab vastu delegeeritud õigusaktidega artikli 118 kohaselt, sealhulgas abi künnised, ülemmäärad ja liidupoolse rahastamise määr.
3. Lõike 1 punktis a osutatud abi määratakse iga tootjarühma puhul kindlaks tootjarühma turustatud toodangu põhjal ning selle suurus esimesel, teisel, kolmandal, neljandal ja viiendal aastal on:
 - a) vastavalt 10 %, 10 %, 8 %, 6 % ja 4 % turustatud toodangu väärtusest liikmesriikides, kes ühinesid Euroopa Liiduga 1. mail 2004 või pärast seda, ja
 - b) vastavalt 5 %, 5 %, 4 %, 3 % ja 2 % turustatud toodangu väärtusest aluslepingu artiklis 349 osutatud liidu äärepoolseimates piirkondades või nõukogu määruse (EÜ) nr 1405/2006²⁰ artikli 1 lõikes 2 osutatud Egeuse mere väikesaartel.

Nimetatud protsendimäärasid võib vähendada seoses turustatud toodangu väärtusega, mis ületab piirmäära. Tootjarühmale makstava toetuse suhtes võib igal aastal kohaldada ülemmäära.

²⁰ ELT L 265, 26.9.2006, lk 1.

Artikkel 118

Volituste delegeerimine

Selleks et tagada tootjaorganisatsioonide tõhus ja sihipärane toetamine puu- ja köögiviljasektoris, võtab komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu eeskirjad:

- a) tootjarühma tunnustuskavade rahastamise kohta;
- b) künniste, ülemmäärade ja liidupoolse rahastamise määra kohta;
- c) abi arvutamise aluse kohta, sealhulgas tootjarühma turustatud toodangust väärtus;
- d) tootjarühmade abikõlblikkuse kohta;
- e) tootjarühma põhitegevuse kohta;
- f) tunnustuskavade sisu, esitamise ja heakskiitmise kohta;
- g) tingimuste kohta, mille alusel saaksid tootjarühmad nõuda tunnustuskava muutmist;
- h) investeeringutoetuse kohta;
- i) tootjarühmade ühinemise ja abi andmise jätkumine.

Artikkel 119

Rakendamisvolitused

Komisjon võib rakendusaktidega võtta kõik vajalikud meetmed käesoleva alajao kohaldamiseks seoses:

- a) abitaotlustega, sealhulgas abi maksmine;
- b) tunnustuskavade rakendamisega,
- c) tunnustamise tagajärgedega.

II ALAJAGU

RAKENDUSFONDID JA -KAVAD

Artikkel 120

Rakendusfondid

1. Puu- ja köögiviljasektori tootjaorganisatsioonid võivad moodustada rakendusfonde. Fondi rahastatakse:
 - a) tootjaorganisatsioonilt või tema liikmetelt saadavast rahalisest toetusest;

- b) liidu finantsabist, mida võib anda tootjaorganisatsioonidele kooskõlas komisjoni poolt artiklite 126 ja 127 kohaselt vastuvõetavates delegeeritud õigusaktides ja rakendusaktides sätestatud tingimustele.
2. Rakendusfonde võib kasutada üksnes artikli 125 kohaselt liikmesriikide poolt heaks kiidetud rakenduskavade rahastamiseks.

Artikkel 121

Rakenduskavad

1. Puu- ja köögiviljasektori rakenduskaval on kaks või enam artikli 209 punktis c osutatud eesmärki või järgmist eesmärki:
- a) toodangu planeerimine;
 - b) toodete kvaliteedi parandamine;
 - c) toodete kaubandusliku väärtuse suurendamine;
 - d) värskete või töödeldud toodete tarbimise edendamine;
 - e) keskkonnameetmed ja keskkonnasõbralikud tootmismeetodid, sealhulgas mahepõllumajandus;
 - f) riskide vältimine ja juhtimine.
2. Riskide vältimine ja juhtimine on seotud puu- ja köögiviljaturu riskide vältimise ja tekkinud kriiside lahendamisega ning hõlmab sellega seoses:
- a) toodete turult kõrvaldamist;
 - b) puu- ja köögivilja toorelt koristamist või koristamata jätmist;
 - c) toodete tarbimise edendamist ja neist teavitamist;
 - d) koolitusmeetmeid;
 - e) saagikindlustust;
 - f) toetust investeerimisfondide moodustamise halduskulude katmiseks.

Riskide vältimise ja juhtimise meetmed, sealhulgas kolmandas lõigus osutatud laenude põhiosa ja intressi tagasimaksed, ei moodusta üle ühe kolmandiku rakenduskava kuludest.

Riskide vältimise ja juhtimise meetmete rahastamiseks võivad tootjaorganisatsioonid võtta laene kaubanduslikel tingimustel. Sel juhul võib nende laenude põhiosa ja intressi tagasimaksmine olla rakenduskava osaks ning seega võib seda artikli 122 alusel liidu finantsabist rahastada. Mis tahes riskide vältimise ja juhtimisega seotud tegevust rahastatakse kas selliste laenude abil või otseselt, kuid mitte mõlemal viisil.

3. Liikmesriik näeb ette, et:

- a) rakenduskavad hõlmavad kahte või enamat keskkonnameedet või
- b) vähemalt 10 % rakenduskavade kuludest kasutatakse keskkonnameetmete rahastamiseks.

Keskkonnameetmed peavad vastama määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 39 lõike 3 esimeses lõigus sätestatud põllumajandusliku keskkonnatoetuse nõuetele;

Kui vähemalt 80 % tootjaorganisatsiooni tootjaliikmetest on võtnud ühe või mitu ühesugust põllumajanduse keskkonna kohustust nimetatud sätte alusel, siis käsitatakse iga sellist kohustust esimese lõigu punktis a osutatud keskkonnameetmena.

Esimeses lõigus osutatud keskkonnameetmetele antav toetus hõlmab täiendavaid kulusid ja kõnealusest tegevusest tulenevalt saamata jäänud tulu.

[4. Lõiget 3 kohaldatakse Bulgaaria ja Rumeenia suhtes alates 1. jaanuarist 2011.]

5. Keskkonnale avaldatavat survet suurendavad investeeringud on lubatud üksnes siis, kui on kasutusele võetud tõhusad meetmed keskkonna kaitsmiseks sellise surve eest.

Artikkel 122

Liidu finantsabi

1. Liidu finantsabi on võrdne artikli 120 lõike 1 punktis a osutatud rahalise toetuse summaga, kuid mitte suurem kui 50 % tegelikest kuludest.
2. Liidu finantsabi ülempiir on 4,1 % iga tootjaorganisatsiooni turustatud toodangu väärtusest.

Kõnealust protsendimäära võib suurendada 4,6 %-le turustatud toodangu väärtusest, tingimusel et summat, mis ületab 4,1 % turustatud toodangu väärtusest, kasutatakse üksnes riskide vältimise ja juhtimise meetmeteks.

3. Tootjaorganisatsiooni taotlusel on lõikes 1 sätestatud abimäär 60 % ühe rakenduskava või rakenduskava osa kohta, kui see vastab vähemalt ühele järgmistest tingimustest:
 - a) selle on esitanud mitu liidu tootjaorganisatsiooni, kes tegelevad eri liikmesriikides rahvusvaheliste kavadega;
 - b) selle on esitanud üks või mitu tootmisharudevahelistel alustel toimivate kavadega tegelevat tootjaorganisatsiooni;

- c) sellega kaetakse üksnes selliste mahepõllumajanduslike toodete tootmiseks antavaid eritoetusi, mis on hõlmatud nõukogu määrusega (EÜ) nr 834/2007;²¹
 - d) selle on esitanud Euroopa Liiduga 1. mail 2004 või pärast seda ühinenud liikmesriigi tootjaorganisatsioon enne 2013. aasta lõpu rakendatavate meetmete jaoks;
 - e) see on esimene kava, mille esitab tunnustatud tootjaorganisatsioon, mis on ühinenud teise tunnustatud tootjaorganisatsiooniga;
 - f) see on esimene kava, mille esitab tunnustatud tootjaorganisatsioonide liit;
 - g) selle on esitanud tootjaorganisatsioonid nendest liikmesriikidest, kus tootjaorganisatsioonid turustavad vähem kui 20 % puu- ja köögiviljatoodangust;
 - h) selle on esitanud tootjaorganisatsioon liidu ühest äärepoolseimast piirkonnast;
 - i) see hõlmab üksnes eritoetusi meetmeteks, mille eesmärk on propageerida haridusasutuses viibivate laste hulgas puu- ja köögivilja tarbimist.
4. Lõikes 1 sätestatud määr on 100 % puu- ja köögivilja turult kõrvaldamiste puhul, kui kõrvaldatav kogus ei ületa 5 % iga tootjaorganisatsiooni turustatud toodangu mahust ning kui kõrvaldamine on toimunud järgmisel viisil:
- a) tasuta jagamine heategevusorganisatsioonidele ja -fondidele, mille liikmesriigid on sel eesmärgil heaks kiitnud, kasutamiseks nende tegevuses selliste inimeste aitamiseks, kellel on riigi seaduste kohaselt õigus saada sotsiaalabi, eelkõige piisavate elatusvahendite puudumise tõttu;
 - b) tasuta jagamine karistusasutustele, koolidele, riiklikele haridusasutustele ja laste puhkelaagritele, samuti liikmesriikide määratud haiglatele ja vanadekodudele; liikmesriigid teevad kõik vajaliku tagamaks, et sel viisil jagatud kogused täiendavad selliste asutuste tavaliselt ostetavaid koguseid.

Artikkel 123

Riiklik finantsabi

1. Liikmesriikide nendes piirkondades, kus puu- ja köögiviljasektori tootjate organiseerituse tase on eriti madal, võib komisjon rakendusaktidega lubada liikmesriikidel nõuetekohaselt põhjendatud taotluse alusel maksta tootjaorganisatsioonidele riiklikku finantsabi, mis moodustab maksimaalselt 80 % artikli 120 lõike 1 punktis a osutatud rahalisest toetusest. Kõnealune finantsabi täiendab rakendusfondi kaudu toimuvat rahastamist.
2. Liikmesriikides, milles tootjaorganisatsioonid turustavad alla 15 % puu- ja köögiviljatoodangu väärtusest ning mille puu- ja köögiviljatoodang annab vähemalt 15 % nende põllumajanduse kogutoodangust, võib liit asjaomase liikmesriigi taotluse

²¹ ELT L 189, 20.7.2007, lk 1.

põhjal lõikes 1 osutatud riikliku finantsabi hüvitada. Komisjon teeb otsuse kõnealuse hüvitamise kohta rakendusaktidega.

Artikkel 124

Rakenduskavade riiklik raamistik ja riiklik strateegia

1. Liikmesriigid kehtestavad siseriikliku raamistiku artikli 121 lõikes 3 osutatud meetmetega seotud üldtingimuste väljatöötamiseks. Raamistikus sätestatakse eelkõige, et selliste meetmete puhul järgitakse nõukogu määruses (EÜ) nr 1698/2005, sealhulgas kõnealuse määruse artiklis 5 sätestatud asjakohaseid nõudeid vastastikuse täiendavuse, koosõla ja nõuetekohasuse kohta.

Liikmesriigid esitavad oma raamistiku kavandi komisjonile, kes võib rakendusaktidega ja ilma artikli 323 lõikes 1 osutatud komitee abita kolme kuu jooksul nõuda muudatusi, kui ta leiab, et kõnealune kavand ei võimalda saavutada aluslepingu artiklis 191 ning liidu kuuendas keskkonnavalas tegevusprogrammis sätestatud eesmärgi. Samu eesmärgi tuleb järgida ka rakenduskavadest toetatavate üksikutesse põllumajandusettevõtetes tehtavate investeeringute puhul.

2. Liikmesriigid koostavad puu- ja köögiviljaturu säästvate rakenduskavade riikliku strateegia. Strateegia koosneb järgmistest osadest:

- a) olukorra tugevate ja nõrkade külgede analüüs ning arengupotentsiaal;
- b) valitud prioriteetide põhjendus;
- c) rakenduskavade ja rahastamisvahendite eesmärgid, samuti tulemuslikkuse näitajad;
- d) rakenduskavade hindamine;
- e) tootjaorganisatsioonide aruandluskohustus.

Riiklikus strateegias sisaldub ka lõikes 1 osutatud riigisisene raamistik.

3. Lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata liikmesriikide suhtes, kus ei ole tunnustatud tootjaorganisatsioone.

Artikkel 125

Rakenduskavade heakskiitmine

1. Rakenduskavade projektid esitatakse riigi pädevatele ametiasutustele, kes kiidavad need heaks või lükkavad tagasi või nõuavad nende muutmist, et viia need koosõlla käesoleva alajao sätetega.
2. Tootjaorganisatsioonid edastavad liikmesriigile igal aastal rakendusfondi hinnangulise mahu ja esitavad selleks asjakohased põhjendused, mis põhinevad rakenduskava eelarvel, jooksva aasta kuludel ja võimaluse korral varasemate aastate kuludel ning vajaduse korral järgmise aasta hinnangulistel tootmismahudel.

3. Liikmesriik teatab tootjaorganisatsioonile või tootjaorganisatsioonide liidule liidu finantsabi hinnangulise suuruse, järgides artiklis 122 sätestatud piiranguid.
4. Liidu finantsabi makstakse rakenduskavaga hõlmatud kavade raames tehtud kulutuste alusel. Samade kavade puhul võib teha ettemakseid, juhul kui esitatakse garantii või tagatis.
5. Tootjaorganisatsioon teatab liikmesriigile eelmise aasta kulude lõpliku summa koos vajalike tõendavate dokumentidega, et talle saaks teha liidu finantsabi lõppmakse.
6. Rakenduskavad ja nende rahastamine ühelt poolt tootjate ja tootjaorganisatsioonide poolt ning teiselt poolt liidu vahenditest kestavad vähemalt kolm aastat ja kõige enam viis aastat.

Artikkel 126

Volituste delegeerimine

Selleks et tagada tootjaorganisatsioonide tõhus, sihipärane ja jätkuv toetamine puu- ja köögiviljasektoris, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu võtta eeskirjad:

- a) rakendusfondide ja rakenduskavade kohta, sealhulgas eeskirjad seoses:
 - i) rakendusfondide rahastamise ja kasutamisega;
 - ii) rakenduskavade sisu, esitamise ja heakskiitmisega;
 - iii) meetmete abikõlblikkusega, tegevuskava kohase tegevuse või kuludega ja vastavate täiendavate riiklike eeskirjadega;
 - iv) tegevuskavade ja maaelu arengu programmide vahelise suhtega;
 - v) osaliste rakenduskavadega;
 - vi) rakenduskavade järelevalve ja hindamisega;
- b) rakenduskavade riikliku raamistiku ja riikliku strateegia kohta, sealhulgas eeskirjad seoses:
 - i) riikliku raamistiku ja riikliku strateegia struktuuri ja sisuga;
 - ii) jälgimise, hindamise ja teavitamisega riikliku raamistiku ja riikliku strateegia puhul;
- c) liidu finantsabi kohta, sealhulgas eeskirjad seoses:
 - i) liidu finantsabi arvutamise alusega, eelkõige tootjaorganisatsiooni turustatud toodangust väärtus;
 - ii) abi arvutamiseks kohaldatava võrdlusperioodiga ;

- iii) finantsabi saamise õiguste vähendamisega abitaotluste hilinenud esitamise korral;
 - iv) tagatiste esitamise ja kaotamisega ettemaksete korral;
- d) riskide vältimise ja juhtimise meetmete kohta, sealhulgas eeskirjad seoses:
 - i) riskide vältimise ja juhtimise meetmete valikuga;
 - ii) turult kõrvaldamise mõistega;
 - iii) turult kõrvaldatud toodete sihtotstarbega;
 - iv) turult kõrvaldamise maksimumtoetusega;
 - v) etteteatamisega turult kõrvaldamise korral;
 - vi) turustatud toodangu mahuga turult kõrvaldamise korral;
 - vii) tasuta jagamiseks ettenähtud toodete pakendil Euroopa liidu embleemi esitamisega;
 - viii) nõuetega kõrvaldatud toodete saajatele;
 - ix) toorelt koristamise ja koristamata jätmise mõistega;
 - x) toorelt koristamise ja koristamata jätmise tingimustega;
 - xi) saagikindlustuse eesmärkidega;
 - xii) mõistega „ebasoodsad ilmastikutingimused”;
 - xii) investeerimisfondide moodustamise halduskulude katmise toetuse tingimustega;
- e) riikliku finantsabi kohta, sealhulgas eeskirjad seoses:
 - i) tootjate organiseerituse tasemega;
 - ii) rakenduskavade muudatustega;
 - iii) finantsabi saamise õiguste vähendamisega abitaotluste hilinenud esitamise korral;
 - iv) tagatiste esitamise, vabastamise ja kaotamisega ettemaksete korral;
 - v) liidu poolt tagasi makstava riikliku finantsabi maksimaalse protsendiga.

Artikkel 127

Rakendamisolitused

Komisjon võib rakendusaktidega võtta kõik vajalikud meetmed käesoleva alajao kohaldamiseks seoses:

- a) rakendusfondide juhtimisega ja teatistega rakendusfondide hinnangulise mahu kohta;
- b) rakenduskavade esitamisega, sealhulgas tähtajad ja vajalikud saatedokumendid;
- c) rakenduskavade vormiga;
- d) riikliku strateegia ja rakenduskavade jälgimise ja hindamise juhtimisega artikli 126 punkti a alapunkti vi kohaselt;
- e) liikmesriikide teatistega tootjaorganisatsioonidele ja tootjaorganisatsioonide liitudele heakskiidetud abisummade kohta;
- f) abitaotluste ja abi maksmisega, sealhulgas ettemakse ja abi maksmine osaliselt;
- g) riskide vältimise ja juhtimise meetmeteks võetud laenudega;
- h) turustamisstandarditega turult kõrvaldamise korral;
- i) transpordi-, sortimis- ja pakendamiskuludega tasuta jagamise korral;
- j) edendus-, teavitamis- ja koolitusmeetmetega kriisiennetuse ja -ohjamise korral;
- k) saagikindlustusmeetmete haldamisega;
- l) riigiabi sätetega kriisiennetuse ja -ohjamise meetmete puhul;
- m) riikliku finantsabi andmise loaga;
- n) riikliku finantsabi taotlemise ja väljamaksmisega;
- o) riikliku finantsabi tagasimaksmisega.

III ALAJAGU

KOOLIDELE PUUVILJA JAGAMISE KAVA

Artikkel 128

Lastele puu- ja köögiviljade, töödeldud puu- ja köögivilja ning banaanitoodete jagamiseks antav toetus

1. Komisjoni poolt delegeeritud õigusaktidega ja rakendusaktidega artiklite 129 ja 130 kohaselt kindlaksmääratud tingimustel antakse liidu toetust:

- a) puu- ja köögivilja-, töödeldud puu- ja köögivilja- ning banaanisektori toodete jagamiseks lastele haridusasutustes, sealhulgas lasteaiades; muudes koolieelsetes lasteasutustes, algkoolides ja gümnaasiumides, ning
 - b) teatavate seonduvate logistika ning jagamise, seadmete, teavitamise, seire ja hindamisega seotud kulude katmiseks.
2. Liikmesriigid, kes soovivad kavas osaleda, peavad eelnevalt riiklikul või piirkondlikul tasandil välja töötama selle rakendamise strateegia, mis eelkõige sisaldab nende kava eelarvet, mis hõlmab liidu ja siseriiklikku toetust, kava kestust, sihtrühma, abikõlblikke tooteid ning teavet asjaomaste sidusrühmade kaasamise kohta. Samuti peaksid nad ette nägema kava tõhususe suurendamiseks vajalikud täiendavad meetmed.
 3. Liikmesriigid koostavad oma strateegiate väljatöötamisel loetelu puu- ja köögivilja-, töödeldud puu- ja köögivilja- ning banaanisektori toodetest, mis on nende kavade raames abikõlblikud. Kõnealune loetelu ei sisalda siiski tooteid, mis on välja arvatud vastavalt komisjoni poolt delegeeritud õigusaktidega artikli 129 kohaselt võetud meetmetele. Toodete valikul lähtuvad liikmesriigid objektiivsetest kriteeriumidest, mille hulka võivad kuuluda toote hooajalisus ja kättesaadavus ning keskkonnanähtused. Sellega seoses võivad liikmesriigid eelistada liidu tooteid.
 4. Lõikes 1 osutatud liidu toetus:
 - a) ei ületa 90 miljonit eurot õppeaasta kohta,
 - b) ei ületa 50 % lõikes 1 osutatud tarnimise ning sellega seotud kuludest ega 75 % kõnealustest kuludest piirkondades, mis on lähenemiseesmärgi alusel abikõlblikud vastavalt nõukogu määruse (EÜ) nr 1083/2006²² artikli 5 lõikele 1, ning äärepoolseimates piirkondades, millele on osutatud aluslepingu artiklis 349;
 - c) hõlmab ainult lõikes 1 osutatud tarnimise ja sellega seotud kulusid.
 5. Lõikes 1 osutatud liidu toetus eraldatakse igale liikmesriigile objektiivsete kriteeriumide alusel, mis põhinevad 6–10-aastaste vanuserühma kuuluvate laste osakaalul igas liikmesriigis. Iga kavas osalev liikmesriik saab liidu toetust siiski vähemalt 175 000 euro ulatuses. Kavas osalevad liikmesriigid taotlevad igal aastal liidu toetust, võttes aluseks oma strateegia. Pärast liikmesriikide taotluste saamist teeb komisjon otsuse lõplike eraldiste kohta, jäädes eelarves vabade assigneeringute piiresse.
 6. Lõikes 1 osutatud liidu toetust ei tohi kasutada olemasolevate riiklike koolidele puuvilja jagamise kavade või muude koolidele puuvilja jagamise kavade rahaliste vahendite asendamiseks. Juhul kui liikmesriik on siiski juba kehtestanud kava, mis oleks käesoleva artikli kohaselt abikõlblik liidu toetuse saamiseks, ning kavatseb seda laiendada või tõhustada, sealhulgas kava sihtrühma, kestuse või abikõlblike toodete osas, võib liidu toetust anda tingimusel, et järgitakse lõike 4 punktis b sätestatud piirmäärasid seoses liidu toetuse osakaaluga siseriikliku rahastamise

²² ELT L 210, 31.7.2006, lk 25.

kogumäära suhtes. Sellisel juhul peab liikmesriik oma strateegias märkima, kuidas ta kavatseb oma kava laiendada või tõhustada.

7. Lisaks liidu toetusele võivad liikmesriigid lõikes 1 osutatud toodete tarnimiseks ja sellega seotud kulude kandmiseks anda ka riiklikku toetust. Kõnealuseid kulusid võib samuti katta erasektori maksetest. Liikmesriigid võivad anda riiklikku toetust ka lõikes 2 osutatud täiendavate meetmete rahastamiseks.
8. Koolidele puuvilja jagamise liidu kava ei piira ühegi eraldiseisva, liidu õigusega kooskõlas oleva riikliku koolidele puuvilja jagamise kava rakendamist.
9. Liit võib määruse (EÜ) nr 1290/2005 artikli 5 alusel rahastada ka koolidele puuvilja jagamise kavaga seotud teavitamis-, seire- ja hindamismeetmeid, sealhulgas neid, mille eesmärk on teavitada sellest üldsust, ning võrgustiku loomise meetmeid.

Artikkel 129

Volituste delegeerimine

1. Selleks et parandada laste toitumisharjumusi, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu võtta eeskirjad:
 - a) toodete kohta, mis on kava jaoks sobimatud;
 - b) kava sihtrühma kohta;
 - c) riiklike või piirkondlike strateegiate kohta (sealhulgas kaasnevad meetmed), mida liikmesriikidel tuleb toetuse saamiseks koostada;
 - d) toetusesaajate heakskiitmise ja valimise kohta.
2. Selleks et tagada Euroopa Liidu vahendite tõhus ja sihipärane kasutamine, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu võtta eeskirjad, milles käsitletakse:
 - a) toetuse soovituslikku jaotamist liikmesriikide vahel ning liikmesriikide vahel toetuse ümberjaotamise meetodit, mis põhineb saadud taotlustel ja kava eeskirjade mittetäitmistest tulenevatel vähendamistel,
 - b) toetuskõlblikke kulusid, sealhulgas võimalus määrata kindlaks selliste kulude ülemmäär;
 - c) seiret ja hindamist.
3. Selleks et tagada, et ettevõtjad täidavad oma kohustusi, võtab komisjon delegeeritud õigusaktidega meetmed pettuse ja rikkumiste ärahoidmiseks, sealhulgas kavas osalemise õiguse peatamine ja tunnustamise tühistamine.
4. Selleks et tõsta teadlikkust toetuskavast, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega nõuda, et toetusesaajad osutaksid liidu subsidierivale rollile kavas.

Artikkel 130

Rakendamisvolitused

Komisjon võib rakendusaktidega võtta kõik vajalikud meetmed käesoleva alajao kohaldamiseks, eelkõige seoses:

- a) toetuse soovitusliku jaotamisega liikmesriikide vahel;
- b) abitaotluste ja maksetega;
- c) kontrolliga;
- d) kava avaldamise viisiga ja võrgustiku loomise meetmetega;
- e) teabe edastamisega komisjonile.

VII JAGU

VEINISEKTORI TOETUSPROGRAMMID

I ALAJAGU

SISSEJUHATAVAD SÄTTED

Artikkel 131

Reguleerimisala

Käesolevas jaos on sätestatud eeskirjad, mis reguleerivad liidu vahendite eraldamist liikmesriikidele ning kõnealuste vahendite kasutamist liikmesriikide poolt riiklike toetusprogrammide (edaspidi „toetusprogrammid”) raames veinisektorit toetavate erimeetmete rahastamiseks.

Artikkel 132

Kooskõla ja järjepidevus

1. Toetusprogrammid on kooskõlas liidu õigusega ning liidu tegevuse, poliitika ja prioriteetidega.
2. Liikmesriigid vastutavad toetusprogrammide eest ning tagavad, et need on sisult järjekindlad ning et neid koostatakse ja rakendatakse objektiivselt, võttes arvesse asjaomaste tootjate majanduslikku olukorda ja vajadust vältida tootjate põhjendamatut ebavõrdset kohtlemist.

Liikmesriigid vastutavad vajalike kontrollimeetmete kehtestamise ja rakendamise ning toetusprogrammidega seotud kohustuste täitmatajätmisega kaasnevate karistuste kehtestamise ja kohaldamise eest.

3. Toetust ei anta:

- a) teadusprojektidele ja teadusprojekte toetavatele meetmetele;
- b) meetmetele, mis sisalduvad määruse (EÜ) nr 1698/2005 kohastes liikmesriikide maaelu arengu programmides.

II ALAJAGU

TOETUSPROGRAMMIDE ESITAMINE JA SISU

Artikkel 133

Toetusprogrammide esitamine

1. Iga X lisas osutatud tootjaliikmesriik esitab komisjonile viieaastase toetusprogrammi kavandi, mis sisaldab käesolevale jaole vastavaid meetmeid.

Nõukogu määruse (EÜ) nr 479/2008²³ artikli 5 lõike 1 alusel kohaldatavaid toetusprogramme kohaldatakse jätkuvalt käesoleva määruse alusel.

Toetusprogrammide toetusmeetmed töötatakse välja sellisel geograafilisel tasandil, mida liikmesriik peab kõige asjakohasemaks. Enne komisjonile esitamist tuleb toetusprogrammi osas konsulteerida asjakohase territoriaalse tasandi pädevate asutuste ja organisatsioonidega.

Iga liikmesriik esitab ühe toetusprogrammi kavandi, mis võib hõlmata piirkondlikke eripärasid.

2. Toetusprogramme hakatakse kohaldama kolm kuud pärast nende esitamist komisjonile.

Kui komisjon leiab rakendusakti kohaselt ja ilma artikli 323 lõikes 1 osutatud komitee abita, et toetusprogramm ei vasta käesolevas jaos sätestatud tingimustele, teavitab komisjon sellest liikmesriiki. Sellisel juhul esitab liikmesriik komisjonile muudetud toetusprogrammi. Muudetud toetusprogrammi hakatakse kohaldama kaks kuud pärast selle esitamist, välja arvatud juhul, kui vastuolo ei ole kõrvaldatud – sel juhul kohaldatakse käesolevat lõiku.

3. Lõiget 2 kohaldatakse *mutatis mutandis* liikmesriikide esitatud toetusprogrammide muudatuste suhtes.

²³ ELT L 148, 6.6.2008, lk 1.

4. Artiklit 134 ei kohaldata, kui liikmesriigi ainsaks toetusprogrammi meetmeks on artiklis 137 osutatud vahendite ümberpaigutamine ühtsesse otsemaksete kavasse. Sellisel juhul kohaldatakse artikli 308 lõiget 5 üksnes selle aasta suhtes, mil ümberpaigutamine leiab aset, ning artikli 308 lõiget 6 ei kohaldata.

Artikkel 134

Toetusprogrammide sisu

Toetusprogrammid koosnevad järgmistest osadest:

- a) kavandatud meetmete üksikasjalik kirjeldus ja nende arvudes väljendatud eesmärgid;
- b) peetud konsultatsioonide tulemused;
- c) eelhindamine, mis näitab eeldatavat tehnilist, majanduslikku, keskkonnaalast ja sotsiaalset mõju;
- d) meetmete rakendamise ajakava;
- e) üldine rahastamistabel, mis hõlmab ressursside kasutamist ja kavandatud soovituslikku meetmetevahelist vahendite jaotust kooskõlas X lisas sätestatud ülemmääradega;
- f) järelevalveks ja hindamiseks kasutatavad kriteeriumid ja arvulised näitajad ning meetmed, millega tagatakse toetusprogrammide tõhus ja nõuetekohane rakendamine;
- g) toetusprogrammi rakendamise eest vastutavate pädevate asutuste ja organite nimed.

Artikkel 135

Abikõlblikud meetmed

1. Toetusprogrammid sisaldavad üht või mitut järgmist meetet:
- a) toetus ühtse otsemaksete kava alusel vastavalt artiklile 137;
 - b) müügi edendamine vastavalt artiklile 138;
 - c) viinamarjaistanduste ümberkorraldamine ja muutmine vastavalt artiklile 139;
 - d) roheline korje vastavalt artiklile 140;
 - e) investeerimisfondid vastavalt artiklile 141;
 - f) saagikindlustus vastavalt artiklile 142;
 - g) investeeringud vastavalt artiklile 143;
 - h) kõrvalsaaduste destilleerimine vastavalt artiklile 144;

- i) alkoholsete jookide destilleerimine vastavalt määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklile 103w;
 - j) erakorraline destilleerimine vastavalt määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklile 103x;
 - k) kontsentreeritud viinamarjavirde kasutamine vastavalt määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklile 103y;
2. Toetusprogrammid ei sisalda muid meetmeid peale käesoleva määruse artiklites 137–144 ning määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklites 103w, 103x ja 103y nimetatute.

Artikkel 136

Toetusprogrammide üldeeskirjad

1. Saada olevate liidu vahendite jaotus ja eelarvelised piirangud on sätestatud X lisas.
2. Liidu toetust antakse üksnes nende abikõlblike kulutuste katmiseks, mis on tehtud pärast asjaomase tugiprogrammi esitamist artikli 133 lõike 1 kohaselt.
3. Liikmesriigid ei kata toetusprogrammide alusel liidu rahastatavate meetmete kulusid.
4. Erandina lõikest 3 võivad liikmesriigid kooskõlas riigiabi käsitlevate liidu eeskirjadega anda siseriiklikku abi artiklites 138, 142 ja 143 osutatud meetmetele.

Asjaomastes riigiabi käsitlevates liidu eeskirjades sätestatud abi ülemmäär kehtib kogu riiklikule rahastamisele, mis hõlmab nii liidu kui ka riiklikke vahendeid.

III ALAJAGU

ERITOETUSMEETMED

Artikkel 137

Ühtne otsemaksete kava ja viinamarjakasvatavate toetamine

1. Liikmesriigid võivad viinamarjakasvatavaid toetada, andes neile toetusõigused, nagu need on määratletud määruse (EÜ) nr 73/2009 III jaotise 1. peatükis, kooskõlas nimetatud määruse VII lisa punktiga O.
2. Liikmesriigid, kes kavatsevad kasutada lõikes 1 osutatud võimalust, peavad sellise toetuse nägema ette oma toetusprogrammides, sealhulgas muutes seoses vahendite ühtsesse otsemaksete kavasse ümberpaigutamisega neid programme artikli 133 lõike 3 kohaselt.
3. Kui toetused on kehtestatud, peavad lõikes 1 osutatud toetused:

- a) jääma ühtsesse otsemaksete kavasse ja need ei tohi toetusprogrammide rakendamisele järgnevatel aastatel olla artikli 133 lõike 3 alusel enam kättesaadavad käesoleva määruse artiklites 138–144 ning määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklites 103w, 103x ja 103y loetletud meetmete jaoks ning neid ei tohi vastavalt kättesaadavaks teha;
- b) vähendama samas ulatuses toetusprogrammides käesoleva määruse artiklites 138–144 ning määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklites 103w, 103x ja 103y loetletud meetmeteks kasutada olevaid vahendeid.

Artikkel 138

Müügi edendamine kolmandate riikide turgudel

1. Käesoleva artikli kohane toetus hõlmab teavitus- või müügiesendussuhteid, mis on suunatud liidu veinidele kolmandates riikides, et suurendada nende konkurentsivõimet kõnealustes riikides.
2. Lõikes 1 osutatud meetmed on suunatud kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähisega veinidele või veinidele, millele on märgitud viinamarjasort.
3. Lõikes 1 osutatud meetmed võivad hõlmata üksnes järgmist:
 - a) avalikke suhteid, müügiesendussuhteid või reklaamimeetmeid, eelkõige neid, mis rõhutavad liidu toodete eeliseid, eriti seoses kvaliteedi, toiduohutuse või keskkonnasõbralikkusega;
 - b) osalemist rahvusvahelise tähtsusega üritustel, messidel või näitustel;
 - c) teavituskampaaniaid, mis tutvustavad eelkõige päritolunimetusi, geograafilisi tähiseid ja mahetootmist hõlmavaid liidu süsteeme;
 - d) uurimusi uute turgude kohta, mis on vajalikud turuväljundite laiendamiseks;
 - e) uurimusi teavitus- ja müügiesendussuhteid tulemuste hindamiseks.
4. Liidu toetus edendussuhteitele ei tohi ületada 50 % abikõlblikest kulutustest.

Artikkel 139

Viinamarjaistanduste ümberkorraldamine ja muutmine

1. Viinamarjaistanduste ümberkorraldamise ja muutmise meetmete eesmärk on suurendada veiniproduktide konkurentsivõimet.
2. Viinamarjaistanduste ümberkorraldamist ja muutmist toetatakse käesoleva artikli alusel üksnes siis, kui liikmesriigid esitavad oma tootmisvõimsuse ülevaate vastavalt artikli 304 lõikele 3.
3. Viinamarjaistanduste ümberkorraldus- ja muutmistoetus võib hõlmata ainult ühte või mitut järgmist tegevust:

- a) sordivahetus, sealhulgas ümberpookimise teel;
- b) viinamarjaistanduste ümberpaigutamine;
- c) viinamarjaistanduste haldamise parandamine.

Ei toetata selliste viinamarjaistanduste tavapärasest uuendamist, kus viinapuud on ealiselt vananenud.

4. Viinamarjaistanduste ümberkorraldus- ja muutmistoetuse vormid võivad olla üksnes järgmised:
 - a) meetme rakendamisest tingitud sissetulekute kaotamise puhul tootjatele antav hüvitis;
 - b) toetus ümberkorraldus- ja muutmiskulude katmiseks.
5. Lõike 4 punktis a osutatud sissetulekute kaotamise eest tootjatele antav hüvitis võib katta kuni 100 % vastavast kahjumist ning seda võib anda ühes järgmistest vormidest:
 - a) olenemata II osa I jaotise III peatüki IVa jao II alajaost istutusõiguse kohta üleminekuajal nii uute kui ka vanade viinapuude üheaegse olemasolu lubamine kindla ajavahemiku vältel, mis ei tohi olla pikem kui kolm aastat, kuni lõpeb istutusõigus üleminekuajal;
 - b) rahaline hüvitis.
6. Liidu toetus viinamarjaistanduste ümberkorraldamise ja muutmise tegelike kulude katmiseks ei tohi olla suurem kui 50 %. Määruse (EÜ) nr 1083/2006 kohaselt lähenemise piirkondadeks liigitatud piirkondades ei tohi liidu toetus ümberkorraldus- ja muutmiskulude katmiseks ületada 75 %.

Artikkel 140

Roheline korje

1. Käesolevas artiklis tähendab „roheline korje” ebaküpsede viinamarjakobarate täielikku hävitamist või eemaldamist, mille tulemusel asjaomase ala saak langeb nullini.
2. Rohelise korje toetuse eesmärk on taastada liidu veinituru pakkumise ja nõudluse tasakaal, et vältida turukriise.
3. Rohelise korje toetust võib anda hüvitisena kindlasummalise toetuse vormis hektari kohta ja selle määrab asjaomane liikmesriik.

Toetus ei tohi olla suurem kui 50 % viinamarjakobarate hävitamise või eemaldamise otseste kulude summast ning sissetuleku kaotusest seoses sellise hävitamise või eemaldamisega.

4. Asjaomased liikmesriigid kehtestavad objektiivsetel kriteeriumidel põhineva süsteemi tagamaks, et rohelise korje meetme alusel üksikisikutest veinitootjatele antav hüvitis ei ületaks lõike 3 teises lõigus osutatud ülemmäära.

Artikkel 141

Investeeringufondid

1. Investeeringufondide loomiseks antava toetusega abistatakse tootjaid, kes soovivad end turu kõikumise vastu kindlustada.
2. Investeeringufondide loomiseks antavat toetust võib anda ajutise ja väheneva abi vormis fondide halduskulude katmiseks.

Artikkel 142

Saagikindlustus

1. Saagikindlustuse toetuse eesmärk on kaitsta tootjate sissetulekut loodusõnnetuste, halbade ilmastikutingimuste, haiguste või kahjurite leviku mõjude eest.
2. Saagikindlustuse toetust võib anda liidu rahalise toetuse vormis, mis ei tohi ületada:
 - a) 80 % kindlustusmaksetest, mille tootjad on tasunud enda kindlustamiseks loodusõnnetustega võrreldavate halbade ilmastikutingimuste põhjustatud kahju vastu;
 - b) 50 % kindlustusmaksetest, mille tootjad on tasunud enda kindlustamiseks:
 - i) punktis a osutatud kahjude ja halbade ilmastikutingimustest tulenevate muude kahjude vastu;
 - ii) loomade tekitatud kahjude ning taimehaigustest või kahjurite levikust tulenevate kahjude vastu.
3. Saagikindlustuse toetust võib anda üksnes siis, kui asjaomased kindlustushüvitised ei hüvita tootjatele üle 100 % sissetuleku kaotusest, võttes arvesse kõiki tootjatele võimaldatavaid hüvitisi muudest kindlustusriskiga seotud toetuskavadest.
4. Saagikindlustuse toetus ei tohi moonutada kindlustusturu konkurentsi.

Artikkel 143

Investeeringud

1. Toetust võib anda nii materiaalseks kui ka mittemateriaalseks investeeringuteks töötlemisrajatistesse, veinitehaste infrastruktuuri ja veini turustamisse, mis parandavad ettevõtte majanduse üldist tulemuslikkust ja on seotud ühe või mitme järgmise tegevusega:

- a) XII lisa II osas osutatud toodete tootmine ja turustamine;
 - b) XII lisa II osas osutatud toodetega seotud uute toodete, protsesside ja tehnoloogia arendus.
2. Lõike 1 kohast toetuse ülemmäära kohaldatakse ainult mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate suhtes komisjoni 6. mai 2003. aasta soovitus 2003/361/EÜ (mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate määratluse kohta)²⁴ tähenduses. Assooride, Madeira, Kanaari saarte, määruse (EÜ) nr 1405/2006 tähenduses väiksemate Egeuse saarte ja Prantsuse ülemeredepartemangude territooriumide puhul ei kohaldata ülemmäära (suuruse) suhtes piiranguid. Soovitus 2003/361/EÜ lisa I jaotise artikli 2 lõikega 1 hõlmamata ettevõtjate suhtes, kellel on vähem kui 750 töötajat või kelle käive on väiksem kui 200 miljonit eurot, vähendatakse abi ülemmäära poole võrra.
- Toetust ei anta raskustes olevatele ettevõtjatele, nagu need on määratletud raskustes olevate äriühingute päästmiseks ja ümberkorraldamiseks ette nähtud riigiabi käsitlevates liidu suunistes²⁵.
3. Abikõlblikeks kulutusteks ei peeta määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 71 lõike 3 punktides a, b ja c osutatud kuluelemente.
4. Seoses lubatavate investeerimiskuludega kehtivad liidu toetuse suhtes järgmised abi maksimummäärad:
- a) 50 % määruse (EÜ) nr 1083/2006 kohaselt lähenemise piirkondadeks liigitatud piirkondade puhul;
 - b) 40 % nende piirkondade puhul, mis ei ole lähenemise piirkonnad;
 - c) 75 % määruse (EÜ) nr 247/2006 kohaste äärepoolseimate piirkondade puhul;
 - d) 65 % määruse (EÜ) nr 1405/2006 kohaste väiksemate Egeuse saarte puhul.
5. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud toetuse suhtes kohaldatakse *mutatis mutandis* määruse (EÜ) nr 1698/2005 artiklit 72.

Artikkel 144

Kõrvalsaaduste destilleerimine

1. Toetust võib anda veinivalmistamise kõrvalsaaduste vabatahtlikuks või kohustuslikuks destilleerimiseks, mis toimub kooskõlas XIII lisa II osa D jaos kehtestatud tingimustega.

Toetuse suurus määratakse kindlaks toodetud alkoholi mahuprotsendi ja alkoholikoguse (hektoliitrites) alusel. Toetust ei maksta destilleeritavates

²⁴ ELT L 124, 20.5.2003, lk 36.

²⁵ ELT C 244, 1.10.2004, lk 2.

kõrvalsaadustes sisalduva alkoholikoguse eest, mis on suurem kui 10 % toodetud veinis sisalduvast alkoholikogusest.

2. Abi maksimaalsed tasemed põhinevad kogumise ja töötlemise kuludel ning need määrab kindlaks komisjon rakendusaktidega vastavalt artiklile 147.
3. Alkoholi, mis on saadud lõikes 1 osutatud destilleerimise käigus, milleks on antud toetust, kasutatakse üksnes tööstuslikult või energia saamiseks, et vältida konkurentsi moonutamist.

Artikkel 145

Nõuetele vastavus

Kui põllumajandustootjate puhul tuvastatakse, et nad on oma põllumajandusettevõttes mis tahes ajal kolme aasta jooksul alates ümberkorraldamise ja muutmise toetusprogrammide alusel saadud maksest või mis tahes ajal ühe aasta jooksul alates rohelise korje toetusprogrammide alusel saadud maksest rikkunud määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 6 ning artiklites 22–24 osutatud kohustuslikke majandamisnõudeid ja häid põllumajandus- ja keskkonnatingimusi ning rikkumine tuleneb põllumajandustootjale omistatavast tegevusest või tegevusetusest, vähendatakse toetuse summat või tühistatakse see kas osaliselt või täielikult, sõltuvalt rikkumise tõsidusest, ulatusest, kestusest ja korduvusest, ning põllumajandustootja peab vajaduse korral toetuse nimetatud sätetes määratud tingimuste kohaselt tagastama.

IV ALAJAGU

MENETLUSSÄTTED

Artikkel 146

Volituste delegeerimine

Selleks et tagada toetusprogrammide eesmärkide saavutamine ja Euroopa Liidu vahendite sihipärane kasutamine, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu võtta eeskirjad:

- a) kulude eest vastutamise kohta alates toetusprogrammi esitamise kuupäevast või toetusprogrammi muutmisest kuni selle kohaldamise alguskuupäevani;
- b) toetusmeetmete abikõlblikkuse kriteeriumide, toetuskõlblike kululiikide ja tegevuste kohta, toetuskõlbmatute meetmete kohta ning toetuse ülemmäära kohta meetmete kaupa;
- c) toetusprogrammide muutmise kohta pärast nende kohaldamise algust;
- d) ettemaksete nõuete ja künniste kohta, sealhulgas tagatise nõue ettemakse korral;
- e) sisalduvate üldsätete ja mõistete kohta käesoleva jao kohaldamiseks;

- f) toetusmeetmete väärkasutuse ärahoidmise kohta, sealhulgas piirangud projektide topeltrahastamise vältimiseks;
- g) veinivalmistamise kõrvalsaaduste kõrvaldamise kohta tootjate poolt ja erandite kohta kõnealusest kohustusest, et vältida täiendavat halduskoormust, ning sätete kohta destilleerijate vabatahtlikuks sertifitseerimiseks;
- h) nõuete kehtestamise kohta, sealhulgas liikmesriikide tehtavad konkreetset kontrollid toetusmeetmete rakendamiseks, samuti piirangud ja kontroll, selleks et tagada kooskõla toetusmeetmete ulatusega;
- i) maksete peatamise kohta komisjoni poolt, juhul kui liikmesriik ei täida teavitamise kohustust või annab valeteavet;
- j) seoses toetusesaajatele tehtavate maksetega, sealhulgas maksed kindlustusvahendajate kaudu artikliga 142 ettenähtud juhul, alusetult makstud summade tagasimaksmisega, riiklike karistustega ja kunstlikult tekitatud tingimustega toetuse saamiseks.

Artikkel 147

Rakendamisevolitused

Komisjon võib rakendusaktidega võtta käesoleva jao kohaldamiseks vajalikud meetmed seoses:

- a) toetusprogrammide teatamise nõuetega, sealhulgas sisu, vorm, ajastus, tähtsajad ja teatamise viis ning vastav rahastamiskava, ning seoses programmi läbivaatamise nõuetega;
- b) riigiabi teatistega;
- c) taotlemis- ja valikumenetlusega;
- d) toetusmeetmete hindamisega;
- e) abi arvutamise ja maksimisega rohelise korje ja kõrvalsaaduste destilleerimise puhul;
- f) finantsjuhtimise nõuetega ja liikmesriikide tehtavate kontrollidega toetusmeetmete üle;
- g) eeskirjadega meetmete ühtsuse kohta;
- h) eeskirjadega mittevastavuse tuvastamise kohta ning summade vähendamise, tühistamise ja tagasimaksmise kohta artikli 145 kohaldamiseks.

VIII JAGU

MESINDUSSEKTORI ERISÄTTED

Artikkel 148

Reguleerimisala

1. Mesindustoodete tootmise ja turustamise üldtingimuste parandamiseks võib iga liikmesriik koostada kolmeaastase riikliku programmi (edaspidi „mesindusprogramm”).
2. Liikmesriigid võivad maksta riiklikku eriabi, mida antakse struktuuri- või loodustingimuste poolest ebasoodsas olukorras olevate mesilate kaitsmiseks või majandusarengu programmide raames, välja arvatud tootmiseks või turustamiseks mõeldud abi. Kõnealusest abist peavad liikmesriigid komisjonile teatama artiklis 152 sätestatud mesindusprogrammi esitamisel.

Artikkel 149

Mesindusprogramm

Mesindusprogrammides võib ette näha järgmisi meetmeid:

- a) tehniline abi mesinikele ja mesinike rühmitustele;
- b) varroatoositõrje;
- c) mesilaste rändpidamise ratsionaliseerimine;
- d) meetmed mee füüsikalis-keemilisi analüüse tegevate laborite toetamiseks;
- e) toetusmeetmed mesitarude hulga suurendamiseks liidus;
- f) koostöö asutustega, kes on spetsialiseerunud mesindust ja mesindustooteid käsitlevate rakendusuringute programmide täitmisele.

Vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 1698/2005 Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist rahastatavate meetmete suhtes mesindusprogrammi ei kohaldata.

Artikkel 150

Mesindussektori tootmis- ja turustusstruktuuri uuring

Selleks et vastata artikli 151 lõikes 1 sätestatud osalise rahastamise tingimustele, peavad liikmesriigid oma territooriumil korraldama mesindussektori tootmis- ja turustusstruktuuri uuringuid.

Artikkel 151

Rahastamine

1. Liit rahastab mesindusprogramme osaliselt, hüvitades kuni 50 % liikmesriikide kantud kuludest.
2. Mesindusprogrammide raames võetud meetmetega seotud kulutused peavad liikmesriikidel olema tehtud iga aasta 15. oktoobriks.

Artikkel 152

Nõustamine

Mesindusprogramm tuleb koostada tihedas koostöös esindusorganisatsioonide ja mesindusühistutega. Programm esitatakse komisjonile kinnitamiseks.

Artikkel 153

Volituste delegeerimine

Selleks et tagada Euroopa Liidu vahendite tõhus kasutamine mesindussektori puhul, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu võtta eeskirjad:

- a) kohustuste kohta seoses riiklike programmide sisuga ja artiklis 150 osutatud uuringutega ning
- b) tingimuste kohta seoses igale osalevale liikmesriigile liidu rahalise toetuse jaotamisega, mis põhineb muu hulgas tarude koguarvul liidus.

Artikkel 154

Rakendamisolitused

Komisjon võib rakendusaktidega:

- a) vastu võtta eeskirjad, milles käsitletakse liikmesriikide teatise riiklike programmide kohta ja kõnealuste programmide kohandamise kohta, sealhulgas seirekavad;
- b) vastu võtta eeskirjad, et välistada mesindusprogrammi raames rahastatud meetmete samaaegne rahastamine liidu mõne muu kava raames, ning eeskirjad kasutamata vahendite ümberjaotamise kohta;
- c) heaks kiita liikmesriikide esitatud mesindusprogrammid, sealhulgas liidu rahaliste toetuse eraldamine;
- d) ajakohastada statistikat mesitarude arvu kohta, mis põhineb liikmesriikidelt saadud teabel.

IX JAGU

SIIDIUSSISEKTORI TOETUSED

Artikkel 155

Siidiussikasvatajatele antav toetus

1. Toetust antakse liidus kasvatatud ning CN-koodi 0106 90 00 alla kuuluvate siidiusside ja CN-koodi 0511 99 85 alla kuuluvate siidiussimunade puhul.
2. Toetust antakse siidiussikasvatajatele iga kasutatud siidiussimunade kasti kohta tingimusel, et kastid sisaldavad kindlaksmääratavat munade miinimumkogust ja usside kasvatamine on edukalt lõpetatud.
3. Liikmesriikidel on õigus anda toetust ainult neile siidiussikasvatajatele, kes on siidiussimunade kastid saanud heakskiidetud asutuselt ja kes on pärast kasvatamise edukat lõpetamist tarninud saadud kookonid heakskiidetud asutusele.
4. Nõukogu võtab aluslepingu artikli 43 lõike 3 kohaselt meetmed toetuse kindlaksmääramiseks ühe kasutatud siidiussimunade kasti kohta.

Artikkel 156

Volituste delegeerimine

Selleks et tagada Euroopa Liidu vahendite tõhus kasutamine, võib komisjon rakendusaktidega vastu võtta eeskirjad:

- a) munade miinimumkoguse ja muude tingimuste kohta seoses artikli 155 lõikes 2 osutatud eduka usside kasvatamisega;
- b) tingimuste kohta, mida artikli 155 lõikes 3 osutatud heakskiidetud asutused peavad täitma.

Artikkel 157

Rakendamisolitused

Komisjon võtab rakendusaktidega kõik vajalikud meetmed käesoleva jao kohaldamiseks seoses:

- a) abitaotluste ja saatedokumentidega;
- b) toetuse vähendamisega hilinevad taotluse esitamisel;
- c) kontrolliga, mida liikmesriigid teevad artikli 155 lõikes 3 osutatud heakskiidetud asutuste suhtes

d) liikmesriikide teatistega.

II JAOTIS

TURUSTAMISEESKIRJAD JA TOOTJAORGANISATSIOONID

[I PEATÜKK

Turustamiseeskirjad

I JAGU

TURUSTAMISSTANDARDID

I ALAJAGU

SISSEJUHATAVAD SÄTTED

Artikkel 158

Reguleerimisala

Ilma et see piiraks I lisa loetletud toodete ja II lisa I osas osutatud põllumajandusliku päritolu etüülalkoholi suhtes kohaldatavaid sätteid ning veterinaaria ja toiduainete sektoris vastuvõetud eeskirju, millega tagatakse toodete vastavus hügieeni- ja tervishoiunormidele ning loomade ja inimeste tervise kaitse, sätestatakse käesolevas jaos üldist turustamisstandardit ning turustamisstandardeid käsitlevad eeskirjad iga sektori ja/või I lisa loetletud toodete ning II lisa I osas osutatud põllumajandusliku päritolu etüülalkoholi kohta.

II ALAJAGU

ÜLDINE TURUSTAMISSTANDARD

Artikkel 159

Vastavus üldisele turustamisstandardile

1. Käesoleva määruse kohaldamisel vastab toode „üldisele turustamisstandardile”, kui see on veatu ja standardse turustuskvaliteediga.

2. Kui III alajao ning nõukogu direktiivide 2000/36/EÜ²⁶, 2001/112/EÜ²⁷, 2001/113/EÜ²⁸, 2001/114/EÜ²⁹, 2001/110/EÜ³⁰ ja 2001/111/EÜ³¹ kohaselt ei ole turustamisstandardeid ei ole, võib käesoleva määruse I lisas loetletud tooteid, mis on inimtoiduna ette nähtud jaemüügiks vastavalt määruse (EÜ) nr 178/2002 artikli 3 lõikele 7, turustada üksnes sel juhul, kui need vastavad üldisele turustamisstandardile.
3. Toodet käsitatakse üldisele turustamisstandardile vastavana, kui turustamiseks ettenähtud toode vastab kohaldatavale standardile, mille on vajaduse korral vastu võtnud üks XI lisas loetletud rahvusvahelistest organisatsioonidest.

Artikkel 160

Volituste delegeerimine

Komisjon võib turuolukorra muutustele reageerimiseks ja iga sektori eripära arvestamiseks võtta delegeeritud õigusaktidega vastu ja muuta artikli 159 lõikes 1 osutatud üldise turustamisstandardiga seotud nõudeid ja kõnealuse artikli lõikes 3 osutatud vastavuseeskirju ning teha neist erandeid.

III ALAJAGU

SEKTORI- VÕI TOOTEPÕHISED TURUSTAMISSTANDARDID

Artikkel 161

Üldpõhimõte

Tooteid, mille suhtes kehtivad sektori- või tootepõhised turustamisstandardid, võib liidus turustada üksnes kooskõlas selliste standarditega.

Artikkel 162

Kehtestamine ja sisu

1. Selleks et võtta arvesse tarbijate ootusi ja aidata kaasa põllumajandustoodete majanduslike tootmis- ja turustustingimuste, samuti nende kvaliteedi parandamisele, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu võtta artikli 158 kohaselt sektori- või tootepõhised turustamisstandardid kõigil turustusetappidel, samuti selliste standardite kohaldamisel tehtavad erandid, selleks et kohaneda pidevalt muutuvate turutingimustega, rahuldada tarbijate nõudmisi ning võtta arvesse asjaomaste

²⁶ EÜT L 197, 3.8.2000, lk 19.

²⁷ EÜT L 10, 12.1.2002, lk 58.

²⁸ EÜT L 10, 12.1.2002, lk 67.

²⁹ EÜT L 15, 17.1.2002, lk 19.

³⁰ EÜT L 10, 12.1.2002, lk 47.

³¹ EÜT L 10, 12.1.2002, lk 53.

rahvusvaheliste standardite arengusuundi ja vältida takistuste tekkimist tootearendusel.

2. Lõikes 1 osutatud turustamisstandardid võivad olla seotud nõuetega järgmiste tegurite suhtes:

- a) muud kui käesolevas määruses sätestatud mõisted, nimetused ja/või müüginimetused ning rümpade ja rümposade loetelud, mille suhtes kohaldatakse XII lisa;
- b) klassifitseerimiskriteeriumid, nagu klassidesse liigitamine, kaal, suurus, vanus, kategooria;
- c) taimesort või loomatõug või kaubanduslik tüüp;
- d) esitusviis, müüginimetused, kohustuslike turustamisstandarditega seotud märgistus, pakkimiskeskuste suhtes kohaldatavad eeskirjad, märgistamine, ümbrised, saagikoristusaasta ja eritingimuste kasutamine;
- e) kriteeriumid, nagu välimus, konsistents, vastavus, tooteomadused;
- f) tootmises kasutatud teatavad ained, koostisosad või koostisained, sealhulgas nende kvantitatiivne sisaldus, puhtus ja identifitseerimine;
- g) tootmistüüp ja tootmismeetod, sealhulgas veinivalmistustavad, vastavad halduseeskirjad ja käitlusahel;
- h) virrete ja veinide kupaaž ja segamine, sealhulgas nende mõisted ja nende suhtes kehtivad piirangud;
- i) säilitamismeetod ja -temperatuur;
- j) põllumajandustootmise asukoht ja /või päritolu;
- k) kogumise sagedus, tarnimine, säilitamine ja käitlemine;
- l) tootja ja/või tööstuskäitise, kus toode on valmistatud või töödeldud, identifitseerimine ja registreerimine;
- m) veesisalduse protsent;
- n) piirangud seoses teatavate ainete kasutamisega ja/või tegevuste rakendamisega;
- o) erikasutus;
- p) äridokumendid, saatedokumendid ja registrite pidamine;
- q) ladustamine, transport;
- r) sertifitseerimismenetlus;
- s) tingimused, millega reguleeritakse selliste toodete müümist, valdamist, ringlust ja kasutamist, mis ei vasta lõikes 1 osutatud sektori- või tootepõhistele

turustamisstandarditele ja/või artiklis 163 osutatud mõistetele, nimetustele ja müüginimetustele, ning kõrvalsaaduste kõrvaldamist;

- t) tähtajad;
 - u) liikmesriikide teatised, eri asutuste teatised liikmesriikide pädevatele asutustele ning eeskirjad eri toodete statistiliste turuandmete hankimise kohta.
3. Lõikes 1 osutatud sektori- või tootepõhised turustamisstandardid kehtestatakse ilma Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses [põllumajandustoodete kvaliteedikavade määrus] esitatud vabatahtlikke kvaliteedimärkeid käsitlevaid sätteid piiramata ja võttes arvesse:
- a) asjaomaste toodete eripära;
 - b) vajadust tagada tingimused nende toodete sujuvaks turuleviimiseks;
 - c) tarbijate huvi saada toote kohta piisavat ja läbipaistvat teavet, sealhulgas tootmiskoha kohta, mis määratakse kindlaks iga juhtumi puhul eraldi, lähtudes geograafilisest asukohast;
 - d) vajaduse korral meetodid, mida kasutatakse toodete füüsikaliste, keemiliste ja organoleptiliste omaduste kindlaksmääramiseks;
 - e) rahvusvaheliste asutuste vastu võetud standardsoovitused.

Artikkel 163

Teatavate sektorite ja/või toodete mõisted, nimetused ja/või müüginimetused

- 1. XII lisas sätestatud mõisteid, nimetusi ja/või müüginimetusi kohaldatakse järgmiste sektorite või toodete suhtes:
 - a) oliiviõli ja lauaoliivid;
 - b) vein;
 - c) veise- ja vasikaliha;
 - d) inimtoiduks ettenähtud piim ja piimatooted;
 - e) linnuliha;
 - f) inimtoiduks ettenähtud võiderasvad.
- 2. XII lisas sätestatud mõistet, nimetust ja/või müüginimetust võib liidus kasutada üksnes sellise toote turustamiseks, mis vastab vastavatele kõnealuses lisas sätestatud tingimustele.
- 3. Selleks et kohaneda tarbijate nõudmistega ja võtta arvesse tehnika arengut ning vältida takistuste tekitamist tootearendusel, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu võtta vajalikke muudatusi või teha erandeid XII lisas sätestatud mõistetest ja müüginimetustest.

Lubatud hälve

Selleks et võtta arvesse iga sektori eripära, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega kehtestada iga standardi lubatud hälbe, mille ületamisel käsitatakse kogu tootepartiid standardile mittevastavana.

Veinivalmistustavad

1. Rahvusvahelise Veiniamet (OIV) soovitatud ja avaldatud analüüsimeetodeid ja eeskirju kasutatakse toodete koostise määramiseks ja selgitamiseks, kas kõnealuseid tooteid on käideldud lubatud veinivalmistustavade erinevatel menetlustel.

Kui Rahvusvahelise Veiniamet soovitatud ja avaldatud meetodid ja eeskirjad puuduvad, võtab komisjon vastavad meetodid ja eeskirjad vastu artikli 162 lõike 2 punkti g kohaselt.

Kuni selliste eeskirjade vastuvõtmiseni kasutatakse nende asemel asjaomase liikmesriigi lubatud meetodeid ja eeskirju.

2. Veinisektori toodete valmistamiseks ja säilitamiseks liidus kasutatakse üksnes veinivalmistustavasid, mis on lubatud XIII lisas ja sätestatud artikli 162 lõike 2 punktis g ja artikli 168 lõigetes 2 ja 3.

Esimest lõiku ei kohaldata:

- a) viinamarjamahla ja kontsentreeritud viinamarjamahla suhtes;
- b) viinamarjamahla valmistamiseks mõeldud viinamarjavirde või kontsentreeritud viinamarjavirde suhtes.

Lubatud veinivalmistustavasid võib kasutada üksnes kõnealuste toodete asjakohase valmistamise, säilitamise või töötlemise tagamiseks.

Veinisektori tooteid valmistatakse liidus kooskõlas XIII lisas sätestatud asjakohaste piirangutega.

Liidus ei tohi turustada XII lisa II osas loetletud tooteid, mille puhul on kasutatud veinivalmistustavasid, mis ei ole lubatud liidus või asjakohasel juhul riiklike veinivalmistustavadega, või mis on vastuolus XIII lisas sätestatud piirangutega.

3. Komisjon, lubades veinivalmistustavade kasutamist vastavalt artikli 162 lõikes 2 punktis g osutatud menetlusele:

- a) tugineb Rahvusvahelise Veiniameti soovitatud ja avaldatud veinivalmistustavadele ja analüüsimeetoditele ning selliste veinivalmistustavade katselise kasutamise tulemustele, mille kasutamiseks ei ole veel luba antud;
- b) arvestab inimeste tervise kaitsega;

- c) võtab arvesse tarbijate eksitamise võimalikku ohtu nende kindlaskujunenud ootuste ja ettekujutuste tõttu, pidades silmas teabevahendite kättesaadavust ja võimalikkust selliste riskide vältimiseks;
- d) lubab veini looduslike ja põhiomaduste säilitamist ega põhjusta asjaomase toote koostise märkimisväärselt muutust;
- e) tagab keskkonnakaitse vastuvõetava miinimumtaseme;
- f) peab kinni XIII lisa sätestatud veinivalmistustavade ja piirangute üldeeskirjadest.

Artikkel 166

Veiniviinamarjasordid

1. XII lisa II osas loetletud ja liidus toodetud tooteid valmistakse käesoleva artikli lõike 2 kohaselt liigitatavatest veiniviinamarjasortidest.
2. Kui lõikest 3 ei tulene teisiti, liigitavad liikmesriigid veiniviinamarjasordid, mida võib nende territooriumil veini tootmiseks istutada, taasistutada või pookida.

Liikmesriigid võivad liigitada üksnes veiniviinamarjasorte, mis vastavad järgmistele tingimustele:

- a) asjaomane sort kuulub *Vitis vinifera* liiki või on *Vitis vinifera* liigi ja muude perekonna *Vitis* liikide ristand;
- b) sort ei ole üks järgmistest: Noah', 'Othello', 'Isabelle', 'Jacquez', 'Clinton' ja 'Herbemont'.

Kui veiniviinamarjasort jäetakse esimeses lõigus osutatud liigitusest välja, tuleb see sort välja juurida 15 aasta jooksul alates selle väljajätmisest.

3. Lõike 2 esimeses lõigus osutatud liigitamiskohustusest vabastatakse liikmesriigid, kelle viimase viie veiniaasta keskmise toodangu alusel arvestatud veinitoodang ei ole suurem kui 50 000 hektoliitrit aastas.

Siiski võib ka esimeses lõigus osutatud liikmesriikides veini tootmiseks istutada, taasistutada või pookida üksnes lõike 2 teises lõigus esitatud tingimustele vastavaid veiniviinamarjasorte.

4. Erandina lõike 2 esimesest ja kolmandast lõigust ning lõike 3 teisest lõigust lubavad liikmesriigid teadusuuringuteks ja katseteks istutada, taasistutada või pookida järgmisi veiniviinamarjasorte:
 - a) lõikes 3 osutatud liikmesriikide puhul liigitamata veiniviinamarjasordid;
 - b) lõikes 3 osutatud liikmesriikide puhul veiniviinamarjasordid, mis ei vasta lõike 2 teise lõigu punktides a ja b esitatud tingimustele.
5. Aladelt, kuhu on veini tootmiseks istutatud veiniviinamarjasordid vastuolus lõigetega 2–4, tuleb viinapuud välja juurida.

Sellistelt aladelt viinapuude väljajuurimise kohustus puudub juhul, kui kõnealuste alade toodang on mõeldud eranditult veinitootja oma majapidamise tarbeks.

6. Liikmesriigid võtavad vajalikke meetmeid, et kontrollida tootjate poolt lõigete 2–5 täitmist.

Artikkel 167

Veini erikasutus

Välja arvatud villitud vein, mille kohta on tõendeid, et villimine toimus enne 1. septembrit 1971, võib veini, mis on toodetud artikli 166 lõike 2 esimesele lõigule vastavalt koostatud liigitustesse kantud veiniviinamarjasortidest, kuid mis ei vasta XII lisa II osas sätestatud kategooriatele, kasutada ainult üksikisikutest veinitootjate oma majapidamise tarbeks, veiniäädika tootmiseks või destilleerimiseks.

Artikkel 168

Teatavate toodete ja/või sektorite siseriiklikud eeskirjad

1. Olenemata artikli 162 lõikest 1 võivad liikmesriigid vastu võtta või jõusse jätta oma siseriiklikud õigusaktid, millega nähakse ette erinevad kvaliteeditasemed võiderasvade jaoks. Need eeskirjad peavad võimaldama kvaliteeditaseme hindamist, lähtudes eeskätt kasutatud toorainega seotud kriteeriumidest, toote organoleptilistest omadustest ning selle füüsikalisest ja mikrobioloogilisest stabiilsusest.

Esimese lõiguga ettenähtud võimalust kasutavad liikmesriigid peavad tagama, et teiste liikmesriikide tooted, mis vastavad nende siseriiklikes õigusaktides sätestatud kriteeriumitele, võivad mittediskrimineerivatel tingimustel kasutada mõisteid, mis kõnealuste õigusaktide alusel kinnitavad nendele kriteeriumitele vastavust.

2. Liikmesriigid võivad piirata teatavate liidu õigusega lubatud veinivalmistustavade kasutamist või välistada nende tavade kasutamise ning näha ette rangemad piirangud oma territooriumil valmistatava veini suhtes, et kindlustada kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähisega veinide, vahuveinide ja liköörveinide põhiomaduste säilimine.

Liikmesriigid teavitavad nendest välistustest ja piirangutest komisjoni, kes juhib neile teiste liikmesriikide tähelepanu.

3. Liikmesriigid võivad lubada selliste veinivalmistustavade katselist kasutamist, mis muidu ei ole lubatud, kooskõlas tingimustega, mille komisjon määrab kindlaks lõike 4 kohaselt vastuvõetud delegeeritud õigusaktidega.
4. Nõuetekohase ja läbipaistva kohaldamise tagamiseks võib komisjon delegeeritud õigusaktide abil määrata kindlaks lõigete 1, 2 ja 3 kohaldamise tingimused ning samuti lõikes 3 osutatud katselise tegevusega saadud toodete valdamise, ringluse ja kasutamise tingimused.

IV ALAJAGU

IMPORDI JA EKSPORDIGA SEOTUD TURUSTAMISSTANDARDID

Artikkel 169

Üldsätted

Selleks et võtta arvesse liidu ja teatavate kolmandate riikide vahelise kauplemise eripära ja mõne põllumajandustoote eripära, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega määrata kindlaks tingimused, mille alusel loetakse, et imporditud tooted vastavad piisaval määral turustamisstandarditega seotud liidu nõuetele, ja mille abil saab võtta meetmeid, millega kehtestatakse erandid artiklist 161, ja tingimused, mis on seotud liidust eksporditavate toodete turustamisstandardite kohaldamisega.

Artikkel 170

Veini impordi erisätted

1. Kui aluslepingu artikli 218 kohaselt sõlmitud lepingutes ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse käesoleva peatüki II jao II alajaoga ettenähtud päritolunimetusi ja geograafilisi tähiseid ja märgistust käsitlevaid sätteid ning käesoleva määruse artiklis 163 osutatud mõisteid ja müüginimetusi CN-koodide 2009 61, 2009 69 ja 2204 alla kuuluvate liitu imporditavate toodete suhtes.
2. Kui aluslepingu artikli 218 kohaselt sõlmitud lepingutes ei ole sätestatud teisiti, toodetakse käesoleva artikli lõikes 1 osutatud tooteid kooskõlas Rahvusvahelise Veiniameti soovitatud ja avaldatud või käesoleva määruse ja käesoleva määrusega vastu võetud meetmete kohaselt liidu lubatud veinivalmistustavadeга.
3. Lõikes 1 osutatud toodete importimisel tuleb esitada:
 - a) lõigetes 1 ja 2 osutatud tingimuste täitmist tõendav sertifikaat, mille koostab komisjoni avaldatavasse loetellu kantud pädev asutus toote päritoluriigis;
 - b) toote päritoluriigi määratud asutuse või osakonna koostatud analüüsiaruanne, kui toode on mõeldud otsetarbimiseks.

V ALAJAGU

ÜHISÄTTED

Artikkel 171

Riiklikud kontrollid

Liikmesriigid kontrollivad riskianalüüside alusel, kas tooted vastavad käesolevas jaos sätestatud eeskirjadele, ning kohaldavad asjakohaseid halduskaristusi.

Rakendamisolitused

Komisjon võib rakendusaktidega võtta kõik käesoleva jaoga seotud vajalikud meetmed, eelkõige:

- a) kehtestada üldise turustamisstandardi rakendamise eeskirjad;
- b) kehtestada XII lisa sätetatud mõistete ja müüginimetuste rakendamise eeskirjad;
- c) koostada XII lisa III osa punkti 5 teises lõigus ja XII lisa VI osa kuuenda lõigu punktis a osutatud toodete loetelud, mis põhinevad selliste toodete soovituslikel loeteludel, mida liikmesriigid peavad oma territooriumil vastavaks XII lisa III osa punkti 5 teises lõigus ja XII lisa VI osa kuuenda lõigu III punktis a nimetatud toodetele, ja mille liikmesriigid saadavad komisjonile;
- d) kehtestada sektori- või tootepõhiste turustamisstandardite rakendamise eeskirjad, sealhulgas proovivõtmise üksikasjalikud eeskirjad ning toodete koostise määramiseks kasutatavad analüüsimeetodid;
- e) kehtestada eeskirjad, mille abil on võimalik kindlaks teha, kas tooteid on käideldud lubatud veinivalmistustavade erinevatel menetlustel;
- f) kehtestada eeskirjad, mis käsitlevad sektori- või tootepõhiste turustamisstandardite järgimise kontrollimist;
- g) kehtestada lubatud hälbe kindlaksmääramise eeskirjad;
- h) võtta vastu sätteid, mis on seotud nõuete järgimise kontrollimise eest vastutavate asutustega, samuti kontrolli sisu ja sagedusega ning turustusetapiga, mille ajal kontrolle peab tegema;
- i) võtta vastu artiklis 169 sätetatud erandi rakendamiseks vajalikud meetmed.]

II JAGU

PÄRITOLUNIMETUSED, GEOGRAAFILISED TÄHISED JA VEINISEKTORI TRADITSIOONILISED NIMETUSED

I ALAJAGU

SISSEJUHATAVAD SÄTTED

Artikkel 173

Reguleerimisala

1. Käesolevas jaos kehtestatud eeskirju päritolunimetuste, geograafiliste tähiste ja traditsiooniliste nimetuste kohta kohaldatakse XII lisa II osa punktides 1, 3–6, 8, 9, 11, 15 ja 16 osutatud toodete suhtes.
2. Lõikes 1 osutatud eeskirjade aluseks on:
 - a) järgmiste rühmade seaduslike huvide kaitse:
 - i) tarbijad ja
 - ii) tootjad.
 - b) asjaomaste toodete ühisturu tõrgeteta toimimise tagamine ja
 - c) kvaliteetsete toodete tootmise edendamine, võimaldades seejuures kasutada riikliku kvaliteedipoliitika meetmeid.

II ALAJAGU

PÄRITOLUNIMETUSED JA GEOGRAAFILISED TÄHISED

Artikkel 174

Mõisted

1. Käesolevas alajaos kasutatakse järgmisi mõisteid:
 - a) „päritolunimetus” – piirkonna, konkreetse koha või erandjuhtudel riigi nimi, mida kasutatakse, et kirjeldada artikli 173 lõikes 1 osutatud toodet, mis vastab järgmistele nõuetele:
 - i) selle kvaliteet ja omadused tulenevad valdavalt või eranditult teatavast geograafilisest piirkonnast koos sellele omaste looduslike ja inimteguritega;

- ii) viinamarjad, millest see on valmistatud, pärinevad eranditult kõnealusest geograafilisest piirkonnast;
 - iii) selle tootmine toimub kõnealuses geograafilises piirkonnas ja
 - iv) see on saadud viinamarjasortidest, mis kuuluvad *Vitis vinifera* liiki;
 - b) „geograafiline tähis” – piirkonnale, konkreetsele kohale või erandjuhtudel riigile viitav tähis, mida kasutatakse, et kirjeldada artikli 173 lõikes 1 osutatud toodet, mis vastab järgmistele nõuetele:
 - i) sellel on eriline kvaliteet, maine või muud omadused, mis tulenevad peamiselt sellest geograafilisest piirkonnast;
 - ii) vähemalt 85 % selle valmistamiseks kasutatavatest viinamarjadest pärinevad eranditult kõnealusest geograafilisest piirkonnast;
 - iii) selle tootmine toimub kõnealuses geograafilises piirkonnas ja
 - iv) see on saadud viinamarjasortidest, mis kuuluvad *Vitis vinifera* liiki või *Vitis vinifera* liikide ja muude perekonna *Vitis* liikide ristandite hulka.
2. Teatavad traditsiooniliselt kasutatavad nimetused on päritolunimetused, kui:
- a) need tähistavad veini;
 - b) need viitavad geograafilisele nimele;
 - c) need vastavad lõike 1 punkti a alapunktides i–iv osutatud nõuetele ja
 - d) nende suhtes kohaldatakse käesolevas alajaos sätestatud päritolunimetuse ja geograafilise tähise kaitse alla võtmise menetlust.
3. Päritolunimetused ja geograafilised tähised, sealhulgas need, mis on seotud kolmandate riikide geograafiliste piirkondadega, võetakse liidu kaitse alla käesolevas alajaos sätestatud eeskirjade alusel.

Artikkel 175

Kaitsetaotluste sisu

1. Päritolunimetuste või geograafiliste tähiste nimede kaitsetaotlused peavad hõlmama tehnilist toimikut, mis sisaldab:
- a) kaitstavat nimetust;
 - b) taotleja nime ja aadressi;
 - c) lõikes 2 osutatud tootespetsifikaati ja
 - d) koonddokumenti, milles esitatakse kokkuvõte lõikes 2 osutatud tootespetsifikaadist.

2. Tootespetsifikaat võimaldab huvitatud osapooltel kontrollida päritolunimetuse või geograafilise tähise asjaomaseid tootmistingimusi.

Tootespetsifikaat sisaldab vähemalt:

- a) kaitstavat nimetust;
- b) veini(de) kirjeldust:
 - i) päritolunimetusega veinide korral selle põhiliste analüütiliste ja organoleptiliste omaduste kirjeldust;
 - ii) geograafilise tähisega veinide korral selle põhiliste analüütiliste omaduste kirjeldust ning samuti organoleptiliste omaduste hinnangut või märget selliste omaduste kohta;
- c) vajaduse korral veini(de) valmistamiseks kasutatavaid eritavasid ning veini(de) valmistamisel kehtivaid asjakohaseid piiranguid;
- d) asjaomase geograafilise piirkonna piiritlust;
- e) maksimaalset saagikust hektari kohta;
- f) andmeid veiniviinamarjasordi või -sortide kohta, millest vein(id) on saadud;
- g) üksikasju, mis kinnitavad seost, millele on osutatud artikli 174 lõike 1 punkti a alapunktis i või olenevalt olukorrast artikli 174 lõike 1 punkti b alapunktis i;
- h) liidu või siseriiklikes õigusaktides sätestatud või liikmesriikide poolt ette nähtud juhtudel kaitstud päritolunimetust või kaitstud geograafilist tähist haldava organisatsiooni kehtestatud kohaldatavaid nõudeid, võttes arvesse asjaolu, et sellised nõuded peavad olema objektiivsed ja mittediskrimineerivad ja vastama liidu õigusele;
- i) tootespetsifikaatide tingimuste täitmist kontrollivate asutuste või organite nime ja aadressi ning nende konkreetseid ülesandeid.

Artikkel 176

Kolmanda riigi geograafilise piirkonnaga seotud kaitsetaotlus

- 1. Kui kaitsetaotlus on seotud kolmanda riigi geograafilise piirkonnaga, peaks see lisaks artiklis 175 sätestatud andmetele sisaldama tõendit, et kõnealune nimi on oma päritolumaal kaitstud.
- 2. Taotluse edastatakse komisjonile kas otse taotleja poolt või asjaomase kolmanda riigi ametiasutuste kaudu.
- 3. Kaitsetaotlus esitatakse ühes liidu ametlikus keeles või sellega on kaasas kinnitatud tõlge ühesse nimetatud keelde.

Taotlejad

1. Iga huvitatud tootjarühm või erandjuhtudel üksiktootja võib taotleda päritolunimetuse või geograafilise tähise kaitset. Taotlemises võivad osaleda ka teised huvitatud isikud.
2. Tootjad võivad kaitsetaotluse esitada üksnes seoses nende endi toodetava veiniga.
3. Ühise taotluse võib esitada piiriülest geograafilist piirkonda tähistava nime kohta või piiriülese geograafilise piirkonnaga seotud traditsioonilise nimetuse kohta.

Riigisisene eelmenetlus

1. Liidust pärit veinide artikli 174 kohaste päritolunimetuse või geograafilise tähise kaitsetaotluste suhtes kohaldatakse riiklikku eelmenetlust kooskõlas käesoleva artikliga.
2. Kaitsetaotlus esitatakse selles liikmesriigis, mille territooriumilt päritolunimetuse või geograafilise tähise pärineb.
3. Liikmesriik vaatab kaitsetaotluse läbi, et kontrollida selle vastavust käesolevas alajaos sätestatud tingimustele.

Liikmesriik korraldab riigisisese menetluse, millega tagatakse taotluse piisav avalikustamine ja nähakse ette vähemalt kahe kuu pikkune ajavahemik alates avalikustamisest, mille jooksul kõik tema territooriumil elavad või asuvad ning õigustatud huvi omavad füüsilised või juriidilised isikud võivad esitada vastuväite kavandatavale kaitse alla võtmisele, esitades liikmesriigile nõuetekohaselt põhjendatud avalduse.

4. Kui liikmesriik leiab, et päritolunimetuse või geograafilise tähise ei vasta asjaomastele nõuetele või et see ei vasta üldiselt liidu õigusele, lükkab ta taotluse tagasi.
5. Kui liikmesriik leiab, et asjaomased nõuded on täidetud,
 - a) avaldab ta koonddokumendi ja tootespetsifikaadi vähemalt Internetis ja
 - b) esitab komisjonile kaitsetaotluse, mis sisaldab järgmist teavet:
 - i) taotleja nimi ja aadress;
 - ii) artikli 175 lõike 1 punktis d osutatud koonddokument;
 - iii) liikmesriigi kinnitus, et taotleja esitatud taotlus vastab nõutud tingimustele; ja
 - iv) punktis a osutatud avaldamise viide.

Kõnealune teave esitatakse ühes liidu ametlikus keeles või sellega on kaasas kinnitatud tõlge ühesse nimetatud keelde.

6. Liikmesriigid kehtestavad määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 118f ja käesoleva artikli järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid 1. augustiks 2009.
7. Kui liikmesriigil puuduvad riiklikud õigusnormid päritolunimetuste ja geograafiliste tähiste kaitse kohta, võib ta vastavalt käesolevas alajaos esitatud tingimustele anda nimetusele riiklikul tasandil kaitse üksnes üleminekuajaks alates kuupäevast, mil selle kohta esitati komisjonile taotlus. Kõnealune ajutine riiklik kaitse lõpeb alates käesoleva alajao kohase registreerimisotsuse või registreerimisest keeldumise otsuse vastuvõtmise kuupäevast.

Artikkel 179

Komisjoni järelevalve

1. Komisjon avalikustab päritolunimetuse või geograafilise tähise kaitsetaotluse esitamise kuupäeva.
2. Komisjon kontrollib, kas artikli 178 lõikes 5 osutatud kaitsetaotlused vastavad käesolevas alajaos sätestatud tingimustele.
3. Kui komisjon leiab, et käesolevas alajaos sätestatud tingimused on täidetud, avaldab ta rakendusaktidega ja ilma artikli 323 lõikes 1 osutatud komitee abita artikli 175 lõike 1 punktis d osutatud koonddokumendi ja artikli 178 lõikes 5 osutatud tootespetsifikatsiooni avaldamise viite *Euroopa Liidu Teatajas*.
4. Kui komisjon leiab, et käesolevas alajaos sätestatud tingimused ei ole täidetud, otsustab ta rakendusaktidega taotluse tagasi lükata.

Artikkel 180

Vastuväidete esitamise menetlus

Kahe kuu jooksul alates artikli 179 lõikega 3 ette nähtud avaldamisest võivad kõik õigustatud huvi omavad liikmesriigid, kolmandad riigid, füüsilised või juriidilised isikud, kes asuvad või on asutatud muus liikmesriigis kui kaitset taotlev liikmesriik või kolmandas riigis, esitada vastuväite kavandatavale kaitse alla võtmisele, esitades komisjonile nõuetekohaselt põhjendatud avalduse seoses käesolevas alajaos sätestatud tingimuste täitmisega.

Kolmandas riigis asuvate või asutatud füüsiliste või juriidiliste isikute puhul esitatakse kõnealune avaldus kas otse või asjaomase kolmanda riigi ametiasutuste kaudu esimeses lõigus osutatud kahekuulise ajavahemiku jooksul.

Artikkel 181

Kaitse alla võtmise otsus

Komisjonile kättesaadava teabe alusel ja artikli 180 kohase vastuväidete esitamise menetluse lõppemisel otsustab komisjon rakendusaktidega käesolevas alajaos sätestatud tingimustele

vastava ja liidu õigusega kooskõlas oleva päritolunimetuse või geograafilise tähise kaitse alla võtta või taotluse tagasi lükata, kui kõnealuseid tingimusi ei täideta.

Artikkel 182

Homonüümid

1. Kui taotlus on esitatud sellise nimetuse registreerimiseks, mis on täielikult või osaliselt homonüümne käesoleva määruse veinisektorit käsitlevate sätete kohaselt juba registreeritud nimetusega, siis võetakse registreerimisel arvesse kohalikku ja tavapärast kasutust ning segiajamise ohtu.

Ei registreerita homonüümset nimetust, mis võib tekitada tarbijas eksliku arvamuse, et tooted on pärit muult territooriumilt, isegi kui nimetus on sõnasõnaliselt võetuna kõnealuste toodete tegeliku päritoluterritooriumi, -piirkonna või -koha osas täpne.

Registreeritud homonüümset nimetust lubatakse kasutada tingimusel, et tegelikkuses suudetakse tagada hiljem registreeritud homonüümi ja registris juba esineva nimetuse eristamine, võttes arvesse vajadust kohelda asjaomaseid tootjaid erapooletult ning mitte eksitada tarbijaid.

2. Lõiget 1 kohaldatakse *mutatis mutandis*, kui taotlus on esitatud sellise nimetuse registreerimiseks, mis on täielikult või osaliselt homonüümne geograafilise tähisega, mis on sellisena liikmesriikide õigusaktidega kaitstud.

Liikmesriigid ei võta oma geograafilisi tähiseid käsitlevate õigusaktide kohaselt kaitse alla mitteidentseid geograafilisi tähiseid, kui päritolunimetuse või geograafilise tähise on liidus kaitstud päritolunimetusi ja geograafilisi tähiseid käsitleva liidu õiguse alusel.

3. Selleks et võtta arvesse olemasolevat märgistamistava ning kui komisjoni delegeeritud õigusaktidega ei ole otsustatud teisiti, ei tohi viinamarjasordi nime kasutada käesoleva määrusega hõlmatud toodete märgistamiseks juhul, kui viinamarjasort sisaldab kaitstud päritolunimetust või kaitstud geograafilist tähist või koosneb sellest.
4. Artikliga 174 hõlmatud toodete päritolunimetuste ja geograafiliste tähiste kaitse ei mõjuta kaitstud geograafilisi tähiseid, mida kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 110/2008³² määratletud piiritsjookide suhtes ja vastupidi.

Artikkel 183

Kaitse alla võtmisest keeldumise põhjused

1. Üldnimetuseks muutunud nimetusi ei kaitsta päritolunimetuse või geograafilise tähisena.

³² ELT L 39, 13.2.2008, lk 16.

Käesolevas alajaos tähendab „üldnimetuseks muutunud nimetus” veini nimetust, mis vaatamata oma seotusele koha või piirkonnaga, kus toodet algelt toodeti või turustati, on muutunud veini üldnimetuseks liidus.

Selleks et otsustada, kas nimetus on või ei ole muutunud üldnimetuseks, võetakse arvesse kõiki asjakohaseid tegureid, eelkõige:

- a) hetkeolukorda liidus, eelkõige tarbimispiirkondades;
 - b) asjakohaseid liidu või riigisiseseid õigusakte.
2. Nimetust ei kaitsta päritolunimetuse või geograafilise tähisena juhul, kui selle kaitsmine võib kaubamärgi mainet ja tuntust arvesse võttes tarbijat veini tegeliku olemuse suhtes eksitada.

Artikkel 184

Seos kaubamärkidega

1. Juhul kui päritolunimetuse või geograafilise tähis on käesoleva määruse alusel kaitstud, keeldutakse ühele artikli 185 lõikes 2 osutatud olukorrale vastava ja XII lisa II osas loetletud kategooria alla kuuluva tootega seotud kaubamärgi registreerimisest juhul, kui kaubamärgi registreerimistaotlus esitatakse komisjonile pärast päritolunimetuse või geograafilise tähise kaitsetaotluse esitamist ning päritolunimetuse või geograafilise tähise võetakse seejärel kaitse alla.

Esimese lõigu sätteid rikkudes registreeritud kaubamärgid tunnistatakse kehtetuteks.

2. Ilma et see piiraks artikli 183 lõike 2 kohaldamist, võib olenemata päritolunimetuse või geograafilise tähise kaitsest jätkuvalt kasutada või uuendada kaubamärki, mille kasutus vastab ühele artikli 185 lõikes 2 osutatud olukorrale, mis on taotletud, registreeritud või asjaomaste õigusaktidega ettenähtud juhtudel liidu territooriumil kasutuses juurdunud enne komisjonile päritolunimetuse või geograafilise tähise kaitsetaotluse esitamise kuupäeva, tingimusel et selle tühistamiseks või kehtetuks tunnistamiseks ei ole ühtegi põhjust, nagu on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2008/95/EÜ³³ või nõukogu määrusega (EÜ) nr 207/2009³⁴.

Sellistel juhtudel lubatakse kasutada päritolunimetust või geograafilist tähist kõrvuti vastavate kaubamärkidega.

Artikkel 185

Kaitse

1. Kaitstud päritolunimetusi ja kaitstud geograafilisi tähiseid võivad kasutada kõik ettevõtjad, kes turustavad veini, mis on toodetud kooskõlas vastava tootespetsifikaadiga.

³³ ELT L 78, 24.3.2009, lk 1.

³⁴ ELT L 299, 8.11.2008, lk 25.

2. Kaitstud päritolunimetusi ja kaitstud geograafilisi tähiseid ning tootespetsifikaadiga kooskõlas kaitstud nimetusi kasutavaid veine kaitstakse:
 - a) kaitstud nimetuse otsese või kaudse kaubanduslikul eesmärgil kasutamise eest:
 - i) sarnastel toodetel, mis ei vasta kaitstud nimetuse tootespetsifikaadile; või
 - ii) kui sellise kasutusega kaasneb päritolunimetuse või geograafilise tähise maine ärakasutamine;
 - b) väärkasutuse, imiteerimise või seoste tekitamise eest ka siis, kui toote või teenuse tegelik päritolu on näidatud või kui kaitstud nimetus on tõlgitud või sellele on lisatud väljend „stiil”, „liik”, „meetod”, „toodetud nagu”, „imitatsioon”, „maitse”, „samasugune” või muu samalaadne väljend;
 - c) muude toote lähtekohta, päritolu, laadi või olulisi omadusi käsitlevate valede või eksitavate märgete eest, mis esitatakse asjaomase toote sise- või välispakendil, reklaammaterjalides või tootega seotud dokumentides, ning selliste pakendite kasutamise eest, mis võivad jätta toote päritolust vale mulje;
 - d) muu tegevuse eest, mis võib tarbijat eksitada seoses toote tegeliku päritoluga.
3. Kaitstud päritolunimetused või kaitstud geograafilised tähised ei muutu liidus üldnimetusteks artikli 183 lõike 1 tähenduses.
4. Liikmesriigid võtavad vajalikke meetmeid, et lõpetada kaitstud päritolunimetuste ja kaitstud geograafiliste tähiste ebaseaduslik kasutamine lõikes 2 osutatud viisil.

Artikkel 186

Register

Komisjon loob veini kaitstud päritolunimetuste ja kaitstud geograafiliste tähiste avalikkusele kättesaadava elektroonilise registri ja haldab seda.

Artikkel 187

Pädeva asutuse määramine

1. Liikmesriigid määravad Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 882/2004³⁵ artiklis 4 kehtestatud kriteeriumide alusel käesolevas alajaos sätestatud kohustuste täitmise kontrollimise eest vastutava(d) pädeva(d) asutuse(d).
2. Liikmesriigid tagavad, et iga käesolevat alajagu järgival ettevõtjal on õigus olla kontrollisüsteemiga hõlmatud.
3. Liikmesriigid teavitavad komisjoni lõikes 1 osutatud pädeva(te)st asutus(t)est. Komisjon avalikustab nende nimed ja aadressid ning ajakohastab neid korrapäraselt.

³⁵ ELT L 165, 30.4.2004, lk 1.

Spetsifikaatide järgimise kontrollimine

1. Liidu geograafilise piirkonnaga seotud kaitstud päritolunimetuste ja kaitstud geograafiliste tähiste puhul tagatakse tootmisel ning veini müügiks ettevalmistamise ajal ja järgselt tootespetsifikaatide järgimise iga-aastane kontrollimine:
 - a) artikli 187 lõikes 1 osutatud pädeva(te) asutus(te) poolt või
 - b) ühe või mitme kontrolliorgani poolt, kes vastutavad kontrollimiste eest määruse (EÜ) nr 882/2004 artikli 2 teise lõigu punkti 5 tähenduses ja kes tegutsevad toote sertifitseerimisasutusena kooskõlas kõnealuse määruse artiklis 5 kehtestatud kriteeriumidega.

Sellise kontrollimise kulud kannavad kontrollitavad ettevõtjad.

2. Kolmanda riigi geograafilise piirkonnaga seotud kaitstud päritolunimetuste ja kaitstud geograafiliste tähiste puhul tagatakse tootmisel ning veini müügiks ettevalmistamise ajal ja järgselt tootespetsifikaatide järgimise iga-aastane kontrollimine:
 - a) kolmanda riigi määratud ühe või mitme ametiasutuse poolt või
 - b) ühe või mitme sertifitseerimisasutuse poolt.
3. Lõike 1 punktis b ja lõike 2 punktis b osutatud sertifitseerimisasutused vastavad Euroopa standardile EN 45011 või ISO/IEC juhendile 65 (toodete sertifitseerimise süsteemidega tegelevate asutuste üldnõuded) ning neid akrediteeritakse kooskõlas kõnealuse standardi või juhendiga.
4. Kontrollides tootespetsifikaadi järgimist, on lõike 1 punktis a ning lõike 2 punktis a osutatud asutus piisavalt objektiivne ja erapooletu ning tema käsutuses on pidevalt kvalifitseeritud töötajad ja ülesannete täitmiseks vajalikud vahendid.

Tootespetsifikaatide muutmine

1. Artikli 177 tingimustele vastav taotleja võib taotleda kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähise tootespetsifikaadi muutmise heakskiitmist, eelkõige selleks, et võtta arvesse teaduse ja tehnika edusamme või määratlada uuesti artikli 175 lõike 2 teise lõigu punktis d osutatud geograafiline piirkond. Taotlustes kirjeldatakse ja põhjendatakse taotletud muudatusi.
2. Kui kavandatud muudatus toob kaasa ühe või mitu muudatust artikli 175 lõike 1 punktis d osutatud koonddokumendis, kohaldatakse artikleid 178–181 muutmistaotluse suhtes *mutatis mutandis*. Kui aga taotletavad muudatused on väikesed, otsustab komisjon rakendusaktidega, kas kiita muutmistaotlus heaks ilma artikli 179 lõikes 2 ning artiklis 180 sätestatud menetluskorda järgimata, ning heakskiitmise korral avaldab komisjon seejärel artikli 179 lõikes 3 osutatud elemendid.

3. Kui kavandatud muudatus ei too kaasa koonddokumendi muutmist, kohaldatakse järgmisi eeskirju:
- a) kui geograafiline piirkond asub liikmesriigis, avaldab kõnealune liikmesriik oma seisukoha muudatuse suhtes ning heakskiidu korral avaldab muudetud tootespetsifikaadi ning teavitab komisjoni heakskiidetud muudatustest ja nende põhjendustest;
 - b) kui geograafiline piirkond asub kolmandas riigis, otsustab komisjon rakendusaktidega, kas kiita kavandatud muutmine heaks.

Artikkel 190

Tühistamine

1. Komisjon võib omal algatusel või õigustatud huvi omava liikmesriigi, kolmanda riigi või füüsilise või juriidilise isiku asjakohaselt põhjendatud taotluse korral rakendusaktidega otsustada päritolunimetuse või geograafilise tähise kaitse tühistada, kui vastava tootespetsifikaadi järgimine ei ole enam tagatud.

Artikleid 178–181 kohaldatakse *mutatis mutandis*.

Artikkel 191

Olemasolevad kaitstud veininimetused

1. Määruse (EÜ) nr 1493/1999 artiklite 51 ja 54 ning komisjoni määruse (EÜ) nr 753/2002³⁶ artikli 28 kohaselt kaitstud veininimetused võetakse automaatselt käesoleva määruse kohase kaitse alla. Komisjon kannab need käesoleva määruse artiklis 186 sätestatud registrisse.
2. Lõikes 1 osutatud olemasolevate kaitstud veininimetustega seoses edastavad liikmesriigid komisjonile:
- a) Artikli 175 lõikes 1 ette nähtud tehnilised toimikud;
 - b) riigisisese otsuse heakskiitmise kohta.
3. Lõikes 1 osutatud veininimetused, mille kohta ei esitata lõikes 2 osutatud teavet 31. detsembriks 2011, arvatakse käesoleva määruse kaitse alt välja. Komisjon võtab rakendusaktidega ja ilma artikli 323 lõikes 1 osutatud komitee abita vajalikke meetmeid, et kõrvaldada kõnealused nimetused artiklis 186 sätestatud registrist.
4. Artiklit 190 ei kohaldata käesoleva artikli lõikes 1 osutatud olemasolevate kaitstud veininimetuste suhtes.

Kuni 31. detsembrini 2014 võib komisjon omal algatusel ja rakendusaktidega otsustada lõikes 1 osutatud olemasolevate kaitstud veininimetuste kaitse tühistada, kui need ei vasta artiklis 174 sätestatud tingimustele

³⁶ EÜT L 118, 4.5.2002, lk 1.

Tasud

Liikmesriikidel on õigus nõuda oma kulude katteks tasu, sealhulgas nende kulude katteks, mis tekivad seoses käesoleva alajao kohaste kaitsetaotluste, vastuväidete, muutmis- ja tühistamistaotluste läbivaatamisega.

Volituste delegeerimine

1. Selleks et võtta arvesse tootmise eripära piiritletud geograafilises piirkonnas, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu võtta:
 - a) asjaomase geograafilise piirkonna piiritletuse põhimõtted ning
 - b) mõisted, piirangud ja erandid seoses tootmisega piiritletud geograafilises piirkonnas.
2. Toote kvaliteedi ja jälgitavuse tagamiseks võib komisjon delegeeritud õigusaktidega kehtestada tingimused, mille kohaselt võib tootespetsifikaat sisaldada artikli 175 lõike 2 punktis h osutatud lisanõudeid.
3. Tootjate ja ettevõtjate õiguste ja õigustatud huvide kaitsmiseks võib komisjon delegeeritud õigusaktidega:
 - a) määratleda millisel juhul võib üksiktootja taotleda päritolunimetuse või geograafilise tähise kaitset;
 - b) kehtestada piirangud sellise taotleja kategooria suhtes, kes võib taotleda päritolunimetuse või geograafilise tähise kaitset;
 - c) võtta konkreetsed meetmed seoses piiriüleste taotluste suhtes kohaldatavate riiklike menetlustega;
 - d) määratleda taotluse või nõude esitamise kuupäev;
 - e) määratleda kaitse alguskuupäev;
 - f) kehtestada tingimused, mille kohaselt käsitatakse muudatust väikesena artikli 189 lõike 2 tähenduses;
 - g) määratleda kuupäev, mil muudatus jõustub.
4. Piisava kaitse tagamiseks võib komisjon delegeeritud õigusaktidega kehtestada piirangud kaitstud nimetuste suhtes.
5. Kaitstud päritolunimetuste ja geograafiliste tähiste ebaseadusliku kasutamise ärahoidmiseks võib komisjon delegeeritud õigusaktidega määratleda liikmesriikide sellekohased rakendatavad meetmed.

6. Käesoleva alajaoga ettenähtud kontrollide tõhususe tagamiseks võib komisjon delegeeritud õigusaktidega võtta kõik vajalikud meetmed seoses ettevõtjate teatistega pädevatele asutustele.
7. Selleks et tagada, et käesoleva alajao kohaldamine ei kahjusta ettevõtjaid ega pädevaid asutusi seoses veininimetustega, millele on kaitse antud enne 1. augustit 2009, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu võtta üleminekusätteid seoses:
 - a) veininimetustega, mida liikmesriigid on 1. augustiks 2009 tunnustanud kui päritolunimetusi või geograafilisi tähiseid;
 - b) riikliku eelmenetlusega;
 - c) enne konkreetset kuupäeva turule viidud või märgistatud veinidega ning
 - d) tootespetsifikaatide muutmisega.

Artikkel 194

Rakendamisolulitused

1. Komisjon võib rakendusaktidega võtta kõik vajalikud meetmed käesoleva alajao kohaldamiseks seoses:
 - a) tootespetsifikaadil esitatava teabega geograafilise piirkonna ja lõpptoote vahelise seose kohta;
 - b) kaitse andmise või tagasilükkamise otsuste avalikkusele kättesaadavaks tegemisega;
 - c) artiklis 186 osutatud registri loomise ja pidamisega;
 - d) termini „kaitstud päritolunimetus” muutmisega terminiks „kaitstud geograafiline tähis”;
 - e) piiruleste taotluste esitamisega;
 - f) liikmesriikide tehtavate kontrollidega, sealhulgas analüüsid.
2. Komisjon võib rakendusaktidega võtta kõik vajalikud meetmed käesoleva alajao kohaldamiseks seoses päritolunimetuse või geograafilise tähise kaitse- või muutmistaotluste läbivaatamise menetlusega, sealhulgas vastuvõetavuse tingimused, samuti seoses vastuväidete, tühistamis- ja muutmistaotluste menetlusega, sealhulgas vastuvõetavuse tingimused, ning seoses olemasolevate kaitstud veininimetuste puhul esitatava teabega, eelkõige seoses:
 - a) näidisdokumentide ja edastamisvormidega;
 - b) tähtaegadega;
 - c) faktide, tõendite ja tõendavate dokumentide üksikasjadega, mis tuleb esitada koos taotluse või nõudega.

Artikli 323 lõikes 1 osutatud komitee abita vastuvõetavad rakendusaktid

Kui taotlust või nõuet käsitatakse vastuvõetamatuna, otsustab komisjon selle rakendusaktidega ja ilma artikli 323 lõikes 1 osutatud komitee abita vastuvõetamatuna tagasi lükata.

III ALAJAGU

TRADITSIOONILISED NIMETUSED

Artikkel 196

Määratlus

„Traditsiooniline nimetus” – liikmesriikides tavapäraselt artikli 173 lõikes 1 osutatud toodete kohta kasutatav nimetus, millega osutatakse:

- a) et toote päritolunimetus või geograafiline tähis on kaitstud liidu või riigisisese õiguse alusel; or
- b) kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähisega toodete valmistamis- või laagerdamismeetodile, kvaliteedile, värvusele, kohatüübile või mingile konkreetsele ajalooüldmusele.

Artikkel 197

Kaitse

1. Kaitstud traditsioonilist nimetust võib kasutada üksnes sellise toote puhul, mis on valmistatud kooskõlas artiklis 196 osutatud määratlusega.

Traditsioonilisi nimetusi kaitstakse ebaseadusliku kasutamise eest.

Liikmesriigid võtavad vajalikke meetmeid, et lõpetada kaitstud traditsiooniliste nimetuste ebaseaduslik kasutamine.

2. Traditsioonilised nimetused ei muutu liidu üldnimetusteks.

Artikkel 198

Volituste delegeerimine

1. Piisava kaitse tagamiseks võib komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu võtta sätted kaitstava nimetuse keeleversiooni ja kirjaviisi kohta.
2. Tootjate ja ettevõtjate õiguste ja õigustatud huvide kaitsmiseks võib komisjon delegeeritud õigusaktidega määratleda:

- a) traditsioonilise nimetuse kaitsetaotlust esitada võivate taotlejate kategooria;
 - b) traditsioonilise nimetuse tunnustamise taotluse kehtivustingimused;
 - c) traditsioonilise nimetuse kavandatud tunnustamise tagasilükkamise põhjused;
 - d) kaitse ulatuse, sealhulgas seos kaubamärkidega, kaitstud traditsioonilised nimetused, kaitstud päritolunimetused või kaitstud geograafilised tähised, homonüümid või teatavad viinamarjaveinide nimetused;
 - e) traditsioonilise nimetuse tühistamise põhjused;
 - f) taotluse või nõude esitamise kuupäeva.
3. Selleks et võtta arvesse kauplemistingimusi liidu ja teatavate kolmandate riikide vahel, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega määrata tingimused, mille alusel võib traditsioonilist nimetust kasutada kolmandatest riikidest pärit toodetel ja näha ette erandid artiklist 196.
4. Kaitstud traditsioonilise nimetuse ebaseadusliku kasutamise ärahoidmiseks võib komisjon delegeeritud õigusaktidega kindlaks määrata liikmesriikide sellekohased rakendatavad meetmed.

Artikkel 199

Rakendamisolulitused

1. Komisjon võib rakendusaktidega võtta kõik vajalikud meetmed käesoleva alajao kohaldamiseks seoses traditsioonilise nimetuse kaitse- või muutmistaotluste läbivaatamise menetlusega, sealhulgas vastuvõetavuse tingimused, samuti seoses vastuväidete või tühistamistaotluste menetlusega, sealhulgas vastuvõetavuse tingimused, eelkõige seoses:
- a) näidisdokumentide ja edastamisvormidega;
 - b) tähtaegadega;
 - c) faktide, tõendite ja tõendavate dokumentide üksikasjadega, mis tuleb esitada koos taotluse või nõudega.
2. Komisjon otsustab rakendusaktidega, kas kiita heaks või lükata tagasi traditsioonilise nimetuse kaitse- või muutmistaotlus või kaitse tühistamine.
3. Komisjon näeb rakendusaktidega ette selliste traditsiooniliste nimetuste kaitse, mille kaitsetaotlus on heaks kiidetud, eelkõige liigitades need vastavalt artikli 196 punktile a või b ning avaldades mõiste ja/või kasutustingimused.

Artikli 323 lõikes 1 osutatud komitee abita vastuvõetavad rakendusaktid

Kui taotlust või nõuet käsitatakse vastuvõetamatuna, otsustab komisjon selle rakendusaktidega ja ilma artikli 323 lõikes 1 osutatud komitee abita vastuvõetamatuna tagasi lükata.

III JAGU

MÄRGISTAMINE JA ESITLEMINE VEINISEKTORIS

Artikkel 201

Määratlus

Käesolevas jaos kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „märgistamine” kõik tootega seotud ja sellele viitavad sõnad, andmed, kaubamärgid, margitoodete nimed, kujunduselemendid või sümbolid mis tahes pakenditel, dokumentidel, sedelitel, etikettidel või kaelaetikettidel;
- b) „esitlemine” – mis tahes teave, mis edastatakse tarbijatele asjaomase toote pakendi abil, sealhulgas pudelite kuju ja tüübi abil.

Artikkel 202

Horisontaaleeskirjade kohaldatavus

Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse kõnealuste direktiivide reguleerimisalasse kuulvate toodete märgistamise ja esitlemise suhtes direktiivi 2008/95/EÜ, nõukogu direktiivi 89/396/EMÜ,³⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/13/EÜ³⁸ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2007/45/EÜ³⁹.

Artikkel 203

Kohustuslikud elemendid

- 1. Nende XII lisa II osa punktides 1–11, 13, 15 ja 16 osutatud toodete märgistamisel ja esitlemisel, mida turustatakse liidus või mis on ette nähtud eksportimiseks, kasutatakse järgmisi kohustuslikke elemente:
 - a) viinamarjasaaduste kategooria nimetus kooskõlas XII lisa II osaga;
 - b) kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähisega veinide puhul:

³⁷ EÜT L 186, 30.6.1989, lk 21.

³⁸ EÜT L 109, 6.5.2000, lk 29.

³⁹ ELT L 247, 21.9.2007, lk 17.

- i) termin „kaitstud päritolunimetus” või „kaitstud geograafiline tähis” ja
 - ii) kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähise nimetus;
 - c) tegelik alkoholisisaldus mahuprotsentides;
 - d) märke lähtekoha kohta;
 - e) märke villija kohta ning vahuveini, gaseeritud vahuveini, kvaliteetvahuveini või aromaatses kvaliteetvahuveini puhul tootja või müüja nimi;
 - f) imporditud veinide puhul märke importija kohta ja
 - g) vahuveini, gaseeritud vahuveini, kvaliteetvahuveini või aromaatses kvaliteetvahuveini puhul märke suhkrusisalduse kohta.
2. Erandina lõike 1 punktist a võib viite viinamarjasaaduste kategooriale välja jätta selliste veinide puhul, mille etikett sisaldab kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähise nimetust.
3. Erandina lõike 1 punktist b võib viite terminitele „kaitstud päritolunimetus” või „kaitstud geograafiline tähis” välja jätta järgmistel juhtudel:
- a) kui etiketil on esitatud artikli 196 punktis a määratletud traditsiooniline nimetus;
 - b) komisjoni poolt delegeeritud õigusaktidega määratletud erandjuhul, selleks et tagada vastavus olemasoleva märgistamistavaga.

Artikkel 204

Vabatahtlikud elemendid

1. Artikli 203 lõikes 1 osutatud toodete märgistamisel või esitlemisel võib kasutada eelkõige järgmisi vabatahtlikke elemente:
- a) aastakäik;
 - b) ühe või mitme viinamarjasordi nimi;
 - c) suhkrusisaldusele osutavad terminid muude kui artikli 203 lõike 1 punktis g osutatud veinide korral;
 - d) kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähisega veinide puhul artikli 196 punktis b osutatud traditsioonilised nimetused;
 - e) kaitstud päritolunimetusele või kaitstud geograafilisele tähisele osutav liidu sümbol;
 - f) teatavatele tootmismeetoditele viitavad terminid;
 - g) kaitstud päritolunimetust või kaitstud geograafilist tähist kandvate veinide puhul muu sellise geograafilise koha nimi, mis on väiksem või suurem kui päritolunimetuse või geograafilise tähise aluseks olev piirkond.

2. Seoses lõike 1 punktides a ja b osutatud elementide kasutamisega veinide puhul, millel puudub kaitstud päritolunimetus või kaitstud geograafiline tähis, ning piiramata artikli 182 lõike 3 kohaldamist:
- a) kehtestavad liikmesriigid õigus- ja haldusnormid, et tagada sertifitseerimise, heakskiitmise ja kontrolli menetlused, millega tagatakse asjaomase teabe tõelevastavus;
 - b) võivad liikmesriigid mittediskrimineerivate ja objektiivsete kriteeriumide alusel ning konkurentsi arvesse võttes koostada kõrvale jäetavate veiniviinamarjasortide loetelud nende territooriumil veiniviinamarjasortidest toodetava veini suhtes, eelkõige kui:
 - i) esineb oht, et tarbija võib segi ajada veini tegeliku päritolu, sest vastav veiniviinamarjasort on lahutamatult seotud olemasoleva kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähisega;
 - ii) asjaomane kontrollimine ei oleks kulutõhus, kuna vastav veiniviinamarjasort moodustab väga väikese osa liikmesriigi viinamarjaistandustest;
 - c) ei anna eri liikmesriikidest pärit veinide segamine õigust veiniviinamarjasordi või -sortide märgistamiseks, välja arvatud juhul, kui asjaomased liikmesriigid lepivad kokku teisiti ja tagavad vastavate sertifitseerimis-, heakskiitmise- ja kontrollimenetluste teostatavuse.

Artikkel 205

Keeled

1. Artiklites 203 ja 204 osutatud sõnadega väljendatud kohustuslikud ja vabatahtlikud elemendid esitatakse ühes või enamas liidu ametlikus keeles.
2. Olenemata lõikest 1 esitatakse kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähise nimetus või artikli 196 punktis a osutatud traditsiooniline nimetus etiketil selle riigi keeles või keeltes, kus kaitse kehtib.

Kui kaitstud päritolunimetuste või kaitstud geograafiliste tähiste või riiklike erinimetuste puhul kasutatakse ladina tähestikust erinevat tähestikku, siis võib asjaomane nimetus olla esitatud ka ühes või enamas liidu ametlikus keeles.

Artikkel 206

Jõustamine

Liikmesriikide pädevad asutused võtavad meetmeid tagamaks, et artikli 203 lõikes 1 osutatud toodet, mis ei ole märgistatud kooskõlas käesoleva jaoga, ei turustata või see kõrvaldatakse turult.

Volituste delegeerimine

1. Märgistamise ja esitusviisiga seotud horisontaaleeskirjadega vastavuse tagamiseks ning selleks, et võtta arvesse veinisektori eripära, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu võtta mõisted, eeskirjad ja piirangud seoses:
 - a) esitusviisiga ja muude kui käesoleva alajaoga ettenähtud märgistuse andmete kasutamisega;
 - b) teatavate kohustuslike elementidega, eelkõige:
 - i) kohustuslike elementide esitamiseks kasutatavad mõisted ja nende kasutustingimused;
 - ii) ettevõtete nimetused ja nende kasutustingimused;
 - iii) sätted, millega lubatakse tootjaliikmesriikidel kehtestada täiendavad eeskirjad seoses kohustuslike elementidega;
 - iv) sätted, millega lubatakse kehtestada täiendavad erandid lisaks artikli 203 lõikes 2 osutatutele seoses viinamarjasaaduste kategooriale viitamise väljajätmisega; ning
 - v) keelte kasutamise sätted;
 - c) vabatahtlike elementidega, eelkõige:
 - i) vabatahtlike elementide esitamiseks kasutatavad mõisted ja nende kasutustingimused;
 - ii) sätted, millega lubatakse tootjaliikmesriikidel kehtestada täiendavad eeskirjad seoses vabatahtlike elementidega;
 - d) esitusviisiga, eelkõige:
 - i) teatavate pudelikujude kasutustingimused ning teatavate konkreetsete pudelikujude loetelu;
 - ii) vahuveinipudeli-tüüpi pudelite ja -korkide kasutustingimused;
 - iii) sätted, millega lubatakse tootjaliikmesriikidel kehtestada täiendavad eeskirjad seoses esitusviisiga;
 - iv) keelte kasutamise sätted.
2. Käesoleva alajaoga ettenähtud sertifitseerimis-, heakskiitmis- ja kontrollimenetluste tõhususe tagamiseks võib komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu võtta sellekohased vajalikud meetmed.
3. Ettevõtjate õigustatud huvide kaitsmiseks võib komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu võtta eeskirjad seoses päritolunimetust või geograafilist tähist kandvate

veinide ajutise märgistamise ja esitusviisiga ning seoses veinidega, mille asjaomane päritolunimetus või geograafiline tähis vastab artikli 178 lõikes 5 osutatud nõuetele.

4. Ettevõtjate kahjustamise vältimiseks võib komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu võtta üleminekusätteid seoses veinidega, mis on viidud turule ja märgistatud enne 1. augustit 2009.
5. Selleks et tagada, et liidus ei turustataks ega eksporditaks tooteid, mis ei ole märgistatud kooskõlas käesoleva jaoga, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega määratleda liikmesriikide sellekohased rakendatavad meetmed.
6. Selleks et võtta arvesse kauplemistingimusi liidu ja teatavate kolmandate riikide vahel, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu võtta käesolevast alajaost tehtavad erandid:

Artikkel 208

Rakendamisolulitused

Komisjon võib rakendusaktidega võtta kõik käesoleva jaoga seotud vajalikud meetmed seoses menetluste, teatiste ja tehniliste kriteeriumidega.

II PEATÜKK

Tootjaorganisatsioonid, tootmisharudevahelised organisatsioonid, ettevõtjate organisatsioonid

I JAGU

ÜLDPÕHIMÕTTED

Artikkel 209

Tootjaorganisatsioonid

Liikmesriigid tunnustavad tootjaorganisatsioone, mis:

- a) koosnevad tootjatest, kes kuuluvad ühte järgmistest sektoritest:
 - i) humalasektor;
 - ii) oliiviõli ja lauaoliivide sektor;
 - iii) puu- ja köögiviljasektor tootjate puhul, kes kasvatavad ühte või mitut nimetatud sektori toodet ja/või kõnealuseid tooteid, mis on mõeldud üksnes töötlemiseks;
 - [iv) piima- ja piimatootesektor;]

- v) siidiussisektor;
- b) on asutatud tootjate algatusel;
- c) järgivad konkreetset eesmärki, mis võib hõlmata (puu- ja köögiviljasektoriga seoses peab hõlmama) eelkõige ühte või enamat järgmistest eesmärkidest:
 - i) selle tagamine, et tootmine kavandataks ja kohandataks vastavalt nõudmisele, eriti kvaliteedi ja kvantiteedi osas;
 - ii) tarnete koondamine ja liikmete toodete turustamine;
 - iii) tootmiskulude optimeerimine ja omahindade tasakaalustamine.

Liikmesriigid võivad tunnustada ka tootjaorganisatsioone, mille on asutanud tootjad artiklis 1 osutatud mis tahes sektoris, välja arvatud käesoleva artikli esimese lõigu punktis a osutatud sektorid, kõnealuse lõigu punktides b ja c sätestatud tingimustel.

Liikmesriigid võivad veinisektori puhul tunnustada vastavalt esimese lõigu punktides b ja c sätestatud tingimustele tootjaorganisatsioone, kes kohaldavad põhikirja, milles nõutakse nende liikmetelt eelkõige:

- a) tootjaorganisatsioonis vastu võetud eeskirjade kohaldamist, mis käsitlevad aruandlust toodangu kohta, toodangut, turustamist ja keskkonnakaitset;
- b) teabe esitamist, mida tootjaorganisatsioon vajab statistilistel eesmärkidel, eriti viljeluspiirkondade ja turu arengu kohta;
- c) trahvide maksmist põhikirjajärgsete kohustuste täitmata jätmise eest.

Veinisektoris võidakse järgida eelkõige järgmisi konkreetseid eesmärke esimese lõigu punkti c tähenduses:

- a) keskkonnasäästlike viljelustavade ja tootmistehnoloogia kasutamise edendamine ning selleks tehnilise abi osutamine;
- b) veiniproduktide kõrvalsaaduste majandamisega ja jäätmekäitlusega seotud algatuste edendamine, eelkõige vee, mulla ja maastiku kaitseks ning bioloogilise mitmekesisuse säilitamiseks või arendamiseks;
- c) säästvate tootmismeetodite ja turuarengute uuringute tegemine;
- d) kaasaaitamine käesoleva osa I jaotise IV peatüki VII jaos osutatud toetusprogrammide eesmärkide saavutamisele.

Artikkel 210

Tootmisharudevahelised organisatsioonid

1. Liikmesriigid tunnustavad tootmisharudevahelisi organisatsioone, mis:
 - a) koosnevad järgmiste sektorite toodete tootmise, kaubanduse ja/või töötlemisega seotud majandustegevuse esindajatest:

- i) oliiviõli ja lauaoliivide sektor;
 - ii) tubakasektor;
 - b) on moodustatud kõigi või osa liikmesorganisatsioonide või -ühenduste algatusel;
 - c) järgivad konkreetset eesmärki, mis võib seonduda eelkõige järgmisega:
 - i) liikmete toodangu tarnimise ja turustamise koondamine ja koordineerimine;
 - ii) tootmise ja töötlemise ühiselt kohandamine turu nõudmisele ja toote täiustamine;
 - iii) tootmise ja töötlemise ratsionaliseerimise ja täiustamise edendamine;
 - iv) uuringute tegemine jätkusuutlike tootmismeetodite ja turuarengute kohta.
2. Kui lõikes 1 osutatud tootmisharudevahelised organisatsioonid tegutsevad mitme liikmesriigi territooriumil, annab komisjon neile rakendusaktidega tunnustuse ilma artikli 323 lõikes 1 nimetatud komitee abita.
3. Lisaks lõikele 1 tunnustavad liikmesriigid seoses puu- ja köögiviljasektoriga ning võivad tunnustada seoses veinisektoriga ka neid tootmisharudevahelisi organisatsioone, mis:
- a) koosnevad sissejuhatuses osutatud sektorite toodete tootmise, kaubanduse või töötlemisega seotud majandustegevuse esindajatest;
 - b) on moodustatud kõigi või osa punktis a osutatud esindajate algatusel;
 - c) teostavad liidu ühes või mitmes piirkonnas üht ning puu- ja köögiviljasektori puhul kaht või enamat järgmist tegevust, võttes arvesse tarbijate huve, ning veinisektori puhul ilma teisi sektoreid mõjutamata, võttes arvesse rahvatervist ja tarbijate huve:
 - i) tootmise ja turuga seotud teadlikkuse ja läbipaistvuse suurendamine;
 - ii) puu- ja köögiviljasektori ning veinisektori toodete turuleviimise paremale koordineerimisele kaasaaitamine, eelkõige teadus- ja turu-uuringute kaudu;
 - iii) liidu eeskirjadele vastavate standardsete lepinguvormide koostamine;
 - iv) toodetud puu- ja köögiviljade ning veinisektori toodete potentsiaali täielikum ärakasutamine;
 - v) teabe kogumine ja uuringute tegemine, mis on vajalik selleks, et kohendada tootmist paremini turu nõuete ning tarbijate eelistuste ja ootustega, eelkõige tootekvaliteedi ja keskkonnakaitse seisukohast;

- vi) võimaluste otsimine taimekaitsevahendite ja muude lisandite kasutamise piiramiseks ning tootekvaliteedi säilitamise ja mulla ning vee kaitse tagamiseks;
- vii) kõigil tootmis- ja turustamisetappidel ning veinisektori puhul ka veinivalmistamisetappidel kasutatavate tootekvaliteedi parandamise meetodite ja vahendite arendamine;
- viii) mahepõllumajanduse, samuti päritolunimetuste, kvaliteedimärkide ja geograafiliste tähiste potentsiaali kasutamine, kaitsmine ja edendamine;
- ix) integreeritud tootmise või muude keskkonnasäästlike tootmismeetodite edendamine;
- x) puu- ja köögiviljasektori puhul XIV lisa punktides 2 ja 3 osutatud tootmis- ja turustamiseskirjade suhtes liidu või riigisisestest eeskirjadest rangemate eeskirjade sätestamine;
- xi) veinisektori puhul:
 - kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähisega veini erilistest omadustest teavitamine;
 - mõõduka ja vastutustundliku veinitarbimise innustamine ning alkoholi kuritarvitamisega seotud ohtudest teavitamine;
 - veini müügiedendusmeetmete võtmine, eelkõige kolmandates riikides.

[4. Liikmesriigid võivad tunnustada ka tootmisharudevahelisi organisatsioone, mis:

- a) koosnevad piima- ja piimatootesektori toodete tootmise, kaubanduse või töötlemisega seotud majandustegevuse esindajatest;
- b) on moodustatud kõigi või osa punktis a osutatud esindajate algatusel;
- c) rakendavad liidu ühes või mitmes piirkonnas ühte või mitut järgmist tegevust, võttes arvesse tarbijate huve:
 - i) tootmise ja turuga seotud teadlikkust ja läbipaistvust suurendamine, sealhulgas statistilised andmed hindade, mahtude ja eelnevalt sõlmitud toorpiima tarnelepingute kestuse kohta, ning analüüsid võimalike edasiste turusuundumuste kohta piirkondlikul või riiklikul tasandil;
 - ii) piima- ja piimatootesektori toodete turuleviimise paremale koordineerimisele kaasaaitamine, eelkõige teadus- ja turu-uuringute kaudu;
 - iii) liidu eeskirjadele vastavate standardsete lepinguvormide koostamine;
 - iv) teabe kogumine ja uuringute tegemine, mis on vajalik selleks, et kohendada tootmist paremini turu nõuete ning tarbijate eelistuste ja ootustega, eelkõige tootekvaliteedi ja keskkonnakaitse seisukohast;

- v) võimaluste otsimine loomatervishoiu toodete ja muude lisandite kasutuse piiramiseks;
- vi) kõigil tootmis- ja turustamisetappidel kasutatavate tootekvaliteedi parandamise meetodite ja vahendite arendamine;
- vii) mahepõllumajanduse, samuti päritolunimetuste, kvaliteedimärkide ja geograafiliste tähiste potentsiaali kasutamine, kaitsmine ja edendamine; ning
- viii) integreeritud tootmise või muude keskkonnasäästlike tootmismeetodite edendamine.]

Artikkel 211

Tootjaorganisatsioon ja tootmisharudevahelisi organisatsioone käsitlevad ühissätted

1. Ilma et see piiraks tunnustamist, mille kohta liikmesriigid võtavad vastu otsuse siseriikliku õiguse alusel ning kooskõlas liidu õigusega, kohaldatakse artiklit 209 ja artikli 210 lõiget 1 vastavalt tootjaorganisatsioonidele ja tootmisharudevahelistele organisatsioonidele kõikides artiklis 1 osutatud sektorites, välja arvatud artikli 209 esimese lõigu punktis a ja artikli 210 lõikes 1 osutatud sektorites.
2. Vastavalt määrustele (EÜ) nr 865/2004, (EÜ) nr 1952/2005 ja (EMÜ) nr 707/76 tunnustatud või heakskiidetud tootjaorganisatsioone käsitatakse käesoleva määruse artikli 209 kohaselt tunnustatud tootjaorganisatsioonidena.

Vastavalt määrustele (EMÜ) nr 2077/92 ja (EÜ) nr 865/2004 tunnustatud või heakskiidetud tootmisharudevahelisi organisatsioone käsitatakse käesoleva määruse artikli 210 kohaselt tunnustatud tootmisharudevaheliste organisatsioonidena.

Artikkel 212

Ettevõtjate organisatsioonid

Käesoleva määruse kohaldamisel hõlmavad ettevõtjate organisatsioonid oliiviõli ja lauaoliivide sektori tunnustatud tootjaorganisatsioone, tunnustatud tootmisharudevahelised organisatsioone või muude tunnustatud ettevõtjate organisatsioone või nende ühendusi.

II JAGU

PUU- JA KÖÖGIVILJASEKTORI TOOTJAORGANISATSIOONE, TOOTMISHARUDEVAHELISI ORGANISATSIOONE NING TOOTJARÜHMI KÄSITLEVAD EESKIRJAD

I ALAJAGU

TOOTJAORGANISATSIOONIDE PÕHIKIRI JA NENDE TUNNUSTAMISE EESKIRJAD

Artikkel 213

Tootjaorganisatsioonide põhikiri

1. Puu- ja köögiviljasektori tootjaorganisatsiooni põhikirjaga nõutakse selle tootjaliikmetelt eelkõige:
 - a) tootjaorganisatsioonis vastu võetud eeskirjade kohaldamist, mis käsitlevad aruandlust toodangu kohta, toodangut, turustamist ja keskkonnakaitset;
 - b) kuulumist üksnes ühte tootjaorganisatsiooni seoses artikli 209 esimese lõigu punkti a alapunktis iii osutatud mis tahes toote tootmisega asjaomases põllumajandusettevõttes;
 - c) kogu oma vastava toodangu turustamist tootjaorganisatsiooni kaudu;
 - d) tootjaorganisatsiooni poolt statistilistel eesmärkidel nõutava teabe esitamist, eelkõige viljeluspiirkondade, saagikoguste, saagikuse ja otsemüügi kohta;
 - e) selle põhikirjas sätestatud rahalise toetuse maksmist artiklis 120 sätestatud rakendusfondi asutamiseks ja rahastamiseks.
2. Olenemata lõike 1 punktist c ja kui tootjaorganisatsioon seda lubab ning kui see on kooskõlas tootjaorganisatsiooni sätestatud tingimustega, võivad tootjaliikmed:
 - a) müüa vaid kindlaksmääratud osa oma toodangust ja/või toodetest otse oma põllumajandusettevõttest ja/või väljaspool seda tarbijatele nende isiklike vajaduste rahuldamiseks; nimetatud osa suuruse määrab kindlaks liikmesriik ja see ei või olla väiksem kui 10 %;
 - b) turustada ise või oma organisatsiooni määratud teise tootjaorganisatsiooni kaudu tooteid kogustes, mis on nende organisatsioonis turustatava toodangu mahuga võrreldes tähtsusetud;
 - c) turustada ise või oma organisatsiooni määratud teise tootjaorganisatsiooni kaudu tooteid, mis nende omaduste tõttu ei kuulu tavaliselt asjaomase tootjaorganisatsiooni äritegevuse alla.
3. Tootjaorganisatsiooni põhikirjas sätestatakse samuti:

- a) lõikes 1 osutatud eeskirjade kindlaksmääramise, vastuvõtmise ja muutmise kord;
 - b) liikmete kohustus maksta tootjaorganisatsiooni rahastamiseks vajalikku rahalist toetust;
 - c) eeskirjad, mis võimaldavad tootjaliikmetel demokraatlikult kontrollida oma organisatsiooni ja tema otsuseid;
 - d) karistused põhikirjajärgsete kohustuste täitmata jätmise, eelkõige rahalise toetuse maksmata jätmise ja tootjaorganisatsiooni eeskirjade rikkumise eest;
 - e) uute liikmete vastuvõtmise eeskirjad, eelkõige minimaalne liikmeksoleku aeg;
 - f) organisatsiooni toimimiseks vajalikud raamatupidamis- ja eelarve-eeskirjad.
4. Puu- ja köögiviljasektori tootjaorganisatsioonid käsitatakse organisatsioonidena, mis tegutsevad majandusküsimustes oma liikmete nimel ja huvides.

Artikkel 214

Tunnustamine

1. Liikmesriigid tunnustavad puu- ja köögiviljasektori tootjaorganisatsioonidena kõiki sellist tunnustamist taotlemaid juriidilisi isikuid või juriidiliste isikute selgelt määratletud osi, tingimusel et:
- a) nende eesmärk on kasutada keskkonnasäästlikke viljelustavasid ja tootmistehnikaid ning eelkõige jäätmekäitlustavasid, mille abil nad kaitsevad vee, mulla ja maastiku kvaliteeti, säilitavad või soodustavad bioloogilist mitmekesisust ja vastavad artiklites 209 ja 213 sätestatud nõuetele ning esitavad selle kohta asjakohased tõendid;
 - b) neil on ettenähtud miinimumarv liikmeid ja nende turustatav toodang vastab miinimummahule või miinimumväärtusele, mille kehtestavad liikmesriigid, ning nad esitavad selle kohta asjakohased tõendid;
 - c) on piisavalt tõendatud, et nad suudavad tegutseda nõuetekohaselt pikema aja jooksul ning tagades tõhusa ja piisava varustatuse; sel eesmärgil võivad liikmesriigid otsustada, milliseid artikli 209 esimese lõigu punkti a alapunktis iii osutatud tooteid või tooterühmi peaksid tootjaorganisatsioonid hõlmama;
 - d) nad võimaldavad oma liikmetel saada tõhusat tehnilist abi keskkonnasäästlike viljelustavade kasutamisel;
 - e) nad annavad oma liikmetele vajaduse korral tehnilisi vahendeid toodangu korjamiseks, ladustamiseks, pakkimiseks ning turustamiseks;
 - f) nad tagavad oma tegevuse nõuetekohase äri- ja raamatupidamiskorralduse ning

- g) neil ei ole asjaomasel turul valitsevat seisundit, kui see ei ole vajalik aluslepingu artikli 39 eesmärkide saavutamiseks.

2. Liikmesriigid:

- a) teevad otsuse tootjaorganisatsiooni tunnustamise kohta kolme kuu jooksul alates taotluse ja kõigi vastavate tõendite esitamisest;
- b) teostavad korrapäraselt kontrolle veendumaks, et tootjaorganisatsioonid järgivad käesoleva peatüki sätteid; kehtestavad käesoleva määruse sätete eiramise või täitmata jätmise korral selliste organisatsioonide suhtes karistusi ja võtavad vajaduse korral vastu otsuse tunnustus tühistada;
- c) teatavad komisjonile üks kord aastas igast tunnustuse andmise, andmata jätmise või tühistamise otsusest.

II ALAJAGU

TOOTJAORGANISATSIOONIDE LIIDUD JA TOOTJARÜHMAD

Artikkel 215

Tootjaorganisatsioonide liidud puu- ja köögiviljasektoris

Puu- ja köögiviljasektori tootjaorganisatsioonide liit moodustatakse tunnustatud tootjaorganisatsioonide algatusel ning see võib tegeleda tootjaorganisatsiooni mis tahes käesolevas määru osutatud tegevusega. Sel eesmärgil võivad liikmesriigid tootjaorganisatsioonide liitu selle taotlusel tunnustada, kui:

- a) liikmesriik leiab, et kõnealune liit suudab asjaomast tegevust tõhusalt teostada, ja
- b) liidul ei ole kõnealusel turul valitsevat seisundit, kui see ei ole vajalik aluslepingu artikli 39 eesmärkide saavutamiseks.

Artikli 213 lõiget 4 kohaldatakse *mutatis mutandis*.

Artikkel 216

Allhanked

Liikmesriigid võivad lubada puu- ja köögiviljasektori tunnustatud tootjaorganisatsioonil või kõnealuse sektori tunnustatud tootjaorganisatsioonide liidul anda oma mis tahes ülesandeid allhankijatele, sealhulgas tüarettevõtjatele, tingimusel et ta esitab liikmesriigile piisavad tõendid selle kohta, et selline tegevus on asjakohane kõnealuse tootjaorganisatsiooni või tootjaorganisatsioonide liidu eesmärkide saavutamiseks.

Puu- ja köögiviljasektori tootjarühmad

1. mail 2004 või pärast seda kuupäeva Euroopa Liiduga ühinenud liikmesriikide tootjatel või aluslepingu artikli 349 lõikes 2 osutatud liidu äärepoolseimate piirkondade või määruse (EÜ) nr 1405/2006 artikli 1 lõikes 2 osutatud Egeuse mere väikesaarte tootjatel, kes kasvatavad ühte või mitut puu- ja köögiviljasektori toodet ja/või sellist toodet, mis on mõeldud üksnes töötlemiseks, võib lubada oma algatusel moodustada tootjarühmi kui juriidilisi isikuid või juriidiliste isikute selgelt määratletud osi eesmärgiga saada tunnustatud tootjaorganisatsioonina.

Kõnealustel tootjarühmadel võib lubada kasutada üleminekuperioodi, et täita artiklis 209 sätestatud tootjaorganisatsioonide tunnustamise tingimusi.

Tunnustuse saamiseks esitavad kõnealused tootjarühmad asjaomasele liikmesriigile järkjärgulise tunnustuskava, mille heakskiitmine tähendab teises lõigus osutatud üleminekuperioodi algust ja kujutab endast eeltunnustuse andmist. Üleminekuperiood ei või olla pikem kui viis aastat.

2. Enne tunnustuskava heakskiitmist teatavad liikmesriigid komisjonile oma kavatsustest ja nende võimalikust finantsmõjust.

III ALAJAGU

EESKIRJADE LAIENDAMINE ÜHE MAJANDUSPIIRKONNA TOOTJATELE

Eeskirjade laiendamine

1. Kui teatavas majanduspiirkonnas tegutsevat puu- ja köögiviljasektori tootjaorganisatsiooni käsitatakse teatava toote puhul selle piirkonna tootmist ja tootjaid esindavana, võib asjaomane liikmesriik tootjaorganisatsiooni taotlusel kehtestada selles majanduspiirkonnas tegutsevate tootjaorganisatsiooni mittekuuluvate tootjate suhtes järgmised siduvad eeskirjad:

- a) Artikli 213 lõike 1 punktis a osutatud eeskirjad;
- b) eeskirjad, mis on vajalikud artikli 121 lõike 2 punktis c osutatud meetmete rakendamiseks.

Esimest lõiku kohaldatakse tingimusel, et eeskirjad:

- a) on kehtinud vähemalt ühe turustusaasta jooksul;
- b) kuuluvad XIV lisa täielikku loetellu;
- c) muudetakse siduvaks kõige rohkem kolmeks turustusaastaks.

Teise lõigu punktis a osutatud tingimust ei kohaldata siiski juhul, kui kõnealusteks eeskirjadeks on XIV lisa punktides 1, 3 ja 5 nimetatud eeskirjad. Sel juhul ei või eeskirjade laiendamist kohaldada pikema perioodi kui ühe turustusaasta suhtes.

2. Käesoleva alajao kohaldamisel tähendab „majanduspiirkond” kõrvuti või naabruses asetsevatest tootmispiirkondadest koosnevat geograafilist ala, kus on ühesugused tootmis- ja turustustingimused.

Liikmesriigid edastavad majanduspiirkondade nimekirja komisjonile.

Ühe kuu jooksul pärast nimekirja edastamist kiidab komisjon rakendusaktiga ja ilma artikli 323 lõikes 1 osutatud komitee abita selle heaks või otsustab pärast konsulteerimist asjaomase liikmesriigiga, millised muudatused peab viimane sellesse sisse viima. Komisjon teeb heakskiidetud nimekirja avalikkusele kättesaadavaks talle sobival viisil.

3. Tootjaorganisatsiooni käsitatakse lõike 1 tähenduses esindavana, kui selle liikmed moodustavad vähemalt 50 % selle tegutsemispiirkonna tootjatest ja see hõlmab vähemalt 60 % selle piirkonna toodangu mahust. Ilma et see piiraks lõike 5 kohaldamist, ei võeta nimetatud protsendimäärade arvutamisel arvesse mahepõllundustooteid või nende tootjaid, kes on kuni 31. detsembrini 2008 hõlmatud määrusega (EMÜ) nr 2092/91 ning alates 1. jaanuarist 2009 määrusega (EÜ) nr 834/2007.
4. Teatavas majanduspiirkonnas kõigile tootjatele siduvaks muudetud eeskirjad:
 - a) ei põhjusta mingit kahju teistele tootjatele asjaomases liikmesriigis ega liidus;
 - b) ei ole kohaldatavad enne turustusaasta algust sõlmitud lepingu alusel otse töötlemiseks tarnitavate toodete suhtes, kui need eeskirjad kõnealuseid tooteid otseselt ei käsitle, välja arvatud artikli 213 lõike 1 punktis a osutatud toodangu aruandlust käsitlevad eeskirjad;
 - c) ei ole vastuolus kehtivate liidu ja riigi eeskirjadega.
5. Eeskirjad ei pea olema siduvad mahepõllumajanduslike toodete tootjatele, kes on kuni 31. detsembrini 2008 hõlmatud määrusega (EMÜ) nr 2092/91 ning alates 1. jaanuarist 2009 määrusega (EÜ) nr 834/2007, välja arvatud siis, kui sellise meetme suhtes on kokku leppinud vähemalt 50 % nimetatud majanduspiirkonna asjakohastest tootjatest ning kui organisatsioon hõlmab vähemalt 60 % selle piirkonna vastavast toodangust.

Artikkel 219

Teatamine

Liikmesriigid teatavad komisjonile viivitamata eeskirjadest, mille nad konkreetses majanduspiirkonnas on muutnud kohustuslikuks kõigile tootjatele vastavalt artikli 218 lõikele 1. Komisjon teeb need eeskirjad avalikkusele kättesaadavaks talle sobival viisil.

Eeskirjade laiendamise kehtetuks tunnistamine

Komisjon otsustab rakendusaktidega ja ilma artikli 323 lõikes 1 osutatud komitee abita, et liikmesriik peab tunnistama vastavalt artikli 218 lõikele 1 eeskirjade laiendamise kohta tehtud otsuse kehtetuks, kui komisjon:

- a) teeb kindlaks, et kõnealune laiendamine teistele tootjatele välistab konkurentsi olulisel osal siseturust või ähvardab vaba kaubandust või ohustab aluslepingu artikli 39 eesmärke;
- b) teeb kindlaks, et teistele tootjatele laiendatud eeskirjade suhtes kohaldatakse aluslepingu artikli 101 lõiget 1. Komisjoni otsust nende eeskirjade kohta kohaldatakse alles alates kindlakstegemise kuupäevast;
- c) leiab pärast kontrollimist, et käesolevat alajagu ei ole järgitud.

Mitteliikmetest tootjalt saadav rahaline toetus

Kui kohaldatakse artikli 218 lõiget 1, võib asjaomane liikmesriik esitatud tõendite kontrollimise põhjal otsustada, et mitteliikmetest tootjad peavad tootjaorganisatsioonile maksma osa liikmetest tootjate makstavast rahalisest toetusest, millega kaetakse:

- a) artikli 218 lõikes 1 osutatud eeskirjadest tulenevad halduskulud;
- b) kulud organisatsiooni või liidu korraldatud teadus- ja turu-uuringutele ning tarbimise edendamisele, millest saavad kasu kõik selle piirkonna tootjad.

Eeskirjade laiendamine tootjaorganisatsioonide liitudele

Käesoleva alajao kohaldamisel käsitatakse kõiki viiteid tootjaorganisatsioonidele ka viidetena tunnustatud tootjaorganisatsioonide liitudele.

IV ALAJAGU

**TOOTMISHARUDEVAAHELISED ORGANISATSIOONID PUU- JA
KÖÖGIVILJASEKTORIS**

Tunnustamine ja tunnustuse tühistamine

1. Kui liikmesriigi struktuurid seda õigustavad, võib liikmesriik puu- ja köögiviljasektori tootmisharudevaheliste organisatsioonidena tunnustada kõiki tema

territooriumil tegutsevaid juriidilisi isikuid, kes esitavad nõuetekohase taotluse, tingimusel et need:

- a) tegutsevad selle liikmesriigi ühes või mitmes piirkonnas;
- b) esindavad märkimisväärset osa kõnealuses piirkonnas või kõnealustes piirkondades toimuvast puu- ja köögivilja ning puu- ja köögiviljatoodete tootmisest, müügist ja/või töötlemisest, ning suudavad rohkem kui ühe piirkonna puhul näidata igas piirkonnas iga ühendatava tegevusala kohta minimaalset esindatuse taset;
- c) teostavad kahte või enam artikli 210 lõike 3 punktis c osutatud tegevust;
- d) ei tegele ise puu- ja köögivilja või puu- ja köögiviljatoodete tootmise, töötlemise ega turustamisega;
- e) ei ole seotud mitte ühegi artikli 285 lõikes 4 osutatud kokkuleppe, otsuse ega kooskõlastatud tegevusega.

2. Enne tunnustuse andmist teatab liikmesriik komisjonile, millised tootmisharudevahelised organisatsioonid tunnustust taotleavad, edastades kogu asjakohase teabe nende esindavuse ja eri tegevusvaldkondade kohta koos hinnangu andmiseks vajaliku muu teabega.

Komisjon võib rakendusaktidega ja ilma artikli 323 lõikes 1 osutatud komitee abita esitada tunnustamisele vastuväiteid kahe kuu jooksul pärast teatamist.

3. Liikmesriigid:

- a) teevad otsuse tunnustamise kohta kolme kuu jooksul pärast taotluse ja kõigi asjakohaste tõendavate dokumentide esitamist;
- b) teostavad korrapäraseid kontrolle veendumaks, et tootmisharudevahelised organisatsioonid vastavad tunnustuse tingimustele, kohaldavad käesoleva määruse sätete täitmata jätmise või eiramise korral selliste organisatsioonide suhtes karistusi ning teevad vajaduse korral otsuse tunnustuse tühistamise kohta;
- c) tühistavad tunnustuse, kui:
 - i) enam ei täideta käesolevas alajaos sätestatud tunnustuse nõudeid ja tingimusi;
 - ii) tootmisharudevaheline organisatsioon osaleb mõnes artikli 285 lõikes 4 osutatud kokkuleppes, otsuses või kooskõlastatud tegevuses, ilma et see piiraks mis tahes muude siseriikliku õiguse kohaste karistuste kohaldamist;
 - iii) tootmisharudevaheline organisatsioon ei täida artikli 285 lõikes 2 osutatud teatamiskohustust;
- d) teatavad komisjonile kahe kuu jooksul igast otsusest tunnustuse andmise, selle andmisest keeldumise või selle tühistamise kohta.

4. Tunnustus kujutab endast luba teostada artikli 210 lõike 3 punktis c loetletud tegevusi kooskõlas käesoleva määruse tingimustega.
5. Komisjon sätestab rakendusaktidega liikmesriikide jaoks tootmisharudevaheliste organisatsioonide tegevuse kohta aruandmise tingimused ning sageduse.
6. Komisjon võib kontrollimiste tulemuste põhjal rakendusaktiga ja ilma artikli 323 lõikes 1 osutatud komitee abita nõuda liikmesriigilt tunnustuse tühistamist.
7. Komisjon teeb talle sobival viisil avalikkusele kättesaadavaks tunnustatud tootmisharudevaheliste organisatsioonide nimekirja, märkides ära nende majandusvaldkonna või tegevusala ning toimingud, mida teostatakse artikli 224 tähenduses. Tunnustuse tühistamine tehakse samuti avalikkusele kättesaadavaks.

Artikkel 224

Eeskirjade laiendamine

1. Kui liikmesriigi teatavas piirkonnas või teatavates piirkondades tegutsevat tootmisharudevahelist organisatsiooni käsitatakse teatava toote tootmist või müüki või töötlemist esindavana, võib asjaomane liikmesriik selle tootmisharudevahelise organisatsiooni taotluse põhjal muuta mõned selle organisatsiooni kokkulepped, otsused või kooskõlastatud tegevused piiratud ajaks siduvaks teistele asjaomases piirkonnas või asjaomastes piirkondades üksi või rühmadena tegutsevatele ettevõtjatele, kes ei kuulu sellesse organisatsiooni.
2. Tootmisharudevahelist organisatsiooni käsitatakse lõike 1 tähenduses esindavana, kui ta hõlmab vähemalt kahte kolmandikku liikmesriigi asjaomase piirkonna või asjaomaste piirkondade vastava toote või vastavate toodete tootmisest, müügist või töötlemisest. Kui eeskirjade laiendamise taotlus hõlmab rohkem kui ühte piirkonda, peab tootmisharudevaheline organisatsioon tõendama esindavuse minimaalset taset iga tootmisharu puhul, mida ta igas asjaomases piirkonnas ühendab.
3. Eeskirjad, mille puhul võib taotleda nende teistele ettevõtjatele laiendamist:
 - a) täidavad ühte järgmistest eesmärkidest:
 - i) aruandlus toodangu ja turu kohta;
 - ii) liidu või siseriiklikest eeskirjadest karmimad tootmiseeskirjad;
 - iii) liidu eeskirjadega vastavuses olevate standardlepingute koostamine;
 - iv) turustuseeskirjad;
 - v) keskkonnakaitse eeskirjad;
 - vi) meetmed toodete müügi edendamiseks ja nende potentsiaali kasutamiseks;
 - vii) meetmed mahepõllumajanduse, samuti päritolunimetuste, kvaliteedimärkide ja geograafiliste tähiste kaitseks;

- b) on olnud jõus vähemalt ühe turustusaasta vältel;
- c) võib muuta siduvaks maksimaalselt kolmeks turustusaastaks;
- d) ei põhjusta kahju asjaomase liikmesriigi või liidu teistele ettevõtjatele.

Esimese lõigu punktis b osutatud tingimust ei kohaldata siiski juhul, kui kõnealusteks eeskirjadeks on XIV lisa punktides 1, 3 ja 5 esitatud eeskirjad. Sel juhul ei või eeskirjade laiendamist kohaldada pikema perioodi kui ühe turustusaasta suhtes.

- 4. Lõike 3 esimese lõigu punkti a alapunktides ii, iv ja v osutatud eeskirjad on üksnes XIV lisas sätestatud eeskirjad. Lõike 3 esimese lõigu punkti a alapunktis ii osutatud eeskirju ei kohaldata toodete suhtes, mis on toodetud väljaspool lõikes 1 osutatud teatavat piirkonda või teatavaid piirkondi.

Artikkel 225

Eeskirjade laiendamisest teatamine ja laiendamise kehtetuks tunnistamine

- 1. Liikmesriigid teatavad artikli 224 lõike 1 kohaselt komisjonile kohe eeskirjadest, mille nad on muutnud kohustuslikuks kõigile ettevõtjatele ühes või mitmes piirkonnas. Komisjon teeb need eeskirjad avalikkusele kättesaadavaks talle sobival viisil.
- 2. Enne eeskirjade avalikkusele kättesaadavaks tegemist teatab komisjon artikli 323 lõikes 1 osutatud komiteele kõikidest tootmisharudevaheliste kokkulepete laiendamise teatistest.
- 3. Artiklis 220 nimetatud juhtudel otsustab komisjon rakendusaktidega ja ilma artikli 323 lõikes 1 osutatud komitee abita, et liikmesriik peab eeskirjade laiendamise kehtetuks tunnistama.

Artikkel 226

Mitteliikmetelt saadav rahaline toetus

Kui laiendatakse ühte või mitut toodet käsitlevaid eeskirju ja kui tunnustatud tootmisharudevaheline organisatsioon tegeleb ühe või mitme artikli 224 lõike 3 punktis a nimetatud tegevusega, mis on nende isikute üldistes majanduslikes huvides, kelle tegevus on seotud ühe või mitme asjaomase tootega, võib tunnustuse andnud liikmesriik otsustada, et üksikisikud või rühmad, kes ei ole selle tootmisharudevahelise organisatsiooni liikmed, kuid saavad tegevusest kasu, maksavad organisatsioonile summa, mis vastab täielikult või osaliselt organisatsiooni liikmetelt nõutavale rahalisele toetusele, tingimusel et asjaomane summa on ette nähtud otseselt kõnealusest tegevusest tulenevate kulude katmiseks.

III JAGU

VEINISEKTORI TOOTJAORGANISATSIOONE JA TOOTMISHARUDEVAHELISI ORGANISATSIOONE KÄSITLEVAD EESKIRJAD

Artikkel 227

Tunnustamine

1. Liikmesriik võib tunnustada tootjaorganisatsioone ja tootmisharudevahelisi organisatsioone, kes on esitanud asjaomasele liikmesriigile taotluse tunnustamiseks ning kelle taotlus sisaldab tõendit selle kohta, et:
 - a) tootjaorganisatsioon:
 - i) vastab artiklis 209 sätestatud nõuetele;
 - ii) vastab liikmete arvult asjaomase liikmesriigi kehtestatud miinimumile;
 - iii) tagab oma tegutsemispiirkonnas turustatava toodangu miinimumkoguse, mille kehtestab asjaomane liikmesriik;
 - iv) suudab pikema aja jooksul nõuetekohaselt ja tõhusalt ning piisavat varustatust tagades tegutseda;
 - v) võimaldab oma liikmetel saada tõhusat tehnilist abi keskkonnasäästlike viljelustavade kasutamisel;
 - b) tootmisharudevaheline organisatsioon:
 - i) vastab artikli 210 lõikes 3 sätestatud nõuetele;
 - ii) tegutseb asjaomase territooriumi ühes või mitmes piirkonnas;
 - iii) esindab märkimisväärset osa käesoleva määrusega hõlmatud toodete toodangust või kaubandusest;
 - iv) ei tegele veinisektori toodete tootmise, töötlemise või turustamisega.
2. Tootjaorganisatsioone, keda on tunnustatud kooskõlas määrusega (EÜ) nr 1493/1999, käsitatakse käesoleva artikli kohaselt tunnustatud tootjaorganisatsioonidena.

Artikli 210 lõikes 3 ja käesoleva artikli lõike 1 punktis b sätestatud kriteeriumidele vastavaid organisatsioone, keda liikmesriigid on tunnustanud, käsitatakse kõnealuste sätete kohaselt tunnustatud tootmisharudevaheliste organisatsioonidena.
3. Artikli 214 lõiget 2 ja artikli 223 lõiget 3 kohaldatakse *mutatis mutandis* vastavalt veinisektori tootjaorganisatsioonide ja tootmisharudevaheliste organisatsioonide suhtes, kuid:

- a) nii artikli 214 lõike 2 punktis a kui ka artikli 223 lõike 3 punktis c osutatud tähtajaks on neli kuud;
- b) artikli 214 lõike 2 punktis a ja artikli 223 lõike 3 punktis c osutatud tunnustamise taotlused esitatakse liikmesriiki, kus asub organisatsiooni peakorter;
- c) artikli 214 lõike 2 punktis c ja artikli 223 lõike 3 punktis d osutatud iga-aastased teatised esitatakse iga aasta 1. märtsiks.

IV JAGU

TUBAKASEKTORI TOOTMISHARUDEVAHELISI ORGANISATSIOONE KÄSITLEVAD EESKIRJAD

Artikkel 228

Organisatsioonivälistelt isikutelt kogutav tasu

1. Kui ühte või mitut lõikes 2 loetletud tegevust korraldab tubakasektori tunnustatud tootmisharudevaheline organisatsioon ning tegevus vastab nende isikute üldistele majanduslikele huvidele, kelle tegevus on ühe või mitme asjaomase tootega seotud, võib tunnustuse andnud liikmesriik või komisjon (juhul kui tunnustus on antud komisjoni poolt) ilma artikli 323 lõikes 1 osutatud komitee abita otsustada, et isikud või ühendused, kes organisatsiooni ei kuulu, kuid saavad nimetatud tegevustest kasu, peavad maksma organisatsioonile tema liikmete poolt makstuga võrdse või sellest väiksema summa, kuivõrd neid summasid kasutatakse kõnealuste tegevuste otseste kulude, välja arvatud halduskulude katmiseks.
2. Lõikes 1 osutatud tegevused peavad olema seotud vähemalt ühega järgmistest eesmärkidest:
 - a) toodete lisandväärtuse, eelkõige uute, rahvatervist mitteohustavate kasutusalade uuringud;
 - b) uuringud lehttubaka või pallpakendis tubaka kvaliteedi parandamiseks;
 - c) taimekaitsevahendite kasutamise vähenemist ning mulla ja keskkonna kaitset tagavate viljelusmeetodite uuringud.
3. Asjaomased liikmesriigid peavad komisjonile teatama otsustest, mille nad kavatsevad lõike 1 alusel vastu võtta. Selliseid otsuseid ei või kohaldada kolme kuu jooksul alates neist komisjonile teatamise kuupäevast. Komisjon võib rakendusaktiga ja ilma artikli 323 lõikes 1 osutatud komitee abita selle aja jooksul nõuda otsuse eelnõu täielikku või osalist tagasilükkamist, kui kavandatav üldine majandushuvi ei ole piisavalt põhjendatud.
4. Kui komisjoni poolt käesoleva peatüki kohaselt tunnustatud tootmisharudevahelise organisatsiooni tegevus vastab üldistele majandushuvidele, teatab komisjon oma otsuse eelnõust asjaomastele liikmesriikidele, kes võivad seejärel kahe kuu jooksul oma märkused esitada.

TOOTJAORGANISATSIOONID PIIMA- JA PIIMATOOTESEKTORIS

Artikkel 229

Läbirääkimised lepingute sõlmimiseks piima- ja piimatootesektoris

1. Artikli 209 alusel tunnustatud piima- ja piimatootesektori tootjaorganisatsioonid võivad pidada põllumajandustootjatest liikmete nimel kogu ühise toodangu või selle osa suhtes läbirääkimisi lepingute üle, milles käsitletakse toorpiima tarnet põllumajandustootjalt toorpiima töötlejale või kogujale artikli 311 lõike 1 teise lõigu tähenduses.
2. Tootjaorganisatsioon võib pidada läbirääkimisi:
 - a) olenemata sellest, kas toorpiima omandiõigus antakse põllumajandustootjalt tootjaorganisatsioonile või mitte;
 - b) olenemata sellest, kas kokkulepitud hind on mõnede või kõikide põllumajandustootjatest liikmete ühise toodangu jaoks sama või mitte;
 - c) tingimusel, et tootjaorganisatsiooni poolt läbirääkimistega hõlmatud toorpiima kogus ei ületa:
 - i) 3,5 % liidu kogutoodangust ning
 - ii) 33 % tootjaorganisatsiooni poolt läbirääkimistega hõlmatud konkreetse liikmesriigi kogutoodangust ning
 - iii) 33 % kõikide tootjaorganisatsiooni poolt läbirääkimistega hõlmatud liikmesriikide kogutoodangust;
 - d) tingimusel, et asjaomased põllumajandustootjad ei ole ühegi teise tootjaorganisatsiooni liikmed, mis peab samuti nende nimel läbirääkimisi sarnaste lepingute üle, ning
 - e) tingimusel, et tootjaorganisatsioon teavitab pädevaid asutusi liikmesriigis või liikmesriikides, milles ta tegutseb.
3. Käesoleva artikli kohaldamisel tõlgendatakse viidet tootjaorganisatsioonidele viitena tootjaorganisatsioonide liitudele. Selleks et tagada nende liitude nõuetekohane jälgimine, võib komisjon võtta delegeeritud õigusaktidega vastu eeskirjad nende liitude tunnustamise tingimuste kohta.
4. Lõike 2 punkti c kohaldamisel avaldab komisjon talle sobival viisil liidus ja liikmesriikides toodetud toorpiima kogused, kasutades kõige ajakohasemat olemasolevat teavet.]

5. Erandina lõike 2 punkti c alapunktidest ii ja iii ning isegi siis, kui 33 % künnist ei ületata, võib teises lõigus osutatud pädev asutus üksikjuhtudel otsustada, et tootjaorganisatsioon ei või läbirääkimisi pidada, kui asjaomane asutus leiab, et see on vajalik konkurentsipüsimeks või selleks, et ära hoida väikeste ja keskmise suurusega toorpiima töötajatele tekitatavat tõsist kahju liikmesriigis.

Esimeses lõigus osutatud otsuse teeb komisjon rakendusaktidega ja ilma artikli 323 lõikes 1 osutatud komitee abita läbirääkimiste korral, mis hõlmavad rohkem kui ühe liikmesriigi toodangut. Muudel juhtudel teeb otsuse läbirääkimistega hõlmatud toodangu kohta liikmesriigi pädev asutus.

Esimeses ja teises lõigus osutatud otsuseid ei kohaldata enne asjaomastele ettevõtjatele teatamise tähtpäeva.

6. Käesolevas artiklis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „riigi konkurentsiasutus” – määruse (EÜ) nr 1/2003 (asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta)⁴⁰ artiklis 5 osutatud asutus;
- b) „VKE” – mikro-, väikese või keskmise suurusega ettevõtte komisjoni 6. mai 2003. aasta soovitus 2003/361/EÜ (mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete määratluse kohta) tähenduses.]

VI JAGU

MENETLUSEESKIRJAD

Artikkel 230

Delegeeritud ja rakendamisvolitused

1. Selleks et puu- ja köögiviljasektori tootjaorganisatsioonide ja tootjarühmade, oliiviõli ja lauaoliivide sektori ettevõtjate organisatsioonide ning tootmisharudevaheliste organisatsioonide eesmärgid ja ülesanded oleksid selgelt määratletud, nii et see aitaks tõhustada selliste organisatsioonide ja rühmade meetmeid, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu võtta eeskirjad seoses alljärgnevaga:
- a) selliste rühmade ja organisatsioonide konkreetsed eesmärgid, põhikiri, struktuur, iseseisev õigusvõime, liikmelisus, suurus, aruandlus ja tegevus, tunnustamise mõju, tunnustuse tühistamine, erandid miinimumsuuruse kohta ning ühinemised;
 - b) tootmisharudevaheliste organisatsioonide teatavate eeskirjade laiendamine organisatsioonivälistele isikutele;

⁴⁰ EÜT L 1, 4.1.2003, lk 1.

- c) riikidevahelised tootjaorganisatsioonid ja riikidevahelised tootjaorganisatsioonide liidud, sealhulgas riikidevahelise koostöö korral asjaomaste pädevate asutuste poolt antav haldusabi;
- d) allhanked ja tehniliste vahendite hankimine tootjaorganisatsioonide ja tootjaorganisatsioonide liitude poolt;
- e) tootjaorganisatsiooni poolt turustatava toodangu miinimummaht või -väärtus;
- f) erandid artiklites 209, 210 ja 212 sätestatud nõuetest;
- g) karistused tunnustamise kriteeriumidele mittevastavuse korral.

2. Komisjon võib rakendusaktidega võtta kõik käesoleva peatükiga seotud vajalikud meetmed, eelkõige seoses:

- a) liikmesriikide esitatava teabega;
- b) tootjaorganisatsioonina tunnustamise taotlustega;
- c) tunnustuskavade rakendamisega tootjaorganisatsioonide poolt;
- d) tunnustuse laiendamisega;
- e) kontrolli ja tõendamisega.

III OSA

KAUBANDUS KOLMANDATE RIIKIDEGA

I PEATÜKK

Üldsätted

Artikkel 231

Üldpõhimõtted

Kui käesolevas määruses või vastavalt sellele vastuvõetud sätetes ei ole sätestatud teisiti, on kolmandate riikidega kauplemisel keelatud:

- a) nõuda tasusid, mis on toimelt samaväärsed tollimaksuga;
- b) kohaldada koguselisi piiranguid või nendega samaväärse toimega meetmeid.

Artikkel 232

Kombineeritud nomenklatuur

Käesoleva määrusega hõlmatud toodete tariifse klassifitseerimise suhtes kohaldatakse kombineeritud nomenklatuuri klassifitseerimise üldreegleid, mis on sätestatud nõukogu 23. juuli 1987. aasta määruse (EMÜ) nr 2658/87 (tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta)⁴¹ I lisas (edaspidi „kombineeritud nomenklatuur”), ja selle rakendamise erieeskirju. Käesoleva määruse, sealhulgas vajaduse korral III lisa ja XII lisa II osa määratluste kohaldamisest tulenev tariifinomenklatuur moodustab osa ühtsest tollitariifistikust.

⁴¹ EÜT L 256, 7.9.1987, lk 1.

II PEATÜKK

Import

I jagu

Impordilitsentsid

Artikkel 233

Impordilitsentsid

Ilma et see piiraks selliste juhtude kohaldamist, mil käesoleva määruse kohaselt nõutakse impordilitsentsi, tuleb esitada impordilitsents järgmiste sektorite ühe või mitme toote liitu importimisel, võttes arvesse litsentside vajalikkust asjaomaste turgude korraldamise ning eelkõige kõnealuste toodete impordi järelevalve seisukohalt:

- a) teravili;
- b) riis;
- c) suhkur;
- d) seemned;
- e) oliiviõli ja lauaoliivid: tooted, mille CN-kood on 1509, 1510 00, 0709 90 39, 0711 20 90, 2306 90 19, 1522 00 31 ja 1522 00 39;
- f) lina ja kanep: kanepi puhul;
- g) puu- ja köögivili;
- h) töödeldud puu- ja köögivili;
- i) banaanid;
- j) vein,
- k) elustaimed;
- l) veise- ja vasikaliha;
- m) piim ja piimatooted;
- n) sealih;
- o) lamba- ja kitseliha;
- p) munad;

- q) linnuliha;
- r) põllumajandusliku päritoluga etüülalkohol.

Artikkel 234

Litsentside väljaandmine

Liikmesriigid annavad impordilitsentsi igale taotlejale, sõltumata tema asukohast liidus, kui aluslepingu artikli 43 lõike 2 kohaselt vastuvõetud õigusaktides ei ole ette nähtud teisiti ning ilma et see piiraks käesoleva peatüki kohaldamiseks võetud meetmeid.

Artikkel 235

Kehtivus

Impordilitsents kehtib kogu liidus.

Artikkel 236

Turvalisus

1. Kui komisjon ei ole delegeeritud õigusaktidega artikli 238 kohaselt ette näinud teisiti, antakse litsentse välja tagatise alusel, millega garanteeritakse, et tooted imporditakse litsentsi kehtivusajal.
2. Kui litsentsi kehtivusajal impordi ei toimu või toimub ainult osaliselt, jääb tagatise esitaja tagatisest täielikult või osaliselt ilma, välja arvatud väramatu jõu korral.

Artikkel 237

Eritagatis veinisektoris

1. Kui CN-koodide 2009 61, 2009 69 ja 2204 30 alla kuuluvate mahlade ja viinamarjavirrete suhtes kohaldatavad ühise tollitariifistiku maksumäärad sõltuvad toote impordihinnast, kontrollitakse kõnealuse hinna õigsust iga kaubasaadetise kontrollimisega või võttes aluseks kauba kindla väärtuse importimisel, mille arvutab komisjon rakendusaktidega ja ilma artikli 323 lõikes 1 osutatud komitee abita samade toodete päritolumaade hinnanoteeringute alusel.

Kui kõnealuse kaubasaadetise deklareeritud hind piiril on kõrgem kui kõnealuse kauba kindel väärtus importimisel, millele on liidetud komisjoni rakendusaktidega kehtestatud protsendimäär, mis ei tohi ületada kõnealust kindlat väärtust importimisel rohkem kui 10 %, nõutakse kõnealuse väärtuse põhjal kindlaksmääratud imporditollimaksudega võrdse tagatise esitamist.

Kui kaubasaadetise hinda piiril ei deklareerita, oleneb ühise tollitariifistiku kohaste tollimaksude kohaldamine kauba kindlast väärtusest importimisel või tolliõigusaktide asjakohaste sätete kohaldamisest komisjoni poolt rakendusaktidega kindlaks määratud tingimuste alusel.

2. Kui XIII lisa II osa B jao või C jao punktis 5 osutatud ja aluslepingu artikli 43 lõike 2 kohaselt kehtestatud erandeid kohaldatakse importtoodete suhtes, esitavad importijad määratud tolliasutusele nende toodete kohta tagatise vabasse ringlusse lubamise ajal. Tagatis vabastatakse, kui importija tõendab selle liikmesriigi tollile, kus tooted vabasse ringlusse lubati, et viinamarjavirdest valmistati viinamarjamahla, mida kasutati teistes toodetes väljaspool veinisektorit, või veini valmistamise korral, et see on nõuetekohaselt märgistatud.

Artikkel 238

Volituste delegeerimine

1. Selleks et võtta arvesse kaubanduse ja turu arengut, asjaomase turu vajadusi ning vajaduse korral kõnealuste toodete impordi üle peetavat järelevalvet, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega kindlaks määrata:
 - a) loetelu artiklis 233 osutatud sektorite toodetest, mille puhul võib nõuda impordilitsentsi esitamist;
 - b) juhtumid ja olukorrad, mil impordilitsentsi ei pea esitama. See on seotud eelkõige asjakohaste toodete tollistaatuse, järgitava kauplemiskorra, tegevuse eesmärkide, taotleja õigusliku seisundi ja asjakohaste kogustega.
2. Impordilitsentside süsteemi põhielementide määratlemiseks võib komisjon delegeeritud õigusaktidega:
 - a) määratleda litsentsiga kaasnevad õigused ja kohustused ning selle õiguslikud tagajärjed, sealhulgas võimalik tolerants impordikohustuse suhtes, ning märkida päritoluriik ja lähtekoht, kui see on kohustuslik;
 - b) sätestada, et litsentsi väljaandmisel või vabasse ringlusse lubamisel tuleb esitada kolmanda riigi või asutuse väljaantud dokument, millega tõendatakse muu hulgas toodete päritolu, ehtsust ja kvaliteediomadusi;
 - c) vastu võtta litsentsi üleandmise suhtes kohaldatavad eeskirjad või vajaduse korral üleandmise piirangud;
 - d) vastu võtta litsentsisüsteemi usaldusväärsuse ja tõhususe seisukohalt vajalikud eeskirjad ning määratleda olukorrad, mil liikmesriikide vahel on vaja konkreetset haldusabi pettuse ja rikkumiste ärahoidmiseks või sellega tegelemiseks;
 - e) kindlaks määrata juhtumid ja olukorrad, mille puhul tuleb esitada tagatis.

Artikkel 239

Rakendamislitsentsid

Komisjon võtab rakendusaktidega kõik vajalikud meetmed käesoleva jao kohaldamiseks, sealhulgas eeskirjad, milles käsitletakse:

- a) taotluste esitamist ning litsentside väljaandmist ja nende kasutamist;

- b) litsentsi kehtivusaega ja esitatava tagatise suurst;
- c) tõendeid selle kohta, et litsentside kasutamise suhtes esitatud nõuded on täidetud;
- d) asendus- ja duplikaatlitsentside väljaandmist;
- e) litsentside menetlemist liikmesriikide poolt ja süsteemi haldamiseks vajalikku teabevahetust.

II JAGU

IMPORDITOLLIMAKSUD

Artikkel 240

Imporditollimaks

Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse artiklis 1 osutatud toodete suhtes ühise tollitariifistiku imporditollimaksu määrasid.

Artikkel 241

Teravilja imporditollimaksu arvutamine

1. Olenemata artiklist 240 võrdub CN-koodide 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (kõrge kvaliteediga pehme nisu), 1002 00 00, 1005 10 90, 1005 90 00 ja 1007 00 90 alla kuuluvate toodete, välja arvatud hübriidkülviseemned, imporditollimaks nende toodete suhtes impordi korral kohaldatava sekkumishinnaga ning seda suurendatakse 55 % võrra, miinus kõnealuse kaubasaadetise suhtes kehtiv CIF-impordihind. See tollimaks ei tohi siiski ületada kombineeritud nomenklatuuri alusel kindlaksmääratud kokkuleppelist tollimaksumäära.
2. Lõikes 1 osutatud imporditollimaksu arvutab komisjon rakendusaktidega ja ilma artikli 323 lõikes 1 osutatud komitee abita tüüpiliste CIF-impordihindade põhjal, mis on kehtestatud käesoleva artikli lõikes 1 osutatud toodetele regulaarselt.

Artikkel 242

Kooritud riisi imporditollimaksu arvutamine

1. Olenemata artiklist 240 määrab komisjon rakendusaktidega ja ilma artikli 323 lõikes 1 osutatud komitee abita CN-koodi 1006 20 alla kuuluva kooritud riisi imporditollimaksu kindlaks kümne päeva jooksul pärast asjaomase võrdlusperioodi lõppu vastavalt XVI lisa punktile 1.

Komisjon määrab rakendusaktidega ja ilma artikli 323 lõikes 1 osutatud komitee abita kindlaks uue kohaldatava tollimaksu, kui kõnealuse lisa kohaselt tehtud arvutused osutavad vajadusele seda muuta. Kuni uue maksumäära kindlaksmääramiseni kohaldatakse varem kindlaksmääratud maksumäära.

2. XV lisa punktis 1 osutatud impordi arvutamisel võetakse arvesse koguseid, mille importimiseks CN-koodi 1006 20 alla kuuluva kooritud riisi, välja arvatud artiklis 243 osutatud basmati riis, impordilitsentse asjaomasel võrdlusperioodil välja anti.
3. Aastakvoot on 449 678 tonni. Iga turustusaasta osakvoot vastab poolele aastakvoodist.

Artikkel 243

Kooritud basmati riisi imporditollimaksu arvutamine

Olenemata artiklist 240 kohaldatakse XVI lisas loetletud, CN-koodide 1006 20 17 ja 1006 20 98 alla kuuluvate kooritud basmati riisi sortide suhtes komisjoni poolt delegeeritud õigusaktide ja rakendusaktidega artiklite 249 ja 250 kohaselt kindlaksmääratud tingimustel nullmääraga imporditollimaksu.

Artikkel 244

Kroovitud riisi imporditollimaksu arvutamine

1. Olenemata artiklist 240 määrab komisjon rakendusaktidega ja ilma artikli 323 lõikes 1 osutatud komitee abita kindlaks CN-koodi 1006 30 alla kuuluva poolkroovitud või kroovitud riisi imporditollimaksu kümne päeva jooksul pärast asjaomase võrdlusperioodi lõppu vastavalt XV lisa punktile 2.

Komisjon määrab rakendusaktidega ja ilma artikli 323 lõikes 1 osutatud komitee abita kindlaks uue kohaldatava tollimaksu, kui kõnealuse lisa kohaselt tehtud arvutused osutavad vajadusele seda muuta. Kuni uue maksumäära kindlaksmääramiseni kohaldatakse varem kindlaksmääratud maksumäära.

2. XV lisa punktis 2 osutatud impordi arvutamisel võetakse arvesse koguseid, mille importimiseks CN-koodi 1006 30 alla kuuluva poolkroovitud või kroovitud riisi impordilitsentse asjaomasel võrdlusperioodil välja anti.

Artikkel 245

Purustatud riisi imporditollimaksu arvutamine

Olenemata artiklist 240 on CN-koodi 1006 40 00 alla kuuluva purustatud riisi imporditollimaks 65 eurot tonni kohta.

Artikkel 246

Piiril kehtiva hinna süsteem puu- ja köögiviljasektoris ning töödeldud puu- ja köögivilja sektoris

1. Kui ühise tollitariifistiku tollimaksumäära kohaldamine sõltub imporditud saadetise hinnast piiril, kontrollitakse selle hinna tõepärasust, kasutades kauba kindlat väärtust importimisel, mille arvutab komisjon rakendusaktidega ja ilma artikli 323 lõikes 1

osutatud komitee abita välja toodete ja päritolumaade kaupa, lähtudes liikmesriikide tüüpilistel imporditurgudel või vajaduse korral muudel turgudel kehtivate toote hindade kaalutud keskmisest.

Põhiliselt töötlemiseks imporditavate toodete puhul piiril kehtiva hinna kontrollimiseks võib komisjon siiski rakendusaktidega vastu võtta erisätteid.

2. Kui kõnealuse kaubasaadetise deklareeritud hind piiril on kõrgem kui kauba kindel väärtus importimisel, millele on liidetud komisjoni poolt rakendusaktidega kehtestatud protsendimäär, mis ei tohi ületada kõnealust kindlat väärtust rohkem kui 10 % võrra, nõutakse nimetatud kindla väärtuse põhjal määratud imporditollimaksudega võrduva tagatise esitamist.
3. Kui kõnealuse kaubasaadetise hinda piiril tollivormistusel ei deklareerita, sõltub ühise tollitariifistiku tollimaksumäärade kohaldamine kaupade kindlast väärtusest importimisel või tollialaste õigusaktide asjakohaste sätete kohaldamisest tingimustel, mille määrab kindlaks komisjon .delegeeritud õigusaktide ja rakendusaktidega artiklite 249 ja 250 kohaselt.

Artikkel 247

Täiendavad imporditollimaksud

1. Komisjon võib rakendusaktidega kindlaks määrata teravilja-, riisi-, suhkru-, puu- ja köögivilja-, töödeldud puu- ja köögivilja, veise- ja vasikaliha-, piima- ja piimatooted, sealihad, lamba- ja kitseliha-, muna-, linnuliha- ning banaanisektori tooted, samuti viinamarjamahlast ja viinamarjavirdest tooted, mille suhtes kohaldatakse täiendavat imporditollimaksu, kui neid tooteid imporditakse artiklites 240–246 sätestatud maksumääraga, et vältida või kõrvaldada nende toodete impordist liidu turule avalduvat ebasoodsat mõju, kui:
 - a) imporditakse hinnaga, mis on liidu poolt WTO-le teatatud hinnast („käivitushinnast”) madalam, või
 - b) impordi maht ületab mis tahes aastal teatava taseme („käivituskoguse”).

Käivituskogus põhineb turulepääsu võimalustel, mida asjakohasel juhul määratletakse impordi protsendina kolme eelmise aasta vastavast sisetarbimisest.

2. Täiendavaid imporditollimakse ei kehtestata, kui import tõenäoliselt liidu turgu ei häiri või kui nende mõju oleks kavandatava eesmärgiga võrreldes ebaproportsionaalne.
3. Lõike 1 punkti a kohaldamisel määratakse impordihinnad kindlaks kõnealuse kaubasaadetise CIF-impordihinna alusel.

CIF-impordihindu kontrollitakse kõnealuse toote tüüpiliste maailmaturu- või liidu impordituru hindade alusel.

4. Komisjon võib rakendusaktidega ja ilma artikli 323 lõikes 1 osutatud komitee abita kindlaks määrata tüüpilised hinnad ja käivituskogused täiendavate imporditollimaksude kohaldamiseks artikli 250 punkti d kohaselt vastuvõetud eeskirjade raames.

Imporditollimaksude peatamine suhkrusektoris

Komisjon võib rakendusaktidega täielikult või osaliselt peatada imporditollimaksud järgmiste toodete teatavate koguste suhtes, et tagada artikli 55 lõikes 2 osutatud toodete tootmiseks vajalik pakkumine:

- a) CN-koodi 1701 alla kuuluv suhkur;
- b) CN-koodide 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 ja 1702 90 30 alla kuuluv isoglükoos.

Volituste delegeerimine

- 1. Selleks et tagada, et ettevõtjad täidavad oma kohustusi, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega kehtestada tagatise esitamise nõude teatavate kvaliteetse teravilja liikide ja basmati riisi importimisel.
- 2. Basmati riisi kava nõuetekohaseks toimimiseks võib komisjon delegeeritud õigusaktidega kindlaks määrata täiendavad nõuded, mida ettevõtjad peavad täitma impordilitsentsi taotluse esitamisel artikli 243 kohaselt.
- 3. Selleks et võtta arvesse teraviljasektori eripära, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega kehtestada minimaalsed kvaliteedinõuded, mis peavad olema täidetud imporditollimaksu määra vähendamise taotlemiseks.

Rakendamisolitused

Komisjon võib rakendusaktidega kehtestada:

- a) artikli 241 puhul:
 - i) arvessevõetavad hinnanoteeringud;
 - ii) võimaluse teavitada vajaduse korral ettevõtjaid kohaldatavast tollimaksust konkreetsetel juhtudel enne kõnealuste kaubasaadetiste saabumist;
- b) vajalikud eeskirjad artiklis 243 osutatud imporditollimaksude nõuetekohase kohaldamise ning imporditud toodete omaduste ja kvaliteedi kontrollimiseks, ning kava kohaldamisel tekkinud raskuste kõrvaldamiseks võetavad meetmed;
- c) artikli 246 puhul eeskirjad kindla impordiväärtuse arvutamise, hinnaaruandluse ja tüüpiliste turgude identifitseerimise kohta ning hinna kohta piiril;
- d) artikli 247 puhul kõnealuse artikli lõike 1 kohaldamiseks vajalikud täiendavad eeskirjad;

- e) imporditud toodete omaduste ja kvaliteedi kontrollimise sätted.

III JAGU

IMPORDIKVOOTIDE HALDAMINE

Artikkel 251

Tariifikvoodid

1. Artiklis 1 osutatud toodete impordi tariifikvoodid, mis tulenevad aluslepingu artikli 218 alusel sõlmitud lepingutest või mis tahes muust nõukogu aktist kooskõlas aluslepingu artikli 43 lõikega 2, avab ja neid haldab komisjon delegeeritud õigusaktide ja rakendusaktidega artiklite 253, 254 ja 255 kohaselt.
2. Tariifikvoote hallatakse viisil, millega välditakse asjaomaste ettevõtjate diskrimineerimist, kasutades ühte järgmistest meetoditest või nende kombinatsiooni või mõnda muud asjakohast meetodit:
 - a) meetod, mis põhineb taotluste saabumise kronoloogilisel järjekorral (põhimõttel „kes ees, see mees”);
 - b) meetod, millega jaotatakse kvoodid taotluste esitamisel taotletud koguste alusel („ühiaegse läbivaatamise meetodit” kasutades);
 - c) meetod, mis põhineb tavapärase kaubanduse struktuuri arvessevõtmisel („vanade olijate / uute taotlejate meetodit” kasutades).
3. Kasutatav haldusmeetod peab asjakohaselt arvestama liidu turu tarnevajadustega ja vajadusega kaitsta turu tasakaalu.

Artikkel 252

Erieeskirjad

1. CN-koodide 0202 20 30, 0202 30 ja 0206 29 91 alla kuuluva töötlemiseks mõeldud külmutatud veise- ja vasikaliha 54 703 tonni impordikvoodi puhul võivad Euroopa Parlament ja nõukogu aluslepingu artikli 43 lõikes 2 sätestatud korras ette näha, et kogu kõnealune kvoot või osa sellest hõlmab samaväärseid kvaliteetliha koguseid, mis vastavad ümberarvestuskursile 4,375.
2. Hispaaniasse 2 000 000 tonni maisi ja 300 000 tonni sorgo importimise tariifikvoodi ning Portugali 500 000 tonni maisi importimise tariifikvoodi korral sisaldavad artiklis 253 osutatud eeskirjad ka sätteid, mida on vaja tariifikvoodiimpordiks, ning vajaduse korral asjaomaste liikmesriikide makseasutuste imporditud koguste riiklikuks ladustamiseks ja realiseerimiseks nende liikmesriikide turul.

Volituste delegeerimine

1. Selleks et tagada võrdne ligipääs saadaolevatele kogustele ning ettevõtjate võrdne kohtlemine impordi tariifikvoodi raames, kehtestab komisjon delegeeritud õigusaktidega:
 - a) tingimused ja abikõlblikkuse nõuded, mida ettevõtja peab täitma taotluse esitamisel impordi tariifikvoodi raames; asjaomaste sätetega võib nõuda minimaalset kogemust kauplemisel kolmandate riikide ja samaväärsete territooriumidega või töötlemistoimingu puhul minimaalset kogemust, mis on väljendatud miinimumkoguse ja minimaalse ajavahemikuga vastavas turusektoris; kõnealused sätted võivad hõlmata erieeskirju, et võtta arvesse sektori vajadusi ja kehtivat tava, eelkõige seoses töötleva tööstuse kasutamise ja vajadustega;
 - b) sätted seoses õiguste üleandmisega ettevõtjate vahel ja vajaduse korral üleandmise piirangutega impordi tariifikvootide haldamisel.
2. Selleks et ettevõtjad täidaksid oma kohustusi ning selleks et tagada liidu kohustuste täitmine või lepingute kohaldamine, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega:
 - a) nõuda imporditariifikvootide süsteemis osalemise korral tagatise esitamist;
 - b) vastu võtta litsentsisüsteemi usaldusväärsuse ja tõhususe seisukohalt vajalikud eeskirjad, eelkõige seoses olukordadega, kus liikmesriikide vahel on vaja konkreetset haldusabi; sealhulgas sätted, millega kehtestatakse liikmesriikidele kohustus esitada andmeid ja teavet;
 - c) vastu võtta eeskirjad pettuse ja rikkumiste ärahoidmiseks, sätestades muu hulgas trahvid konkreetsete karistuste eest ning asjaomaste ettevõtjate väljajätmise imporditariifikvootide süsteemist võrdeliselt tuvastatud pettuse või rikkumistega.

Rakendamisolitused

1. Komisjon kehtestab rakendusaktidega:
 - a) aasta tariifikvoodid, mis on vajaduse korral aasta lõikes sobivalt jaotatud, ning määrab kindlaks kasutatava haldusmeetodi;
 - b) eeskirjad selliste erisätete kohaldamiseks, mis on impordikorra vastuvõtmist käsitleva lepingu või õigusaktiga ette nähtud, vajaduse korral eelkõige seoses:
 - i) tagatistega, mis kinnitavad toote iseloomu, lähtekohta ja päritolu;
 - ii) punktis a osutatud tagatiste tõendamiseks kasutatava dokumendi tunnustamisega;
 - iii) ekspordiriigi väljaantud dokumendi esitamisega;

- iv) toodete sihtkoha ja kasutamisega;
 - c) litsentside või lubade kehtivusaja;
 - d) tagatise suuruse;
 - e) teabe avaldamise eeskirjad ja teatised.
2. Komisjon võib rakendusaktidega sätestada:
- a) litsentside kasutamise ning vajaduse korral erieeskirjad eelkõige seoses impordilitsentside taotluste esitamise ja tariifikvootide raames antava loa tingimustega;
 - b) impordikorra jälgimise.

Artikkel 255

Artikli 323 lõikes 1 osutatud komitee abita vastuvõetavad rakendusaktid

1. Komisjon võtab rakendusaktidega ja ilma artikli 323 lõikes 1 osutatud komitee abita vastu sätted menetluse juhtimiseks, et tagada, et tariifikvootide raames saadaolevaid koguseid ei ületata, määrates eelkõige iga taotluse puhul kindlaks jaotuskoefitsiendi, kui saadaolevad kogused on ammendatud, ning lükates tagasi menetluses olevad taotlused ja peatades vajaduse korral taotluste esitamine.
2. Komisjon võib rakendusaktidega ja ilma artikli 323 lõikes 1 osutatud komitee abita vastu võtta kasutamata koguste ümberjaotamist käsitlevad sätted.

IV JAGU

TEATAVAID TOOTEID KÄSITLEVAD ERISÄTTED

I ALAJAGU

TERAVILJA- JA RIISISEKTORI IMPORDI ERISÄTTED

Artikkel 256

Teraviljasegude import

I lisa I osa punktides a ja b loetletud teraviljadest koosnevate segude suhtes kohaldatav imporditollimaks kehtestatakse järgmiselt:

- a) kahe sellise teravilja segu korral kohaldatakse imporditollimaksu, mis kehtib:
 - i) ülekaalus oleva teraviljakomponendi kohta, kui see teraviljakomponent moodustab vähemalt 90 % segu kaalust;
 - ii) teraviljakomponendi kohta, millelt tuleb tasuda kõrgem imporditollimaks, kui kumbki teraviljakomponent ei moodusta vähemalt 90 % segu kaalust;

- b) kui segu koosneb rohkem kui kahest sellisest teraviljast ja kui rohkem kui üht teravilja on üle 10 % segu kaalust, kohaldatakse segu suhtes imporditollimaksuna selliste teraviljade kohta kehtivatest impordimaksudest kõige kõrgemat, isegi kui kahel või enamal neist on ühesuurune imporditollimaks.

Kui ainult üks teraviljakomponent moodustab üle 10 % segu kaalust, kohaldatakse selle teravilja kohta kehtivat imporditollimaksu;

- c) kõikidel muudel juhtudel peale punktides a ja b sätestatu kohaldatakse imporditollimaksuna segus sisalduvate teraviljade kohta kehtivatest imporditollimaksudest kõige kõrgemat, isegi kui kahel või enamal neist on ühesuurune imporditollimaks.

Artikkel 257

Teravilja- ja riisisegude import

I lisa I osa punktides a ja b loetletud ühest või mitmest teraviljast ning I lisa II osa punktides a ja b loetletud ühest või mitmest tootest koosnevate segude suhtes kohaldatakse imporditollimaksu, mis kehtib kõige kõrgema imporditollimaksuga teraviljakomponendi või toote kohta.

Artikkel 258

Riisisegude import

Eri töötlemisrühmadesse või -etappidesse kuuluvast riisist või sellistest riisisortidest, mis kuuluvad ühte või mitmesse erinevasse töötlemisrühma või -etappi, ning purustatud riisist koosnevate segude suhtes kohaldatakse imporditollimaksu, mis kehtib:

- a) ülekaalus oleva komponendi kohta, kui see komponent moodustab vähemalt 90 % segu kaalust;
- b) komponendi kohta, millelt tuleb tasuda kõige kõrgemat impordimaksu, kui ükski komponent ei moodusta vähemalt 90 % segu kaalust.

Artikkel 259

Tariifse klassifitseerimise kohaldatavus

Kui artiklites 256–258 sätestatud impordimaksu määramise meetodeid ei saa nendes artiklites osutatud segude suhtes kohaldada, tuleb kohaldada nende segude tariifsest klassifitseerimisest tulenevat imporditollimaksu.

II ALAJAGU

SUHKRU IMPORDIKORD

Artikkel 260

Traditsiooniline tarnevajadus rafineerimiseks

1. Kindlaksmääratud traditsiooniline tarnevajadus liidus suhkru rafineerimiseks on 2 489 735 tonni turustusaasta kohta, väljendatuna valge suhkruna.
2. Portugalis ainsat 2005. aastal tegutsevat suhkrupeedi töötlevat tehist loetakse täiskoormusega rafineerimistehaseks.
3. Rafineerimiseks ette nähtud suhkru impordilitsentse väljastatakse ainult täiskoormusega rafineerimistehastele, tingimusel et asjaomased kogused ei ületa koguseid, mida tohib importida lõikes 1 osutatud traditsioonilise tarnevajaduse raames. Kõnealuseid litsentse võib üle kanda ainult täiskoormusega rafineerimistehaste vahel ning litsentside kehtivus lõpeb selle turustusaasta lõpul, milleks need on väljastatud.

Käesolevat lõiget kohaldatakse iga turustusaasta esimese kolme kuu suhtes.

Artikkel 261

Volituste delegeerimine

Selleks et rafineerimiseks ettenähtud imporditud suhkur rafineeritaks käesoleva alajao kohaselt, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu võtta:

- a) teatavad mõisted artiklis 260 osutatud impordikorra toimimise kohta;
- b) tingimused ja nõuded, mida ettevõtja peab järgima impordilitsentsi taotluse esitamisel, sealhulgas tagatise esitamine;
- c) eeskirjad kehtestatavate halduskaristuste kohta.

Artikkel 262

Rakendamisolitused

Komisjon võib rakendusaktidega vastu võtta vajalikud eeskirjad esitatavate tõendite ja dokumentide kohta seoses ettevõtjate, eelkõige täiskoormusega rafineerimistehaste suhtes kehtestatud impordinõuete ja kohustustega.

III ALAJAGU

KANEPI IMPORDI ERISÄTTED

Artikkel 263

Kanepi import

1. Järgmisi tooteid võib liitu importida üksnes juhul, kui on täidetud järgmised tingimused:
 - a) CN-koodi 5302 10 00 alla kuuluv harilik kanep vastab määruse (EÜ) nr 73/2009 artikliga 39 ettenähtud tingimustele;
 - b) CN-koodi 1207 99 15 alla kuuluvate külvamiseks ettenähtud kanepisortide seemnega on kaasas tõend selle kohta, et tetrahüdrokannabinooli sisaldus ei ületa määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 39 kohaselt kindlaks määratud piinormi;
 - (c) CN-koodi 1207 99 91 alla kuuluvaid muuks otstarbeks kui külvamiseks ettenähtud kanepiseemneid impordivad üksnes liikmesriigi heakskiidu saanud importijad, tagamaks et neid seemneid ei kasutata külvamiseks.
2. Ilma et see piiraks komisjoni poolt rakendusaktidega artikli 318 kohaselt vastuvõetavaid võimalikke erisätteid, tuleb käesoleva artikli lõike 1 punktides a ja b nimetatud toodete liitu importimisel kontrollida, kas käesoleva artikli lõike 1 tingimused on täidetud.
3. Käesoleva artikli kohaldamine ei piira nende piiravamate sätete kohaldamist, mille liikmesriigid on vastu võtnud kooskõlas aluslepinguga ja WTO põllumajanduslepingust tulenevate kohustustega.

IV ALAJAGU

HUMALA IMPORDI ERISÄTTED

Artikkel 264

Humala import

1. Humalasektori tooteid võib kolmandatest riikidest importida üksnes juhul, kui nende kvaliteedistandardid on vähemalt samaväärsed liidus koristatud sarnaste saaduste või nendest saadustest valmistatud toodete kvaliteedistandarditega.
2. Tooteid käsitatakse lõikes 1 osutatud standardile vastavatena, kui nendega on kaasas päritoluriigi ametiasutuse väljastatud tõend, mis on tunnistatud samaväärseks määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklis 117 osutatud sertifikaadiga.

Humalapulbri, suurema lupuliinisisaldusega humalapulbri, humalaekstrakti ja segatud humalatoodete puhul võib tõendi samaväärseks tunnistada üksnes juhul, kui nende toodete alfahappe sisaldus ei ole madalam kui nende valmistamiseks kasutatud humala alfahappe sisaldus.

3. Halduskoormuse vähendamiseks võib komisjon delegeeritud õigusaktidega kehtestada tingimused, mille kohaselt ei kohaldata vastavustunnistuse ja pakendite märgistamisega seotud kohustusi.
4. Komisjon võib rakendusaktidega vastu võtta eeskirjad seoses käesoleva artikliga, sealhulgas eeskirjad vastavustunnistuse tunnustamise ja humala impordi kontrollimise kohta.

V JAGU

KAITSE JA SEESTÖÖTLEMINE

Artikkel 265

Kaitsemeetmed

1. Komisjon võtab kaitsemeetmed liitu impordi suhtes vastavalt käesoleva artikli lõikele 3 ning kooskõlas nõukogu määrustega (EÜ) nr 260/2009⁴² ja (EÜ) nr 625/2009⁴³.
2. Kui Euroopa Parlamendi ja nõukogu muude õigusaktidega ning nõukogu muude õigusaktidega ei ole ette nähtud teisiti, võtab komisjon aluslepingu artikli 218 kohaselt sõlmitud rahvusvaheliste lepingutega ettenähtud kaitsemeetmed liitu impordi suhtes vastavalt käesoleva artikli lõikele 3.
3. Komisjon võib rakendusaktidega võtta lõigetes 1 ja 2 osutatud meetmed liikmesriigi taotlusel või omal algatusel. Kui komisjon saab liikmesriigilt taotluse, võtab ta rakendusaktidega sellekohase otsuse vastu viie tööpäeva jooksul pärast taotluse saamist. Kiireloomulistel juhtudel võtab komisjon vastu otsuse, toimides kooskõlas artikli 323 lõikega 2.

Liikmesriikidele teatatakse nendest meetmetest ja neid kohaldatakse viivitamata.

4. Komisjon tühistab või muudab rakendusaktidega lõike 3 kohased liidu kaitsemeetmed. Kiireloomulistel juhtudel võtab komisjon vastu otsuse, toimides kooskõlas artikli 323 lõikega 2.

⁴² ELT L 84, 31.3.2009, lk 1.

⁴³ ELT L 185, 17.7.2009, lk 1.

Töötlemise ja seestöötlemise tolliprotseduuri peatamine

1. Kui töötlemise või seestöötlemise tolliprotseduur häirib või võib häirida liidu turgu, võib komisjon rakendusaktidega liikmesriigi taotluse põhjal või omal algatusel täielikult või osaliselt peatada töötlemise või seestöötlemise tolliprotseduuri teravilja-, riisi-, suhkru-, oliiviõli ja lauaoliivide, puu- ja köögivilja-, töödeldud puu- ja köögivilja, veini-, veise- ja vasikaliha-, piima- ja piimatoodete-, sealiha-, lamba- ja kitseliha-, muna-, linnuliha- ja põllumajandusliku päritolu etüülalkoholi sektori toodete suhtes. Kui komisjon saab liikmesriigilt taotluse, võtab ta rakendusaktidega sellekohase otsuse vastu viie tööpäeva jooksul pärast taotluse saamist. Kiireloomulistel juhtudel võtab komisjon vastu otsuse, toimides kooskõlas artikli 323 lõikega 2.

Liikmesriikidele teatatakse nendest meetmetest ja neid kohaldatakse viivitamata.

2. Ühise turukorralduse nõuetekohaseks toimimiseks vajalikus ulatuses võivad Euroopa Parlament ja nõukogu aluslepingu artikli 43 lõikes 2 sätestatud menetluse kohaselt tegutsedes täielikult või osaliselt keelata seestöötlemise tolliprotseduuri kasutamise lõikes 1 osutatud toodete suhtes.

III PEATÜKK

Eksport

I jagu

Ekspordilitsentsid

Artikkel 267

Ekspordilitsentsid

1. Ilma et see piiraks selliste juhtude kohaldamist, mil käesoleva määruse kohaselt nõutakse ekspordilitsentsi, tuleb esitada ekspordilitsents järgmiste sektorite ühe või mitme toote liidust eksportimisel, võttes arvesse ekspordilitsentside vajadust asjaomaste turgude korraldamisel ja eelkõige kõnealuste toodete ekspordi üle järelevalve pidamisel:
 - a) teravili;
 - b) riis;
 - c) suhkur;
 - d) oliiviõli ja lauaoliivid: I lisa VII osa punktis a osutatud oliiviõli osas;
 - e) puu- ja köögivili;
 - f) töödeldud puu- ja köögivili;
 - g) vein;
 - h) veise- ja vasikaliha;
 - i) piim ja piimatooted;
 - j) sealih;
 - k) lamba- ja kitseliha;
 - l) munad;
 - m) linnuliha;
 - n) põllumajandusliku päritoluga etüülalkohol.
2. Artikleid 234–236 kohaldatakse *mutatis mutandis*.

Volituste delegeerimine

1. Selleks et võtta arvesse kaubanduse ja turu arengut, asjaomase turu vajadusi ning vajaduse korral kõnealuste toodete ekspordi üle peetavat järelevalvet, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega kindlaks määrata:
 - a) loetelu artikli 267 lõikes 1 osutatud sektorite toodetest, mille puhul võib nõuda ekspordilitsentsi esitamist;
 - b) juhtumid ja olukorrad, mil ekspordilitsentsi ei pea esitama. See on seotud eelkõige asjakohaste toodete tollistaatuse, tegevuse eesmärkide, taotleja õigusliku seisundi ja asjakohaste kogustega.
2. Ekspordilitsentside süsteemi põhielementide määratlemiseks võib komisjon delegeeritud õigusaktidega:
 - a) määratleda litsentsiga kaasnevad õigused ja kohustused ning selle õiguslikud tagajärjed, sealhulgas võimalik tolerant eksportikohustuse suhtes, ning märkida sihtkoht, kui see on kohustuslik;
 - b) vastu võtta litsentsi üleandmise suhtes kohaldatavad eeskirjad või vajaduse korral üleandmise piirangud;
 - c) vastu võtta litsentsisüsteemi usaldusväärsuse ja tõhususe seisukohalt vajalikud eeskirjad ning määratleda olukorrad, mil liikmesriikide vahel on vaja konkreetset haldusabi pettuse ärahoidmiseks või sellega tegelemiseks;
 - d) kindlaks määrata juhtumid ja olukorrad, mille puhul tuleb esitada tagatis.

Rakendamisolulitused

Komisjon võtab rakendusaktidega vastu kõik vajalikud eeskirjad käesoleva jao kohaldamiseks, sealhulgas eeskirjad, milles käsitletakse:

- a) taotluste esitamist ning litsentside väljaandmist ja nende kasutamist;
- b) litsentsi kehtivusaega ja esitatava tagatise suurust;
- c) tõendeid selle kohta, et litsentside kasutamise suhtes esitatud nõuded on täidetud;
- d) asendus- ja duplikaatlitsentside väljaandmist;
- e) litsentside menetlemist liikmesriikide poolt ja süsteemi haldamiseks vajalikku teabevahetust.

Artikli 323 lõikes 1 osutatud komitee abita vastuvõetavad rakendusaktid

Turu haldamiseks suurte koguste taotlemise korral võib rakendusaktidega ja ilma artikli 323 lõikes 1 osutatud komitee abita piirata koguseid, mille puhul litsentse taotletakse, lükata taotletud kogused tagasi ning peatada taotluste esitamine.

II JAGU

EKSPORDITOETUSED

Artikkel 271

Eksporditoetuste ulatus

1. Maailmaturu noteeringutel või hindadel põhineva ekspordi võimaldamiseks vajalikul määral ja aluslepingu artikli 218 kohaselt sõlmitud lepingutest tulenevates piirides võib maailmaturu noteeringute või hindade ja liidu hindade vahe katta eksporditoetusega järgmiste toodete puhul:

a) järgmiste sektorite tooted, mida eksporditakse töötlemata kujul:

- i) teravili;
- ii) riis;
- iii) suhkur: I lisa III osa punktides b, c, d ja g loetletud toodete osas;
- iv) veise- ja vasikaliha;
- v) piim ja piimatooted;
- vi) sealihad;
- vii) munad;
- viii) linnuliha;

b) punkti a alapunktides i, ii, iii, v ja vii loetletud tooted, mida eksporditakse XVII ja XVIII lisa loetletud kaupade kujul.

Piima ja piimatoodete puhul, mida eksporditakse XVII lisa IV osas loetletud toodetena, võib eksporditoetust anda üksnes I lisa XVI osa punktides a–e ja g loetletud toodete puhul.

2. XVII ja XVIII lisa loetletud töödeldud kaupade kujul eksporditavate toodete eksporditoetused ei või olla suuremad kui eksporditoetused samade toodete puhul, mida eksporditakse töötlemata kujul.

3. Kui on vaja arvesse võtta teatavate teraviljast saadud piiritusjookide tootmise eripärasid, sealhulgas nende pikk laagerdumisaeg, võib komisjon delegeeritud

õigusaktidega vastu võtta toodete abikõlblikkust ning eksporditoetuste saamise tingimustele vastavaid ettevõtjaid käsitlevad sätted, eelkõige toodete määratlus ja omadused, ning sätted koefitsientide kehtestamise kohta eksporditoetuste arvutamiseks, võttes arvesse asjakohaste toodete laagerdumisprotsessi.

4. Komisjon võtab rakendusaktidega kõik vajalikud meetmed seoses käesoleva artikliga, sealhulgas tehnilised ja menetlusnõuded lõikes 3 osutatud toodete suhtes tehtavate riiklike kontrollidega.
5. Komisjon võib rakendusaktidega ja ilma artikli 323 lõikes 1 osutatud komitee abita kindlaks määrata koefitsiendi, millega kohandatakse käesoleva artikli lõikes 3 osutatud toodete eksporditoetust.

Artikkel 272

Eksporditoetuse jaotamine

Kogused, mida võib eksporditoetusega eksportida, määratakse meetodiga, mis:

- a) on kõige asjakohasem toote iseloomu ja kõnealuse turusituatsiooni seisukohalt ning mis võimaldab olemasolevate vahendite kõige tulemuslikumat kasutamist, võttes arvesse liidu ekspordi tõhusust ja korraldust, põhjustamata sealjuures asjaomaste ettevõtjate diskrimineerimist, eelkõige suurte ja väikeste ettevõtjate vahel;
- b) on ettevõtjate jaoks haldusnõudeid arvesse võttes halduslikult kõige vähem koormav;
- c) väldib igasugust diskrimineerimist asjaomaste ettevõtjate vahel.

Artikkel 273

Eksporditoetuse kindlaksmääramine

1. Eksporditoetused on kogu liidus ühesuurused. Need võivad erineda vastavalt sihtkohale, eriti kui olukord maailmaturul, konkreetsed nõuded teatavatel turgudel või aluslepingu artikli 218 kohaselt sõlmitud lepingutest tulenevad kohustused seda tingivad.
2. Nõukogu võtab aluslepingu artikli 43 lõike 3 kohaselt toetuse kindlaksmääramise meetmed.

Artikkel 274

Eksporditoetuse andmine

1. Artikli 271 lõike 1 punktis a loetletud ja edasise töötlemiseta eksporditavate toodete puhul antakse eksporditoetust üksnes taotluse ja ekspordilitsentsi esitamisel.
2. Lõikes 1 osutatud toodete suhtes kohaldatakse toetusmäära, mis kehtis litsentsi taotlemise päeval või tulenes asjaomase hankemenetlusest, ning diferentseeritud toetuse korral seda, mis kehtib nimetatud päeval:

- a) litsentsil osutatud sihtkoha puhul või
- b) kui see on asjakohane, tegeliku sihtkoha puhul, kui see erineb litsentsil osutatud sihtkohast; sel juhul ei või kohaldatav summa ületada litsentsil osutatud sihtkoha puhul kehtivat summat.

Komisjon võib rakendusaktidega ja ilma artikli 323 lõikes 1 osutatud komitee abita võtta asjakohaseid meetmeid käesolevas lõikes sätestatud paindlikkuse kuritarvitamise vältimiseks. Kõnealused meetmed võivad olla seotud eelkõige taotluste esitamise korra ja eksporditajate esitatavate teatistega.

- 3. Selleks et võtta arvesse kauplemis- ja transporditingimusi haudemunade ja ühepäevaste tibude puhul, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega otsustada, et ekspordilitsentse võib anda tagantjärele.
- 4. Selleks et tagada aluslepingu I lisas loetletud toodete ja sellistest toodetest töödeldud toodete eksporditajatele juurdepääs eksporditoetusele, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega otsustada kohaldada lõikeid 1 ja 2 käesoleva määruse artikli 271 lõike 1 punktis b osutatud kaupade suhtes.

Komisjon võib rakendusaktidega võtta kõik vajalikud meetmed seoses käesoleva lõikega.

- 5. Selleks et vähendada inimeste heaolu eest hoolitsevate organisatsioonide halduskoormust, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega kehtestada erandid lõigetest 1 ja 2 toodete puhul, mille eest makstakse eksporditoetust toiduabiprogrammide raames.
- 6. Toetust makstakse järgmiste asjaolude tõendamisel:
 - a) tooted on liidust eksporditud;
 - b) diferentseeritud toetuse korral on tooted jõudnud litsentsil osutatud sihtkohta või muusse sihtkohta, mille puhul oli määratud toetus, ilma et see piiraks lõike 2 punkti b kohaldamist.
- 7. Komisjon võib delegeeritud õigusaktidega kehtestada eksporditoetuse andmise lisatingimused kaubandushäirete vältimiseks, eelkõige tingimusel et:
 - a) toetusi makstakse üksnes ELi päritolu toodete puhul;
 - b) importtoodete toetuse summa piirdub impordilt kogutud maksudega, kui need maksud on kehtivast toetusest väiksemad.

Artikkel 275

Elusloomade eksporditoetused veise- ja vasikalihasektoris

- 1. Veise- ja vasikalihasectori toodete osas peavad elusloomade eksporditoetuse andmisel ja maksmisel olema täidetud tingimused, mis on kehtestatud liidu õigusaktidega, milles käsitletakse loomade heaolu ja eelkõige loomade kaitset transportimisel.

2. Selleks et eksportijad järgiksid loomade heaolu nõudeid ja pädevad asutused saaksid kontrollida eksporditoetuste kasutamise õigsust, kui eksporditoetuste saamine eeldab loomade heaolu nõuete järgimist, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega:
 - a) vastu võtta sätted loomade heaolu nõuete järgimise kohta väljaspool liidu tolliterritooriumi ning sellekohase kontrollimise ja aruandlusega seotud sätted, sealhulgas sõltumatute kolmandate poolte kaasamine;
 - b) kehtestada karistused eksporditoetuse maksmise või tagasimaksmisel, juhul kui loomade heaolu nõudeid käsitlevaid õigusakte ei järgita.
3. Komisjon võib rakendusaktidega võtta kõik vajalikud meetmed seoses käesoleva artikliga.

Artikkel 276

Ekspordipiirangud

Kooskõlas aluslepingu artikliga 218 sõlmitud lepingutest tulenevate koguseliste kohustuste järgimine tagatakse ekspordilitsentsidega, mida antakse välja lepingutes sätestatud võrdlusperioodideks, mis kehtivad kõnealuste toodete suhtes. WTO põllumajanduslepingust tulenevate kohustuste täitmisega seoses ei mõjuta võrdlusperioodi lõpp ekspordilitsentside kehtivust.

Artikkel 277

Volituste delegerimine

1. Selleks et ettevõtjad täidaksid oma kohustusi hankemenetlustes osalemisel, määrab komisjon delegeeritud õigusaktidega esmanõude litsentsi tagatiste vabastamiseks hankemenetluses olevate eksporditoetuste puhul.
2. Ettevõtjate ja ametiasutuste halduskoormuse vähendamiseks võib komisjon delegeeritud õigusaktidega kehtestada künnised, millest allpool ei ole nõuta ekspordilitsentsi esitamist, ja määrata sihtkohad, kus ekspordilitsentsi esitamise kohustusest erandi tegemine võib olla õigustatud.
3. Selleks et võtta arvesse praktilisi olukordi, mille puhul võib eksporditoetusi maksta täiel või osalisel määral, ning aidata ettevõtjatel katta periood taotlemise ja eksporditoetuse lõppmakse vahel, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu võtta meetmed seoses:
 - a) mõne muu kuupäevaga eksporditoetuse maksmiseks;
 - b) eksporditoetuse maksmise tagajärgedega, kui tootekood või litsentsil esitatud sihtkoht ei vasta tegelikule tootele või sihtkohale;
 - c) eksporditoetuse ettemaksega, sealhulgas tagatise esitamine ja vabastamine;
 - d) kontrollide ja tõendamise, kui toodete tegeliku sihtkoha suhtes on kahtlusi, sealhulgas liidu tolliterritooriumile reimportimise võimalus;

- e) sihtkohtadega, mida käsitatakse ekspordina liidust, ning seoses eksporditoetuseks kõlblike sihtkohtade lisamisega liidu tolliterritooriumi hulka.
4. Selleks et tagada, et eksporditoetust saavad tooted eksporditakse liidu tolliterritooriumilt ja selleks et vältida nende võimalikku tagasisaatmist kõnealusele territooriumile ning vähendada ettevõtjate halduskoormust selle tõendamisel, et toetust saavad tooted jõuavad diferentseeritud toetuste puhul sihtriiki, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu võtta meetmed seoses:
- a) tähtajaga, mil liidu tolliterritooriumilt väljaviimine peab olema lõpetatud, sealhulgas ajutiseks taassisseveoks ettenähtud aeg;
- b) töötlemisega, mida eksporditoetust saavad tooted võivad kõnealusel perioodil läbida;
- c) sihtkohta saabumise tõendiga diferentseeritud toetuste puhul;
- d) toetuse künniste ja tingimustega, mille alusel võib eksportijad sellise tõendi esitamisest vabastada;
- e) tingimustega, mille alusel kiidavad sõltumatud kolmandad isikud heaks sihtkohta saabumise tõendi diferentseeritud toetuste puhul.
5. Selleks et võtta arvesse eri sektorite eripärasid, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu võtta ettevõtjate ja eksporditoetuseks kõlblike toodete suhtes esitatavad konkreetsed nõuded ja tingimused.
6. Töötleva tööstuse arenguga kohanemiseks võib komisjon delegeeritud õigusaktidega muuta XVII lisa, võttes arvesse nõukogu määruse (EÜ) nr 1216/2009⁴⁴ artikli 8 lõikes 2 osutatud kriteeriume.
7. Selleks et tagada aluslepingu I lisas loetletud toodete eksportijate ja sellistest toodetest töödeldud toodete eksportijate võrdne kohtlemine seoses eksporditoetuste andmise tingimustega, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu võtta eeskirjad artikli 274 lõigete 5–7 kohaldamiseks artikli 271 lõike 1 punktis b osutatud toodete suhtes, võttes arvesse määruse (EÜ) nr 1216/2009 sätteid.

Artikkel 278

Rakendamisolulitused

Komisjon võib rakendusaktidega võtta kõik vajalikud meetmed käesoleva jao kohaldamiseks, eelkõige seoses:

- a) nende eksporditavate koguste ümberjaotamisega, mida ei ole eraldatud või kasutatud;

⁴⁴ ELT L 328, 15.12.2009, lk 10.

- b) kontrolliga selle üle, kas toimingud, mis annavad õiguse toetuste ja muude eksporditehingutega seotud summade saamiseks, tegelikult toimuvad ning on tehtud korrektseks, sealhulgas füüsiline kontroll ja dokumentide kontroll;
- c) artikli 271 lõike 1 punktis b osutatud toodetega.

III JAGU

PIIMA- JA PIIMATOOTESEKTORI EKSPORDIKVOOTIDE HALDAMINE

Artikkel 279

Kolmandate riikide avatud tariifikvootide haldamine

1. Kui aluslepingu artikli 218 kohaselt sõlmitud lepingus on ette nähtud kolmandas riigis avatud tariifikvoodi täielik või osaline haldamine piima ja piimatoodete puhul, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu võtta erimeetmed, et tagada taotletud kvootide kasutamine kooskõlas asjakohase rahvusvahelise lepingu eesmärkidega.
2. Lõikes 1 osutatud tariifikvooti hallatakse viisil, millega välditakse asjaomaste ettevõtjate igasugust diskrimineerimist ning tagatakse asjaomaste kvootide alusel kättesaadavate võimaluste täielik kasutamine, kohaldades üht järgmistest meetoditest või nende kombinatsiooni või muud asjakohast meetodit:
 - a) meetod, mis põhineb taotluste saabumise kronoloogilisel järjekorral (põhimõttel „kes ees, see mees”);
 - b) meetod, millega jaotatakse kvoodid taotluste esitamisel taotletud koguste alusel („üheaegse läbivaatamise meetodit” kasutades);
 - c) meetod, mis põhineb tavapärase kaubanduse struktuuri arvessevõtmisel („vanade olijate / uute tulijate meetodit” kasutades).
3. Komisjon võtab rakendusaktidega vastu vajalikud sätted käesoleva jao kohaselt avatud kvootide haldamiseks.
4. Komisjon võtab rakendusaktidega ja ilma artikli 323 lõikes 1 osutatud komitee abita vastu sätted, et:
 - a) ära hoida käesoleva jao kohaselt avatud kvootide alusel kasutada olevate koguste ületamine;
 - b) jaotada ümber kasutamata kogused.

IV JAGU

IMPORDI ERIREŽIIM KOLMANDAS RIIGIS

Artikkel 280

Kolmandas riigis impordi erirežiimi alla kuuluvate toodete sertifikaadid

1. Kui eksporditakse tooteid, mis liidu poolt aluslepingu artikli 218 kohaselt sõlmitud lepingute alusel võivad kolmandasse riiki importimisel kuuluda erirežiimi alla, kui teatavad tingimused on täidetud, annavad liikmesriikide pädevad asutused taotluse korral ja pärast asjakohast kontrolli välja tingimuste täitmist tõendava dokumendi.
2. Komisjon võib rakendusaktidega võtta kõik vajalikud meetmed seoses lõikega 1.

V JAGU

ELUSTAIMEDE ERISÄTTED

Artikkel 281

Ekspordi miinimumhinnad

1. Selleks et võtta arvesse turuarengut iga CN-koodi 0601 10 alla kuuluva elustaimesektori toote puhul, võib aegsasti enne turustusaasta algust kindlaks määrata ühe või mitu miinimumhinda ekspordiks kolmandatesse riikidesse. Nõukogu võtab aluslepingu artikli 43 lõike 3 kohaselt miinimumhindade kindlaksmääramise meetmed.

Selliseid tooteid lubatakse eksportida üksnes kõnealuse toote jaoks kindlaksmääratud miinimumhinnaga võrdse või sellest kõrgema hinnaga.

2. Komisjon võtab rakendusaktidega kõik lõike 1 esimese lõiguga seotud vajalikud haldusmeetmed, võttes arvesse aluslepingu artikli 218 kohaselt sõlmitud lepingutest tulenevaid kohustusi.

VI JAGU

VÄLISTÖÖTLEMINE

Artikkel 282

Välistöötlemise tolliprotseduuri peatamine

1. Kui välistöötlemise tolliprotseduur häirib või võib häirida liidu turgu, võib komisjon rakendusaktidega liikmesriigi taotluse põhjal või omal algatusel täielikult või osaliselt peatada välistöötlemise tolliprotseduuri teravilja-, riisi-, puu- ja köögivilja-,

töödeldud puu- ja köögivilja, veini-, veise- ja vasikaliha-, sealiha-, lamba- ja kitseliha- ning linnulihasektori toodete suhtes. Kui komisjon saab liikmesriigilt taotluse, võtab ta rakendusaktidega sellekohase otsuse vastu viie tööpäeva jooksul pärast taotluse saamist. Kiireloomulistel juhtudel võtab komisjon vastu otsuse, toimides kooskõlas artikli 323 lõikega 2.

Liikmesriikidele teatatakse nendest meetmetest ja neid kohaldatakse viivitamata.

2. Ühise turukorralduse nõuetekohaseks toimimiseks vajalikus ulatuses võivad Euroopa Parlament ja nõukogu aluslepingu artikli 43 lõikes 2 sätestatud menetluse kohaselt tegutsedes täielikult või osaliselt keelata välistöötlemise tolliprotseduuri kasutamise lõikes 1 osutatud toodete suhtes.

IV OSA

KONKURENTSIEESKIRJAD

I PEATÜKK

Ettevõtjate suhtes kohaldatavad eeskirjad

Artikkel 283

Aluslepingu artiklite 101–106 kohaldamine

Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse aluslepingu artikleid 101–106 ja nende rakendussätteid vastavalt käesoleva määruse artiklitele 284, 285, 286 [ja 287] kõigi aluslepingu artikli 101 lõikes 1 ja artiklis 102 osutatud kokkulepete, otsuste ja tegevuste suhtes, mis on seotud käesoleva määrusega hõlmatud toodete tootmise või nendega kauplemisega.

Artikkel 284

Erandid

1. Aluslepingu artikli 101 lõiget 1 ei kohaldata käesoleva määruse artiklis 283 osutatud kokkulepete, otsuste ja tegevuse suhtes, mis on osa riigi turukorraldusest või mis on vajalikud aluslepingu artiklis 39 sätestatud eesmärkide saavutamiseks.

Eelkõige ei kohaldata aluslepingu artikli 101 lõiget 1 ühe liikmesriigi põllumajandustootjate, põllumajandustootjate ühenduste või sellistest ühendustest moodustatud liitude kokkulepete, otsuste ja tegevuse suhtes, mis on seotud põllumajandussaaduste ja -toodete tootmise või müügiga või ühiste seadmete kasutamise ja põllumajandussaaduste ja -toodete ladustamiseks, käitlemiseks või töötlemiseks, ning kui need ei kohusta kehtestama ühesuguseid hindu, välja arvatud siis, kui komisjon leiab, et seejuures välistatakse konkurents või ohustatakse aluslepingu artikli 39 eesmärke.

2. Pärast nõupidamist liikmesriikidega ning asjaomaste ettevõtjate või ettevõtjate ühenduste ja kõikide muude vajalikuks peetavate füüsiliste või juriidiliste isikute ärakuulamist on ainult komisjon, kelle otsuseid on pädev läbi vaatama Euroopa Liidu Kohus, volitatud kindlaks määrama, millised kokkulepped, otsused ja tegevused vastavad lõikes 1 sätestatud tingimustele. Selleks võtab komisjon rakendusaktidega ja ilma artikli 323 lõikes 1 osutatud komitee abita vastu otsuse, mis avaldatakse.

Komisjon langetab sellise otsuse kas omal algatusel või mõne liikmesriigi pädeva asutuse või huvitatud ettevõtja või ettevõtjate ühenduse taotlusel.

3. Lõike 2 esimeses lõigus osutatud otsuses avaldatakse osapoolte nimed ja otsuse põhiline sisu. Seejuures tuleb arvesse võtta ettevõtjate õigustatud huvi kaitsta oma ärisaladusi.

Artikkel 285

Kokkulepped ja kooskõlastatud tegevus puu- ja köögiviljasektoris

1. Aluslepingu artikli 101 lõiget 1 ei kohaldata tunnustatud tootmisharudevaheliste organisatsioonide kokkulepete, otsuste ja kooskõlastatud tegevuse suhtes, mille eesmärk on käesoleva määruse artikli 210 lõike 3 punktis c osutatud tegevuse teostamine.
2. Lõiget 1 kohaldatakse ainult juhul, kui:
 - a) kokkulepetest, otsustest ja kooskõlastatud tegevusest on komisjonile teatatud;
 - b) kahe kuu jooksul pärast komisjoni rakendusaktidega ja ilma artikli 323 lõikes 1 osutatud komitee abita nõutud vajalike andmete saamist, ei ole leitud, et kõnealused kokkulepped, otsused või kooskõlastatud tegevus on liidu eeskirjadega vastuolus.
3. Kokkuleppeid, otsuseid ja kooskõlastatud tegevust ei või rakendada enne lõike 2 punktis b osutatud ajavahemiku lõppemist.
4. Igal juhul tunnistatakse liidu eeskirjadega vastuolus olevaks kokkulepped, otsused ja kooskõlastatud tegevus, mis:
 - a) võivad põhjustada liidu turgude mis tahes vormis jaotamist;
 - b) võivad mõjutada turukorralduse nõuetekohast toimimist;
 - c) võivad tekitada konkurentsimoonutusi, mis ei ole vajalikud tootmisharudevahelise organisatsiooni tegevuse kaudu taotletavate ühise põllumajanduspoliitika eesmärkide saavutamiseks;
 - d) kätkevad hindade kindlaksmääramist, ilma et see piiraks tootmisharudevaheliste organisatsioonide tegevust liidu teatavate eeskirjade kohaldamisel;
 - e) võivad põhjustada diskrimineerimist või kõrvaldada konkurentsi kõnealuste toodete olulise osa puhul.
5. Kui komisjon leiab pärast lõike 2 punktis b osutatud kahekuulist ajavahemikku, et käesoleva peatüki kohaldamise tingimused ei ole täidetud, teeb ta rakendusaktidega ja ilma artikli 323 lõikes 1 osutatud komitee abita otsuse, milles teatatakse, et kõnealuse kokkuleppe või kooskõlastatud tegevuse suhtes kohaldatakse aluslepingu artikli 101 lõiget 1.

Kõnealust komisjoni otsust ei kohaldata enne sellest asjaomasele tootmisharudevahelisele organisatsioonile teatamise kuupäeva, välja arvatud juhul, kui tootmisharudevaheline organisatsioon on esitanud ebaõigeid andmeid või kuritarvitanud lõikes 1 sätestatud erandit.

6. Mitmeaastaste lepingute puhul kehtib esimese aasta kohta teatamine ka lepingu järgnevatel aastatel. Sel juhul võib komisjon siiski igal ajal omal algatusel või mõne teise liikmesriigi taotlusel teha avalduse mittevastavuse tuvastamise kohta.

Artikkel 286

Kokkulepped ja kooskõlastatud tegevus tubakasektoris

1. Aluslepingu artikli 101 lõiget 1 ei kohaldata tubakasektori tunnustatud tootmisharudevaheliste organisatsioonide kokkulepete ja kooskõlastatud tegevuse suhtes, mille eesmärk on rakendada käesoleva määruse artikli 210 lõike 1 punktis c osutatud eesmärke, tingimusel et:

- a) kokkulepetest ja kooskõlastatud tegevusest on komisjonile teatatud;
- b) komisjon ei ole kolme kuu jooksul pärast vajalike andmete saamist rakendusaktidega ja ilma artikli 323 lõikes 1 osutatud komitee abita leidnud, et kõnealused kokkulepped või kooskõlastatud tegevus on liidu konkurentsieeskirjadega vastuolus.

Sellel kolmekuulisel ajavahemikul ei tohi nimetatud kokkuleppeid ega kooskõlastatud tegevust rakendada.

2. Kokkulepped ja kooskõlastatud tegevus loetakse liidu konkurentsieeskirjadega vastuolus olevaks järgmistel juhtudel:

- a) need võivad põhjustada liidu turgude mis tahes vormis jaotamist;
- b) need võivad mõjutada turukorralduse nõuetekohast toimimist;
- c) need võivad põhjustada konkurentsimoonutusi, mis ei ole vajalikud tootmisharudevahelise organisatsiooni meetmega järgitava ühise põllumajanduspoliitika eesmärkide saavutamiseks;
- d) need kätkevad hindade või kvootide kindlaksmääramist, ilma et see piiraks meetmeid, mida võtavad tootmisharudevahelised organisatsioonid liidu eeskirjade erisätete kohaldamisel;
- e) need võivad tekitada diskrimineerimist või kõrvaldada konkurentsi kõnealuste toodete olulise osa puhul.

3. Kui komisjon leiab pärast lõike 1 punktis b osutatud kolmekuulist ajavahemikku, et käesoleva peatüki kohaldamise tingimused ei ole täidetud, teeb ta rakendusaktidega ja ilma artikli 323 lõikes 1 osutatud komitee abita otsuse, milles teatatakse, et kõnealuse kokkuleppe või kooskõlastatud tegevuse suhtes kohaldatakse aluslepingu artikli 101 lõiget 1.

Kõnealust otsust ei kohaldata enne sellest asjaomasele tootmisharudevahelisele organisatsioonile teatamise kuupäeva, välja arvatud juhul, kui tootmisharudevaheline organisatsioon on esitanud ebaõigeid andmeid või kuritarvitanud lõikega 1 ette nähtud erandit.

Kokkulepped ja kooskõlastatud tegevus piima- ja piimatootesektoris

1. Aluslepingu artikli 101 lõiget 1 ei kohaldata tunnustatud tootmisharudevaheliste organisatsioonide kokkulepete, otsuste ja kooskõlastatud tegevuse suhtes, mille eesmärk on käesoleva määruse artikli 210 lõike 4 punktis c osutatud tegevuse teostamine.
2. Lõiget 1 kohaldatakse ainult juhul, kui:
 - a) kokkulepetest, otsustest ja kooskõlastatud tegevusest on komisjonile teatatud;
 - b) kolme kuu jooksul pärast vajalike andmete saamist ei ole komisjon rakendusaktidega ja ilma artikli 323 lõikes 1 osutatud komitee abita leidnud, et kõnealused kokkulepped, otsused või kooskõlastatud tegevus on liidu eeskirjadega vastuolus.
3. Kokkuleppeid, otsuseid ja kooskõlastatud tegevust ei või rakendada enne lõike 2 punktis b osutatud ajavahemiku lõppemist.
4. Igal juhul tunnistatakse liidu eeskirjadega vastuolus olevaks kokkulepped, otsused ja kooskõlastatud tegevus, mis:
 - a) võivad põhjustada liidu turgude mis tahes vormis jaotamist;
 - b) võivad mõjutada turukorralduse nõuetekohast toimimist;
 - c) võivad tekitada konkurentsimoonutusi, mis ei ole vajalikud tootmisharudevahelise organisatsiooni tegevuse kaudu taotletavate ühise põllumajanduspoliitika eesmärkide saavutamiseks;
 - d) sisaldavad hindade kindlaksmääramist;
 - e) võivad põhjustada diskrimineerimist või kõrvaldada konkurentsi kõnealuste toodete olulise osa puhul.
5. Kui komisjon leiab pärast lõike 2 punktis b osutatud ajavahemikku, et käesoleva peatüki kohaldamise tingimused ei ole täidetud, teeb ta rakendusaktidega ja ilma artikli 323 lõikes 1 osutatud komitee abita otsuse, milles teatatakse, et kõnealuse kokkuleppe, otsuse või kooskõlastatud tegevuse suhtes kohaldatakse aluslepingu artikli 101 lõiget 1.

Kõnealust komisjoni otsust ei kohaldata enne sellest asjaomasele tootmisharudevahelisele organisatsioonile teatamise kuupäeva, välja arvatud juhul, kui tootmisharudevaheline organisatsioon on esitanud ebaõigeid andmeid või kuritarvitanud lõikes 1 sätestatud erandit.
6. Mitmeaastaste lepingute puhul kehtib esimese aasta kohta teatamine ka lepingu järgnevatel aastatel. Sel juhul võib komisjon siiski igal ajal omal algatusel või mõne teise liikmesriigi taotluse alusel teatada kokkusobimatuse tuvastamisest.]

Kokkulepete ja kooskõlastatud tegevuse siduvus tubakasektori organisatsiooniväliste isikute suhtes

1. Tubakasektori tootmisharudevahelised organisatsioonid võivad taotleda, et nende teatud kokkulepped või kooskõlastatud tegevused muudetaks piiratud ajavahemikuks siduvaks asjaomase majandussektori isikutele ja rühmadele, kes ei kuulu organisatsiooni poolt esindatavatesse tootmisharudesse nende tootmisharude tegevuspiirkondades.

Oma eeskirjade laiendamiseks peavad tootmisharudevahelised organisatsioonid esindama vähemalt kaht kolmandikku asjaomasest tootmisest ja/või kaubandusest. Kui eeskirjade kavandatava laiendamise ulatus on piirkondadevaheline, peavad tootmisharudevahelised organisatsioonid tõendama, et nad esindavad igas hõlmatavas piirkonnas iga tootmisharu piisavat osa.
2. Eeskirjad, mille reguleerimisala laiendamist taotletakse, peavad olema kehtinud vähemalt ühe aasta ja seonduma ühega järgmistest eesmärkidest:
 - a) tootmise ja turu tundmine;
 - b) minimaalsete kvaliteediomaduste määratlemine;
 - c) keskkonnakaitse seisukohalt sobivate viljelusmeetodite kasutamine;
 - d) pakendamise ja esitluse miinimumnormide kindlaksmääramine;
 - e) sertifitseeritud seemne kasutamine ja toote kvaliteedi järelevalve.
3. Eeskirjade reguleerimisala laiendamise peab heaks kiitma komisjon rakendusaktidega ja ilma artikli 323 lõikes 1 osutatud komitee abita.

Kokkulepete ja kooskõlastatud tegevusega seotud rakendamisvolitused

Selleks et tagada artiklite 285, 286, [287] ja 288 ühetaoline kohaldamine, võib komisjon rakendusaktidega võtta vastu kõik vajaliku meetmed, sealhulgas teatamist ja avaldamist käsitlevad eeskirjad.

II PEATÜKK

Riigiabi eeskirjad

Artikkel 290

Aluslepingu artiklite 107, 108 ja 109 kohaldamine

Artiklis 1 osutatud toodete tootmise ja nendega kauplemise suhtes kohaldatakse aluslepingu artikleid 107, 108 ja 109.

Aluslepingu artikleid 107, 108 ja 109 ei kohaldata maksete suhtes, mida liikmesriigid teevad kooskõlas käesoleva määrusega ning mis on ette nähtud määruse (EÜ) nr 1234/2007 II osa I jaotise III peatüki IVa jao III alajaoga ja käesoleva määruse artiklitega 37–41, 108, 111, 114, 117, 120, 123, 128, 148, artikli 291 lõikega 2, artiklitega 292–297 ning käesoleva määruse II osa I jaotise IV peatüki VII jaoga. Siiski, artikli 136 lõike 4 suhtes ei kohaldata vaid aluslepingu artiklit 108.

Artikkel 291

Piima- ja piimatootesektori erisätted

1. Aluslepingu artikli 107 lõike 2 kohaselt on keelatud abi, mille suurus määratakse kindlaks käesoleva määruse I lisa XVI osas loetletud toodete hinna või koguse põhjal.

Riigisisesed meetmed, mis võimaldavad käesoleva määruse I lisa XVI osas loetletud toodete hindu võrdsustada, on samuti keelatud.

2. Lisaks liidu toetusele, mida makstakse kõnealuse määruse artikli 68 lõike 1 punkti b kohaselt, võivad liikmesriigid kuni 31. märtsini 2014 maksta piimasektori põllumajandustootjatele riigiabi aastases kogusummas, mis moodustab kuni 55 % määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 69 lõigetes 4 ja 5 sätestatud ülemmäärast. Kuid mingil juhul ei tohi kõnealuse määruse artikli 69 lõikes 4 osutatud meetmete kohaselt makstava liidu toetuse ja riigiabi kogusumma ületada artikli 69 lõigetes 4 ja 5 nimetatud ülemmäära.

Artikkel 292

Soome ja Rootsi erisätted

Rootsi ja Soome võivad komisjoni rakendusaktidega ja ilma artikli 323 lõikes 1 osutatud komitee abita antud loal anda abi põhjapõtrade ja põhjapõdratoodete (CN ex 0208 ja ex 0210) tootmiseks ja turustamiseks, kui see ei tingi tavapärase tootmismahu kasvu.

Suhkrusektori erisätted

Liikmesriigid, kes vähendavad määruse (EÜ) nr 318/2006 III lisas 20. veebruaril 2006 kindlaksmääratud suhkrukvoote rohkem kui 50 %, võivad anda ajutist riigiabi ajavahemikul, mil peedikasvatajatele antakse üleminekutoetust määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 93 alusel. Asjaomase liikmesriigi taotluse alusel otsustab komisjon rakendusaktidega ja ilma artikli 323 lõikes 1 osutatud komitee abita selle meetme raames antava riigiabi summa.

Itaalia puhul ei ületa suhkruppeedikasvatajatele ja suhkruppeedi transpordile antav esimeses lõigus osutatud ajutine abi 11 eurot suhkruppeedi tonni kohta turustusaastal.

Soome võib anda suhkruppeedikasvatajatele abi kuni 350 eurot hektari kohta turustusaastal.

Asjaomased liikmesriigid teatavad komisjonile 30 päeva jooksul enne iga turustusaasta lõppu sel turustusaastal tegelikult antud riigiabi summa.

Saksamaa alkoholimonopoli erisätted

[Käesoleva määruse artikli 290 teises lõiguga ette nähtud erandit kohaldatakse riigiabi suhtes, mida Saksamaa valitsus annab Saksamaa alkoholimonopoli (edaspidi „monopol”) raames toodetele, mida monopoliamet ümber töötleb ja turustab aluslepingu I lisas loetletud põllumajanduslikku päritolu etüülalkoholina. Kõnealust erandit kohaldatakse kuni 31. detsembrini 2017, ilma et see piiraks aluslepingu artikli 108 lõiget 1 ja artikli 108 lõike 3 esimest lauset, kusjuures selleks peavad olema täidetud järgmised tingimused:

- a) monopoli raames toetust saava etüülalkoholi kogus väheneb järk-järgult 600 000 hektoliitrit 2011. aastal 420 000 hektoliitrini 2012. aastal ja 240 000 hektoliitrini 2013. aastal ning võib 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2017, kui monopol kaotatakse, ulatuda kuni 60 000 hektoliitrini aastas;
- b) toetust saavate plommitud seadmetega põllumajanduslike piiritusetehaste toodang väheneb järk-järgult 540 000 hektoliitrit 2011. aastal 360 000 hektoliitrile 2012. aastal ja 180 000 hektoliitrile 2013. aastal. 31. detsembriks 2013 lõpetavad kõik plommitud seadmetega põllumajanduslikud piiritusetehased monopoli raames tegutsemise. Monopoli raames tegevuse lõpetanuna võivad kõik plommitud seadmetega põllumajanduslikud piiritusetehased saada tasandustoetust summas 257,50 eurot nominaalse destilleerimisõiguse hektoliitri kohta kehtivate Saksa õigusaktide kohaselt. Tasandustoetus määratakse kõige hiljemalt 31. detsembriks 2013. Siiski võib maksta tasandustoetuse välja mitmes osas ning viimane makse tehakse hiljemalt 31. detsembriks 2017;
- c) kindlakoguselise toodanguga väikepiiritusetehased, saagidestilleerijad ning puuviljaühistute piiritusetehased võivad saada monopoli kaudu antavat riigiabi kuni 31. detsembrini 2017. aastal, tingimusel et alkoholikogus mille eest abi antakse, ei ületa aastas kokku 60 000 hektoliitrit;
- d) ajavahemikus 1. jaanuarist 2011 kuni 31. detsembrini 2013 väljamakstava abi kogusumma ei ületa 269,9 miljonit eurot ning ajavahemikus 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2017 väljamakstava abi kogusumma ei ületa 268 miljonit eurot; ja

- e) Saksamaa esitab igal aasta 30. juuniks komisjonile aruande monopolikorra toimimise ning eelmisel aastal monopoli raames antud abi kohta. Komisjon edastab kõnealuse aruande Euroopa Parlamendile ja nõukogule. Lisaks sellele esitab Saksamaa ajavahemikus 2013–2016 koos aruandega igal aastal kindlakoguselise toodanguga väikepiiritustehaste, saagidestilleerijate ja puuviljaühistute piiritustehaste toetamise järkjärgulise lõpetamise järgmise aasta kava.]

Artikkel 295

Erisätted kartuli puhul

Liikmesriigid võivad jätkata riigiabi andmist kehtivate kavade alusel CN-koodi 0701 alla kuuluva värske või jahutatud kartuli tootmise ja sellega kauplemise puhul kuni 31. detsembrini 2011.

Artikkel 296 [Kustutatakse pärast 31/12/2010]

Puu- ja köögiviljasektori erisätted

Liikmesriigid võivad puu- ja köögiviljasektoris maksta riigiabi kuni 31. detsembrini 2010 järgmistel tingimustel:

- a) riigiabi makstakse üksnes puu- ja köögiviljatootjatele, kes ei ole tunnustatud tootjaorganisatsiooni liikmed ning kes allkirjastavad tunnustatud tootjaorganisatsiooniga lepingu, milles nad nõustuvad kohaldama asjaomase tootjaorganisatsiooni riskide vältimise ja juhtimise meetmeid;
- b) sellistele tootjatele makstava abi osakaal ei ületa 75 % liidu toetusest, mida saavad asjaomase tootjaorganisatsiooni liikmed, ning
- c) asjaomane liikmesriik esitab komisjonile 31. detsembriks 2010 aruande riigiabi mõju ja tõhususe kohta, analüüsides eelkõige seda, kui palju see on toetanud nimetatud sektori korraldust. Komisjon vaatab aruande läbi ning otsustab, kas ta peaks tegema asjakohaseid ettepanekuid.

Artikkel 297

Riiklik abi veini destilleerimiseks erakorraliste olukordade puhul

1. Alates 1. augustist 2012 võivad liikmesriigid anda põhjendatud erakorralises olukorras veiniproduktidele riiklikku abi vabatahtlikuks või kohustuslikuks veini destilleerimiseks.
2. Lõikes 1 osutatud abi on proportsionaalne ja võimaldab lahendada kriisiolukorra.
3. Liikmesriigil aasta jooksul kasutada olev abisumma sellise abi andmiseks ei ületa 15 % kõnealusel aastal liikmesriigil kasutada olevast üldsummast, mis on kindlaks määratud X lisas.
4. Liikmesriigid, kes soovivad kasutada lõikes 1 osutatud abi, esitavad komisjonile selle kohta teatise koos nõuetekohase põhjendusega. Komisjon otsustab

rakendusaktidega ja ilma artikli 323 lõikes 1 osutatud komitee abita, kas meede kiidetakse heaks ja kas abi antakse.

5. Lõikes 1 osutatud destilleerimise käigus saadud alkoholi kasutatakse üksnes tööstuslikult või energia saamiseks, et vältida konkurentsi moonutamist.
6. Komisjon võib rakendusaktidega võtta kõik vajalikud meetmed seoses käesoleva artikliga.

V OSA

MITMETE VÕI ÜKSIKUTE SEKTORITE SUHTES KEHTIVAD ERISÄTTED

I PEATÜKK

Mitmete sektorite suhtes kehtivad erisätted

I JAGU

TURUHÄIRED

Artikkel 298

Siseturuhindadega seotud häired

Selleks et reageerida tõhusalt ja tulemuslikult turuhäirete ohule, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega kiirmenetluse korras ja artikli 300 kohaselt vastu võtta vajalikud meetmed järgmistes olukordades, kui need olukorrad tõenäoliselt jätkuvad, põhjustades turuhäireid või ähvardades neid esile kutsuda:

- a) suhkru-, humala-, veise- ja vasikaliha, piima- ja piimatoote-, kitse- ja lambalihasektori toodete puhul, kui nende toodete hinnad liidu turul oluliselt tõusevad või langevad;
- b) sealiha-, muna- ja linnulihasektori toodete ja oliiviõli puhul, kui nende toodete hinnad liidu turul oluliselt tõusevad.

Artikkel 299

Maailmaturu hinnanoteeringute või hindade põhjustatud häired

Selleks et reageerida tõhusalt ja tulemuslikult turuhäirete ohule ning kui teravilja-, riisi-, suhkru- ning piima- ja piimatootesektori toodete noteeringud või hinnad maailmaturul ulatuvad tasemeni, mis häirib või ähvardab häirida liidu turu varustamist, ja kui kõnealune olukord tõenäoliselt jätkub või halveneb, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega kiirmenetluse korras ja artikli 300 kohaselt võtta asjakohases sektoris vajalikud meetmed. Eelkõige võib komisjon peatada imporditollimaksud kas täielikult või osaliselt teatavate koguste kohta.

Delegeeritud õigusaktide vastuvõtmise tingimused häirete korral

Artiklites 298 ja 299 ette nähtud meetmeid võib vastu võtta:

- a) tingimusel, et muud käesolevas määruses ette nähtud meetmed osutuvad ebapiisavaks;
- b) aluslepingu artikli 218 lõike 2 kohaselt sõlmitud lepingutest tulenevaid kohustusi arvesse võttes.

Rakendamisolulitused

Komisjon võib rakendusaktidega vastu võtta kõik vajalikud eeskirjad seoses artiklitega 298 ja 299. Kõnealused eeskirjad võivad olla seotud eelkõige menetluste, teatiste ja tehniliste kriteeriumidega ning liikmesriikide tehtavate haldus- ja füüsiliste kontrollidega.

II JAGU

ARUANDLUS

Teatavate sektorite aruanded

Komisjon esitab aruande Euroopa Parlamendile ja nõukogule:

- 1) iga kolme aasta järel ja esimest korda 31. detsembriks 2010[2013] aruande II osa I jaotise IV peatüki VIII jaos sätestatud mesindussektori meetmete rakendamise kohta;
- 2) hiljemalt 31. detsembriks 2013 aruande II osa I jaotise IV peatüki VI jao ja II osa II jaotise II peatüki rakendamise kohta seoses tootjaorganisatsioonide, rakendusfondide ja rakenduskavadega puu- ja köögiviljasektoris;
- 3) hiljemalt 31. augustiks 2012 artikliga 128 ette nähtud koolidele puuvilja jagamise kava rakendamise kohta, millele on vajaduse korral lisatud asjakohased ettepanekud. Aruanne kajastab eelkõige seda, kuidas on kõnealune kava soodustanud liikmesriikides tõhusa koolidele puuvilja jagamise kava kasutuselevõtmist ja kuidas see on mõjutanud laste toitumisharjumusi;
- 4) [31. detsembriks 2010 ja] 31. detsembriks 2012 aruande turuolukorra muutumise ja seejärel piimakvootide süsteemi sujuva kaotamise tingimuste kohta, vajaduse korral koos asjakohaste ettepanekutega. Lisaks analüüsitakse aruandes tagajärgi määruse (EÜ) nr 510/2006 kohaselt kaitstud päritolunimetusega juustusortide tootjatele;
- 5) hiljemalt 31. detsembriks 2011 artiklis 138 osutatud müügiedendusmeetme rakendamise kohta;

- 6) hiljemalt 31. detsembriks 2012 aruande veinisektori kohta, võttes eelkõige arvesse reformi läbiviimisel saadud kogemusi.[;]
- [7) hiljemalt 31. detsembriks 2014 aruande, milles käsitletakse artikliga 17 ettenähtud, liidus enim puudust kannatavatele isikutele toiduabi jaotamise programmi kohaldamist, ning lisab sellele kõik asjakohased ettepanekud.]
- [8) 30. juuniks 2014 ja 31. detsembriks 2018 turuolukorra muutumise kohta piima- ja piimatootesektoris ning eelkõige artikli 209 esimese lõigu punkti iv ja artikli 210 lõike 4 ja artiklite 229, 287, 310 ja 311 kohaldamise kohta; aruanne hõlmab võimalikke algatusi, mis julgustavad põllumajandustootjaid sõlmima ühistootmislepinguid ja millele on lisatud asjakohased ettepanekud.]

II PEATÜKK

ÜKSIKUTE SEKTORITE SUHTES KEHTIVAD ERISÄTTED

I JAGU

HUMAL

Artikkel 303

Lepingute registreerimine humalasektoris

1. Liidus toodetud humala kõik tarnelepingud, mis on sõlmitud ühelt poolt tootja või tootjate organisatsiooni ning teiselt poolt ostja vahel, tuleb registreerida iga tootja liikmesriigi poolt selleks puhuks nimetatud asutuste poolt.
2. Lepinguid, mis on sõlmitud konkreetsete koguste kokkulepitud hinnaga tarnimiseks aja jooksul, mis hõlmab ühte või mitut saagikoristust, ning mis on sõlmitud enne esimese saagikoristuse aasta 1. augustit, nimetatakse „ette sõlmitud lepinguteks”. Need lepingud registreeritakse eraldi.
3. Registreerimiseks kasutatavaid andmeid võib kasutada ainult käesoleva määruse eesmärkidel.
4. Komisjon kehtestab rakendusaktidega humala tarnelepingute registreerimise eeskirjad.

II JAGU

VEIN

Artikkel 304

Istandusregister ja tootmisvõimsuse ülevaade

1. Liikmesriigid peavad istandusregistrit, mis sisaldab ajakohast teavet tootmisvõimsuse kohta.
2. Lõikes 2 sätestatud kohustust ei kohaldata liikmesriikide suhtes, kus kogu viinapuude kasvuala, kuhu on istutatud artikli 166 lõike 2 kohaselt liigitatavad veiniviinamarjasordid, ei ole suurem kui 500 hektarit.
3. Liikmesriigid, kes toetavad vastavalt artiklile 139 oma toetusprogrammide raames meetet „viinamarjaistanduste ümberkorraldamine ja muutmine”, esitavad komisjonile iga aasta 1. märtsiks istandusregistril põhineva tootmisvõimsuse ajakohastatud ülevaate.
4. Pärast 1. jaanuari 2016 võib komisjon otsustada, et lõikeid 1, 2 ja 3 ei kohaldata enam.
5. Selleks et liikmesriikidel oleks lihtsam kontrollida tootmisvõimsust, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu võtta eeskirjad istandusregistri ulatuse ja sisu ning vastavate erandite kohta.
6. Komisjon võtab rakendusaktidega vastu teabe kontrollimise sätted.

Artikkel 305

Veinisektori kohustuslikud deklaratsioonid

1. Veiniviinamarjade ning viinamarjavirde ja veini tootjad deklareerivad pädevatele riiklikele ametiasutustele igal aastal viimasest saagist toodetud kogused.
2. Liikmesriigid võivad nõuda, et veiniviinamarjade hulgikauplejad deklareeriks igal aastal viimasest saagist turustatud kogused.
3. Viinamarjavirde ja veini tootjad ning hulgikauplejad, kes ei ole jaemüüjad, deklareerivad pädevatele riiklikele ametiasutustele igal aastal oma kas selle aasta saagist või eelmiste aastate saakidest saadud viinamarjavirde ja veini varud. Kolmandatest riikidest imporditud viinamarjavirde- ja veinikogused teatatakse eraldi.
4. Selleks et tagada, et lõigetes 1–3 osutatud ettevõtjad ja hulgikauplejad täidavad oma kohustusi, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu võtta eeskirjad:
 - a) kohustuslike deklaratsioonide sisu ja erandite kohta;

- b) punktis a osutatud deklaratsioonide sisu ja esitamise tingimuste kohta, samuti deklaratsioonide esitamise suhtes erandi kehtestamise kohta;
 - c) kohaldatavate karistuste kohta liikmesriikidele deklaratsioonide õigel ajal esitamata jätmise korral.
5. Komisjon võib rakendusaktidega:
- a) kehtestada tingimused seoses kohustuslike deklaratsioonide esitamisel kasutatavate näidisvormidega;
 - b) vastu võtta eeskirjad toodete (v.a vein) ümberarvestuskoeffitsientide kohta;
 - c) kindlaks määrata kohustuslike deklaratsioonide esitamise tähtajad;
 - d) kehtestada eeskirjad liikmesriikide poolt tehtavate kontrollide ja komisjonile esitatavate aruannete kohta.

Artikkel 306

Veinisektori saatedokumendid ja register

1. Veinisektori tooteid võib liidus ringlusse lubada ainult koos ametlikult kinnitatud saatedokumendiga.
2. Füüsilised või juriidilised isikud või isikute rühmad, kes valdavad seoses oma ettevõtlustegevusega veinisektori tooteid, eriti tootjad, villijad ja töötlejad, samuti hulgikauplejad, peavad kõnealuste toodete kohta kauba sissetulemise ja väljamineku registreid.
3. Veinitoodete transpordi lihtsustamiseks ja selleks et liikmesriikidel oleks seda lihtsam kontrollida, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega:
 - a) vastu võtta eeskirjad saatedokumendi, selle kasutamise aja ning kõnealuse dokumendi kasutamise kohustusest vabastamise kohta;
 - b) kehtestada tingimused, mille kohaselt kehtib saatedokument kaitstud päritolunimetuse ja kaitstud geograafilise tähise tõendina;
 - c) kehtestada eeskirjad karistuste kohta, mida kohaldatakse juhul, kui tooted ei vasta saatedokumentidele;
 - d) kehtestada registri pidamise kohustus;
 - e) täpsustada, kes peab registrit ning vabastamine registri pidamise kohustusest;
 - f) määratleda registrisse tehtavad kanded;
 - g) kehtestada saatedokumentide ja registrite kasutamise eeskirjad.
4. Komisjon võib rakendusaktidega vastu võtta:
 - a) registrite koostamist, nendesse kantud tooteid, registrisse tehtavaid kandeid, tähtaegu ja registrite lõpetamist käsitlevad eeskirjad;

- b) meetme, mille kohaselt peavad liikmesriigid kindlaks määrama kadude suurimad lubatud protsendimäärad;
- c) registrite pidamise üld- ja üleminekusätted;
- d) eeskirjad, millega määratakse kindlaks saatedokumentide säilitamise ja registrite pidamise aeg;
- e) eeskirjad teatiste kohta, mida liikmesriigid esitavad komisjonile;
- f) eeskirjad seoses ilmseste vigade, vääramatu jõu ja erandlike asjaoludega.

Artikkel 307

Vastutavate riiklike ametiasutuste määramine seoses veinisektoriga

1. Ilma et see piiraks käesoleva määruse muude selliste sätete kohaldamist, mis käsitlevad pädevate riigiametite kindlaksmääramist, nimetavad liikmesriigid ühe või mitu asutust, kes vastutavad selle eest, et oleks tagatud liidu veinisektori eeskirjade täitmine. Eelkõige nimetavad liikmesriigid laborid, mis on volitatud tegema ametlikke analüüse veinisektoris. Määratud laborid vastavad standardis ISO/IEC 17025 sätestatud katselaboritele esitatavatele üldnõuetele.
2. Liikmesriigid teatavad komisjonile lõikes 1 osutatud asutuste ja laborite nimed ja aadressid. Komisjon avalikustab selle teabe ning ajakohastab seda korrapäraselt.

Artikkel 308

Teavitamine ja hindamine veinisektoris

1. Seoses artiklis 82 osutatud, pärast 31. augustit 1998 istutusõiguseta rajatud istandustega teavitavad liikmesriigid iga aasta 1. märtsiks komisjoni pärast 31. augustit 1998 ilma vastava istutusõiguseta rajatud viinamarjakasvatusaladest ning ka kõnealuse artikli lõike 1 kohaselt välja juuritud aladest.
2. Seoses artiklis 83 osutatud, enne 1. septembrit 1998 istutusõiguseta rajatud istanduste kohustusliku seadustamisega teavitavad liikmesriigid iga vastava aasta 1. märtsiks komisjoni:
 - a) enne 1. septembrit 1998 ilma vastava istutusõiguseta rajatud viinamarjakasvatusaladest;
 - b) kõnealuse artikli lõike 1 kohaselt seadustatud aladest, kõnealuse lõikega ette nähtud tasudest ning kõnealuse artikli lõikega 2 ette nähtud piirkondlike istutusõiguste keskmisest väärtusest.

Liikmesriigid teavitavad komisjoni esimest korda 1. märtsiks 2010 aladest, kus viinapuud on artikli 83 lõike 4 esimese lõigu kohaselt välja juuritud.

Artikli 89 lõikega 1 ette nähtud uute istanduste rajamise ajutise keelu lõppemine 31. detsembril 2015 ei mõjuta käesolevas lõikes sätestatud kohustusi.

3. Liikmesriigid esitavad komisjonile iga aasta 1. märtsiks ja esimest korda 1. märtsiks 2010 aruande II osa I jaotise IV peatüki VII jaos osutatud toetusprogrammidega ette nähtud meetmete rakendamise kohta eelmisel eelarveaastal.

Kõnealustes aruannetes loetletakse ja kirjeldatakse meetmeid, milleks anti tugiprogrammide alusel liidu toetust, ning eelkõige peavad nad sisaldama üksikasju artiklis 138 osutatud müügi edenduse meetmete rakendamise kohta.
4. Liikmesriigid esitavad komisjonile 1. märtsiks 2011 ja teist korda 1. märtsiks 2014 hinnangu toetusprogrammide kulude ja kasude kohta ning ka arvamuse, kuidas nende tõhusust suurendada.
5. Käesoleva artikli ühetaoliseks kohaldamiseks võib komisjon rakendusaktidega vastu võtta teatamise ja hindamise eeskirjad.

III JAGU

PIIM JA PIIMATOOTED

Artikkel 309

Müügi edenduse maks piima- ja piimatootesektoris

Ilma et see piiraks aluslepingu artiklite 107, 108 ja 109 kohaldamist, nagu on sätestatud käesoleva määruse artikli 290 esimeses lõigus, võib liikmesriik kehtestada piimatootjatele turustatud piima või piimaekvivalendi eest müügi edenduse maksu, et rahastada meetmeid, mida võetakse, et edendada liidus tarbimist, laiendada piima- ja piimatooteturgu ning parandada kvaliteeti.

[Artikkel 310]

Piima- ja piimatootesektori kohustuslikud deklaratsioonid

1. Toorpiima töötlevad deklareerivad pädevatele riiklikele ametiasutustele igal kuul neile tarnitud toorpiima kogused.
2. Selleks et tagada deklaratsioonide kasutusväärtus ja ajakohasus turu korraldamise eemärgidel, võib komisjon võtta delegeeritud õigusaktidega vastu eeskirjad deklaratsioonide ulatuse, sisu, vormi ja ajastuse kohta.

Artikkel 311

Lepingulised suhted piima- ja piimatootesektoris

1. Kui liikmesriik otsustab, et iga toorpiima tarne kohta põllumajandustootjalt toorpiima töötlejale tuleb sõlmida poolte vahel kirjalik leping, peab see vastama lõikes 2 sätestatud tingimustele.

Esimeses lõigus kirjeldatud juhtumi puhul otsustab asjaomane liikmesriik ka seda, kas poolte vahel peab olema sõlmitud kirjalik leping iga tarneetapi kohta, kui toorpiima tarnitakse ühe või mitme koguja kaudu. Koguja on ettevõtja, kes transpordib toorpiima põllumajandustootjalt või muudelt kogujalt toorpiima töötlejale või teisele kogujale, kusjuures toorpiima omandiõigus antakse iga kord üle.

2. Leping:

- a) sõlmitakse enne tarnimist;
- b) sõlmitakse kirjalikult ning
- c) hõlmab eelkõige järgmisi elemente:
 - i) tarne eest makstav hind, mis:
 - ei muutu ja mis sätestatakse lepingus ja/või
 - muutub üksnes lepingus sätestatud tegurite osas, eelkõige turunäitajatel põhineva turuolukorra ja tarnitavate koguste ning tarnitava toorpiima kvaliteedi või koostise muutumise puhul;
 - ii) kogus, mida võidakse tarnida ja/või tarnitakse ja tarnete ajakava ning
 - iii) lepingu kehtivus, mis võib hõlmata määramatut tähtaega koos lepingu lõpetamise sätetega.

- 3. Erandina lõikest 1 ei ole leping nõutav, kui põllumajandustootja tarnib toorpiima töötlejale, milleks on ühistu, mille liige põllumajandustootja on ja mille põhikirjas sisalduvad sätted, millel on lõike 2 punktidega a, b ja c sarnane mõju.
- 4. Põllumajandustootjate, kogujate või toorpiima töötlejate sõlmitud toorpiima tarnimist käsitlevate lepingute kõik punktid, sealhulgas lõike 2 punktis c sätestatu, on poolte vahel vabalt kokkulepitavad.
- 5. Käesoleva artikli ühetaoliseks kohaldamiseks võib komisjon rakendusaktidega võtta kõik vajalikud meetmed.]

IV JAGU

ETÜÜLALKOHOL

Artikkel 312

Teatised etüülalkoholisektoris

- 1. Liikmesriigid esitavad komisjonile etüülalkoholisektori toodete kohta järgmised andmed:
 - a) põllumajandusliku päritoluga etüülalkoholi toodangumaht väljendatuna puhta alkoholi hektoliitrites alkoholi valmistamiseks kasutatud toodete kaupa;

- b) põllumajandusliku päritoluga etüülalkoholi müügiimaht väljendatuna puhta alkoholi hektoliitrites kasutusvaldkondade kaupa;
- c) asjaomases liikmesriigis eelmise aasta lõpus saadaval olnud põllumajandusliku päritoluga etüülalkoholi varude suurus;
- d) jooksva aasta toodangumahu prognoos.

Komisjon võtab rakendusaktidega vastu kõnealustest andmetest teavitamise eeskirjad, eelkõige teatiste esitamise sageduse ja kasutusvaldkondade määratluse kohta.

2. Lõikes 1 osutatud teabe ja muu kättesaadava teabe põhjal koostab komisjon rakendusaktidega ja ilma artikli 323 lõikes 1 osutatud komitee abita põllumajandusliku päritoluga etüülalkoholi turu eelmise aasta liidu bilansi ning jooksva aasta hinnangulise bilansi.

Liidu bilanss hõlmab ka teavet muu kui põllumajandusliku päritoluga etüülalkoholi kohta. Komisjon kehtestab rakendusaktidega sellise teabe täpse sisu ja selle kogumise viisid.

Käesolevas lõikes hõlmab mõiste „muu kui põllumajandusliku päritoluga etüülalkohol” CN-koodide 2207, 2208 90 91 ja 2208 90 99 alla kuuluvaid tooteid, mis ei ole saadud aluslepingu I lisas loetletud konkreetsetest põllumajandustoodetest.

3. Komisjon edastab liikmesriikidele lõikes 2 osutatud bilansid.

VI OSA

ÜLDSÄTTED

Artikkel 313

Finantssätted

Käesolevas määruses sätestatud kohustuste täitmisest tulenevate liikmesriikide kulutuste suhtes kohaldatakse määrust (EÜ) nr 1290/2005 ja selle rakendussätteid.

Artikkel 314

Veinisektori vahendite ümberpaigutamine maaelu arengusse

1. Lõikes 2 kehtestatud summad, mis põhinevad ajaloolistel kulutustel ja olid määruse (EÜ) nr 1493/1999 kohaselt ette nähtud põllumajandusturgude reguleerimise sekkumismeetmeteks, millele on osutatud määruse (EÜ) nr 1290/2005 artikli 3 lõike 1 punktis b, eraldatakse liidu täiendavate vahenditena määruse (EÜ) nr 1698/2005 alusel rahastatavate maaelu arengu programmide kohastele veinipiirkonna meetmetele.
2. Nimetatud kalendriaastatel eraldatakse järgmised summad:
 - 2010: 82 110 000 eurot,
 - alates 2011. aastast: 122 610 000 eurot.
3. Lõikega 2 ettenähtud summad jaotatakse liikmesriikide vahel vastavalt XIX lisale.
4. Komisjon võib rakendusaktidega vastu võtta kõik käesoleva artikliga seotud vajalikud eeskirjad.

Artikkel 315

Konkreetsete praktiliste probleemide lahendamise meetmed

1. Komisjon võtab rakendusaktidega eriolukorras vajalikud ja põhjendatud meetmed konkreetsete praktiliste probleemide lahendamiseks. Sellised meetmed võivad käesoleva määruse teatavatest sätetest kõrvale kalduda, kuid üksnes sellises ulatuses ja sellise aja jooksul, mis on hädavajalik.
2. Kõnealuse probleemi lahendamiseks tegutseb komisjon vajaduse korral kooskõlas artikli 323 lõikega 2.

Teabevahetus

1. Liikmesriigid ja komisjon annavad üksteisele teavet, mis on vajalik käesoleva määruse kohaldamiseks või turu järelevalveks ja analüüsiks ning artiklis 1 osutatud toodetega seotud rahvusvaheliste kohustuste täitmiseks. Kõnealust teavet võib vajaduse korral edastada või kättesaadavaks teha kolmanda riigi pädevatele asutustele ning seda võib avaldada.
2. Lõikes 1 osutatud teatiste esitamiseks kiirelt, tõhusalt, täpselt ja kulutõhusalt võib komisjon delegeeritud õigusaktidega kehtestada:
 - a) esitatava teabe laadi ja liigi;
 - b) teavitamise meetodid;
 - c) eeskirjad seoses juurdepääsuõigustega kättesaadavaks tehtud teabele või teabesüsteemidele;
 - d) teabe avaldamise tingimused ja vahendid.
3. Komisjon kehtestab rakendusaktidega:
 - a) eeskirjad käesoleva artikli kohaldamiseks vajaliku teabe esitamise kohta;
 - b) esitatava teabe haldamise korra, samuti eeskirjad teatiste sisu, vormi, ajastuse, sageduse ja tähtaegade kohta;
 - c) teabe või dokumentide liikmesriikidele ja kolmandate riikide pädevatele asutustele edastamise ja kättesaadavaks tegemise või avaldamise korra.

Kõrvalehoidumisklausel

Ilma et see piiraks erisätete kohaldamist, ei anta käesolevas määrusega ettenähtud eeliseid füüsilistele ega juriidilistele isikutele, kelle puhul on kindlaks tehtud, et nad tekitasid selliste eeliste saamiseks vajalikud tingimused kunstlikult, vastupidiselt käesoleva määruse eesmärkidele.

Kontroll, haldusmeetmed ja -karistused ning nendest teatamine

1. Selleks et leida tasakaal hoiatava mõjuga tasude, karistuste ja trahvide vahel nii käesoleva määruse kohaldamisest tulenevate kohustuste täitmata jätmisel kui ka süsteemi paindlikult kohaldamata jätmisel, võtab komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu eeskirjad ja tingimused seoses:
 - a) väljajätmise ja makse peatamisega või abi, maksete või toetuste vähendamise määraga, eelkõige juhul kui tähtaegadest ei peeta kinni, kui toote suurus või

kogus ei vasta taotlusel märgitule, kui kava on hindamata või teave esitamata, ebaõige või õigel ajal esitamata;

- b) liikmesriikidele tehtava makse vähendamisega seoses nende põllumajanduskuludega juhul, kui ei ole kinni peetud tähtaegadest, mis on ette nähtud kvoodiületamise tasuks makstava osa tagasimaksmiseks, või igakuiste maksete peatamisega juhul, kui liikmesriigid ei edasta komisjonile teavet, ei tee seda õigel ajal või see on ebaõige;
- c) standardsummadega, mida pakkuja peab maksma, kui sekkumistooted ei vasta kvaliteedinõuetele;
- d) osalise või täieliku tagasimaksmisega juhul, kui tunnustus või tunnustuskava on peatatud või tühistatud, või alusetult makstud summade korral;
- e) lisasumma, lisatasude või intressimääraga, mida kohaldatakse pettuse, rikkumise, kohustuse täitmisega seonduva tõendi puudumise või hilinevad deklaratsioonide puhul;
- f) viinapuude ebaseadusliku väljajuurimisega;
- g) vähendamise määraga, mida kohaldatakse tagatiste vabastamise suhtes toetuste, litsentside, pakumiste või konkreetsete taotluste puhul, kui kõnealuse tagatisega hõlmatud kohustust ei ole täidetud või seda on täidetud osaliselt;
- h) liikmesriikide poolt selliste summade säilitamisega, mida on tagasi nõutud karistuste ja trahvidena või nende eraldamine liidu eelarvesse;
- i) ettevõtja või taotleja väljajätmisega riiklikust sekkumisest ja eraladustamisest, litsentsi taotlemise süsteemist või tariifikvootide süsteemist pettuse või ebaõige teabe esitamise korral;
- j) heakskiidu või tunnustuse tühistamise või peatamisega, eelkõige juhul kui ettevõtja, tootjaorganisatsioon, tootjaorganisatsioonide liit, tootjarühm või tootmisharudevaheline organisatsioon ei vasta või ei vasta enam nõutud tingimustele, sealhulgas ei esita teatist;
- k) asjakohaste riiklike trahvide kohaldamisega ettevõtjate suhtes, kes on seotud tootmiskvootide ületamisega.

Esimese lõigu kohaselt ettenähtud tasud, halduskaristused ja trahvid jagatakse tuvastatud rikkumise tõsiduse, ulatuse, püsivuse ja korduvuse järgi.

2. Komisjon võtab rakendusaktidega vastu:

- a) liikmesriikide korraldatava haldus- ja füüsilise kontrolli eeskirjad seoses käesoleva määruse kohaldamisest tulenevate kohustustega;
- b) lõikes 1 osutatud haldusmeetmete ja -karistustega seotud menetlused ja tehnilised kriteeriumid, juhul kui rikutakse käesoleva määruse kohaldamisest tulenevaid kohustusi;

- c) alusetult makstud summade tagasimaksmisega seotud korra ja kriteeriumid lõike 1 punktis d osutatud eeskirjade ja tingimuste rakendamisel;
 - d) tehtud kontrolli ja selle tulemuste aruandluse eeskirjad ja meetodid.
 - e) süsteemi nõuetekohaseks haldamiseks vajalikud eeskirjad lisanõuete kohta seoses tolliprotseduuridega, nagu on eelkõige sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 450/2008⁴⁵.
3. Komisjon võib rakendusaktidega kindlaks määrata eeskirjad veinisektori alade mõõtmise kohta, millega tagatakse käesoleva määrusega ette nähtud sätete ühetaoline kohaldamine. Kõnealused eeskirjad võivad seonduda eelkõige kontrollidega ja eeskirjadega, millega reguleeritakse konkreetset finantsmenetlust kontrollide parandamiseks.

Artikkel 319

Kooskõla ühtse haldus- ja kontrollisüsteemiga

Käesoleva määruse rakendamiseks veinisektoris tagavad liikmesriigid, et aladega seotud ning artiklis 318 osutatud haldus- ja kontrollimeetmed ühilduvad järgmiste üksikasjade puhul ühtse haldus- ja kontrollisüsteemiga (IACS):

- a) elektrooniline andmebaas;
- b) määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 17 osutatud põldude identifitseerimissüsteem;
- c) halduskontrollid.

Need menetlused võimaldavad probleemide ja konfliktideta koostööd ja andmevahetust ühtse haldus- ja kontrollisüsteemiga.

⁴⁵ ELT L 145, 4.6.2008, lk 1.

VII OSA

VOLITUSTE DELEGEERIMINE, RAKENDUS-, ÜLEMINER- JA LÕPPSÄTTED

I PEATÜKK

Volituste delegeerimine ja rakendussätted

Artikkel 320

Komisjoni volitused

Kui käesolevas määruses ei ole selgelt sätestatud teisiti ning kui volitused antakse komisjonile, tegutseb komisjon:

- delegeeritud õigusaktide vastuvõtmisel artiklis 321 osutatud menetluse kohaselt;
- delegeeritud õigusaktide vastuvõtmisel kiirmenetluse korras artiklites 321 ja 322 osutatud menetluse kohaselt ning
- rakendusaktide vastuvõtmisel artiklis 323 osutatud menetluse kohaselt.

Artikkel 321

Delegeeritud õigusaktid

1. Komisjonile antakse määramata ajaks volitused võtta vastu käesolevas määruses osutatud delegeeritud õigusakte.

Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

2. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad lõikes 1 osutatud volituste delegeerimise tagasi võtta.

Institutsioon, kes on algatanud sisemenetluse, et otsustada, kas volituste delegeerimine tuleks tagasi võtta, püüab sellest teavitada teist institutsiooni ja komisjoni mõistliku aja jooksul enne lõpliku otsuse tegemist, viidates delegeeritud volitustele, mille ta võib tagasi võtta, ja võimalikele tagasivõtmise põhjustele.

Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub kohe või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust. Otsus avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad delegeeritud õigusakti suhtes esitada vastuväiteid kahe kuu jooksul alates õigusakti teatavakstegemisest. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega ühe kuu võrra.

Kui pärast selle tähtaja möödumist ei ole Euroopa Parlament ega nõukogu delegeeritud õigusakti suhtes vastuväiteid esitanud, avaldatakse see *Euroopa Liidu Teatajas* ning õigusakt jõustub selles nimetatud kuupäeval.

Delegeeritud õigusakt võidakse avaldada *Euroopa Liidu Teatajas* ja see võib jõustuda enne kõnealuse ajavahemiku lõppu, kui nii Euroopa Parlament kui ka nõukogu on komisjoni teavitanud sellest, et nad ei kavatse esitada vastuväiteid.

Kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab delegeeritud õigusakti suhtes vastuväiteid, õigusakt ei jõustu. Vastuväiteid esitanud institutsioon põhjendab delegeeritud õigusakti suhtes esitatud vastuväiteid.

Artikkel 322

Kiirmenetlus

1. Käesoleva artikli kohaselt vastuvõetud delegeeritud õigusaktid jõustuvad viivitamata ja neid kohaldatakse seni, kuni nende suhtes ei esitata lõike 2 kohaselt vastuväiteid. Kui käesoleva artikli kohaselt vastuvõetud delegeeritud õigusakt Euroopa Parlamendile ja nõukogule teatavaks tehakse, tuleb ühtlasi põhjendada kiirmenetluse rakendamist.
2. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad esitada vastuväiteid delegeeritud õigusakti suhtes, mis on vastu võetud käesoleva artikli kohaselt kooskõlas artikli 321 lõikes 3 osutatud menetlusega. Sellisel juhul õigusakti kohaldamine peatatakse. Vastuväiteid esitanud institutsioon põhjendab delegeeritud õigusakti suhtes esitatud vastuväiteid.

Artikkel 323

Rakendusaktid – komitee

1. [Kui rakendusaktid võetakse vastu käesoleva määruse alusel, abistab komisjoni põllumajandusturgude ühise korralduse komitee ja kohaldatakse määruse (EL) nr [xxxx/yyyy] (täita pärast seda, kui on vastu võetud Euroopa Parlamendis ja nõukogus arutlusel olev ELi toimimise lepingu artikli 291 lõike 2 kohane määrus kontrollimeetmete kohta) artiklis [5] sätestatud menetlust.]
2. Käesoleva määruse artiklitega 265, 266 ja 282 ning artikli 315 lõikega 2 ettenähtud kiireloomulistel juhtudel kohaldatakse määruse (EL) nr [xxxx/yyyy] artikliga [6] ettenähtud menetlust.

Komitee töökorraldus

Artikli 323 lõikes 1 osutatud komitee koosolekute korraldamisel võetakse eelkõige arvesse komitee vastutusala ulatust, käsitletavate küsimuste eripära ja vajadust kaasata asjakohaseid eksperte.

II PEATÜKK

Ülemineku- ja lõppsätted

Artikkel 325

Kehtetuks tunnistamine

1. Määrus (EMÜ) nr 922/72 tunnistatakse kehtetuks.
2. Määrus (EÜ) nr 1234/2007 tunnistatakse kehtetuks.

Määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikleid 113a, 113b, 114, 115, 116 ja artikli 117 lõikeid 1–4 ning kõnealuse määruse XIa lisa II punkti teist lõiku, XIa lisa punkte IV–IX, XII lisa IV punkti alapunkti 2, XIII lisa VI punkti teist lõiku, XIV lisa A osa, XIV lisa B osa I punkti alapunkte 2 ja 3, XIV lisa B osa III punkti ja C osa ning XV lisa punkte II, III, IV ja VI kohaldatakse siiski kõnealuste artiklite kohaldamise eesmärgil kuni käesoleva määruse artikli 326 kohaselt kindlaksmääratava kuupäevani.

Lisaks kohaldatakse:

- määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikleid 85o–85x ning kõnealuse määruse Xd lisa ja Xe lisa nende artiklite kohaldamise eesmärgil kuni 2010/2011. veiniaasta lõpuni;
 - määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikleid 84a, 86–95a, artikli 188a lõikeid 3 ja 4 ning kõnealuse määruse Xa lisa ja XI lisa kõnealuste artiklite kohaldamise eesmärgil asjakohaste toodete puhul kuni 2011/2012. turustusaasta lõpuni;
 - määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikleid 103w, 103x ja 103y ning kõnealuse määruse XVa lisa nende artiklite kohaldamise eesmärgil kuni 31. juulini 2012.
3. Viiteid määrusele (EÜ) nr 1234/2007 käsitatakse viidetena käesolevale määrusele ja neid tuleb lugeda vastavalt käesoleva määruse XX lisas esitatud vastavustabelile.

Artikkel 326

Turustamiseeskirjade kohaldamise kuupäev

Komisjon määrab turustamiseeskirjade kohaldamisega seotud õiguskindluse tagamiseks delegeeritud õigusaktide abil kindlaks kuupäeva, mil käesoleva määruse artikli 352 lõike 2

teises lõigus osutatud määruse (EÜ) nr 1234/2007 sätteid või nende osasid enam asjaomase sektori suhtes ei kohaldata. Kõnealune kuupäev on vastavate turustamiseskirjade kohaldamise kuupäev, mis kehtestatakse käesoleva määruse II osa II jaotise I peatüki I jaos sätestatud delegeeritud õigusaktide kohaselt.

Artikkel 327

Üleminekueeskirjad puu- ja köögiviljasektoris ning töödeldud puu- ja köögivilja sektoris

1. Käesolev määrus ei mõjuta enne käesoleva määruse jõustumist tootjarühmadele, tootjaorganisatsioonidele ja tootjaorganisatsioonide liitudele antud tunnustust ega menetluses olevaid tunnustus- ja rakenduskavasid.
2. Määrusega (EÜ) nr 1234/2007 ettenähtud korra säilitamiseks võib komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu võtta üleminekueeskirjad.

Artikkel 328

Üleminekueeskirjad veinisektoris

Selleks et tagada, et käesoleva määruse jõustumine ei kahjusta ettevõtjaid, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega võtta meetmed, et hõlbustada üleminekut määrustes (EÜ) nr 1493/1999 ja (EÜ) nr 479/2008 sätestatud korrald käesoleva määrusega kehtestatud korrale.]

Artikkel 329

Jõustumine

1. Käesolev määrus jõustub [seitsmendal] päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.
[Artiklit 159 kohaldatakse alates [.../üks aasta pärast jõustumist]].
2. Suhkrusektori suhtes kohaldatakse II osa I jaotist kuni suhkru turustusaasta 2014/2015 lõpuni.

II osa I jaotise III peatükis kehtestatud piima tootmise piiramise süsteemiga seotud sätteid kohaldatakse vastavalt artiklile 59 kuni 31. märtsini 2015.

[Piima- ja piimatootesektori toodete puhul kohaldatakse artikli 209 esimese lõigu punkti iv, artikli 210 lõiget 4 ning artikleid 229, 287, 310 ja 311 kuni 30. juunini 2020.]

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

*Euroopa Parlamendi nimel
president*

*Nõukogu nimel
eesistuja*

ILISA

ARTIKLI 1 LÕIKES 1 OSUTATUD TOODETE LOETELU

I osa: Teravili

Teraviljasektoris reguleerib käesolev määrus järgmises tabelis loetletud tooteid:

CN-kood	Kirjeldus
(a) 0709 90 60	Suhkrumais, värsked või jahutatud
0712 90 19	Kuivatatud suhkrumais (tervelt, tükeldatult, viilutatult, purustatult või pulbrina), muul viisil töötlemata (v.a hübriidid seemneks)
1001 90 91	Harilik nisu ja meslin seemneks
1001 90 99	Speltanisu, harilik nisu ja meslin (v.a seemneks)
1002 00 00	Rukis
1003 00	Oder
1004 00	Kaer
1005 10 90	Maisiterad, seemneks (v.a hübriidid)
1005 90 00	Mais (v.a seemneks)
1007 00 90	Terasorgo (v.a hübriidid seemneks)
1008	Tatar, hirss ja kanaari paelrohi; muu teravili
(b) 1001 10	Kõva nisu
(c) 1101 00 00	Püülijahu nisust või meslinist
1102 10 00	Rukkijahu
1103 11	Nisutangud ja -lihtjahu
1107	Linnased, röstitud või röstimata
(d) 0714	Maniokk, maranta, saalep, maapirn, bataat jms kõrge tärklise- või inuliinisisaldusega juured ja mugulad (värsked, jahutatud, külmutatud või kuivatatud, tükeldamata või tükeldatud või graanulitena); saagopalmi säsi
ex 1102	Püülijahu muust teraviljast, v.a nisust ja meslinist:
1102 20	– maisijahu
1102 90	– muud:
1102 90 10	– – odrajahu
1102 90 30	– – kaerajahu
1102 90 90	– – muud
ex 1103	Teraviljatangud, -lihtjahu ja -graanulid, v.a nisutangud ja -lihtjahu (alamrubriik 1103 11), riisitangud ja -lihtjahu (alamrubriik 1103 19 50) ja riisigraanulid (alamrubriik 1103 20 50)
ex 1104	Muul viisil töödeldud teravili (näiteks kroovitud, valtsitud, helvestatud, kruupideks jahvatatud, lõigatud või jämejahvatusega), v.a rubriigi 1006 riis ja alamrubriiki 1104 19 91 kuuluv helvestatud riis; terved, valtsitud, helvestatud või jahvatatud teraviljalid
1106 20	Peen- ja jämejahu ning pulber rubriigi 0714 saagost, juurtest või mugulatest
ex 1108	Tärklis; inuliin:
1108 11 00	– tärklis:
1108 12 00	– – nisutärklis
1108 13 00	– – maisitärklis
1108 14 00	– – kartulitärklis
1108 15 00	– – maniokitärklis
ex 1108 19	– – muu tärklis:
1108 19 90	– – – muud
1109 00 00	Nisugluteen, kuivatatud või kuivatamata

CN-kood	Kirjeldus
1702	Muud suhkrud, sh keemiliselt puhas laktoos, maltoos, glükoos ja fruktoos, tahkel kujul; maitse- ja värvainelisanditeta suhkrusiirupid; tehismesi, naturaalse meega segatud või segamata; karamell:
ex 1702 30	– glükoos ja glükoosisiirup, mis ei sisalda fruktoosi või mille kuivaine fruktoosisisaldus on alla 20 % massist:
	– – muud:
ex 1702 30 50	– – – valge kristalliline aglomeeritud või aglomeerimata pulber, mille kuivaine glükoosisisaldus on alla 99 % massist
ex 1702 30 90	– – – muud, mille kuivaine glükoosisisaldus on alla 99 % massist
ex 1702 40	– glükoos ja glükoosisiirup kuivaine fruktoosisisaldusega vähemalt 20 % massist, kuid alla 50 % massist, v.a invertsuhkur:
1702 40 90	– – muud
ex 1702 90	– muud, sealhulgas invertsuhkur ja muu suhkru ning suhkrusiirupi segud kuivaine fruktoosisisaldusega 50 % massist:
1702 90 50	– – maltodekstriin ja maltodekstriinisiirup
	– – karamell:
	– – – muud:
1702 90 75	– – – – pulbrina, aglomeeritud või aglomeerimata
1702 90 79	– – – – muud
2106	Mujal nimetamata toiduvalmistised:
ex 2106 90	– muud
	– – lõhna- ja maitseainetega või värvilisandiga suhkrusiirupid:
	– – – muud
2106 90 55	– – – – glükoosisiirupid ja siirupid maltodekstriinist
ex 2302	Kliid, pebred jm teraviljade tuulamis-, jahvatus- vm töötlusjääd, granuleeritud või granuleerimata
ex 2303	Tärglase tootmisjääd jms jäätmed, suhkrupreedist, suhkruroost või muust toorainest suhkru tootmise, õllepruulimise ja kääritamise ning destilleerimise jäätmed, granuleeritud või granuleerimata:
2303 10	– tärglase tootmisjääd jms jäätmed
2303 30 00	– õllepruulimise või piirituse destilleerimise jäätmed
ex 2306	Õlikoogid jm taimsete rasvade või õlide (v.a rubriikides 2304 ja 2305 esitatute) ekstraheerimise tahked jäätmed, peenestatud või peenestamata, granuleeritud või granuleerimata:
	– muud
2306 90 05	– – maisi-idudest
ex 2308	Mujal nimetamata taimse päritoluga loomasöödaks kasutatavad tooted, jäätmed ja kõrvalproduktid, granuleeritud või granuleerimata:
2308 00 40	– tammetõrud ja hobukastanid; puuviljade ja marjade, v.a viinamarjade pressimisjääd
2309	Loomasöödana kasutatavad tooted:
ex 2309 10	– kassi- ja koeratoit, jaemüügiks pakendatud:
2309 10 11	– – mis sisaldavad tärglist või alamrubriikidesse 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 ja
2309 10 13	2106 90 55 kuuluvat glükoosi, glükoosisiirupit, maltodekstriini või maltodekstriinisiirupit või
2309 10 31	piimatooteid
2309 10 33	
2309 10 51	
2309 10 53	

CN-kood	Kirjeldus
ex 2309 90	– muud:
2309 90 20	– kombineeritud nomenklatuuri grupi 23 lisamärkuses 5 kirjeldatud tooted
	– –muud, sh eelsegud:
2309 90 31	– – – mis sisaldavad tärklisi või alamrubriikidesse 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 ja
2309 90 33	2106 90 55 kuuluvat glükoosi, glükoosisiirupit, maltodekstriini või maltodekstriinisiirupit või
2309 90 41	piimatooteid
2309 90 43	
2309 90 51	
2309 90 53	

(¹) Käesolevas alamrubriigis tähendab mõiste „piimatooted” tooteid, mis kuuluvad rubriikidesse 0401–0406, samuti alamrubriikidesse 1702 11, 1702 19 ja 2106 90 51 kuuluvaid tooteid.

II osa: Riis

Riisisektoris reguleerib käesolev määrus järgmises tabelis loetletud tooteid:

CN-kood	Kirjeldus
(a) 1006 10 21 kuni 1006 10 98	Koorimata riis, v.a seemneks
1006 20	Kooritud (pruun) riis
1006 30	Poolkroovitud või kroovitud riis, poleeritud või poleerimata, glaseeritud või glaseerimata
(b) 1006 40 00	Purustatud riis
(c) 1102 90 50	Riisijahu
1103 19 50	Riisitangud ja -lihtjahu
1103 20 50	Riisigraanulid
1104 19 91	Helvestatud riis
ex 1104 19 99	Valtsitud riisiterad
1108 19 10	Riisitärklis

III osa: Suhkur

Suhkrusektoris reguleerib käesolev määrus järgmises tabelis loetletud tooteid:

	CN-kood	Kirjeldus
(a)	1212 91	Suhkrupeet
	1212 99 20	Suhkruroog
(b)	1701	Roosuhkur ja peedisuhkur ning keemiliselt puhas sahharoos tahkel kujul
(c)	1702 20	Vahtrasuhkur ja vahtrasiirup
	1702 60 95 ja 1702 90 95	Muud suhkrud kui laktoos, glükoos, maltodekstriin ja isoglükoos, tahkel kujul ja suhkruasiirupid, maitse- ja värvainelisaniditeta
	1702 90 71	Karamell kuivaine sahharoosisisaldusega vähemalt 50 % massist
	2106 90 59	Lõhna- ja maitseainetega või värvilisandiga suhkruasiirupid, v.a isoglükosi-, laktoosi- ja glükosiisiirupid ning siirupid maltodekstriinist
(d)	1702 30 10 1702 40 10 1702 60 10 1702 90 30	Isoglükoos
(e)	1702 60 80 1702 90 80	Inuliinisiirup
(f)	1703	Melass, mis on saadud suhkru ekstraheerimisel või rafineerimisel
(g)	2106 90 30	Lõhna- ja maitseainetega või värvilisandiga isoglükosiisiirup
(h)	2303 20	Suhkrupeedi või suhkruroo pressimisjäätmed jm suhkrutootmisjäätmed

IV osa: Kuivsööt

Kuivsöödasektoris reguleerib käesolev määrus järgmises tabelis loetletud tooteid:

	CN-kood	Kirjeldus
(a)	ex 1214 10 00	– Lutsernijahu ja -graanulid, kunstlikult kuuma õhu käes kuivatatud
		– Muul viisil kuivatatud ja jahvatatud lutsernijahu ja -graanulid
	ex 1214 90 90	– Lutsern, esparsett, ristik, lupiin, vikk jm kunstlikult kuuma õhu käes kuivatatud söödad, v.a hein, söödakapsas ja heina sisaldavad tooted
		– Muul viisil kuivatatud ja jahvatatud lutsern, esparsett, ristik, lupiin, vikk, mesikas, põld-seahernes ja harilik nõiahammas
(b)	ex 2309 90 99	– Lutsernimahlast ja rohumahlast saadud valgukontsentraadid
		– Veetustatud tooted, mis on eranditult saadud eespool nimetatud kontsentraatide valmistamisel tekkinud tahketest jääkidest ja mahlast

V osa: Seemned

Seemnesektoris reguleerib käesolev määrus järgmises tabelis loetletud tooteid:

CN-kood	Kirjeldus
0712 90 11	Suhkrumaisi hübriidid: – seemneks
0713 10 10	Herned (<i>Pisum sativum</i>) – seemneks
Ex 0713 20 00	Kikerherned (nuudid): – seemneks
Ex 0713 31 00	Aedoad sordist <i>Vigna mungo</i> (L.) Hepper või <i>Vigna radiata</i> (L.) Wilczek: – seemneks
Ex 0713 32 00	Kandilised aedoad e adzukioad (<i>Phaseolus</i> või <i>Vigna angularis</i>): – seemneks
0713 33 10	Harilikud aedoad (<i>Phaseolus vulgaris</i>): – seemneks
Ex 0713 39 00	Muud oad: – seemneks
Ex 0713 40 00	Läätsed: – seemneks
Ex 0713 50 00	Põldoad (<i>Vicia faba</i> var. <i>major</i>) ja söödaoad (<i>Vicia faba</i> var. <i>equina</i> , <i>Vicia faba</i> var. <i>minor</i>): – seemneks
Ex 0713 90 00	Muud kuivatatud kaunviljad: – seemneks
1001 90 10	Speltanisu: – seemneks
Ex 1005 10	Maisi hübriidsordid seemneks
1006 10 10	Koorimata riis: – seemneks
1007 00 10	Terasorgo hübriidid: – seemneks
1201 00 10	Sojauba, purustatud või purustamata: – seemneks
1202 10 10	Lüdimata maapähkel, röstimata või muul viisil kuumtöötlemata: – seemneks
1204 00 10	Linaseemned, purustatud või purustamata: – seemneks
1205 10 10 ja ex 1205 90 00	Rapsi- või rüpsiseemned, purustatud või purustamata: – seemneks
1206 00 10	Päevalilleseemned, purustatud või purustamata: – seemneks
Ex 1207	Muud õliseemned ja õliviljad, purustatud või purustamata: – seemneks
1209	Seemned, viljad ja eosed: – külviks

VI osa: Humal

1. Humalasektoris reguleerib käesolev määrus järgmises tabelis loetletud tooteid

CN-kood	Kirjeldus
1210	Humalakäbid, värsked või kuivatatud, ka jahvatatud, pulbristatud või graanulitena; lupuliin

2. Käesoleva määruse eeskirju, mis käsitlevad turustamist ja kaubavahetust kolmandate riikidega, kohaldatakse ka järgmiste toodete suhtes:

CN-kood	Kirjeldus
1302 13 00	Taimemahlad ja -ekstraktid humalast

VII osa: Oliiviõli ja lauaoliivid

Oliiviõli ja lauaoliivide sektoris reguleerib käesolev määrus järgmises tabelis loetletud tooteid:

CN-kood	Kirjeldus
(a) 1509	Oliiviõli ja selle fraktsioonid, rafineeritud või rafineerimata, kuid keemiliselt modifitseerimata
1510 00	Muud oliividest saadud õlid ja nende fraktsioonid, rafineeritud või rafineerimata, kuid keemiliselt modifitseerimata, k.a nende õlide või fraktsioonide segud rubriigi 1509 õlide või nende fraktsioonidega
(b) 0709 90 31	Oliivid, värsked või jahutatud, muuks kasutuseks peale õli tootmise
0709 90 39	Muud oliivid, värsked või jahutatud
0710 80 10	Oliivid (toored või eelnevalt aurutatud või keedetud), külmutatud
0711 20	Ajutiseks säilitamiseks konserveeritud oliivid (näiteks gaasilise vääveldioksiidiga, soolvees, väävlis hapus vees või muus konserveerivas lahuses), kuid kohe tarbimiseks kõlbmatud
ex 0712 90 90	Kuivatatud oliivid (tervelt, tükeldatult, viilutatult, purustatult või pulbrina), muul viisil töötlemata
2001 90 65	Oliivid, äädika või äädikhappega toiduks valmistatud või konserveeritud
ex 2004 90 30	Oliivid, toiduks valmistatud või konserveeritud ilma äädika või äädikhappeta, külmutatud
2005 70	Oliivid, toiduks valmistatud või konserveeritud ilma äädika või äädikhappeta, külmutamata
(c) 1522 00 31	Loomsete või taimsete rasvainete või vahade töötlemise jäägid, mis sisaldavad oliiviõli omadustega õlisid
1522 00 39	
2306 90 11	Õlikoogid ja muud oliiviõli ekstraheerimise jäägid
2306 90 19	

VIII osa: Kiu tootmiseks kasvatatav lina ja kanep

Kiu tootmiseks kasvatatava lina ja kanepi sektoris reguleerib käesolev määrus järgmises tabelis loetletud tooteid:

CN-kood	Kirjeldus
5301	Lina, toores või töödeldud (kuid ketramata); linatakud ja -jäätmel (sh lõngajäätmel ja kohestatud jäätmel)
5302	Harilik kanep (<i>Cannabis sativa</i> L.), toores või töödeldud, kuid ketramata; kanepitakud ja -jäätmel (sh lõngajäätmel ja kohestatud jäätmel)

IX osa: Puu- ja köögivili

Puu- ja köögiviljasektoris reguleerib käesolev määrus järgmises tabelis loetletud tooteid:

CN-kood	Kirjeldus
0702 00 00	Tomatid, värsked või jahutatud
0703	Sibul, šalott, küüslauk, porrulauk jm laugud, värsked või jahutatud
0704	Kapsas, lillkapsas, nuikapsas, lehtkapsas ja muu söödav kapsas perekonnast <i>Brassica</i> , värsked või jahutatud
0705	Aedsalat (<i>Lactuca sativa</i>) ja sigur (<i>Cichorium</i> spp.), värsked või jahutatud
0706	Porgand, naeris, söögipeen, aed-piimjuur, juurseller, redis jms söödav juurvili, värsked või jahutatud
0707 00	Kurgid ja kornišonid, värsked või jahutatud
0708	Kaunviljad, poetatud või poetamata, värsked või jahutatud
ex 0709	Muu köögivili, värsked või jahutatud, v.a alamrubriikidesse 0709 60 91, 0709 60 95, 0709 60 99, 0709 90 31, 0709 90 39 ja 0709 90 60 kuuluv köögivili
ex 0802	Muud pähklid, värsked või kuivatatud, lüditud või lüdimata, kooritud või koorimata, v.a alamrubriiki 0802 90 20 kuuluvad beetli- ja koolapähklid
0803 00 11	Värsked jahubanaanid
ex 0803 00 90	Kuivatatud jahubanaanid
0804 20 10	Värsked viigimarjad
0804 30 00	Ananassid
0804 40 00	Avokaadod
0804 50 00	Guajaavid, mangod ja mangostanid
0805	Värsked või kuivatatud tsitrusviljad
0806 10 10	Värsked lauaviinamarjad
0807	Värsked melonid (k.a arbuusid) ja papaiad
0808	Värsked õunad, pirnid ja küdoonid
0809	Värsked aprikoosid, kirsid, virsikud (k.a nektariinid), ploomid ja laukaploomid
0810	Muud värsked marjad ja puuviljad
0813 50 31 0813 50 39	Segud, mis koosnevad eranditult rubriikidesse 0801 ja 0802 kuuluvatest pähklitest
0910 20	Safran
ex 0910 99	Aed-liivatee, värsked või jahutatud
ex 1211 90 85	Värsked või jahutatud basiilik, meliss, münd, harilik pune (oregano), rosmariin, salvei
1212 99 30	Jaanileivapuu kaunad

X osa: Töödeldud puu- ja köögiviljasaadused

Töödeldud puu- ja köögiviljasaaduste sektoris reguleerib käesolev määrus järgmises tabelis loetletud tooteid:

CN-kood	Kirjeldus
(a) ex 0710	Külmutatud köögivili, toores või eelnevalt aurutatud või keedetud, v.a alamrubriigi 0710 40 00 suhkrumais, alamrubriigi 0710 80 10 oliivid ja alamrubriigi 0710 80 59 perekonda <i>Capsicum</i> või <i>Pimenta</i> kuuluvad viljad
ex 0711	Ajutiseks säilitamiseks konserveeritud köögivili (näiteks gaasilise vääveldioksiidiga, soolvees, väävlisshapuse vees või muus konserveerivas lahuses), kuid kohe tarbimiseks kõlbmatud, v.a alamrubriigi 0711 20 oliivid, alamrubriigi 0711 90 10 perekonda <i>Capsicum</i> või <i>Pimenta</i> kuuluvad viljad ning alamrubriigi 0711 90 30 suhkrumais
ex 0712	Kuivatatud köögivili (tervelt, tükeldatult, viilutatult, purustatult või pulbrina), muul viisil töötlemata, v.a alamrubriiki ex 0712 90 05 kuuluvad inimtoiduks kõlbmatud kunstlikult kuuma õhu käes kuivatatud kartulid, alamrubriikidesse ex 0712 90 11 ja 0712 90 19 kuuluv suhkrumais ning alamrubriiki ex 0712 90 90 kuuluvad oliivid
0804 20 90	Kuivatatud viigimarjad
0806 20	Kuivatatud viinamarjad

ex 0811	Külmutatud puuviljad, marjad ja pähklid, kuumtöötlemata, aurutatud või vees keedetud, ilma suhkru- või muu magusainelisandita, v.a alamrubriiki ex 0811 90 95 kuuluvad külmutatud banaanid
---------	--

CN-kood	Kirjeldus
ex 0812	Lühiajaliseks säilitamiseks konserveeritud puuviljad, marjad ja pähklid (näiteks gaasilise vääveldioksiidiga, soolvees, väävlishapus vees või muus konserveerivas lahuses), kuid kohe tarbimiseks kõlbmatud, v.a lühiajaliseks säilitamiseks konserveeritud banaanid, mis kuuluvad alamrubriiki ex 0812 90 98
ex 0813	Kuivatatud puuviljad ja marjad, v.a rubriikide 0801–0806 puuviljad; selle grupi pähklite või kuivatatud puuviljade ja marjade segud, v.a üksnes rubriikidesse 0801 ja 0802 kuuluvatest pähklitest koosnevad pähkli- ja kuivatatud pähklite segud, mis kuuluvad alamrubriikidesse 0813 50 31 ja 0813 50 39
0814 00 00	Tsitrusviljade või meloni (k.a arbuusi) koor, värsked, külmutatud, kuivatatud või lühiajaliselt säilitatud soolvees, väävlishapus vees või muus konserveerivas lahuses
0904 20 10	Kuivatatud paprika, purustamata ja jahvatamata
(b)	
ex 0811	Külmutatud puuviljad, marjad ja pähklid, kuumtöötlemata, aurutatud või vees keedetud, suhkrus- või muu magusainelisandiga
ex 1302 20	Pektiinid, pektiinaadid ja pektaadid
ex 2001	Köögiviljad, puuviljad, marjad, pähklid jm taimede söödavad osad, äädika või äädikhappega toiduks valmistatud või konserveeritud, v.a: - perekonda <i>Capsicum</i> kuuluvate taimede viljad, v.a alamrubriiki 2001 90 20 kuuluvad magus ja mahe paprika ning piment - alamrubriiki 2001 90 30 suhkrumais (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>) - alamrubriiki 2001 90 40 kuuluvad jamss, bataat jms toiduks kasutatavad taimeosad, mis sisaldavad vähemalt 5 % massist tärklis - alamrubriiki 2001 90 60 kuuluvad palmipungad - alamrubriiki 2001 90 65 kuuluvad oliivid - viinamarjalehed, humalavõrsed jm söödavad taimeosad, mis kuuluvad alamrubriiki ex 2001 90 97
2002	Tomatid, toiduks valmistatud või konserveeritud ilma äädika või äädikhappeta
2003	Seened ja trühvliid, toiduks valmistatud või konserveeritud ilma äädika või äädikhappeta
ex 2004	Muud köögiviljad, toiduks valmistatud või konserveeritud ilma äädika või äädikhappeta, külmutatud, v.a rubriigis 2006 nimetatud tooted, v.a alamrubriiki ex 2004 90 10 kuuluv suhkrumais (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>), alamrubriiki ex 2004 90 30 kuuluvad oliivid ja alamrubriiki 2004 10 91 kuuluvad kartulid, mis on valmistatud või konserveeritud jahu või helvestena
ex 2005	Muud köögiviljad, toiduks valmistatud või konserveeritud ilma äädikata või äädikhappeta, külmutamata, v.a rubriigis 2006 nimetatud tooted, v.a alamrubriiki 2005 70 kuuluvad oliivid, alamrubriiki ex 2005 80 00 kuuluv suhkrumais (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>), ja perekonda <i>Capsicum</i> kuuluvate taimede viljad, v.a alamrubriiki 2005 99 10 kuuluvad magus ja mahe paprika ning piment ja alamrubriiki 2005 20 10 kuuluvad kartulid, mis on valmistatud või konserveeritud jahu või helvestena
ex 2006 00	Puuviljad, pähklid, puuviljakoored jm taimeosad, suhkrus säilitatud (nõrutatud ja kuivanud, glasuuritud või suhkrustatud), v.a rubriiki ex 2006 00 38 ja ex 2006 00 99 kuuluvad suhkrus säilitatud banaanid
ex 2007	Džemmide, keedised, puuvilja- või marjaželeed, marmelaadid, puuvilja-, marja- või pähklipüreed ja pastad, saadud kuumtöötlemisel, suhkrus- või muu magusainelisandiga või ilma, v.a: - alamrubriiki ex 2007 10 kuuluvad homogeenitud tooted banaanidest - alamrubriikidesse ex 2007 99 39, ex 2007 99 50 ja ex 2007 99 97 kuuluvad banaanikeedised, -želeed, -marmelaadid, -püreed või -pastad
ex 2008	Puuviljad ja marjad, pähklid jm söödavad taimeosad, muul viisil toiduks valmistatud või konserveeritud, mujal nimetamata, suhkrus-, muu magusaine- või alkoholilisandiga või ilma, v.a: - alamrubriiki 2008 11 10 kuuluv maapähklivõi - alamrubriiki 2008 91 00 kuuluvad palmipungad - alamrubriiki 2008 99 85 kuuluv mais - alamrubriiki 2008 99 91 kuuluvad jamss, bataat jms toiduks kasutatavad taimeosad, mis sisaldavad tärklis vähemalt 5 % massist - viinamarjalehed, humalavõrsed jm söödavad taimeosad, mis kuuluvad alamrubriiki ex 2008 99 99 - alamrubriikidesse ex 2008 92 59, ex 2008 92 78, ex 2008 92 93 ja ex 2008 92 98 kuuluvad segud banaanidest, muul moel valmistatud või konserveeritud - alamrubriikidesse ex 2008 99 49, ex 2008 99 67 ja ex 2008 99 99 kuuluvad muul viisil valmistatud ja konserveeritud banaanid
ex 2009	Kääritamata, alkoholilisandita marjamahlad, puu- ja köögiviljamahlad (v.a alamrubriikidesse 2009 61 ja 2009 69 kuuluvad viinamarjamahl ja viinamarjavirre ning alamrubriiki ex 2009 80 kuuluv banaanimahl), suhkrus- või muu magusainelisandiga või ilma

XI osa: Banaanid

Banaanisektoris reguleerib käesolev määrus järgmises tabelis loetletud tooteid:

CN-kood	Kirjeldus
0803 00 19	Värsked banaanid, v.a jahubanaanid
ex 0803 00 90	Kuivatatud banaanid, v.a jahubanaanid
ex 0812 90 98	Lühiajaliseks säilitamiseks konserveeritud banaanid
ex 0813 50 99	Kuivatatud banaane sisaldavad segud
1106 30 10	Banaanidest valmistatud peen- ja jämejahu ning pulber
ex 2006 00 99	Suhkrus säilitatud banaanid
ex 2007 10 99	Homogeenitud tooted banaanidest
ex 2007 99 39 ex 2007 99 50 ex 2007 99 97	Džemm, keedised, želee, marmelaadid, püreed ja pastad banaanidest
ex 2008 92 59 ex 2008 92 78 ex 2008 92 93 ex 2008 92 98	Muul viisil toiduks valmistatud või konserveeritud banaane sisaldavad segud, piirituselisandita
ex 2008 99 49 ex 2008 99 67 ex 2008 99 99	Muul viisil toiduks valmistatud või konserveeritud banaanid
ex 2009 80 35 ex 2009 80 38 ex 2009 80 79 ex 2009 80 86 ex 2009 80 89 ex 2009 80 99	Banaanimahl

XII osa: Vein

Veinisektoris reguleerib käesolev määrus järgmises tabelis loetletud tooteid:

CN-kood	Kirjeldus
(a) 2009 61 2009 69 2204 30 92 2204 30 94 2204 30 96 2204 30 98	Viinamarjamahl (k.a viinamarjavirre) Muu viinamarjavirre, v.a osaliselt käärinud või kus käärimine on peatatud alkoholi lisamata
(b) ex 2204	Viinamarjaveinid värsketest viinamarjadest, k.a kangendatud veinid; viinamarjavirre, v.a rubriiki 2009 kuuluv, välja arvatud alamrubriikidesse 2204 30 92, 2204 30 94, 2204 30 96 ja 2204 30 98 kuuluv muu viinamarjavirre
(c) 0806 10 90 2209 00 11 2209 00 19	Värsked viinamarjad, v.a lauaviinamarjad Veiniäädikas
(d) 2206 00 10 2307 00 11 2307 00 19 2308 00 11 2308 00 19	Piquette Veinise Viinamarjade pressimisjäätgid

XIII osa: Eluspuud ja muud taimed, taimesibulad, -juured jms; lõikelilled ja dekoratiivne taimmaterjal

Eluspuude ja muude taimede ja lillekasvatustoodete (sibulad, juured jm), lõikelilled ja dekoratiivse taimmaterjali valdkonnas reguleerib käesolev määrus kombineeritud nomenklatuuri gruppi 6 kuuluvaid tooteid.

XIV osa: Toortubakas

Toortubaka valdkonnas reguleerib käesolev määrus CN-koodi 2401 alla kuuluvat toor- või töötlemata tubakat ja tubakajäätmeid.

XV osa: Veise- ja vasikaliha

Veise- ja vasikalihasektoris reguleerib käesolev määrus järgmises tabelis loetletud tooteid:

	CN-kood	Kirjeldus
(a)	0102 90 05 kuni 0102 90 79	Elusad koduveised, v.a tõupuhtad aretusloomad
	0201	Värske või jahutatud veiseliha
	0202	Külmutatud veiseliha
	0206 10 95	Paks vaheliha ja õhuke vaheliha, värske või jahutatud
	0206 29 91	Paks vaheliha ja õhuke vaheliha, külmutatud
	0210 20	Veiseliha, soolatud, soolvees, kuivatatud või suitsutatud
	0210 99 51	Paks vaheliha ja õhuke vaheliha, soolatud, soolvees, kuivatatud või suitsutatud
	0210 99 90	Toiduks kasutatav jahu ja pulber lihast või rupsist
	1602 50 10	Muud veiselihast või -rupsist valmistatud tooted või konservid, kuumtöötlemata; segud kuumtööteldud ja kuumtöötlemata lihast või rupsist
	1602 90 61	Muud lihast või rupsist valmistatud tooted või konservid, mis sisaldavad veiseliha või rupsi, kuumtöötlemata; segud kuumtööteldud ja kuumtöötlemata lihast või rupsist
(b)	0102 10	Elusveised, tõupuhtad aretusloomad
	0206 10 98	Söödav veise rups, v.a paks vaheliha ja õhuke vaheliha, värske või jahutatud, välja arvatud farmaatsiatoodete tooraineks
	0206 21 00 0206 22 00 0206 29 99	Söödav veise rups, v.a paks vaheliha ja õhuke vaheliha, külmutatud, välja arvatud farmaatsiatoodete tooraineks
	0210 9959	Söödav veise rups, soolatud, soolvees, kuivatatud või suitsutatud, v.a paks vaheliha ja õhuke vaheliha
	ex 1502 00 90	Veiserasv ja -rasvkude, v.a rubriiki 1503 kuuluv
	1602 50 31 ning 1602 50 95	Muud veiselihast või rupsist valmistatud tooted või konservid, v.a kuumtöötlemata liha või rups ning segud kuumtööteldud ja kuumtöötlemata lihast või rupsist
	1602 90 69	Muud lihast või rupsist valmistatud tooted ja konservid, mis sisaldavad veiseliha või rupsi, v.a kuumtöötlemata; segud kuumtööteldud ja kuumtöötlemata lihast või rupsist

XVI osa: Piim ja piimatooted

Piima ja piimatootesektoris reguleerib käesolev määrus järgmises tabelis loetletud tooteid:

	CN-kood	Kirjeldus
(a)	0401	Piim ja rõõsk koor, kontsentreerimata, suhkru- või muu magusainelisandita
(b)	0402	Piim ja rõõsk koor, kontsentreeritud või suhkru- või muu magusainelisandiga
(c)	0403 10 11 kuni 0403 10 39 0403 9011 kuni 0403 90 69	Petipiim, kalgendatud piim ja koor, jogurt, keefir ja muu fermenteeritud või hapendatud piim ja koor, (kontsentreeritud või kontsentreerimata, suhkru- või muu magusainelisandiga või ilma, lõhna- ja maitseaineteta, puuvilja-, pähkli- või kakaolisandita)
(d)	0404	Vadak, kontsentreeritud või kontsentreerimata, suhkru- või muu magusainelisandiga või ilma; mujal nimetamata tooted naturaalsest piimakomponentidest, suhkru- või muu magusainelisandiga või ilma
(e)	ex 0405	Või ja muud piimarasvad; piimarasvavõidid rasvasisaldusega üle 75 %, kuid alla 80 % massist
(f)	0406	Juust ja kohupiim
(g)	1702 19 00	Lõhna- ja maitseaine või värvainelisanditeta laktoos ja laktoosisiirup, kuivaine laktoosisisaldusega vähem kui 99 % massist, väljendatud veevaba laktoosina kuivaines
(h)	2106 90 51	Lõhna- ja maitseainetega või värvilisel laktoosisiirupid
(i)	ex 2309	Loomasöödana kasutatavad tooted: – valmistoidud ja sööt, mis sisaldavad tooteid, mille suhtes kohaldatakse käesolevat määrust kas otseselt või määruse (EÜ) nr 1667/2006 alusel, v.a valmistoidud ja sööt, mille suhtes kehtib käesoleva lisa I osa.

XVII osa: Sealih

Sealihasektoris reguleerib käesolev määrus järgmises tabelis loetletud tooteid:

	CN-kood	Kirjeldus
(a)	ex 0103	Elusad kodusead, v.a tõupuhtad aretusloomad
(b)	ex 0203	Värske, jahutatud või külmutatud kodusealiha
	ex 0206	Kodusea söödav rups, värske, jahutatud või külmutatud, v.a farmaatsiatoodete tooraineks
	ex 0209 00	Seapekk ilma tailihata või muu searasv, sulatamata või muul viisil ekstraheerimata, värske, jahutatud, külmutatud, soolatud, soolvees, kuivatatud või suitsutatud
	ex 0210	Kodusea liha ja söödav rups, soolatud, soolvees, kuivatatud või suitsutatud
	1501 00 11 1501 00 19	Searasv ja -rasvkude (k.a seapekk)
(c)	1601 00	Vorstid jms tooted lihast, rupsist või verest; nende baasil valmistatud toiduained
	1602 10 00	Homogeenitud tooted lihast, rupsist või verest
	1602 20 90	Mis tahes looma maksast, v.a hane- või pardimaksast, tooted või konservid
	1602 41 10 1602 42 10 1602 49 11 kuni 1602 49 50	Muud kodusealiha või -rupsi sisaldavad tooted või konservid
	1602 90 10	Tooted mis tahes loomade verest
	1602 90 51	Muud kodusea liha või rupsi sisaldavad tooted või konservid
	1902 20 30	Täidisega pastatooted, kuumtöödeldud või muul viisil toiduks valmistatud või mitte, mis sisaldavad üle 20 % massist vorsti või vorsttooteid, mis tahes liha või rupsi, k.a mis tahes liiki või päritoluga rasvu

XVIII osa: Lamba- ja kitseliha

Lamba- ja kitselihasektoris reguleerib käesolev määrus järgmises tabelis loetletud tooteid:

	CN-kood	Kirjeldus
(a)	0104 10 30	Lambatalled (kuni aasta vanused)
	0104 10 80	Eluslambad, v.a. tõupuhtad aretusloomad ja lambatalled
	0104 20 90	Eluskitsed, v.a. tõupuhtad aretusloomad
	0204	Värske, jahutatud või külmutatud lamba- või kitseliha
	0210 99 21	Lamba- ja kitseliha, kondiga, soolatud, soolvees, kuivatatud või suitsutatud
	0210 99 29	Lamba- ja kitseliha, kondita, soolatud, soolvees, kuivatatud või suitsutatud
(b)	0104 10 10	Eluslambad – tõupuhtad aretusloomad
	0104 20 10	Eluskitsed – tõupuhtad aretusloomad
	0206 80 99	Lamba ja kitse söödav rups, värske või jahutatud, v.a. farmaatsiatoodete tooraineks
	0206 90 99	Lamba ja kitse söödav rups, külmutatud, v.a. farmaatsiatoodete tooraineks
	0210 99 60	Lamba ja kitse söödav rups, soolatud, soolvees, kuivatatud või suitsutatud
ex	1502 00 90	Lamba- või kitserasv ja -rasvkude, v.a. rubriiki 1503 kuuluv
(c)	1602 90 72	Muud lamba- ja kitselihast või lamba ja kitse rupsist valmistatud tooted või konservid, kuumtöötlemata;
	1602 90 74	segud kuumtööteldud ja kuumtöötlemata lihast või rupsist
(d)	1602 90 76	Muud lamba- või kitselihast või -rupsist valmistatud tooted või konservid, v.a. kuumtöötlemata või
	1602 90 78	segud kuumtööteldud ja kuumtöötlemata lihast või rupsist

XIX osa: Munad

Munasektoris reguleerib käesolev määrus järgmises tabelis loetletud tooteid:

	CN-kood	Kirjeldus
(a)	0407 00 11 0407 00 19 0407 00 30	Kodulinnumunad (koorega), värsked, konserveeritud või kuumtööteldud
(b)	0408 11 80 0408 19 81 0408 19 89 0408 91 80 0408 99 80	Kooreta linnumunad ja munakollased, värsked, kuivatatud, vees või aurus keedetud, vormitud, külmutatud või muul viisil tööteldud (suhkru- või muu magusainelisandiga või ilma), v.a. inimtoiduks kõlbmatud

XX osa: Kodulinnuliha

Kodulinnulihasektoris reguleerib käesolev määrus järgmises tabelis loetletud tooteid:

CN-kood	Kirjeldus
(a) 0105	Eluskodulinnud, s.o kanad liigist <i>Gallus domesticus</i> , pardid, haned, kalkunid ja pärlikanad
(b) ex 0207	Rubriigi 0105 kodulindude värske, jahutatud või külmutatud liha ja söödav rups, v.a punkti c alla kuuluv maks
(c) 0207 13 91	Kodulinnumaks, värske, jahutatud või külmutatud
0207 14 91	
0207 26 91	
0207 27 91	
0207 34	
0207 35 91	
0207 36 81	
0207 36 85	
0207 36 89	
0210 99 71	
0210 99 79	Kodulinnumaks, soolatud, soolvees, kuivatatud või suitsutatud
(d) 0209 00 90	
(e) 1501 00 90	Kodulinnurask ja -rasvkude
(f) 1602 20 10	Muul viisil valmistatud või konserveeritud hane- või pardimaks
1602 31	Rubriigi 0105 kodulindude liha või söödav rups, muul viisil valmistatud või konserveeritud
1602 32	
1602 39	

XXI osa: Muud tooted

CN-kood	Kirjeldus
ex 0101	Elushobused, -eeslid, -muulad ja -hobueeslid:
0101 10	– tõupuhtad aretusloomad:
0101 10 10	– – hobused ^(a)
0101 10 90	– – muud
0101 90	– muud:
	– – hobused:
0101 90 19	– – – muud kui tapaloomad
0101 90 30	– – eeslid
0101 90 90	– – muulad ja hobueeslid
ex 0102	Elusveised:
ex 0102 90	– muud kui tõupuhtad aretusloomad:
0102 90 90	– – muud kui koduveised
ex 0103	Elussead:
0103 10 00	– tõupuhtad aretusloomad ^(b)
	– muud:
ex 0103 91	– – massiga alla 50 kg:
0103 91 90	– – – muud kui kodusead
ex 0103 92	– – massiga 50 kg ja rohkem

CN-kood	Kirjeldus
0103 92 90	– – muud kui kodusead
0106	Muud elusloomad
ex 0203	Värske, jahutatud või külmutatud sealih:
	– värske või jahutatud:
ex 0203 11	– – rümbad ja poolrümbad:
0203 11 90	– – – muud kui kodusea
ex 0203 12	– – tagaosad, abatükid ja nende jaotustükid, kondiga:
0203 12 90	– – – muud kui kodusea
ex 0203 19	– – muud:
0203 19 90	– – – muud kui kodusea
	– külmutatud:
ex 0203 21	– – rümbad ja poolrümbad:
0203 21 90	– – – muud kui kodusea
ex 0203 22	– – tagaosad, abatükid ja nende jaotustükid, kondiga:
0203 22 90	– – – muud kui kodusea
ex 0203 29	– – muud:
0203 29 90	– – – muud kui kodusea
ex 0205 00	Eesli-, muula- või hobueesliha, värske, jahutatud või külmutatud
ex 0206	Veise, sea, lamba, kitse, hobuse, eesli, muula või hobueesli söödav rups, värske, jahutatud või külmutatud:
ex 0206 10	– veise rups, värske või jahutatud
0206 10 10	– – farmaatsiatoodete tooraineks (°)
	– veise rups, külmutatud:
ex 0206 22 00	– – maks:
	– – – farmaatsiatoodete tooraineks (°)
ex 0206 29	– – muud:
0206 29 10	– – – farmaatsiatoodete tooraineks (°)
ex 0206 30 00	– sea rups, värske või jahutatud:
	– – farmaatsiatoodete tooraineks (°)
	– – muud:
	– – – muu kui kodusea
	– sea rups, külmutatud:
ex 0206 41 00	– – maks:
	– – – farmaatsiatoodete tooraineks (°)
	– – – muud:
	– – – – muu kui kodusea
ex 0206 49 00	– – muud:
	– – – kodusea rups:
	– – – – farmaatsiatoodete tooraineks (°)
	– – – muud
ex 0206 80	– muud, värsked või jahutatud:
0206 80 10	– – farmaatsiatoodete tooraineks (°)
	– – muud:
0206 80 91	– – – hobuse, eesli, muula või hobueesli rups
ex 0206 90	– muud, külmutatud:
0206 90 10	– – farmaatsiatoodete tooraineks (°)
	– – muud:
0206 90 91	– – – hobuse, eesli, muula või hobueesli rups
0208	Muu liha ja söödav rups, värske, jahutatud või külmutatud

CN-kood	Kirjeldus
ex 0210	Liha ja söödav rups, soolatud, soolvees, kuivatatud või suitsutatud; toiduks kasutatav lihast või rupsist valmistatud jahu või pulber:
	– sealih:
ex 0210 11	– – tagaosad, abatükid ja nende jaotustükid, kondiga:
0210 11 90	– – – muud kui kodusea
ex 0210 12	– – kõhutükid (lābikasvanud) ja nende jaotustükid:
0210 12 90	– – – muud kui kodusea
ex 0210 19	– – muud:
0210 19 90	– – – muud kui kodusea
	– muu, k.a toidukõlblik peen- ja jämejahu lihast või rupsist:
0210 91 00	– – esikloomaliste
0210 92 00	– – vaala, delfiini ja pringli (imetajad seltsist <i>Cetacea</i>); lamantiini ja dugongi (imetajad seltsist <i>Sirenia</i>)
0210 93 00	– – roomajate (k.a mao ja kilpkonna)
ex 0210 99	– – muud:
	– – – liha:
0210 99 31	– – – – põhjapõdra
0210 99 39	– – – – muud
	– – – rups:
	– – – – muu kui kodusea, veise, lamba ja kitse rups
0210 99 80	– – – – muu kui kodulinnumaks
ex 0407 00	Linnumunad (koorega), värsked, konserveeritud või kuumtöödeldud:
0407 00 90	– muud kui kodulindude munad
ex 0408	Kooreta linnumunad ja munakollased, värsked, kuivatatud, vees või aurust keedetud, külmutatud või muul viisil töödeldud (suhkru- või muu magusaineliseandiga või ilma):
	– munakollane:
ex 0408 11	– – kuivatatud:
0408 11 20	– – – inimitoiduks kõlbmatu ^(d)
ex 0408 19	– – muud:
0408 19 20	– – – inimitoiduks kõlbmatu ^(d)
	– muud:
ex 0408 91	– – kuivatatud:
0408 91 20	– – – inimitoiduks kõlbmatu ^(d)
ex 0408 99	– – muud:
0408 99 20	– – – inimitoiduks kõlbmatu ^(d)
0410 00 00	Mujal nimetamata loomse päritoluga toiduained
0504 00 00	Loomasooled, -põied ja -maod (v.a kalade omad), terved või tükeldatud, värsked, jahutatud, külmutatud, soolatud, soolvees, kuivatatud või suitsutatud
ex 0511	Mujal nimetamata loomsed tooted; inimitoiduks kõlbmatud surnud loomad grupist 1 või 3:
0511 10 00	– veisesperma
	– muud:
ex 0511 99	– – muud:
0511 99 85	– – – muud
ex 0709	Muu kõõgivil, värsked või jahutatud:
ex 0709 60	– perekonna <i>Capsicum</i> või <i>Pimenta</i> viljad
	– muud:
0709 60 91	– – – – perekonna <i>Capsicum</i> viljad kapsaitsiini või õlivaikvärvide tootmiseks ^(c)
0709 60 95	– – – eeterlike õlide ja resinoidide tööstuslikuks tootmiseks ^(c)
0709 60 99	– – – muud

CN-kood	Kirjeldus
ex 0710	Külmutatud köögivili, toores või eelnevalt aurutatud või keedetud:
ex 0710 80	– muu köögivil:
0710 80 59	– – perekonda <i>Capsicum</i> või <i>Pimenta</i> kuuluvad viljad
0710 80 59	– – – muud kui paprika
ex 0711	Ajutiseks säilitamiseks konserveeritud köögivil (näiteks gaasilise vääveldioksiidiga, soolves, väävlishapus vees või muus konserveerivas lahuses), kuid kohe tarbimiseks kõlbmatud:
ex 0711 90	– muu köögivil; köögiviljasegud:
0711 90 10	– – köögiviljad:
0711 90 10	– – – perekonda <i>Capsicum</i> või <i>Pimenta</i> kuuluvad viljad, v.a paprika
ex 0713	Kuivatatud kaunviljad (poetatud, kooritud või koorimata, tükeldatud või tükeldamata):
ex 0713 10	– herved (<i>Pisum sativum</i>):
0713 10 90	– – muud kui seemneks
ex 0713 20 00	– kikerherved (nuudid):
0713 20 00	– – muud kui seemneks
0713 20 00	– aedoad (<i>Vigna</i> spp., <i>Phaseolus</i> spp.):
ex 0713 31 00	– – aedoad sordist <i>Vigna mungo</i> (L.) Hepper või <i>Vigna radiata</i> (L.) Wilczek:
0713 31 00	– – – muud kui seemneks
ex 0713 32 00	– – kandilised aedoad e asukioad (<i>Phaseolus</i> või <i>Vigna angularis</i>):
0713 32 00	– – – muud kui seemneks
ex 0713 33	– – harilikud aedoad (<i>Phaseolus vulgaris</i>):
0713 33 90	– – – muud kui seemneks
ex 0713 39 00	– – muud:
0713 39 00	– – – muud kui seemneks
ex 0713 40 00	– läätsed:
0713 40 00	– – muud kui seemneks
ex 0713 50 00	– põldoad (<i>Vicia faba</i> var. <i>major</i>) ja söödaoad (<i>Vicia faba</i> var. <i>equina</i> ja <i>Vicia faba</i> var. <i>minor</i>):
0713 50 00	– – muud kui seemneks
ex 0713 90 00	– muud:
0713 90 00	– – muud kui seemneks
0801	Kookospähklid, brasiilia pähklid ja kašupähklid, värsked või kuivatatud, lüditud või lüdimata, kooritud või koorimata
ex 0802	Muud pähklid, värsked või kuivatatud, lüditud või lüdimata, kooritud või koorimata:
ex 0802 90	– muud:
ex 0802 90 20	– – beetli- ja koolapähklid
ex 0804	Värsked või kuivatatud datlid, viigimarjad, ananassid, avokaadod, guajaavid, mangod ja mangostanid:
0804 10 00	– datlid
0902	Tee, lõhna- või maitseainetega või ilma
ex 0904	Piprad perekonnast <i>Piper</i> ; perekonda <i>Capsicum</i> või <i>Pimenta</i> kuuluvad kuivatatud, purustatud või jahvatatud viljad, v.a alamrubriiki 0904 20 10 kuuluv paprika
0905 00 00	Vanill
0906	Kaneel ja kaneelipuu õied
0907 00 00	Nelk (kogu vili, pungad ja varred)
0908	Muskaatpähkel, muskaatõis ja kardemon
0909	Aniisi, tähtaniisi, apteegitilli, koriandri, ristiköömne või köömne seemned; kadakamarjad
ex 0910	Ingver, kollajuur e kurkum, loorberilehed, karri ja muud vürtsid, v.a aed-liivatee ja safran
ex 1106	Rubriigi 0713 kuivatatud kaunviljadest, rubriigi 0714 saagost, juurtest või mugulatest valmistatud peen- ja jämejahu ning pulber; grupi 8 toodetest valmistatud peen- ja jämejahu ning pulber:
1106 10 00	– rubriigi 0713 kuivatatud kaunviljadest
ex 1106 30	– grupi 8 toodetest:
1106 30 90	– – muu kui banaanidest

CN-kood		Kirjeldus
ex 1108		Tärklis; inuliin:
	1108 20 00	– inuliin
	1201 00 90	Sojauba, purustatud või purustamata, v.a seemneks
	1202 10 90	Maapähkel, röstimata või muul viisil kuumtöötlemata, lüdimata, v.a seemneks
	1202 20 00	Maapähkel, röstimata või muul viisil kuumtöötlemata, lüditud, purustatud või purustamata
	1203 00 00	Kopra
	1204 00 90	Linaseemned, purustatud või purustamata, v.a seemneks
	1205 10 90 ja	Rapsi- või rüpsiseemned, purustatud või purustamata, v.a seemneks
ex 1205 90 00		
	1206 00 91	Päevalilleseemned, purustatud või purustamata, v.a seemneks
	1206 00 99	
	1207 20 90	Puuvillaseemned, purustatud või purustamata, v.a seemneks
	1207 40 90	Seesamiseemned, purustatud või purustamata, v.a seemneks
	1207 50 90	Sinepiseemned, purustatud või purustamata, v.a seemneks
	1207 91 90	Unimagunaseemned, purustatud või purustamata, v.a seemneks
	1207 99 91	Kanepiseemned, purustatud või purustamata, v.a seemneks
ex 1207 99 97		Muud õliseemned ja õliviljad, purustatud või purustamata, v.a seemneks
	1208	Peen- ja jämejahu õliseemnetest või õliviljadest (v.a sinep)
	1211	Taimed ja taimeosad (sh seemned ja viljad), mida kasutatakse peamiselt parfümeerias ja farmaatsias, insektitsiididena, fungitsiididena vms otstarbel, värsked või kuivatatud, ka tükeldatud, purustatud, pulbristatud (välja arvatud käesoleva lisa IX osas CN-koodi ex1211 90 85 all loetletud tooted)
ex 1212		Jaanileivapuukaunad, mere- ja muud vetikad, suhkrupeet ja suhkruroog, värsked, jahutatud, külmutatud või kuivatatud, jahvatatud või jahvatamata; puuviljade kivid ja tuumad ning mujal nimetamata, inimtoiduks kasutatavad taimsed tooted (k.a sigurisordi <i>Cichorium intybus sativum</i> röstimata juured):
ex 1212 20 00		– mere- ja muud vetikad, mida kasutatakse peamiselt farmaatsiatööstuses või inimtoiduks
		– muud:
ex 1212 99		– – muu kui suhkruroog:
	1212 99 41 ja	– – – jaanileivapuu seemned
	1212 99 49	
ex 1212 99 70		– – – muud, v.a sigurijuur
	1213 00 00	Teraviljaõled ja aganad, töötlemata, ka hekseldatud, jahvatatud, pressitud või granuleeritud
ex 1214		Kaalikas, söödapeet ja muud söödajuurviljad, hein, lutsern, ristik, esparsett, söödakapsas, lupiin, vikk jms söödad, ka graanulitena:
ex 1214 10 00		– lutsernijahu ja -graanulid, v.a kunstlikult kuuma õhu käes kuivatatud või muul viisil kuivatatud ja jahvatatud lutsern
ex 1214 90		– muud:
	1214 90 10	– – söödapeet, kaalikas ja muud söödajuurviljad
ex 1214 90 90		– – muud, v.a:
		– lutsern, esparsett, ristik, lupiin, vikk jm kunstlikult kuuma õhu käes kuivatatud söödad, v.a hein, söödakapsas ja heina sisaldavad tooted
		– lutsern, esparsett, ristik, lupiin, vikk, mesikas, kikerhernes ja harilik nõiahammas, muul viisil kuivatatud ja jahvatatud
ex 1502 00		Veise-, lamba- või kitserasv ja -rasvkude, v.a rubriiki 1503 kuuluv:
ex 1502 00 10		– kasutamiseks tööstusliku toorainena, v.a toiduainete tootmiseks, v.a luudest ja jäätmetest saadud rasv ^(c)
	1503 00	Rasvasteariin, sulatatud searasva õli, oleosteariin, oleoõli ja rasvõli (emulgeerimata, segamata või muul viisil töötlemata)
	1504	Kalade või mereimetajate rasvad, õlid ja nende fraktsioonid (rafineeritud või rafineerimata, kuid keemiliselt modifitseerimata)
	1507	Sojaõli ja selle fraktsioonid, rafineeritud või rafineerimata, kuid keemiliselt modifitseerimata
	1508	Maapähkliõli (arahhiseõli) ja selle fraktsioonid, rafineeritud või rafineerimata, kuid keemiliselt modifitseerimata
	1511	Palmiõli ja selle fraktsioonid, rafineeritud või rafineerimata, kuid keemiliselt modifitseerimata
	1512	Päevalille-, saflori- või puuvillaõli ja nende fraktsioonid, rafineeritud või rafineerimata, kuid keemiliselt modifitseerimata

CN-kood	Kirjeldus
1513	Kookospähkli- (kopra-), palmituuma- või babassupalmiõli ja nende fraktsioonid, rafineeritud või rafineerimata, kuid keemiliselt modifitseerimata
1514	Rapsi-, rüpsi- või sinepiõli ja nende fraktsioonid, rafineeritud või rafineerimata, kuid keemiliselt modifitseerimata
ex 1515	Muud mittelenduvad taimeraskvad ja -õlid (v.a alamrubriiki ex 1515 90 11 kuuluv jojobiõli) ja nende fraktsioonid, rafineeritud või rafineerimata, kuid keemiliselt modifitseerimata
ex 1516	Loomsed või taimsed rasvad või õlid ja nende fraktsioonid, osaliselt või täielikult hüdrogeenitud, esterdatud, ümberesterdatud või elaidiseeritud, rafineeritud või rafineerimata, kuid edasi töötlemata (v.a alamrubriiki 1516 20 10 kuuluv hüdrogeenitud kastoorõli ehk nn opaalvaha)
ex 1517	Margariin; söödavad segud või valmistised loomsetest või taimsetest rasvadest või õlidest või selle grupi erinevate rasvade või õlide fraktsioonidest, v.a rubriigi 1516 toidurasvadest või -õlidest ning nende fraktsioonidest, v.a alamrubriigid 1517 10 10, 1517 90 10 ja 1517 90 93
1518 00 31	Mittelenduvate taimeõlide vedelad segud, kasutamiseks tehnilisel otstarbel või tööstusliku toorainena, v.a toiduainete tootmiseks ^(c)
1518 00 39	
1522 00 91	Õlijätted ja -setted; loomsete või taimsete rasvainete või vahade töötlemisel tekkinud seebirasv, v.a need, mis sisaldavad oliiviõli omadustega õlised
1522 00 99	Muud loomsete või taimsete rasvainete või vahade töötlemise jäägid, v.a need, mis sisaldavad oliiviõli omadustega õlised
ex 1602	Muud lihast, rupsist või verest tooted või konservid:
	– sea:
ex 1602 41	– – tagaosad ja nende jaotustükid
1602 41 90	– – – muud kui kodusea
ex 1602 42	– – abatükid ja nende jaotustükid
1602 42 90	– – – muud kui kodusea
ex 1602 49	– – muud, sh segud:
1602 49 90	– – – muud kui kodusea
ex 1602 90	– muud, sh tooted mis tahes loomade verest:
	– – muud kui tooted mis tahes loomade verest:
1602 90 31	– – – uluki või küüliku
	– – – muud:
	– – – – muud kui kodusea liha või rupsi sisaldavad:
	– – – – – muud kui veiseliha või rupsi sisaldavad:
1602 90 99	– – – – – muud kui lamba või kitse
1603 00	Ekstraktid ja mahlad lihast, kalast, vähkidest, limustest või muudest veeseligrootutest
1801 00 00	Kakaoaad (terved või purustatud, toored või röstitud)
1802 00 00	Kakaobade kestad, kelmed jms kakaojäägid
ex 2001	Köögiviljad, puuviljad, marjad, pähklid jm taimede söödavad osad, äädika või äädikhappega toiduks valmistatud või konserveeritud:
ex 2001 90	– muud:
2001 90 20	– – perekonda <i>Capsicum</i> kuuluvate taimede viljad, v.a magus ja mahe paprika ning piment
ex 2005	Muud köögiviljad, toiduks valmistatud või konserveeritud ilma äädikata või äädikhappeta, külmutamata, v.a rubriigis 2006 nimetatud tooted:
ex 2005 99	– muud köögiviljad, ja köögiviljasegud:
2005 99 10	– – perekonda <i>Capsicum</i> kuuluvate taimede viljad, v.a magus ja mahe paprika ning piment
ex 2206	Muud kääritatud joogid (näiteks õuna- ja pirnisiider, mõdu); kääritatud jookide segud omavahel või mittealkohoolsete jookidega, mujal nimetamata:
2206 00 31 kuni	– muu kui piquette
2206 00 89	
ex 2301	Inimtooduks kõlbmatu jahu ja graanulid lihast või rupsist, kalast, vähkidest, molluskitest või muudest veeseligrootutest; rasvakõrned:
2301 10 00	– inimtooduks kõlbmatu jahu ja graanulid lihast või rupsist; rasvakõrned

CN-kood	Kirjeldus
ex 2302	Kliid, pebred jm tera- või kaunviljade tuulamis-, jahvatus- vm töötlusjääd, granuleerimata või granuleeritud:
2302 50 00	– kaunviljadest
2304 00 00	Õlikoogid jm sojaõli ekstraheerimisel saadud tahked jäätmed, peenestatud või peenestamata, granuleeritud või granuleerimata
2305 00 00	Õlikoogid jm maapähkliõli ekstraheerimisel saadud tahked jäätmed, peenestatud või peenestamata, granuleeritud või granuleerimata
ex 2306	Õlikoogid jm taimsete rasvade või õlide (v.a rubriikides 2304 ja 2305 esitatute) ekstraheerimise tahked jäätmed, peenestatud või peenestamata, granuleeritud või granuleerimata, v.a CN alamrubriigid 2306 90 05 (õlikoogid jm maisi-idude ekstraheerimise tahked jäätmed) ja 2306 90 11 ning 2306 90 19 (õlikoogid jm oliiviõli ekstraheerimise tahked jäätmed)
ex 2307 00	Veinisete; viinakivi:
2307 00 90	– viinakivi
ex 2308 00	Mujal nimetamata taimse päritoluga loomasöödaks kasutatavad tooted, jäätmed ja kõrvalproduktid, granuleeritud või granuleerimata:
2308 00 90	– muud kui viinamarjade pressimisjääd, tammetõrud ja hobukastanid, puuviljade ja marjade, v.a viinamarjade pressimisjääd
ex 2309	Loomasöödana kasutatavad tooted:
ex 2309 10	– kassi- ja koeratoit, jaemüügiks pakendatud:
2309 10 90	– – mis ei sisalda tärklist või alamrubriikidesse 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 ja 2106 90 55 kuuluvat glükoosi, glükoosisiirupit, maltodekstriini või maltodekstriinisiirupit või piimatooteid
ex 2309 90	– muud:
2309 90 10	– – lahustatud tooted kalast või mereimetajatest
	– – muud, sh eelsegud:
ex 2309 90 91 kuni 2309 90 99	– – – mis ei sisalda tärklist või alamrubriikidesse 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 ja 2106 90 55 kuuluvat glükoosi, glükoosisiirupit, maltodekstriini või maltodekstriinisiirupit või piimatooteid, v.a: – lutsernimahlast ja rohumahlast saadud valgukontsentratsioonid – veetustatud tooted, mis on eranditult saadud eelmises taandes osutatud kontsentratsioonide valmistamisel tekkinud tahketest jääkidest ja mahlast

(^a) Selle alamrubriigi kirjete suhtes kohaldatakse asjakohastes ELi õigusaktides (vt nõukogu direktiiv 94/28/EÜ (EÜT L 178, 12.7.1994, lk 66); komisjoni otsus 93/623/EMÜ (EÜT L 298, 3.12.1993, lk 45)) sätestatud tingimusi.

(^b) Selle alamrubriigi kirjete suhtes kohaldatakse asjakohastes ELi õigusaktides (vt nõukogu direktiiv 88/661/EÜ (EÜT L 382, 31.12.1988, lk 36); nõukogu direktiiv 94/28/EÜ (EÜT L 178, 12.7.1994, lk 66); komisjoni otsus 96/510/EÜ (EÜT L 210, 20.8.1996, lk 53)) sätestatud tingimusi.

(^c) Selle alamrubriigi kirjete suhtes kohaldatakse asjakohastes ELi õigusaktides (vt komisjoni määruse (EMÜ) nr 2454/93 (EÜT L 253, 11.10.1993, lk 1) artikleid 291–300 ja hilisemaid muudatusi) sätestatud tingimusi.

(^d) Selle alamrubriigi kirjete suhtes kohaldatakse kaupade kombineeritud nomenklatuuri eelsätete punktis IIF sätestatud tingimusi.

II LISA

ARTIKLI 1 LÕIKES 2 OSUTATUD LOETELU TOODETEST, MILLE SUHTES ON KEHTESTATUD ERIMEETMED

I osa: Põllumajanduslikku päritolu etüülalkohol

1. Etüülalkoholi valdkonnas reguleerib käesolev määrus järgmises tabelis loetletud tooteid:

CN-kood	Kirjeldus
ex 2207 10 00	Aluslepingu I lisas loetletud põllumajandustoodetest saadud denatureerimata etüülalkohol alkoholisisaldusega vähemalt 80 % mahust
ex 2207 20 00	Aluslepingu I lisas loetletud põllumajandustoodetest saadud denatureeritud etüülalkohol jm piiritusjoogid, mis tahes alkoholisisaldusega
ex 2208 90 91 ja ex 2208 90 99	Aluslepingu I lisas loetletud põllumajandustoodetest saadud denatureerimata etüülalkohol alkoholisisaldusega alla 80 % mahust

2. Impordilitsentse käsitleva III osa II peatüki I jagu ning kõnealuse osa III peatüki I jagu kohaldatakse ka toodete suhtes, mis põhinevad CN-koodi 2208 alla kuuluval põllumajandusliku päritoluga etüülalkoholil, mida hoitakse üle kaheliitrites mahutites ning millel on kõik punktis 1 kirjeldatud etüülalkoholi omadused.

II osa: Mesindustooted

Käesolev määrus reguleerib järgmises tabelis loetletud mesindustooteid:

CN-kood	Kirjeldus
0409	Naturaalne mesi
ex 0410 00 00	Mesilaspiim ja söödav taruvaik
ex 0511 99 85	Mesilaspiim ja inimtoiduks kõlbmatu taruvaik
ex 1212 99 70	Õietolm
ex 152190	Mesilasvaha

III osa: Siidiussid

Siidiusside valdkonnas reguleerib käesolev määruse CN-koodi ex 0106 90 00 alla kuuluvaid siidiusse ja CN-koodi ex 0511 99 85 alla kuuluvaid siidiussimune.

III LISA

ARTIKLI 2 LÕIKES 1 OSUTATUD MÕISTED

I osa: Riisisektorit käsitlevad mõisted

- I. Mõisted „koorimata riis”, „kooritud riis”, „poolkroovitud riis”, „kroovitud riis”, „ümarateraline riis”, „keskmiseteraline riis”, „pikateraline riis A või B” ja „purustatud riis” on määratletud järgmiselt:
1. a) „koorimata riis” on riis, mille teradel on pärast vilja peksmist säilinud tera väliskest;
b) „kooritud riis” on riis, mille teradelt on eemaldatud ainult tera väliskest. See definitsioon hõlmab näiteks niisuguseid kaubaartikleid nagu „pruun riis”, „cargo riis”, „loonzain” ja „riso sbramato”;
c) „poolkroovitud riis” on riis, mille teradelt on eemaldatud tera väliskest, osa idust ja kogu viljakesta välimine kiht või osa sellest, kuid mitte sisemised kihid;
d) „kroovitud riis” on riis, mille teradelt on eemaldatud tera väliskest, viljakesta nii välimine kui sisemine kiht ja kogu idu pika- või keskmiseteralise riisi puhul ja vähemalt osa sellest ümarateralise riisi puhul, ja kus pikisuunalised valged triibud võivad olla säilinud vaid kuni 10 % teradel;
 2. a) „ümarateraline riis” on riis, mille terade pikkus ei ületa 5,2 mm ning tera pikkuse ning laiuse suhe on väiksem kui 2;
b) „keskmiseteraline riis” on riis, mille terade pikkus on üle 5,2 mm, kuid mitte üle 6,0 mm ning tera pikkuse ning laiuse suhe on väiksem kui 3;
c) „pikateraline riis”:
 - i) „pikateraline riis A” on riis, mille terade pikkus on üle 6,0 mm ning mille tera pikkuse ja laiuse suhe on suurem kui 2, kuid väiksem kui 3;
 - ii) „pikateraline riis B” on riis, mille terade pikkus on üle 6,0 mm ning mille tera pikkuse ja laiuse suhe on vähemalt 3;
 - d) „terade mõõtmine”: kroovitud riisi puhul mõõdetakse terasid järgmisel viisil:
 - i) võetakse partiist tüüpiline proov;
 - ii) proovi sõelutakse nii, et sõelale jäävad ainult terved terad, sealhulgas valmimata terad;
 - iii) keskmise leidmiseks tehakse kaks mõõtmist, mõlemas 100 tera;
 - iv) tulemused esitatakse millimeetrites, ümardatuna kümnendkohani.

3. „Purustatud riis” on riis, mille kildude pikkus ei ületa 3/4 terve tera keskmisest pikkusest.

II. Ebakvaliteetsete ja katkiste terade puhul kohaldatakse järgmisi mõisteid:

- A. Terved terad on terad, mille tipust on eemaldatud ainult osa, sõltumata eri jahvatusetappide omadustest.
- B. Kärbitud terad on terad, mille kogu tipp on eemaldatud.
- C. Katkised terad või terade killud on terad, millel on eemaldatud suurem osa kui tipp; katkiste terade hulka kuuluvad:
- suured katkised terad (teratükid, mis on pikemad kui pool tera, kuid ei moodusta tervet tera);
 - keskmised katkised terad (teratükid, mis on vähemalt veerandi tera pikkused, kuid väiksemad suurte katkiste terade miinimumsuurusest);
 - peened purustatud terad (teratükid, mis on väiksemad kui veerand tera, kuid liiga suured, et läbida 1,4 mm avadega sõela);
 - killud (väikesed teratükid või -osakesed, mis läbivad 1,4 mm avadega sõela); lõhestunud terad (tükid, mis on tekkinud tera lõhenemisel pikisuunas).
- D. Rohelised terad on terad, mis ei ole täiesti küpsed.
- E. Terad, millel on loomulikke väärarenguid, on terad, millele on pärilik või mittepärilik väärareng võrreldes sordi tüüpiliste morfoloogiliste tunnustega.
- F. Kriitjad terad on terad, mille pinnast on vähemalt kolm neljandikku tuhm ja kriitjas.
- G. Punasetriibulised terad on terad, millel on pikisuunas terakestast jäänud erineva intensiivsuse ja varjundiga punaseid triipe.
- H. Täpilised terad on terad, millel on väike selgelt piiritletud ja enam-vähem korrapärase kujuga tume sõõr; täpiliste terade hulka kuuluvad ka sellised, millel on ainult pinnal õrnad mustad triibud; triipudel ja täppidel ei tohi olla kollast või tumedat ranti.
- I. Värvunud terad on terad, mille väikesel pinnaosal on loomulik värv selgelt muutunud; laigud võivad olla eri värvi (mustjad, punakad, pruunid); sügavaid musti triipe käsitatakse samuti laikudena. Kui laikude värv (must, roosa, punakaspruun) on kohe silmahakkava tugevusega ja kui laigud katavad vähemalt poole tera pinnast, tuleb teri käsitada kollaste teradena.
- J. Kollased terad on terad, mille loomulik värv on täielikult või osaliselt muutunud ja mis on saanud sidruni- või ruske tooni muul viisil kui kuivamise tõttu.

- K. Klaasjad terad on terad, mille värv on kogu pinnal ühtlaselt veidi muutunud muul viisil kui kuivamise tõttu; selle muutuse tõttu on terad värvunud helekollakaspruuniks.

II osa: Suhkrusektorit käsitlevad mõisted

1. „Valge suhkur” on suhkur, mis ei sisalda maitse-, lõhna-, värvaine- ega muid lisandeid ja mille kuivaine sahharoosisisaldus polarimeetri näidu järgi on vähemalt 99,5 %;
2. „toorsuhkur” on suhkur, mis ei sisalda maitse-, lõhna-, värvaine- ega muid lisandeid ja mille kuivaine sahharoosisisaldus polarimeetri näidu järgi on alla 99,5 %;
3. „isoglükoos” on toode, mis on saadud glükoosist või selle polümeeridest ja mille kuivaine fruktoosisisaldus on vähemalt 10 %;
4. „inuliinisiirup” on esmatoode, mis on saadud inuliini või oligofruktooside hüdroolüüsi teel ja mille kuivaine fruktoosisisaldus vabal kujul või sahharoosina on vähemalt 10 % ning mida väljendatakse suhkru/isoglükoosi ekvivalendina. Selleks et vältida turustamiskiiranguid nendele toodetele, millel on kiudainest inuliinist tulenev madal magustamisvõime ja millele ei ole määratud inuliinisiirupi kvooti, võib komisjon seda määratlust muuta;
5. „kvoodikohane suhkur”, „kvoodikohane isoglükoos” ja „kvoodikohane inuliinisiirup” on suhkru-, isoglükoosi- või inuliinisiirupikogus, mis on toodetud kindlal turustusaastal asjaomase ettevõtja kvoodi piires;
6. „tööstuslik suhkur” on suhkrukogus, mis on toodetud kindlal turustusaastal punktis 5 osutatud koguse ulatuses või sellest rohkem ning mis on ette nähtud artikli 55 lõikes 2 osutatud mis tahes toote tööstuslikuks tootmiseks;
7. „tööstuslik isoglükoos” ja „tööstuslik inuliinisiirup” on isoglükoosi- või inuliinisiirupikogus, mis on toodetud kindlal turustusaastal ning mis on ette nähtud artikli 55 lõikes 2 osutatud mis tahes toote tööstuslikuks tootmiseks;
8. „suhkru ülejääk”, „isoglükoosi ülejääk” ja „inuliinisiirupi ülejääk” on suhkru, isoglükoosi või inuliinisiirupi kogus, mida konkreetsel turustusaastal on toodetud punktides 5 ja 6 ja 7 osutatud vastavatest kogustest rohkem;
9. „kvoodikohane suhkrupeed” on kvoodikohaseks suhkruks töödeldud suhkrupeed;
10. „tarneleping” on müüja ja ettevõtja vahel sõlmitud leping suhkrupeedi tarnimise kohta suhkru tootmiseks;
11. „majandusharusisene kokkulepe” on üks järgmistest kokkulepetest:
 - a) ELi tasandil enne mis tahes tarnelepingu sõlmimist sõlmitud kokkulepe ühelt poolt grupi siseriiklike ettevõtjate organisatsioonide ja teiselt poolt grupi siseriiklike müüjaorganisatsioonide vahel või
 - b) enne mis tahes tarnelepingu sõlmimist sõlmitud kokkulepe ühelt poolt asjaomase liikmesriigi tunnustatud ettevõtjate või ettevõtjate organisatsiooni ja teiselt poolt asjaomase liikmesriigi tunnustatud müüjaorganisatsiooni vahel;
 - c) punktides a ja b osutatud kokkuleppe puudumisel äriühinguid ja ühistuid käsitlevad õigusaktid, kui need reguleerivad suhkrut tootva äriühingu osanike või liikmete või ühistu liikmete suhkrupeeditarnet;

- d) punktides a ja b osutatud kokkuleppe puudumisel kord, mis kehtis enne mis tahes tarnelepingu sõlmimist, tingimusel et müüjad, kes korda aktsepteerivad, tarnivad vähemalt 60 % kogu tootjate poolt ostetavast suhkrupeedist suhkru tootmiseks ühes või mitmes tehases;

12. „täiskoormusega rafineerimistehas” – tootmisüksus:

- mille ainsaks tegevuseks on imporditud toor-roosuhkru rafineerimine,
- mis rafineeris turustusaastal 2004/2005 vähemalt 15 000 tonni imporditud toor-roosuhkrut.

III osa: Humalasektorit käsitlevad mõisted

1. „Humal” on hariliku humala (*humulus lupulus*) (emas)taime kuivatatud õisikud, nimetatakse ka humalakäbideks; õisikud on rohekaskollased ning munaja kujuga, neil on õieraag ja nende mõõtmed on tavaliselt 2–5 cm;
2. „humalapulber” on toode, mis on saadud humala jahvatamisel ning sisaldab kõiki humala looduslikke osi;
3. „suurema lupuliinisisaldusega humalapulber” on toode, mis on saadud humala jahvatamisel pärast osa lehtede, varte, kandlehtede ja õisikutelgede mehaanilist eemaldamist;
4. „humalaekstrakt” on kontsentreeritud tooted, mis on saadud humala või humalapulbri töötlemisel lahustiga;
5. „segatud humalatooted” on kahe või enama punktides 1–4 nimetatud toote segu.

IV osa: Veinisektorit käsitlevad mõisted

Veinisektorit käsitlevad mõisted

1. „Väljajuurimine” – viinapuujuurte täielik kõrvaldamine viinapuid täis istutatud alalt.
2. „Istutamine” – poogitud või pookimata viinapuude või viinapuude osade lõplik istutamine viinamarjade tootmiseks või pooktaimede istanduse rajamiseks.
3. „Ümberpookimine” – juba varem poogitud viinapuu pookimine.

Saadusega seonduvad mõisted

4. „Värsked viinamarjad” – viinapuu viljad, mida kasutatakse veini valmistamiseks, küpsed või isegi veidi kuivatatud, mida saab tavalistel veinikeldri meetoditel purustada või pressida ja mis võivad iseeneslikult tekitada alkoholkäärimise.
5. „Värske viinamarjavirre, mille käärimine on peatatud alkoholi lisamise teel” – saadus:
 - a) mille tegelik alkoholisisaldus on vähemalt 12 mahuprotsenti, aga mitte üle 15 mahuprotsendi;

- b) mis on saadud, lisades eranditult artikli 166 lõike 2 kohaselt liigitatavatest veiniviinamarjasortidest saadud käärimata viinamarjavirdele, mille naturaalne alkoholisisaldus on vähemalt 8,5 mahuprotsenti:
- i) kas veinist saadud neutraalset alkoholi, sealhulgas kuivatatud viinamarjade destilleerimisel saadud alkohol, mille tegelik alkoholisisaldus on vähemalt 96 mahuprotsenti;
 - ii) või veini puhastamata destilleerimissaadust, mille tegelik alkoholisisaldus on vähemalt 52 mahuprotsenti, aga mitte üle 80 mahuprotsenti.
6. „Viinamarjamahl” – kääritamata, kuid käärimiskõlblik vedel saadus, mis on:
- a) kohase töötlemisega muudetud tarbimiskõlblikuks sellisena, nagu see on;
 - b) saadud värsketest viinamarjadest või viinamarjavirdest või lahjendamise teel. Kui mahl on saadud lahjendamise teel, peab see olema saadud kontsentreeritud viinamarjavirde või kontsentreeritud viinamarjamahla lahjendamise teel.
- Viinamarjamahla lubatud tegelik alkoholisisaldus ei tohi ületada 1 mahuprotsenti.
7. „Kontsentreeritud viinamarjamahl” – karamellimata viinamarjamahl, mis on saadud viinamarjamahla osalise veetustamise teel, mis toimub mis tahes lubatud meetodil, välja arvatud otsese kuumuse abil, ja nii, et edaspidi kirjeldataval meetodil kasutatava refraktomeetri näit temperatuuril 20 °C ei ole alla 50,9 %.
- Kontsentreeritud viinamarjamahla lubatud tegelik alkoholisisaldus ei tohi ületada 1 mahuprotsenti.
8. „Veinise” on:
- a) ladustamise ajal või pärast lubatud töötlemist veini sisaldavatesse anumatesse kogunev jääk;
 - b) punktis a osutatud saaduse filtreerimisel või tsentrifuugimisel saadud jääk;
 - c) ladustamise ajal või pärast lubatud töötlemist viinamarjavirret sisaldavatesse anumatesse kogunev jääk or
 - d) punktis c osutatud saaduse filtreerimisel või tsentrifuugimisel saadud jääk.
9. „Viinamarjade pressimisjäägid” – värskete viinamarjade kääritatud või kääritamata pressimisjäägid.
10. „Piquette” – toode, mis on saadud:
- a) vees leotatud töötlemata viinamarjade pressimisjääkide kääritamisel; or
 - b) viinamarjade kääritatud pressimisjääkide leotamisel vees.
11. „Destilleerimiseks kangendatud vein” – saadus:
- a) mille tegelik alkoholisisaldus on vähemalt 18 mahuprotsenti, aga mitte üle 24 mahuprotsenti;

- b) mis on saadud üksnes sel viisil, et jääsuhkrusisalduseta veinile on lisatud veini puhastamata destilleerimissaadust, mille suurim tegelik alkoholisisaldus on 86 mahuprotsenti, või
- c) mille suurim lenduvate hapete sisaldus äädikhappes väljendatuna on 1,5 grammi liitri kohta.

12. „Kuvee” on:

- a) viinamarjavirre;
- b) vein või
- c) viinamarjavirrete ja/või erinevate omadustega veinide segu,

mis on mõeldud teatud liiki vahuveinide valmistamiseks.

Alkoholisisaldusega seonduvad mõisted

13. „Tegelik alkoholisisaldus mahust” – puhta alkoholi kogus mahuühikutes toote 100 mahuühikus temperatuuril 20 °C.
14. „Võimalik alkoholisisaldus mahust” – puhta alkoholi kogus mahuühikutes toote 100 mahuühikus temperatuuril 20 °C, mida on võimalik saada suhkrute täielikul käärimisel.
15. „Üldalkoholisisaldus mahuprotsentides” – tegeliku ja potentsiaalse alkoholisisalduse summa.
16. „Naturaalne alkoholisisaldus mahuprotsentides” – saaduse üldalkoholisisaldus mahuprotsentides enne võimalikku rikastamist.
17. „Tegelik alkoholisisaldus massiprotsentides” – 100 kilogrammis tootes sisalduva puhta alkoholi kilogrammide arv.
18. „Potentsiaalne alkoholisisaldus massiprotsentides” – puhta alkoholi kogus kilogrammides, mida on võimalik saada 100 kilogrammis saaduses leiduvate suhkrute täielikul käärimisel.
19. „Üldalkoholisisaldus massiprotsentides” – tegeliku ja potentsiaalse alkoholisisalduse summa.

V osa: Veise- ja vasikalihasektorit käsitlevad mõisted

1. „Veised” – CN-koodide ex 0102 10 ning 0102 90 05 – 0102 90 79 alla kuuluvad elus koduveised.
2. „Täiskasvanud veised” on veised, kelle eluskaal on üle 300 kilogrammi.

VI osa: Piima- ja piimatootesektorit käsitlevad mõisted

Seoses tariifikvootide rakendamisega Uus-Meremaalt pärit või suhtes kuulub määratluse „toodetud vahetult piimast või koorest” alla või, mis on valmistatud vahetult piimast või koorest ilma säilitusaineid kasutamata ühtsel, iseseisval ja katkematul menetlusel, mille puhul koor võib läbida piimarasva kontsentreerimise ja/või fraktsioneerimise etapi.

VII osa: Munasektorit käsitlevad mõisted

1. „Koorega munad” on koorega kodulinnunad, värsked, konserveeritud või keedetud, välja arvatud punktis 2 nimetatud haudemunad;
2. „haudemunad” on inkubeerimisel kasutatavad kodulinnunad;
3. „terviktooted” on kooreta kodulinnunad, suhkru- või muu magusainelisisandiga või ilma, inimtoiduks kõlblikud;
4. „eraldatud tooted” on kodulinnunade rebu, suhkru- või muu magusainelisisandiga või ilma, inimtoiduks kõlblikud.

VIII osa: Kodulinnulihasektorit käsitlevad mõisted

1. „Eluskodulinnud” on eluskanad, -pardid, -haned, -kalkunid ja -pärlkanad kaaluga üle 185 grammi;
2. „tibud” on eluskanad, -pardid, -haned, -kalkunid ja -pärlkanad kaaluga alla 185 grammi;
3. „tapetud kodulinnud” on kanad, pardid, haned, kalkunid ja pärlkanad, tervelt, rupsiga või ilma;
4. „muude toodete põhjal valmistatud tooted”:
 - a) I lisa XX osa punktis a loetletud tooted;
 - b) I lisa XX osa punktis b loetletud tooted, v.a tapetud kodulinnud ja söödav rups; mida tuntakse nime all „kodulinnulõiked”;
 - c) I lisa XX osa punktis b osutatud söödav rups;
 - d) I lisa XX osa punktis c loetletud tooted;
 - e) I lisa XX osa punktides d ja e loetletud tooted;
 - f) I lisa XX osa punktis f nimetatud tooted, v.a CN-koodi 1602 20 11 ja 1602 20 19 alla kuuluvad tooted.

IX osa: Mesindussektorit käsitlevad mõisted

1. „Mesi” on looduslik magus aine, mida valmistavad *Apis mellifera* mesilased taimede nektarist, elusate taimeosade eritistest või elusatest taimeosadest toituvate putukate eritistest, mida mesilased koguvad, muundavad teatavate endast pärit olevate ainete ühendamise teel, sadestavad, veetustavad ja ladustavad ning jätavad meekärgedesse küpsema ja valmima.

Mee peamised liigid on järgmised:

- a) päritolu järgi:
 - i) õiemesi: taimede nektarist saadud mesi;
 - ii) lehemesi: mesi, mis on saadud peamiselt elusate taimeosade eritistest toituvate putukate (*Hemiptera*) või elusate taimeosade eritistest;
- b) töötlemis- ja/või müügiks pakkumise viisi järgi:
 - iii) kärjemesi: mesi, mida mesilased ladustavad vastehitatud haudmeta meekärgedes ja õhukestes kärjepõhjades ning mida müüakse kinniste tervete meekärgede või nende osadena;
 - iv) kärjetükkidega mesi: üht või mitut kärjemeetükki sisaldav mesi;
 - v) nõrgunud mesi: lahtikaanetatud haudmeta meekärgedest nõrutamise teel saadud mesi;
 - vi) vurrimesi: lahtikaanetatud haudmeta meekärgedest tsentrifugaaljõu abil eraldatud mesi;
 - vii) pressitud mesi: haudmeta meekärgede pressimisel kuumutamata või mõõdukat kuumutamist (kuni 45 °C) kasutades saadud mesi;
 - viii) filtreeritud mesi: mesi, mis on saadud mee koostisele võõraste orgaaniliste või anorgaaniliste ainete eemaldamise teel, mille tulemusel on eemaldatud märkimisväärne kogus õietolmu.

„Pagarimesi” on mesi,

- a) mis on sobiv tööstuslikuks või muu hiljem töödeldava toidu koostises kasutamiseks ning
 - b) millel võivad olla järgmised omadused:
 - võõras lõhn ja maitse;
 - käärimistunnustega või käärinud või
 - üle kuumutatud.
2. „Mesindustooted” on mesi, mesilasvaha, mesilaspiim, taruvaik või õietolm.

IV LISA

ARTIKLI 8 LÕIGETES 1 JA 3 OSUTATUD RIISI JA SUHKRU STANDARDKVALITEET

A. Koorimata riisi standardkvaliteet

Standardkvaliteediga koorimata riis on:

- a) veatu ja standardse turustuskvaliteediga, lõhnatu;
- b) maksimaalse niiskusesisaldusega 13 %;
- c) kroovitud riisi toodang on 63 % tervete terade kaalust (lubatud kuni 3 % lõigatud teri), kroovitud riisi rikutud terade massiprotsent on:

CN-koodide 1006 10 27 ja 1006 10 98 alla kuuluv kriitjate teradega kroovitud riis	1,5 %
muu kui CN-koodide 1006 10 27 ja 1006 10 98 alla kuuluv kriitjate teradega kroovitud riis:	2,0 %
punasetriibulised terad	1,0 %
tähnilised terad	0,50 %
värvunud terad	0,25 %
kollased terad	0,02 %
klaasjad terad	0,05 %

B. Suhkru standardkvaliteet

I. Suhkrupeedi standardkvaliteet

Standardkvaliteediga suhkrupeed on:

- a) veatu ja standardse turustuskvaliteediga;
- b) vastuvõtupunktis suhkrusisaldusega 16 %.

II. Valge suhkru standardkvaliteet

1. Standardkvaliteediga valgel suhkrul on järgmised omadused:

- a) veatu, ehtne ja standardne turustuskvaliteet; kuiv, ühtlastes kristallides, vabalt voolav;
- b) minimaalne polarisatsioon: 99,7;
- c) suurim niiskusesisaldus: 0,06 %;
- d) maksimaalne invertsuhkru sisaldus: 0,04 %;
- e) punkti 2 kohaselt määratud punktide üldarv ei ole suurem kui 22 ega ületa:

15 punkti tuhasuse määramise puhul,

9 punkti värvitüübi puhul, mis on määratud Brunswicki Põllumajandustehnoloogia Instituudi meetodil (edaspidi „Brunswicki meetod”);

6 punkti lahuse värvitooni ühiku puhul, mis on määratud International Commission for Uniform Methods of Sugar Analysis'e meetodil (edaspidi „ICUMSA meetod”).

2. Ühele punktile vastab:

- a) 0,0018 % tuhasust, mis on määratud ICUMSA meetodil 28° Brix juures;
- b) 0,5 värvitüübiühikut, mis on määratud Brunswicki meetodil;
- c) 7,5 lahuse värvitooni ühikut, mis on määratud ICUMSA meetodil.

3. Punktis 1 osutatud faktorite määramise meetodid on samad, mida kasutatakse kõnealuste faktorite määramiseks sekkumismetmete raames.

III. Toorsuhkru standardkvaliteet

- 1. Standardkvaliteediga toorsuhkur on suhkur, mille saagis valges suhkrus väljendatuna on 92 %.
- 2. Toorpeedisuhkru saagise arvutamiseks lahutatakse kõnealuse suhkru polarisatsioonistmest:
 - a) tuhasuse protsendimäär, mis on korrutatud neljaga,
 - b) invertsuhkru protsendimäär, mis on korrutatud kahega,
 - c) arv 1.
- 3. Toor-roosuhkru saagise arvutamiseks lahutatakse kõnealuse suhkru kahekordsest polarisatsioonistmest arv 100.

ARTIKLIS 34 OSUTATUD ELI RÜMPADE KLASSIFITSEERIMISSKAALAD

A. ELi täiskasvanud veiste rümpade klassifitseerimisskaala

I. Mõisted

Kasutatakse järgmisi mõisteid:

1. „rümp” on tapetud looma terve keha pärast veretustamist, siseelundite eemaldamist ja nülgimist;
2. „poolrümp” on toode, mis on saadud punktis 1 osutatud rümba sümmeetrilisel poolitamisel piki kaela-, rinna-, nimme- ja ristluulülide keskkohi ning läbi rinnaku ja vaagnaliiduse keskkoha.

II. Kategooriad

Rümbad jagatakse järgmistesse kategooriatesse:

- A: kuni kaheaastaste noorte kastreerimata isasloomade rümbad;
- B: muude kastreerimata isasloomade rümbad;
- C: kastreeritud isasloomade rümbad;
- D: poeginud emasloomade rümbad;
- E: muude emasloomade rümbad.

III. Klassifitseerimine

Rümpade klassifitseerimisel hinnatakse järgmist:

1. Lihakust, mis on määratletud järgmiselt:

Rümba piirkondade, eelkõige selle oluliste osade (taga-, selja- ja abaosa) areng

Lihakusklass	Kirjeldus
S Super	Kõik profiilid äärmiselt kumerad; erakordselt hea lihaste areng (topeltlihaselisus)
E Kõrgem	Kõik rümba piirkonnad kumerad kuni väga kumerad; erakordselt hea lihaste areng
U Väga hea	Rümba piirkonnad tervikuna ümarad; väga hea lihaste areng
R Hea	Rümba piirkonnad tervikuna lamedad; hea lihaste areng
O Rahuldav	Rümba piirkonnad lamedad kuni nõrgusad; keskmine lihaste areng

P Nõrk	Kõik rümba piirkonnad nõgusad kuni väga nõgusad; nõrk lihaste areng
-----------	--

2. Rasvasus, mis on määratletud järgmiselt:

Rasva hulk rümba välispinnal ja rinnaõõnes

Rasvasusklass	Kirjeldus
1 väga õhuke	Ilma rasvakihita või väga õhukese rasvakihiga
2 õhuke	Õhuke rasvakiht, lihased peaaegu kõikjal nähtavad
3 keskmine	Lihased peaaegu kõikjal rasvaga kaetud, välja arvatud taga- ja abaosas, õhuke rasvaladestus rinnaõõnes
4 paks	Lihased rasvaga kaetud, kuid taga- ja abaosas veel osaliselt nähtavad, selgesti nähtavad rasvaladestused rinnaõõnes
5 väga paks	Kogu rümp rasvaga kaetud; tugevad rasvaladestused rinnaõõnes

IV. Esituskuju

Rümbad ja poolrümbad esitatakse:

1. ilma pea ja jalgadeta; pea eraldatakse rümbast kuklaluu ja esimese kaelalüli vahelt ning jalad kämbalaliigesest või kannapöialiiigesest;
2. ilma rinna- ja kõhuõõneorganiteta, koos neerude, neerurasva ja vaagnarasvaga või ilma nendeta;
3. ilma suguorganite ja nende juurde kuuluvate lihasteta ning emasloomadel ilma udara ja udararasvata;

V. Klassifitseerimine ja identifitseerimine

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 853/2004⁴⁶ artikli 4 kohaselt tunnustatud tapamajad võtavad meetmeid, et tagada, et kõik sellistes tapamajades tapetud täiskasvanud veiste rümbad või poolrümbad, mis on tähistatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 854/2004⁴⁷ artikli 5 lõikes 2 koostoimes I lisa I jao III peatükiga sätestatud tervisemärgiga, on klassifitseeritud ja identifitseeritud ELi skaala kohaselt.

Enne identifitseerimist märgistamise teel on liikmesriikidel õigus eemaldada rümpadelt või poolrümpadelt välisrasv, kui see on rasvaladestuse tõttu põhjendatav.

B. ELi searümpade klassifitseerimisskaala

⁴⁶ ELT L 139, 30.4.2004, lk 55.
⁴⁷ ELT L 139, 30.4.2004, lk 206.

I. Määratlus

„rümp” – tapetud sea terve või keskjoont mööda jagatud keha, mis on veretustatud ja puhastatud siseelunditest.

II. Klassifitseerimine

Rümbad klassifitseeritakse vastavalt nende hinnangulisele tailihasisaldusele ning jagatakse järgmistesse klassidesse:

Klassid	Tailihasisaldus protsendina rümba massist
S	vähemalt 60 (*)
E	vähemalt 55
U	vähemalt 50, kuid alla 55
R	vähemalt 45, kuid alla 50
O	vähemalt 40, kuid alla 45
P	vähem kui 40

(*) [Liikmesriigid võivad kehtestada oma territooriumil tapetud sigade jaoks S-tähega tähistatud eraldi kvaliteediklassi, kui tailiha sisaldus on 60 % või rohkem.]

III. Esituskuju

Rümbad esitatakse ilma keele, harjaste, sõrgade, suguorganite, neerurasva, neerude ja vahelihaseteta.

IV. Tailihasisaldus

1. Tailihasisaldust hinnatakse vastavalt komisjoni kinnitatud hindamismeetoditele. Kinnitada võib vaid selliseid hindamismeetodeid, mis põhinevad searümba ühe või mitme anatoomilise osa füüsilisel mõõtmisel ja on statistiliselt tõestatud. Hindamismeetodite kinnitamisel lähtutakse hinnangu vastavusest lubatud maksimaalsele statistilisele veale.

2. Siiski ei määrata rümpade kaubanduslikku väärtust kindlaks üksnes hinnangulise tailihasisalduse järgi.

V. Rümpade identifitseerimine

Kui komisjon ei ole ette näinud teisiti, identifitseeritakse klassifitseeritud rümbad neid vastavalt ELi skaalale märgistades.

C. ELi lambarümpade klassifitseerimisskaala

I. Määratlus

Seoses mõistetega „rümp” ja „poolrümp” kohaldatakse punktis A.I sätestatud määratlusi.

II. Kategooriad

Rümbad jagatakse järgmistesse kategooriatesse:

A: alla kaheteistkuuliste lammaste rümbad;

B: muude lammaste rümbad.

III. Klassifitseerimine

Rümpade klassifitseerimisel kohaldatakse punkti A.III sätteid *mutatis mutandis*. Siiski asendatakse punktis A.III.1 ning A.III.2 esitatud tabeli 3. ja 4. reas sõna „tagaosa” sõnaga „tagaveerand”.

IV. Esituskuju

Rümbad ja poolrümbad esitatakse ilma peata (eraldatud esimese kaelalüli vahelt), jalgadeta (eraldatud kämbliiigesest või kanna-pöialiigesest), sabata (eraldatud kuuenda ja seitsmenda sabalüli vahelt), udarata, suguelunditeta, maksata ja sisikonnata. Neerud ja neerurasv kuuluvad rümbe juurde.

V. Rümpade identifitseerimine

Klassifitseeritud rümbad ja poolrümbad identifitseeritakse neid vastavalt ELi skaalale märgistades.

VI LISA

ARTIKLIS 50 OSUTATUD SUHKRU, ISOGLÜKOOSI JA INULIINISIIRUPI RIIKLIKUD JA PIIRKONDLIKUD TOOTMISKVOODID

alates 2010/2011. turustusaastast

(tonnides)

Liikmesriik või piirkond (1)	Suhkur (2)	Isoglükoos (3)	Inuliinisiirup (4)
Belgia	676 235,0	114 580,2	0
Bulgaaria	0	89 198,0	
Tšehhi Vabariik	372 459,3		
Taani	372 383,0		
Saksamaa	2 898 255,7	56 638,2	
Iirimaa	0		
Kreeka	158 702,0	0	
Hispaania	498 480,2	53 810,2	
Prantsusmaa (emamaa)	3 004 811,15		0
Prantsusmaa ülemere departemangud	432 220,05		
Itaalia	508 379,0	32 492,5	
Läti	0		
Leedu	90 252,0		
Ungari	105 420,0	220 265,8	
Madalmaad	804 888,0	0	0
Austria	351 027,4		
Poola	1 405 608,1	42 861,4	
Portugal (mandriosa)	0	12 500,0	
Assooride autonoomne piirkond	9 953,0		
Rumeenia	104 688,8	0	
Sloveenia	0		

Slovakkia	112 319,5	68 094,5	
Soome	80 999,0	0	
Rootsi	293 186,0		
Ühendkuningriik	1 056 474,0	0	
KOKKU	13 336 741,2	690 440,8	0

VII LISA

SUHKRU- VÕI ISOGLÜKOOSIKVOOTIDE ÜLEKANDMISE ÜSIKASJALIKUD EESKIRJAD VASTAVALT ARTIKLILE 53

I

Käesolevas lisas kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „ettevõtjate ühinemine” – kahe või enama ettevõtja ühinemine üheks ettevõtjaks;
- b) „ettevõtja võõrandamine” – kvoote omava ettevõtja varade üleandmine või üleminek ühele või mitmele ettevõtjale;
- c) „vabriku võõrandamine” – ühele või mitmele ettevõtjale sellise tehnilise üksuse omandiõiguse üleandmine, milles on kõnealuse toote valmistamiseks vajalik sisseseade, ning mille tulemuseks on võõrandatava ettevõtja tootmise osaline või täielik üleminek;
- d) „vabriku rentimine” – sellise tehnilise üksuse rendileping, mille juurde kuulub suhkruootmiseks vajalik sisseseade, kusjuures rendileping sõlmitakse vabriku tegevust arvestades vähemalt kolmeks järjestikuseks turustusaastaks ettevõtjaga, kes on asutatud kõnealuse vabrikuga samas liikmesriigis, kui vabriku rendile võtnud ettevõtjat võib pärast rendisuhte tekkimist kogu toodangu alusel käsitada ühe suhkruootmisettevõtjana, kusjuures lepinguosalisel kohustuvad lepingut enne kolmanda turustusaasta lõppu mitte lõpetama.

II

- 1. Suhkrutootmisettevõtjate ühinemise või võõrandamise või suhkruvabrikute võõrandamise korral kohandatakse kvoote järgmiselt, ilma et see piiraks punkti 2 kohaldamist:
 - a) suhkruootmisettevõtjate ühinemise korral eraldab liikmesriik ühinemise tulemusel tekkinud ettevõtjale kvoodi, mis on võrdne enne ühinemist asjaomastele suhkruootvatele ettevõtjatele eraldatud kvootide summaga;
 - b) suhkruootmisettevõtja võõrandamise korral määrab liikmesriik võõrandatava ettevõtja kvoodi suhkruootmiseks ülevõtvale ettevõtjale või kui ülevõtvaid ettevõtjaid on mitu, määratakse kvoodid võrdeliselt võõrandatava ettevõtja suhkruootdangu mahuga;
 - c) suhkruvabriku võõrandamise korral vähendab liikmesriik selle ettevõtja kvooti, kes vabriku omandi võõrandab, ja suurendab kõnealuse vabriku ostnud suhkruootmisettevõtja või -ettevõtjate kvooti, lisades mahaarvatud koguse võrdeliselt võõrandatud vabriku tootmismahuga.
- 2. Kui osa suhkrupeedi- või suhkrurookasvatatajaid, keda otseselt mõjutab mõni punktis 1 osutatud tehing, avaldab selgelt soovi tarnida oma suhkrupeedi või -roogu suhkruootmisettevõtjatele, kes ei osale kõnealustes tehingutes, võib liikmesriik määrata kvoodi ettevõtjale, kellele tootjad kavatsevad oma suhkrupeedi või -roo tarnida, vastavalt võõrandatava ettevõtja tootmismahule.

3. Kui muudel kui punktis 1 osutatud asjaoludel lõpetatakse:

- a) suhkrutootmisettevõtja tegevus,
- b) suhkrutootmisettevõtja ühe või mitme vabriku tegevus,

võib liikmesriik määrata kõnealuse tegevuse lõpetamisega seotud kvoodid ühele või mitmele suhkrutootmisettevõtjale.

Kui osa tootjaid avaldab selgelt soovi tarnida oma suhkrupeeti või -roogu asjaomasele suhkrutootmisettevõtjale, võib liikmesriik (ka esimese lõigu alapunktis b osutatud juhul) määrata kõnealusele suhkrupeedi või -roo kogusele vastava osa kvoote ettevõtjale, kellele tootjad kavatsevad need tooted tarnida.

4. Artikli 43 lõikes 6 osutatud erandi kasutamise puhul võib kõnealune liikmesriik nõuda, et asjaomased suhkrupeedikasvatajad ja suhkrueetevõtjad lisaksid oma majandusharusisestesse kokkulepetesse eritingimused, et kõnealune liikmesriik saaks kohaldada käesoleva jao punkte 2 ja 3.

5. Suhkrutootmisettevõtjale kuuluva vabriku rentimise korral võib liikmesriik vähendada vabrikut rendile andva ettevõtja kvoote ning määrata kvoodist maha arvatud osa ettevõtjale, kes võtab vabriku rendile suhkru tootmise eesmärgil.

Kui rendisuhe lõpetatakse I jao punktis d osutatud kolme turustusaasta jooksul, tühistab liikmesriik tagasiulatuvalt vastavalt käesoleva punkti esimesele lõigule kehtestatud kvootide kohandamise alates rendisuhte jõustumise kuupäevast. Kui rendisuhe lõpeb vääramatu jõu tõttu, ei ole liikmesriik kohustatud kohandamist tühistama.

6. Kui suhkrutootmisettevõtja ei suuda enam tagada ELi eeskirjadega ettenähtud kohustuste täitmist asjaomaste suhkrupeedi- või suhkrutootjate suhtes ning kui selle olukorra on kindlaks teinud kõnealuse liikmesriigi asjaomased asutused, võib liikmesriik määrata osa asjaomastest kvootidest üheks või mitmeks turustusaastaks ühele või mitmele suhkrutootmisettevõtjale võrdeliselt üleantava ettevõtja tootmismahuga.

7. Kui liikmesriik on andnud suhkrutootmisettevõtjale hinna- ja turustustagatise seoses suhkrupeedi töötlemisega etüülalkoholiks, võib liikmesriik kokkuleppel kõnealuse ettevõtja ja asjaomaste suhkrupeeditootjatega määrata kõik suhkrutootmiskvoodid või osa neist üheks või mitmeks turustusaastaks ühele või mitmele teisele ettevõtjale.

III

Isoglükoositootmisettevõtjate ühinemise või võõrandamise või isoglükoositootmisvabriku võõrandamise korral võib liikmesriik määrata asjakohased kvoodid isoglükoosi tootmiseks ühele või mitmele ettevõtjale, sõltumata sellest, kas neil on tootmiskvoot.

IV

Vastavalt II ja III jaole võetud meetmed võib jõustada ainult juhul, kui on täidetud järgmised tingimused:

- a) kõigi asjaomaste poolte huvisid on arvesse võetud;

- b) asjaomase liikmesriigi arvates parandavad need tõenäoliselt suhkrupeedi, suhkruroo ja suhkrutootmissektori struktuuri;
- c) need on seotud ettevõtjatega, kes on asutatud samal territooriumil, millele on määratud kvoot VI lisas.

V

Kui ühinemine või üleminek toimub 1. oktoobri ja sellele järgneva aasta 30. aprilli vahel, jõustuvad II ja III jaos nimetatud meetmed jooksva turustusaastal.

Kui ühinemine või võõrandamine toimub 1. mai ja sama aasta 30. septembri vahel, võetakse II ja III jaos nimetatud meetmed järgmisel turustusaastal.

VI

Kui kohaldatakse II ja III jagu, teavitavad liikmesriigid komisjoni kohandatud kvootidest hiljemalt 15 päeva jooksul pärast V jaos osutatud ajavahemike lõppu.

VIII LISA

ARTIKLIS 59 OSUTATUD PIIMA JA MUUDE PIIMATOODETE TOOTMISKVOODID

(kogused (tonnides) 12-kuulise ajavahemiku ja liikmesriigi kohta):

Liikmesriik	2008/09	2009/10	2010/11	2011/12	2012/13	2013/14	2014/15
Belgia	3 427 288,740	3 461 561,627	3 496 177,244	3 531 139,016	3 566 450,406	3 602 114,910	3 602 114,910
Bulgaaria	998 580,000	1 008 565,800	1 018 651,458	1,028 837,973	1 039 126,352	1 049 517,616	1 049 517,616
Tšehhi Vabariik	2 792 689,620	2 820 616,516	2 848 822,681	2 877 310,908	2 906 084,017	2 935 144,857	2 935 144,857
Taani	4 612 619,520	4 658 745,715	4 705 333,172	4 752 386,504	4 799 910,369	4 847 909,473	4 847 909,473
Saksamaa	28 847 420,391	29 135 894,595	29 427 253,541	29 721 526,076	30 018 741,337	30 318 928,750	30 318 928,750
Eesti	659 295,360	665 888,314	672 547,197	679 272,669	686 065,395	692 926,049	692 926,049
Iirimaa	5 503 679,280	5 558 716,073	5 614 303,234	5 670 446,266	5 727 150,729	5 784 422,236	5 784 422,236
Kreeka	836 923,260	845 292,493	853 745,418	862 282,872	870 905,700	879 614,757	879 614,757
Hispaania	6 239 289,000	6 301 681,890	6 364 698,709	6 428 345,696	6 492 629,153	6 557 555,445	6 557 555,445
Prantsusmaa	25 091 321,700	25 342 234,917	25 595 657,266	25 851 613,839	26 110 129,977	26 371 231,277	26 371 231,277
Itaalia	10 740 661,200	11 288 542,866	11 288 542,866	11 288 542,866	11 288 542,866	11 288 542,866	11 288 542,866
Küpros	148 104,000	149 585,040	151 080,890	152 591,699	154 117,616	155 658,792	155 658,792
Läti	743 220,960	750 653,170	758 159,701	765 741,298	773 398,711	781 132,698	781 132,698
Leedu	1 738 935,780	1 756 325,138	1 773 888,389	1 791 627,273	1 809 543,546	1 827 638,981	1 827 638,981
Luksemburg	278 545,680	281 331,137	284 144,448	286 985,893	289 855,752	292 754,310	292 754,310

Ungari	2 029 861,200	2 050 159,812	2 070 661,410	2 091 368,024	2 112 281,704	2 133 404,521	2 133 404,521
Malta	49 671,960	50 168,680	50 670,366	51 177,070	51 688,841	52 205,729	52 205,729
Madalmaad	11 465 630,280	11 580 286,583	11 696 089,449	11 813 050,343	11 931 180,847	12 050 492,655	12 050 492,655
Austria	2 847 478,469	2 875 953,254	2 904 712,786	2 933 759,914	2 963 097,513	2 992 728,488	2 992 728,488
Poola	9 567 745,860	9 663 423,319	9 760 057,552	9 857 658,127	9 956 234,709	10 055 797,056	10 055 797,056
Portugal	1 987 521,000	2 007 396,210	2 027 470,172	2 047 744,874	2 068 222,323	2 088 904,546	2 088 904,546
Rumeenia	3 118 140,000	3 149 321,400	3 180 814,614	3 212 622,760	3 244 748,988	3 277 196,478	3 277 196,478
Sloveenia	588 170,760	594 052,468	599 992,992	605 992,922	612 052,851	618 173,380	618 173,380
Slovakkia	1 061 603,760	1 072 219,798	1 082 941,996	1 093 771,416	1 104 709,130	1 115 756,221	1 115 756,221
Soome	2 491 930,710	2 516 850,017	2 542 018,517	2 567 438,702	2 593 113,089	2 619 044,220	2 619 044,220
Rootsi	3 419 595,900	3 453 791,859	3 488 329,778	3 523 213,075	3 558 445,206	3 594 029,658	3 594 029,658
Ühendkuningriik	15 125 168,940	15 276 420,629	15 429 184,836	15 583 476,684	15 739 311,451	15 896 704,566	15 896 704,566

IX LISA

ARTIKLIS 63 OSUTATUD BAASRASVASISALDUS

Liikmesriik	g/kg
Belgia	36,91
Bulgaaria	39,10
Tšehhi Vabariik	42,10
Taani	43,68
Saksamaa	40,11
Eesti	43,10
Kreeka	36,10
Hispaania	36,37
Prantsusmaa	39,48
Iirimaa	35,81
Itaalia	36,88
Küpros	34,60
Läti	40,70
Leedu	39,90
Luksemburg	39,17
Ungari	38,50
Madalmaad	42,36
Austria	40,30
Poola	39,00
Portugal	37,30
Rumeenia	38,50
Sloveenia	41,30
Slovakkia	37,10
Soome	43,40
Rootsi	43,40
Ühendkuningriik	39,70

X LISA

ARTIKLI 136 LÕIKES 1 OSUTATUD TOETUSPROGRAMMIDE EELARVE

Tuhandetes eurodes

Eelarveaasta	2009	2010	2011	2012	2013	Alates 2014. aastast
BG	15 608	21 234	22 022	27 077	26 742	26 762
CZ	2 979	4 076	4 217	5 217	5 151	5 155
DE	22 891	30 963	32 190	39 341	38 867	38 895
EL	14 286	19 167	19 840	24 237	23 945	23 963
ES	213 820	284 219	279 038	358 000	352 774	353 081
FR	171 909	226 814	224 055	284 299	280 311	280 545
IT(*)	238 223	298 263	294 135	341 174	336 736	336 997
CY	2 749	3 704	3 801	4 689	4 643	4 646
LT	30	37	45	45	45	45
LU	344	467	485	595	587	588
HU	16 816	23 014	23 809	29 455	29 081	29 103
MT	232	318	329	407	401	402
AT	8 038	10 888	11 313	13 846	13 678	13 688
PT	37 802	51 627	53 457	65 989	65 160	65 208
RO	42 100	42 100	42 100	42 100	42 100	42 100
SI	3 522	3 770	3 937	5 119	5 041	5 045
SK	2 938	4 022	4 160	5 147	5 082	5 085
UK	0	61	67	124	120	120

(*) Määruse (EÜ) nr 73/2009 VIII lisas Itaalia kohta esitatud riiklikke ülemmäärasid aastateks 2008, 2009 ja 2010 vähendatakse 20 miljoni euro võrra ning need summad on lisatud Itaalia toetusprogrammide eelarve summadele vastavalt tabelis esitatud eelarveaastatele 2009, 2010 ja 2011.

XI LISA

ARTIKLI 159 LÕIKES 3 OSUTATUD RAHVUSVAHELISED ORGANISATSIOONID

- *Codex Alimentarius*
- ÜRO Euroopa Majanduskomisjon

XII LISA

ARTIKLIS 163 OSUTATUD TOODETE MÕISTED, NIMETUSED JA MÜÜGINIMETUSED

Käesolevas lisas tähendab müüginimetus nimetust, mille all toitu müüakse, direktiivi 2000/13/EÜ artikli 5 lõikes 1 määratletud tähenduses.

I osa. Kuni 12 kuu vanuste veiste liha

I. MÄÄRATLUS

Käesoleva lisa käesoleva osa kohaldamisel tähendab mõiste „liha” kuni 12 kuu vanuste veiste rümpasid, kondiga ja kondita liha ning viilutatud või viilutamata rupsi, mis on ette nähtud inimtoiduks ning mida pakutakse värselt, külmutatult või sügavkülmutatult ning mis on pakitud või pakkimata.

Tapmise ajal liigitavad ettevõtjad pädeva asutuse järelevalve all kõik kuni 12 kuu vanused veised ühte järgmistest kategooriatest:

(A) V-kategooria: kuni 8 kuu vanused veised

Kategooriat tähistav täht: V;

(B) Z-kategooria: rohkem kui 8, kuid mitte rohkem kui 12 kuu vanused veised

Kategooriat tähistav täht: Z.

II. MÜÜGINIMETUSED

1. Kuni 12 kuu vanuste veiste liha turustatakse liikmesriikides üksnes järgmiste iga liikmesriigi jaoks ettenähtud müüginimetuste all:

(A) veised, kelle vanus on 8 kuud või vähem (kategooriat tähistav täht: V)]:

Turustav riik

Kasutatav müüginimetus

Belgia

veau, viande de veau/kalfsvlees/Kalbfleisch

Bulgaaria

месо от малки телета

Tšehhi Vabariik

Telecí

Taani

Lyst kalvekød

Saksamaa

Kalbfleisch

Eesti

Vasikaliha

Kreeka

μοσχάρι γάλακτος

Hispaania

Ternera blanca, carne de ternera blanca

<u>Prantsusmaa</u>	<u>veau, viande de veau</u>
<u>Iirimaa</u>	<u>Veal</u>
<u>Itaalia</u>	<u>vitello, carne di vitello</u>
<u>Küpros</u>	<u>μωσγάρι γάλακτος</u>
<u>Läti</u>	<u>Tela gala</u>
<u>Leedu</u>	<u>Veršiena</u>
<u>Luksemburg</u>	<u>veau, viande de veau/Kalbfleisch</u>
<u>Ungari</u>	<u>Borjúhús</u>
<u>Malta</u>	<u>Vitella</u>
<u>Madalmaad</u>	<u>Kalfsvlees</u>
<u>Austria</u>	<u>Kalbfleisch</u>
<u>Poola</u>	<u>Cieęcina</u>
<u>Portugal</u>	<u>Vitela</u>
<u>Rumeenia</u>	<u>carne de vitel</u>
<u>Sloveenia</u>	<u>Teletina</u>
<u>Slovakkia</u>	<u>Teľacie mäso</u>
<u>Soome</u>	<u>vaalea vasikanliha/ljust kalvkött</u>
<u>Rootsi</u>	<u>ljust kalvkött</u>
<u>Ühendkuningriik</u>	<u>Veal</u>

(B) veised, kelle vanus on üle 8, kuid mitte rohkem kui 12 kuud (kategooriat tähistav täht: Z)]:

<u>Turustav riik</u>	<u>Kasutatav müüginimetus</u>
<u>Belgia</u>	<u>jeune bovin, viande de jeune bovin/jongrundvlees/Jungrindfleisch</u>
<u>Bulgaaria</u>	<u>Телешко месо</u>
<u>Tšehhi Vabariik</u>	<u>hovězí maso z mladého skotu</u>
<u>Taani</u>	<u>Kalvekød</u>
<u>Saksamaa</u>	<u>Jungrindfleisch</u>
<u>Eesti</u>	<u>Noorloomaliha</u>
<u>Kreeka</u>	<u>νεαρό μωσγάρι</u>
<u>Hispaania</u>	<u>Ternera, carne de ternera</u>

<u>Prantsusmaa</u>	<u>jeune bovin, viande de jeune bovin</u>
<u>Iirimaa</u>	<u>rosé veal</u>
<u>Itaalia</u>	<u>vitellone, carne di vitellone</u>
<u>Küpros</u>	<u>νεαρό μοσχάρι</u>
<u>Läti</u>	<u>jaunlopa gala</u>
<u>Leedu</u>	<u>Jautiena</u>
<u>Luksemburg</u>	<u>jeune bovin, viande de jeune bovin/Jungrindfleisch</u>
<u>Ungari</u>	<u>Növendék marha húsa</u>
<u>Malta</u>	<u>Vitellun</u>
<u>Madalmaad</u>	<u>rosé kalfsvlees</u>
<u>Austria</u>	<u>Jungrindfleisch</u>
<u>Poola</u>	<u>młoda wolowina</u>
<u>Portugal</u>	<u>Vitelão</u>
<u>Rumeenia</u>	<u>carne de tineret bovin</u>
<u>Sloveenia</u>	<u>meso težjih telet</u>
<u>Slovakkia</u>	<u>mäso z mladého dobytka</u>
<u>Soome</u>	<u>vasikanliha/kalvkött</u>
<u>Rootsi</u>	<u>Kalvkött</u>
<u>Ühendkuningriik</u>	<u>Beef</u>

2. Punktis 1 osutatud müüginimetusi võib täiendada vastava lihatüki või rupsi nime või nimetusega.
3. Punkti 1 alapunkti A tabelis esitatud V-kategooria müüginimetusi ning nendest müüginimetustest tuletatud mis tahes uut nime võib kasutada üksnes siis, kui on täidetud käesolevas lisas sätestatud tingimused.

Eelkõige ei tohi sõnu „veau”, „telecí”, „Kalb”, „μοσχάρι”, „ternera”, „kalv”, „veal”, „vitello”, „vitella”, „kalf”, „vitela” ja „teletina” kasutada üle 12 kuu vanuste veiste liha müüginimetuses ega etiketil.
4. Punktis 1 esitatud nõudeid ei kohaldata veiste liha suhtes, mille kohta on enne 29. juunit 2007 registreeritud kaitstud päritolunimetus või kaitstud geograafiline tähis vastavalt määrusele (EÜ) nr 510/2006.

II osa. Viinamarjasaadused

1) Vein

Vein on ainult värskete purustatud või purustamata viinamarjade või viinamarjavirde täielikul või osalisel käärimisel saadud saadus.

Veini:

- a) tegelik alkoholisisaldus on pärast XIII lisa I osa punktis B nimetatud menetluse läbimist või ilma selleta vähemalt 8,5 mahuprotsenti, kui vein on saadud ainult käesoleva lisa liites osutatud viinamarjakasvatusevõõndites A ja B korjatud viinamarjadest, ja vähemalt 9 mahuprotsenti teistest viinamarjakasvatusevõõnditest korjatud viinamarjade puhul;
- b) tegelik alkoholisisaldus on vähemalt 4,5 mahuprotsenti. Seda erandina muidu kehtivast minimaalsest alkoholisisaldusest, kui veinil on kaitstud päritolunimetus või kaitstud geograafiline tähis, olgu see valmistatud XIII lisa I osa punktis B täpsustatud menetlusel või mitte;
- c) üldalkoholisisaldus ei ületa 15 mahuprotsenti. Erandina:
 - võib teatavatel liidu viinamarjakasvatusepiirkonda kuuluvatelt viinamarjakasvatusaladelt (määrab komisjon delegeeritud õigusaktidega vastavalt artikli 162 lõikele 1) pärinevate ja rikastamiseta toodetud veinide üldalkoholisisalduse ülempiir ulatuda 20 mahuprotsendini,
 - võib teatavate kaitstud päritolunimetusega ja rikastamiseta toodetud veinide üldalkoholisisalduse ülempiir olla suurem kui 15 mahuprotsenti;
- d) üldhappesisaldus vastavalt eranditele, mille komisjon võib vastu võtta delegeeritud õigusaktidega vastavalt artikli 162 lõikele 1, on viinhappes väljendatuna vähemalt 3,5 grammi liitri kohta või 46,6 milliekvivalenti liitri kohta.

„Retsina” on lauavein, mis on valmistatud üksnes Kreeka territooriumil süüria männi vaiguga töödeldud viinamarjavirdest. Süüria männi vaigu kasutamine on lubatud ainult „Retsina” veini saamiseks Kreekas kohaldatavate sätete kohaselt.

Erandina punktist b kuuluvad „Tokaji eszencia” ja „Tokajská esencia” veinide hulka.

Olenemata artikli 163 lõikest 2 võivad liikmesriigid siiski lubada kasutada mõistet „vein”:

- a) liitnimetusena koos puuvilja nimega selliste toodete turustamiseks, mis on saadud muude puuviljade kui viinamarjade kääritamisel; või

b) kui see on liitnimetuse osa.

Nimetatud tooteid ei tohi segi ajada käesolevas lisas esitatud veinikategooriatele vastavate toodetega.

2) Kääriv toorvein

Kääriv toorvein on saadus, mille alkoholkäärimine ei ole veel lõppenud ja mis ei ole veel settest eraldatud.

3) Liköörvein

Liköörvein on saadus:

- a) mille tegelik alkoholisisaldus on vähemalt 15 mahuprotsenti, aga mitte üle 22 mahuprotsendi;
- b) mille üldalkoholisisaldus on vähemalt 17,5 mahuprotsenti, välja arvatud teatavad päritolunimetuse või geograafilise tähisega liköörveinid, mis on komisjoni poolt koostatavas loetelus, mis esitatakse delegeeritud õigusaktidega vastavalt artikli 162 lõikele 1;
- c) mis on saadud:
 - osaliselt kääritatud viinamarjavirdest,
 - veinist,
 - eespool nimetatud saaduste segust või
 - viinamarjavirdest või viinamarjavirde ja veini segust, kui tegemist on komisjoni poolt delegeeritud õigusaktidega vastavalt artikli 162 lõikele 1 kindlaks määratud teatavate kaitstud päritolunimetuse või geograafilise tähisega liköörveinidega;
- d) mille esialgne naturaalne alkoholisisaldus on vähemalt 12 mahuprotsenti, välja arvatud teatavad kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähisega liköörveinid, mis on komisjoni poolt koostatavas loetelus, mis esitatakse delegeeritud õigusaktidega vastavalt artikli 162 lõikele 1;
- e) millele on lisatud:
 - i) üksikult või seguna:
 - veinist saadud neutraalset alkoholi, sealhulgas kuivatatud viinamarjade destilleerimisel saadud alkoholi, mille tegelik alkoholisisaldus on vähemalt 96 mahuprotsenti;
 - veini või kuivatatud viinamarjade destillaati, mille tegelik alkoholisisaldus ei ole alla 52 ega üle 86 mahuprotsendi;
 - ii) vajaduse korral ühte või mitut järgmist saadust:

- kontsentreeritud viinamarjavirret,
 - ühe punkti e alapunktis i osutatud saaduse ja punkti c esimeses ja neljandas taandes osutatud viinamarjavirde segu;
- f) millele erandina punktist e on lisatud (kui tegu on teatavate kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähisega liköörveinidega, mis on komisjoni koostatavas loetelus, mis esitatakse delegeeritud õigusaktidega vastavalt artikli 162 lõikele 1):
- i) punkti e alapunktis i loetletud saadusi üksikult või seguna või
 - ii) üht või mitut järgmistest saadustest:
 - veinialkoholi või kuivatatud viinamarjadest saadud alkoholi, mille tegelik alkoholisisaldus ei ole alla 95 ega üle 96 mahuprotsendi;
 - veinist või pressitud viinamarjajääkidest destilleeritud kangeid alkoholseid jooke, mille tegelik alkoholisisaldus ei ole alla 52 ega üle 86 mahuprotsendi;
 - kuivatatud viinamarjadest destilleeritud kangeid alkoholseid jooke, mille tegelik alkoholisisaldus ei ole alla 52 mahuprotsendi ega üle 94,5 mahuprotsendi,
 - iii) vajaduse korral ühte või mitut järgmist saadust:
 - kuivatatud viinamarjadest saadud osaliselt kääritatud viinamarjavirret;
 - otsesel kuumutamisel saadud kontsentreeritud viinamarjavirret, mis vastab, välja arvatud nimetatud menetluse puhul, kontsentreeritud viinamarjavirde määratlusele;
 - kontsentreeritud viinamarjavirret,
 - ühe punkti f alapunktis ii osutatud saaduse ja punkti c esimeses ja neljandas taandes osutatud viinamarjavirde segu.

4) Vahuvein

Vahuvein on saadus:

- a) mis on saadud järgmiste saaduste esimesel või teisel alkoholkäärimisel:
- värsked viinamarjad;
 - viinamarjavirre või
 - vein;

- b) mille mahuti avamisel vabaneb ainult käärimisel tekkinud süsinikdioksiid;
- c) mille ülerõhk suletud mahutis temperatuuril 20 °C on sisalduva süsinikdioksiidi tõttu vähemalt 3 baari;
- d) mille valmistamiseks mõeldud kuveede üldalkoholisisaldus on vähemalt 8,5 mahuprotsenti.

5) Kvaliteetvahuvein

Kvaliteetvahuvein on saadus:

- a) mis on saadud järgmiste saaduste esimesel või teisel alkoholkäärimisel:
 - värsked viinamarjad;
 - viinamarjavirre või
 - vein;
- b) mille mahuti avamisel vabaneb ainult käärimisel tekkinud süsinikdioksiid;
- c) mille ülerõhk suletud mahutis temperatuuril 20 °C on sisalduva süsinikdioksiidi tõttu vähemalt 3,5 baari; ja
- d) mille valmistamiseks mõeldud kuveede üldalkoholisisaldus on vähemalt 9 mahuprotsenti.

6) Aromaatne kvaliteetvahuvein

Aromaatne kvaliteetvahuvein on kvaliteetvahuvein:

- a) mis on saadud üksnes nii, et kuvee komponentidena kasutatakse viinamarjavirret või käärivat viinamarjavirret, mis on pärit sellistest viinamarjasortidest, mis on komisjoni koostatavas loetelus, mis esitatakse delegeeritud õigusaktidega vastavalt artikli 162 lõikele 1.

Aromaatsed kvaliteetvahuveinid, mida traditsiooniliselt toodetakse, kasutades kuvee komponendiks olevaid veine, määrab kindlaks komisjon kooskõlas artikli 162 lõike 1 kohaste delegeeritud õigusaktidega;

- b) mille ülerõhk suletud mahutis temperatuuril 20 °C on sisalduva süsinikdioksiidi tõttu vähemalt 3 baari;
- c) mille tegelik alkoholisisaldus on vähemalt 6 mahuprotsenti; ja
- d) mille üldalkoholisisaldus on vähemalt 10 mahuprotsenti.

7) Gaseeritud vahuvein

Gaseeritud vahuvein on saadus:

- a) mis on saadud ilma kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähiseta veinist;
- b) mille mahuti avamisel vabaneb süsinikdioksiid, mis on tervikuna või osaliselt saadud selle gaasi lisamisel, ning
- c) mille ülerõhk suletud mahutis temperatuuril 20 °C on sisalduva süsinikdioksiidi tõttu vähemalt 3 baari.

8) Poolvahuvein

Poolvahuvein on saadus:

- a) mis on saadud veinist, mille üldalkoholisisaldus on vähemalt 9 mahuprotsenti;
- b) mille tegelik alkoholisisaldus on vähemalt 7 mahuprotsenti;
- c) mille ülerõhk suletud mahutis temperatuuril 20 °C on sisalduva sisetekkelise süsinikdioksiidi tõttu vähemalt 1 baar, kuid mitte üle 2,5 baari; ja
- d) mis pannakse 60liitristesse või väiksematesse mahutitesse.

9) Gaseeritud poolvahuvein

Gaseeritud poolvahuvein on saadus:

- a) mis on saadud veinist;
- b) mille tegelik alkoholisisaldus on vähemalt 7 mahuprotsenti ja üldalkoholisisaldus vähemalt 9 mahuprotsenti;
- c) mille ülerõhk suletud mahutis temperatuuril 20 °C on täielikult või osaliselt lisatud süsinikdioksiidi tõttu vähemalt 1 baar, kuid mitte üle 2,5 baari; ja
- d) mis pannakse 60-liitristesse või väiksematesse mahutitesse.

10) Viinamarjavirre

Viinamarjavirre on värsketest viinamarjadest loomulikult või füüsilisel töötlemisel saadud vedel saadus. Viinamarjavirre lubatud tegelik alkoholisisaldus ei ületa 1 mahuprotsenti.

11) Osaliselt kääritatud viinamarjavirre

Kääriv viinamarjavirre on viinamarjavirre kääritamise saadus, mille tegelik alkoholisisaldus on üle 1 mahuprotsendi, aga alla kolme viiendiku selle üldalkoholisisaldusest.

12) Kuivatatud viinamarjadest saadud osaliselt kääritatud viinamarjavirre

Kuivatatud viinamarjadest saadud kääriv viinamarjavirre on kuivatatud viinamarjadest saadud viinamarjavirde osalise kääritamise saadus, mille üldsuhkrusisaldus on enne käärimist vähemalt 272 grammi liitri kohta ning mille naturaalne ja tegelik alkoholisisaldus ei tohi olla alla 8 mahuprotsendi. Samas ei loeta kuivatatud viinamarjadest saadud käärivaks viinamarjavirdeks teatavaid veine, mille komisjon määrab kindlaks delegeeritud õigusaktidega vastavalt artikli 162 lõikele 1 ja mis vastavad eespool nimetatud nõuetele.

13) Kontsentreeritud viinamarjavirre

Kontsentreeritud viinamarjavirre on karamellimata viinamarjavirre, mis on saadud viinamarjavirde osalise veetustamise teel, mis toimub mis tahes lubatud meetodil, välja arvatud otsese kuumuse abil, ja nii, et edaspidi artikli 165 lõike 1 kolmanda lõiguga ja artikli 172 punktiga d ette nähtud meetodil kasutatava refraktomeetri näit temperatuuril 20 °C ei ole alla 50,9 %.

Kontsentreeritud viinamarjavirde lubatud tegelik alkoholisisaldus ei tohi ületada 1 %.

14) Puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirre

Puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirre on vedel karamellimata saadus:

- a) mis on saadud viinamarjavirde osalise veetustamise teel, mis toimub mis tahes lubatud meetodil, välja arvatud otsese kuumuse abil, ja nii, et edaspidi artikli 165 lõike 1 kolmanda lõigu ja artikli 172 punktiga d ette nähtud meetodil kasutatava refraktomeetri näit temperatuuril 20 °C ei ole alla 61,7 %;
- b) mis on läbinud lubatud töötuse hapetustamiseks ja koostisosade (v.a suhkru) kõrvaldamiseks;
- c) millel on järgmised omadused:
 - pH-tase ei ole 25 Brix juures üle 5;
 - optiline tihedus 425 nm juures 1 cm paksusel ei ületa 25 Brix juures kontsentreeritud viinamarjavirrete puhul 0,100;
 - sahharoosisisaldus ei ole kindlaksmääratava analüüsimeetodiga tähteldav;
 - Folin-Ciocalteu indeks ei ületa 25 Brix juures 6,00;
 - tiitritav happesus ei ületa 15 milliekvivalenti üldsuhkrusisalduse kilogrammi kohta;
 - vääveldioksiidisisaldus ei ületa 25 milligrammi üldsuhkrusisalduse kilogrammi kohta;
 - kationide kogusisaldus ei ületa 8 milliekvivalenti üldsuhkrusisalduse kilogrammi kohta;

- elektrijuhtivus ei ületa 25 Brix ja 20 °C juures 120 µS/cm;
- hüdroksümetüülfurfuraali sisaldus ei ületa 25 milligrammi üldsuhkrusisalduse kilogrammi kohta;
- mesoinositooli olemasolu.

Puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirde lubatud tegelik alkoholisisaldus ei tohi ületada 1 mahuprotsenti.

15) Kuivatatud viinamarjadest valmistatud vein

Kuivatatud viinamarjadest valmistatud vein on saadus:

- a) mis on toodetud rikastamiseta, osaliseks veetustamiseks päikese kätte või varju jäetud viinamarjadest;
- b) mille üldalkoholisisaldus on vähemalt 16 mahuprotsenti ja tegelik alkoholisisaldus vähemalt 9 mahuprotsenti ja
- c) mille naturaalne alkoholisisaldus on vähemalt 16 mahuprotsenti (või mille suhkrusisaldus on vähemalt 272 grammi liitri kohta).

16) Üleküpsenud viinamarjadest valmistatud vein

Üleküpsenud viinamarjadest valmistatud vein on saadus:

- a) mis on toodetud rikastamiseta;
- b) mille naturaalne alkoholisisaldus on suurem kui 15 mahuprotsenti ja
- c) mille üldalkoholisisaldus on vähemalt 15 mahuprotsenti ja tegelik alkoholisisaldus vähemalt 12 mahuprotsenti.

Liikmesriigid võivad kehtestada selle toote laagerdumistähtaaja.

17) Veiniäädikas

Veiniäädikas on äädikas:

- a) mis on saadud eranditult veini äädikhappelist käärimisel ja
- b) mille üldhappesus äädikhappes väljendatuna on vähemalt 60 grammi liitri kohta.

III osa. Piim ja piimatooted

1. Mõiste „piim” tähendab ainult ühe või mitme lüpsmise tulemusena udarast eritunud sekreeti, millele pole midagi lisatud ega millest midagi eraldatud.

Mõistet „piim” võib siiski kasutada:

- a) piima kohta, mida on töödeldud selle koostist muutmata, või piima kohta, mille rasvasisaldus on standarditud käesoleva lisa IV osa alusel;
 - b) koos sõnaga, mis nimetab, või sõnadega, mis nimetavad sellise piima tüüpi, kvaliteediklassi, päritolu ja/või kavatsetavat kasutust või kirjeldavad selle füüsilist töötlemist või koostise muutmist juhul, kui muutmine piirdub piima loomulike koostisainete lisamise ja/või eemaldamisega.
2. Käesolevas osas tähendavad „piimatooted” tooteid, mis on saadud ainult piimast, arvestades, et nende valmistamiseks vajalikke aineid võib lisada juhul, kui neid aineid ei kasutata mõne piima koostisaine täielikuks või osaliseks asendamiseks.

Ainult piimatoodetele reserveeritakse:

- a) kõigil turustusetappidel kasutatakse järgmisi nimesid:
 - i) vadak;
 - ii) koor;
 - iii) või;
 - iv) pett;
 - v) võiõli;
 - vi) kaseiinid;
 - vii) veevaba piimarasv;
 - viii) juust;
 - ix) jogurt;
 - x) keefir;
 - xi) kumõss;
 - xii) viili/fil;
 - xiii) smetana;
 - xiv) fil;
 - b) nimed direktiivi 2000/13/EÜ artiklis 5 määratletud tähenduses, mida tegelikult piimatoodete kohta kasutatakse.
3. Mõistet „piim” ja piimatoodete kohta kasutatavaid nimetusi võib samuti tarvitada koos sõnaga, mis nimetab, või sõnadega, mis nimetavad liittooteid, mille ükski osa ei asenda või ei ole mõeldud asendada ühtki piima koostisainet

ja milles piim või piimatoodet on kas koguseliselt või toote iseloomustamisel oluline.

4. Märkida tuleb komisjoni poolt määratletud piima ja piimatoodete päritolu, v.a juhul, kui tegemist on lehmapiimaga.
5. Käesoleva osa punktides 1, 2 ja 3 osutatud nimetusi ei tohi kasutada ühegi toote kohta peale kõnealuses punktis nimetatud toodete.

Seda sätet ei kohaldata toodete nimetamisel, mille täpne iseloom on selge tavapärase kasutamise tõttu ja/või juhul, kui nimetusi kasutatakse selgesti toote iseloomuliku omaduse kirjeldamiseks.

6. Käesoleva osa punktides 1, 2 ja 3 nimetamata toodete puhul ei tohi kasutada ühtki märgist, äridokumenti, reklaammaterjali või nõukogu direktiivi 2006/114/EÜ⁴⁸ artiklis 2 määratletud reklaamimise viisi ega ühtki esitusviisi, mis väidab, viitab või vihjab, et toode on piimatoodet.

Piima või piimatootet sisaldava toote puhul võib nimetust „piim” või käesoleva osa punkti 2 teises lõigus osutatud nimetusi kasutada ainult põhiliste toorainete kirjeldamiseks ja koostisainete loetlemiseks vastavalt direktiivile 2000/13/EÜ.

IV osa. CN-koodi 0401 alla kuuluv inimtoiduks ette nähtud piim

I. Mõisted

Käesoleva osa kohaldamisel:

- a) „piim” on ühe või mitme lehma lüpsmise saadus;
- b) „joogipiim” on III punktis nimetatud tooted, mis on mõeldud ilma edasise töötlemiseta tarbijale tarnimiseks;
- c) „rasvasisaldus” on piimarasva massiosade arv saja massiosa piima kohta;
- d) „valgusisaldus” on valgu massiosade arv saja massiosa piima kohta (arvutatakse, korrutades piima üldlämmastiku massiprotsendi teguriga 6,38).

II. Tarne või müük lõpptarbijale

- 1) Ilma edasise töötlemiseta võib tarnida või müüa lõpptarbijale kas otse või restoranide, haiglate, sööklate või muude toitlustusettevõtete kaudu ainult niisugust piima, mis vastab joogipiimale sätestatud nõuetele.
- 2) Toodete müüginimetused on esitatud käesoleva osa III punktis. Neid nimetusi tuleb kasutada ainult selles punktis nimetatud toodete kohta, ilma et see piiraks nende kasutamist liitnimetustes.

⁴⁸

ELT L 376, 27.12.2006, lk 21.

- 3) Liikmesriigid võtavad meetmeid, et tutvustada tarbijatele asjakohaste toodete iseloomu ja koostist, kui sellise teabe puudumine võiks põhjustada segadust.

III. Joogipiim

1. Joogipiimaks loetakse järgmisi tooteid:

- a) toorpiim: piim, mida pole kuumutatud üle 40 °C ega töödeldud mingil samaväärse mõjuga viisil;
- b) täispiim: kuumtöödeldud piim, mis rasvasisalduse osas vastab ühele järgmistest nõuetest:
 - i) standardne täispiim: „standardne täispiim” on piim, mille rasvasisaldus on vähemalt 3,5 % (m/m). Liikmesriigid võivad ette näha täiendava täispiima liigi, mille rasvasisaldus on 4 % (m/m) või rohkem;
 - ii) mittestandardne täispiim: piim, mille rasvasisaldust pole pärast lüpsmist muudetud piimarasvade lisamise või eemaldamisega ega segatud seda piimaga, mille loomulikku rasvasisaldust on muudetud. Rasvasisaldus ei tohi siiski olla alla 3,5 % (m/m);
- c) madala rasvasisaldusega piim: kuumtöödeldud piim, mille vähendatud rasvasisaldus on vähemalt 1,50 % (m/m) ja kõige rohkem 1,80 % (m/m);
- d) kooritud piim: „rasvatu piim” on kuumtöödeldud piim, mille vähendatud rasvasisaldus on kõige rohkem 0,5 % (m/m).

Kuumtöödeldud piima, mille rasvasisaldus ei vasta esimese lõigu punktides b, c ja d sätestatud nõuetele, käsitatakse joogipiimana tingimusel, et rasvasisaldus on pakendil ühe kümnendkoha täpsusega selgelt ära märgitud ja kergesti loetav kujul „rasvasisaldus ... %”. Sellist piima ei nimetata täispiimaks, madala rasvasisaldusega piimaks ega rasvatuks piimaks.

2. Ilma et see piiraks punkti 1 alapunkti b alapunkti ii kohaldamist, on lubatud ainult järgmised muudatused:

- a) joogipiimale ette nähtud rasvasisalduse saamiseks võib muuta loomulikku rasvasisaldust, eemaldades või lisades koort või lisades täispiima, madala rasvasisaldusega piima või kooritud piima;
- b) piima võib rikastada piimavalkude, mineraalsoolade või vitamiinidega;
- c) laktoosisisaldust võib vähendada laktoosi glükoosiks ja galaktoosiks muutmise teel.

Alapunktides b ja c nimetatud piima koostise muutmised on lubatud ainult juhul, kui toote pakendil on vastav kustumiskindel märg, mis on hästi nähtav ja loetav. Selline märg ei asenda nõukogu direktiiviga 90/496/EMÜ⁴⁹ ette nähtud toitumisalase teabega märgistamise kohustust. Valkudega rikastatud piima valgusisaldus peab olema 3,8 % (m/m) või rohkem.

Liikmesriigid võivad alapunktides b ja c nimetatud piima koostise muutmist piirata või selle keelata.

3. Joogipiim:

- a) külmumistemperatuur peab olema ligilähedane päritolupiirkonna toorpiima keskmisele külmumistemperatuurile;
- b) 3,5 massiprotsenti rasva sisaldava 1 liitri piima mass temperatuuril 20° C peab olema vähemalt 1028 grammi, teistsuguse rasvasisaldusega piima liitri mass peab olema ekvivalentne;
- c) 3,5 massiprotsenti rasva sisaldavas piimas peab olema vähemalt 2,9 massiprotsenti valku, teistsuguse rasvasisaldusega piima korral peab valgu sisaldus olema ekvivalentne.

⁴⁹ EÜT L 276, 6.10.1990, lk 40.

V osa. Kodulinnulihasektori tooted

I Käesoleva lisa käesolevat osa kohaldatakse seoses teatavate kodulinnuliha ning kodulinnuliha või rupsi valmististe ja toodete turustamisega liidus äri või kaubanduse teel järgmiste liikide puhul:

- kanad liigist *Gallus domesticus*,
- pardid,
- haned,
- kalkunid,
- pärlikanad.

Kõnealuseid sätteid kohaldatakse ka CN-koodi 0210 99 39 alla kuuluva soolvees säilitatud kodulinnuliha suhtes

II Mõisted

- 1) „kodulinnuliha” – inimtoiduks sobiv kodulinnuliha, mis ei ole läbinud mingit töötlust peale külmtöötluste;
- 2) „värske kodulinnuliha” – kodulinnuliha, mida ei ole kunagi külmutamisega jäigastatud ning mida tuleb kogu aeg hoida temperatuuril, mis ei ole madalam kui -2°C ega kõrgem kui $+4^{\circ}\text{C}$. Liikmesriigid võivad siiski kehtestada veidi erinevad temperatuurinõuded minimaalse pikkusega ajavahemikuks, mis on vajalik värske kodulinnuliha lõikamiseks ja käitlemiseks jaemüügipoodides või müügipunktide abihoonetes, kui lõikamise ja käitlemise eesmärk on üksnes tarbijale kohapeal müümine;
- 3) „külmutatud kodulinnuliha” – kodulinnuliha, mis tuleb külmutada nii kiiresti kui võimalik normaalse tapatoimingu piires ning mida ei tohi hoida kõrgemal temperatuuril kui -12°C ;
- 4) „kiirkülmutatud kodulinnuliha” – kodulinnuliha, mida hoitakse kogu aeg temperatuuril, mis ei ole kõrgem kui -18°C , millest kõrvalekalded on sätestatud nõukogu direktiivis 89/108/EMÜ⁵⁰
- 5) „kodulinnulihast valmistis” – kodulinnuliha, sealhulgas kodulinnuliha, mis on peenestatud, millele on lisatud toidu- või maitseaineid või lisandeid või mida on töödeldud viisil, millest ei piisa lihaskiu sisemise struktuuri muutmiseks;
- 6) „värskest kodulinnulihast valmistis” – kodulinnulihast valmistis, mille valmistamisel on kasutatud värsket kodulinnuliha.

⁵⁰ EÜT L 40, 11.2.1999, lk 34.

Liikmesriigid võivad siiski kehtestada veidi erinevad temperatuurinõuded kohaldamiseks minimaalse pikkusega ajavahemiku jooksul ja üksnes sellises ulatuses, mis on vajalik värsket kodulinnuliha valmististe tööstuslikul tootmisel lõikamise ja käitlemise hõlbustamiseks;

- 7) „kodulinnulihatooted” – määruse (EÜ) nr 853/2004 I lisa punktis 7.1 määratletud lihatooted, mille valmistamisel kasutatakse kodulinnuliha.

VI osa. Võiderasvad

Kui artiklis 163 märgitud tooted ei vasta lisas kehtestatud nõuetele, ei tohi neid töötlemata kujul lõpptarbijale tarnida või temale üle anda ei otse ega ka restoranide, haiglate, sööklate või teiste samalaadsete asutuste kaudu.

Kõnealuste toodete müüginimetused on käesolevas osas täpsustatud nimetused.

Allpool esitatud müüginimetusi kasutatakse üksnes toodete kohta, mis kuuluvad järgmiste CN-koodide alla ja mille rasvasisaldus on vähemalt 10 %, kuid mitte üle 90 % massist:

- a) piimarasvad, mille CN-kood on 0405 ja ex 2106;
- b) rasvad, mille CN-kood on ex 1517;
- c) rasvad, mis koosnevad taimse ja/või loomse päritoluga toodetest, mille CN-kood on ex 1517 ja ex 2106.

Rasvasisaldus peab soola arvestamata olema vähemalt kaks kolmandikku nende toodete kuivainest.

Neid müüginimetusi kohaldatakse üksnes toodete suhtes, mis on 20 °C juures tahked ja sobivad kasutamiseks võidena.

Neid mõisteid ei kohaldata:

- a) selliste toodete nimetuse suhtes, mille eripära on traditsioonilisest kasutusest teada, ja/või kui nimetus iseloomustab selgelt toote eripära;
- b) kontsentreeritud toodete suhtes (või, margariin, rasvasegu), mille rasvasisaldus on vähemalt 90 %.

Rasva grupp	Müüginimetused	Tootekategooriad
Mõisted		Tootekategooria lisakirjeldus, milles märgitakse ära rasva massiprotsent
A. Piimarasvad Tahked, plastsed, peamiselt vesi-õlis-tüüpi emulsioonidena tooted, mida saadakse üksnes piimast ja/või teatavatest piimatoodetest, mille olulise väärtusega koostisosa on rasv. Nendele toodetele võib siiski olla lisatud ka teisi nende valmistamiseks vajalikke aineid tingimusel, et neid aineid ei kasutata ühegi piima koostisosa täielikuks või osaliseks asendamiseks.	1. Või 2. Kolmveerandrasvane või (*) 3. Poolrasvane või (**) 4. Piimarasvavõie X %	Toode, mille piimarasvasisaldus on üle 80 % ja alla 90 %, maksimaalne veesisaldus on 16 % ja maksimaalne rasvata piima kuivainesisaldus 2 %. Toode, mis sisaldab vähemalt 60 %, aga mitte rohkem kui 62 % piimarasva. Toode, mis sisaldab vähemalt 39 %, aga mitte rohkem kui 41 % piimarasva. Toode, mis võib sisaldada piimarasva järgmistes kontsentratsioonides: - alla 39 %, - rohkem kui 41 %, kuid alla 60 %; - rohkem kui 62 %, kuid alla 80 %.
B. Rasv Tahked, plastsed, peamiselt vesi-õlis-tüüpi emulsioonidena tooted, mida saadakse tahketest ja/või vedelatest taimsetest ja/või loomsetest inimtoiduks sobivatest rasvadest; rasvasisaldusest võib piimarasv moodustada kuni 3 %.	1. Margariin 2. Kolmveerandrasvane margariin (***) 3. Poolrasvane margariin (****) 4. Rasvavõided X %	Taimsetest ja/või loomsetest rasvadest saadud toode, mis sisaldab vähemalt 80 %, kuid alla 90 % rasva. Taimsetest ja/või loomsetest rasvadest saadud toode, mis sisaldab vähemalt 60 %, aga mitte rohkem kui 62 % rasva. Taimsetest ja/või loomsetest rasvadest saadud toode, mis sisaldab vähemalt 39 %, aga mitte rohkem kui 41 % rasva. Taimsetest ja/või loomsetest rasvadest saadud toode, mis võib sisaldada rasva järgmistes kontsentratsioonides: - alla 39 %, - rohkem kui 41 %, kuid alla 60 %; - rohkem kui 62 %, kuid alla 80 %.

Rasva grupp	Müüginimetused	Tootekategooriad
Mõisted		Tootekategooria lisakirjeldus, milles märgitakse ära rasva massiprotsent
C. Taimsetest ja loomsetest toodetest kokku segatud rasvad Tahked, plastsed, peamiselt vesi-õlis-tüüpi emulsioonidena tooted, mida saadakse tahketest ja/või vedelatest taimsetest ja/või loomsetest inimtoiduks sobivatest rasvadest; rasvasisaldusest võib piimarasv moodustada 10–80 %.	1. Segu 2. Kolmveerandrasvane rasvasegu (*****) 3. Poolrasvane rasvasegu (*****) 4. Rasvasegu võie, X %	Taimsete ja/või loomsete rasvade segust saadud toode, mis sisaldab vähemalt 80 %, kuid alla 90 % rasva. Taimsete ja/või loomsete rasvade segust saadud toode, mis sisaldab vähemalt 60 %, aga mitte rohkem kui 62 % rasva. Taimsete ja/või loomsete rasvade segust saadud toode, mis sisaldab vähemalt 39 %, aga mitte rohkem kui 41 % rasva. Taimsete ja/või loomsete rasvade segust saadud toode, mis võib sisaldada rasva järgmistes kontsentratsioonides: - alla 39 %, - rohkem kui 41 %, kuid alla 60 %; - rohkem kui 62 %, kuid alla 80 %.

(*) Taani keeles „smør 60”.

(**) Taani keeles „smør 40”.

(***) Taani keeles „margarine 60”.

(****) Taani keeles „margarine 60”.

(*****) Taani keeles „blandingsprodukt 60”.

(*****) Taani keeles „blandingsprodukt 40”.

*Märkus*Käesolevas osas loetletud toodete piimarasvade sisaldust võib muuta üksnes füüsilise töötlemisega.

VII osa. Oliiviõli ja oliivijääkõli kirjeldused ja määratlused

Selles osas sätestatud oliiviõlide ja oliivijääkõlide kirjelduste ja määratluste kasutamine on kohustuslik asjaomaste toodete turustamisel ELis ning, kui see on vastavuses kohustuslike rahvusvaheliste eeskirjadega, kauplemisel kolmandate riikidega.

Jaemüügi etapis võib turustada üksnes käesoleva osa punkti 1 alapunktides a ja b ning punktides 3 ja 6 nimetatud õli.

1) NEITSIOLIIVIÕLID

Õlid, mis on saadud õlipuu viljadest üksnes mehaaniliste või muude füüsiliste vahendite abil tingimustel, mis ei põhjusta õli muutumist, ja mida ei ole töödeldud muul viisil kui pesemine, dekanteerimine, tsentrifuugimine ja filtreerimine, välja arvatud õlid, mis on saadud lahustite või keemilise või bioloogilise toimega abiainetega või ümberestardamise abil ja muude õlidega segamisel.

Neitsioliiviõlisisid liigitatakse ja kirjeldatakse järgmiselt:

a) Ekstra-neitsioliiviõli

neitsioliiviõli, mille oleiinhappena väljendatud vabade rasvhapete sisaldus ei ole suurem kui 0,8 grammi 100 grammi kohta ja mille muud omadused vastavad kõnealusele kategooriale sätestatud omadustele;

b) Neitsioliiviõli

neitsioliiviõli, mille oleiinhappena väljendatud vabade rasvhapete sisaldus ei ole suurem kui 2 grammi 100 grammi kohta ja mille muud omadused vastavad kõnealusele kategooriale sätestatud omadustele;

c) Lambiõli

Neitsioliiviõli, mille oleiinhappena väljendatud vabade rasvhapete sisaldus on suurem kui 2 grammi 100 grammi kohta ja/või mille muud omadused vastavad kõnealusele kategooriale sätestatud omadustele.

2) RAFINEERITUD OLIIVIÕLI

Neitsioliiviõli rafineerimise teel saadav oliiviõli, mille oleiinhappena väljendatud vabade rasvhapete sisaldus ei ole suurem kui 0,3 grammi 100 grammi kohta ja mille muud omadused vastavad kõnealusele kategooriale sätestatud omadustele.

3) OLIIVIÕLI, MIS KOOSNEB RAFINEERITUD OLIIVIÕLIST JA NEITSIOLIIVIÕLIST

Rafineeritud oliiviõli ja neitsioliiviõli (v.a lambiõli) segamisel saadud oliiviõli, mille oleiinhappena väljendatud vabade rasvhapete sisaldus ei ole suurem kui

1 gramm 100 grammi kohta ja mille muud omadused vastavad kõnealusele kategooriale sätestatud omadustele.

4) TÖÖTLEMATA OLIIVIJÄÄKÕLI

Õli, mis on saadud oliivijääkõli töötlemisel lahustitega või muul füüsilisel töötlemisel, või lambiõlile vastav õli, välja arvatud õlid, mis on saadud ümberesterdamise abil ja muude õlidega segamisel, ning mille muud omadused vastavad kõnealusele kategooriale sätestatud omadustele.

5) RAFINEERITUD OLIIVIJÄÄKÕLI

Töötlemata oliivijääkõli rafineerimisel saadav õli, mille oleiinhappena väljendatud vabade rasvhapete sisaldus ei ole suurem kui 0,3 grammi 100 grammi kohta ja mille muud omadused vastavad kõnealusele kategooriale sätestatud omadustele.

6) OLIIVIJÄÄKÕLI

Rafineeritud oliivijääkõli ja neitsioliiviõli (v.a lambiõli) segamisel saadud õli, mille oleiinhappena väljendatud vabade rasvhapete sisaldus ei ole suurem kui 1 gramm 100 grammi kohta ja mille muud omadused vastavad kõnealusele kategooriale sätestatud omadustele.

XII lisa liide (osutatud II osas)

Viinamarjakasvatusevõõndid

Viinamarjakasvatusevõõndid on järgmised:

1) Viinamarjakasvatusevõõndisse A kuuluvad:

- a) Saksamaal: muud kui punkti 2 alapunkti a alla kuuluvad viinapuude kasvualad;
- b) Luksemburgis: Luksemburgi viinamarjakasvatusepiirkond;
- c) Belgias, Taanis, Iirimaa, Madalmaades, Poolas, Rootsis ja Ühendkuningriigis: nende riikide viinamarjakasvatusepiirkonnad;
- d) Tšehhi Vabariigis : Čechy viinamarjakasvatusepiirkond.

2) Viinamarjakasvatusevõõndisse B kuuluvad:

- a) Saksamaal Badeni määratletud piirkonnas viinapuude kasvualad;
- b) Prantsusmaal käesolevas lisas nimetamata departemangude ja järgmiste departemangude viinapuude kasvualad:
 - Alsace'is : Bas-Rhin, Haut-Rhin;
 - Lorraine'is: Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle, Vosges;

- Champagne'is : Aisne, Aube, Marne, Haute-Marne, Seine-et-Marne;
 - Juras: Ain, Doubs, Jura, Haute-Saône;
 - Savoies : Savoie, Haute-Savoie, Isère (Chapareillani kommuun);
 - Val de Loire'is : Cher, Deux-Sèvres, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loire-Atlantique, Loiret, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée, Vienne ja Nièvre'i departemangu Cosne-sur-Loire'i ringkonna viinapuude kasvualad;
- c) Austrias Austria viinamarjakasvatuspiirkond;
- d) Tšehhi Vabariigis Morava viinamarjakasvatuspiirkond ja viinapuude kasvualad, mis ei ole hõlmatud punkti 1 alapunktiga d;
- e) Slovakkias viinapuude kasvualad järgmistes piirkondades: Malokarpatská vinohradnícka oblast', Južnoslovenská vinohradnícka oblast', Nitrianska vinohradnícka oblast', Stredoslovenská vinohradnícka oblast' ja Východoslovenská vinohradnícka oblast' ning viinamarjakasvatusalad, mis ei ole hõlmatud punkti 3 alapunktiga f;
- f) Sloveenias järgmiste piirkondade viinapuude kasvualad:
- Podravje piirkonnas : Štajerska Slovenija, Prekmurje;
 - Posavje piirkonnas : Bizeljsko Sremič, Dolenjska ja Bela krajina ning viinapuude kasvualad, mis ei ole hõlmatud punkti 4 alapunktiga d;
- g) Rumeenias Podișul Transilvaniei piirkond.
- 3) Viinamarjakasvatusvööndisse C I kuuluvad:
- a) Prantsusmaal viinamarjakasvatusalad
- järgmistes departemangudes: Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ariège, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Corrèze, Côte-d'Or, Dordogne, Haute-Garonne, Gers, Gironde, Isère (välja arvatud Chapareillani kommuun), Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Nièvre (välja arvatud Cosne-sur-Loire'i ringkond), Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Hautes-Pyrénées, Rhône, Saône-et-Loire, Tarn, Tarn-et-Garonne, Haute-Vienne, Yonne,
 - Drôme'i departemangu Valence'i ja Die ringkondades (välja arvatud Dieulefit', Lorioli, Marsanne'i ja Montélimari kanton),
 - Ardèche'i departemangu Tournoni ringkonnas ja Antraigues', Burzet', Coucouroni, Montpezat-sous-Bauzoni, Privas', Saint-Etienne de Lugdarèsi, Saint-Pierre-ville'i, Valgorge'i ning la Voulte-sur-Rhône'i kantonites;

- b) Itaalias Valle d'Aosta piirkonna viinamarjakasvatusalad ja Sondrio, Bolzano, Trento ja Belluno provints;
 - c) Hispaanias A Coruña, Astuuria, Kantaabria, Guipúzcoa ja Biskaia provintsi viinapuude kasvualad;
 - d) Portugalis Norte piirkonna see osa, mis vastab määratletud viinamarjakasvatuspiirkonnale Vinho Verde, ja Região vitícola da Extremadura viinamarjakasvatuspiirkonna omavalitsusüksused Bombarral, Lourinhã, Mafra ja Torres Vedras, viimasest välja arvatud Freguesias da Carvoeira e Dois Portos;
 - e) Ungaris kõik viinamarjakasvatusalad;
 - f) Slovakkias viinapuude kasvualad piirkonnas Tokajská Vinohradnícka oblast';
 - g) Rumeenias punkti 2 alapunktis g või punkti 4 alapunktis f nimetatata viinamarjakasvatusalad.
- 4) Viinamarjakasvatusvööndisse C II kuuluvad:
- a) Prantsusmaal viinamarjakasvatusalad
 - järgmistes departemangudes: Aude, Bouches-du-Rhône, Gard, Hérault, Pyrénées-Orientales (välja arvatud Olette'i ja Arles-sur-Techi kanton), Vaucluse;
 - Var'i departemangu selles osas, mis piirneb lõunas Evenos', Le Beausset', Solliès-Toucas', Cuers'i, Puget-Ville'i, Collobrières'i, La Garde-Freinet', Plan-de-la-Touri ja Sainte-Maxime'i kommuunidega;
 - Drôme'i departemangu Nyons'i ringkonnas ja Loriol-sur-Drôme'i kantonis;
 - Ardèche'i departemangu punktis 3 alapunktis a loetlemata osades;
 - b) Itaalias viinamarjakasvatusalad järgmistes piirkondades: Abruzzo, Campania, Emilia-Romagna, Friuli-Venezia Giulia, Lazio, Liguuria, Lombardia (välja arvatud Sondrio provints), Marche, Molise, Piemonte, Toscana, Umbria, Veneto (välja arvatud Belluno provints), sealhulgas nende piirkondade saared, nagu Elba ja muud Toscana saarestiku saared, Ponziane saared, Capri ja Ischia;
 - c) Hispaanias järgmiste provintside viinamarjakasvatusalad:
 - Lugo, Ourense, Pontevedra;
 - Ávila (välja arvatud kohalikud haldusüksused, mis kuuluvad Cebrerose määratletud veinialasse (comarca'sse)), Burgos, León, Palencia, Salamanca, Segovia, Soria, Valladolid, Zamora;
 - La Rioja;

- Álava;
 - Navarra;
 - Huesca;
 - Barcelona, Girona, Lleida;
 - Zaragoza provintsi Ebro jõest põhja pool asuvas osas;
 - Tarragona provintsi kohalikes haldusüksustes, mis kuuluvad Penedési päritolunimetuse piirkonda;
 - Tarragona provintsi selles osas, mis kuulub Conca de Barberá määratletud veinialasse (comarca 'sse);
- d) Sloveenias viinamarjakasvatusalad järgmistes piirkondades: Brda või Goriška Brda, Vipavska dolina või Vipava, Kras ja Slovenska Istra;
- e) Bulgaarias viinamarjakasvatusalad järgmistes piirkondades: Dunavska Ravnina (Дунавска равнина), Chernomorski Rayon (Черноморски район), Rozova Dolina (Розова долина);
- f) Rumeenias viinamarjakasvatusalad järgmistes piirkondades:
- Dealurile Buzăului, Dealu Mare, Severinului ja Plaiurile Drâncei, Colinele Dobrogei, Terasale Dunării, lõunapoolne viinamarjakasvatuspiirkond, sealhulgas liivatasandikud ja muud soodsad piirkonnad.
- 5) Viinamarjakasvatusvööndisse C III a kuuluvad:
- a) Kreekas viinamarjakasvatusalad järgmistes noomides: Flórina, Imathía, Kilkís, Grevená, Lárisa, Ioánnina, Lefkáda, Ahhaia, Messeenia, Arkaadia, Korinthía, Irákleio, Chaniá, Réthymnon, Sámos, Lasíthion ja Thíra (Santorini) saar;
 - b) Küprosel viinamarjakasvatusalad, mis asuvad kõrgemal kui 600 meetrit üle merepinna;
 - c) Bulgaarias viinamarjakasvatusalad, mis ei ole hõlmatud punkti 4 alapunktiga e.
- 6) Viinamarjakasvatusvööndisse C III b kuuluvad:
- a) Prantsusmaal viinamarjakasvatusalad
 - Korsika departemangudes;
 - Var'i departemangu selles osas, mis asub mere ja järgmiste samasse vööndisse kuuluvate kommuunide vahel: Événos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour ja Sainte-Maxime (nimetatud kommuunid kaasa arvatud);
 - Pyrénées-Orientales'i departemangu Olette'i ja Arles-sur-Techi kantonis;

- b) Itaalias viinamarjakasvatusalad järgmistes piirkondades: Calabria, Basilicata, Apuulia, Sardiinia ja Sitsiilia, kaasa arvatud nendesse piirkondadesse kuuluvad saared, nagu Pantelleria saar ning Lipari, Egadi ja Pelagie saared;
- c) Kreekas punkti 5 alapunktis a nimetamata viinamarjakasvatusalad;
- d) Hispaanias : punkti 3 alapunktis c või punkti 4 alapunktis c nimetamata viinamarjakasvatusalad;
- e) Portugalis punkti 3 alapunktis d nimetamata viinamarjakasvatusalad;
- f) Küprosel viinamarjakasvatusalad, mis ei asu kõrgemal kui 600 meetrit üle merepinna;
- g) Malta viinamarjakasvatusalad.

Käesolevas lisas osutatud haldusüksuste territooriumid on piiritletud 15. detsembril 1981 kehtinud riigisiseste sätete alusel, Hispaania osas 1. märtsil 1986 kehtinud riigisiseste sätete alusel ja Portugali osas 1. märtsil 1998 kehtinud riigisiseste sätete alusel.

XIII LISA

I osa

Rikastamine, hapestamine ja hapetustamine teatavates viinamarjakasvatustööndites

A. Rikastamise piirmäärad

1. Kui ilmastikutingimused XII lisa liites osutatud teatavates ELi viinamarjakasvatustööndites seda nõuavad, võivad asjaomased liikmesriigid lubada artikli 166 kohaselt liigitatavatest viinamarjasortidest saadud värskete viinamarjade, viinamarjavirde, kääriiva viinamarjavirde, kääriiva toorveini ja veini naturaalse alkoholisisalduse suurendamist mahuprotsentides.
2. Naturaalse alkoholisisalduse tõusu mahuprotsentides võib saavutada punktis B osutatud veinivalmistustavade abil ja see ei tohi ületada:
 - a) 3 mahuprotsenti XII lisa liites osutatud viinamarjakasvatustööndis A;
 - b) 2 mahuprotsenti XII lisa liites osutatud viinamarjakasvatustööndis B;
 - c) 1,5 mahuprotsenti XII lisa liites osutatud viinamarjakasvatustööndis C.
3. Eriti ebasoodsate ilmastikutingimustega aastatel võivad liikmesriigid taotleda, et punktis 2 kehtestatud piirmäärasid tõstetaks 0,5 mahuprotsendi võrra. Vastuseks sellisele taotlusele võtab komisjon artikli 172 osutatud volituste kohaselt vastu rakendusakti nii kiiresti kui võimalik. Komisjon püüab langetada otsuse nelja nädala jooksul alates taotluse esitamisest.

B. Rikastamine

1. Punktis A sätestatud naturaalse alkoholisisalduse mahuprotsendi tõstmine võib toimuda ainult järgmiselt:
 - a) värskete viinamarjade, kääriiva viinamarjavirde ja kääriiva toorveini puhul sahharoosi, kontsentreeritud viinamarjavirde või puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirde lisamisega;
 - b) viinamarjavirde puhul sahharoosi, kontsentreeritud viinamarjavirde või puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirde lisamisega või osalise kontsentreerimise, sealhulgas pöördosmoosi teel;
 - c) veini puhul jahutamisel toimuva osalise kontsentreerimise teel.
2. Punktis 1 osutatud menetlusi ei tohi koos kasutada, kui vein või viinamarjavirre on rikastatud kontsentreeritud viinamarjavirde või puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirdega ja määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 103y alusel on makstud toetust.
3. Sahharoosi lisamine, nagu on sätestatud punkti 1 alapunktides a ja b, võib toimuda ainult kuivsuhkurdamise teel ja üksnes järgmistes viinamarjakasvatusalades:
 - a) XII lisa liites osutatud viinamarjakasvatustööndis A;

- välja arvatud viinamarjaistandused Itaalias, Kreekas, Hispaanias, Portugalis, Küprosel ning Prantsuse departemangudes asuvad viinamarjaistandused, mis kuuluvad järgmiste piirkondade apellatsioonikohtute jurisdiktsiooni alla:

- Eespool osutatud Prantsuse departemangude puhul võivad riiklikud ametiasutused siiski erandina lubada rikastamist kuivsuhkurdamise teel. Prantsusmaa teavitab selliste lubade andmisest viivitamata komisjoni ja teisi liikmesriike.

- ET**

- c) XII lisa liites osutatud viinamarjakasvatustaseme C I üle 12,5 mahuprotsendi;
 - d) XII lisa liites osutatud viinamarjakasvatustaseme C II üle 13 mahuprotsendi, ning
 - e) XII lisa liites osutatud viinamarjakasvatustaseme C III üle 13,5 mahuprotsendi.
7. Erandina punktist 6 võivad liikmesriigid
- a) punase veini puhul tõsta punktis 6 osutatud saaduste üldalkoholisisalduse ülemmäära mahuprotsentides XII lisa liites osutatud viinamarjakasvatustasemes A 12 mahuprotsendini ja viinamarjakasvatustasemes B 12,5 mahuprotsendini;
 - b) tõsta punktis 6 osutatud saaduste üldalkoholisisaldust päritolunimetusega veinide tootmisel liikmesriigi määratud tasemeni.

C. Hapestamine ja hapetustamine

1. Värskeid viinamarju, viinamarjavirret, käärivat viinamarjavirret, käärivat toorveini ja veini võib töödelda järgmiselt:
 - a) hapetustamine XII lisa liites osutatud viinamarjakasvatustasemides A, B ja C I;
 - b) hapestamine ja hapetustamine XII lisa liites osutatud viinamarjakasvatustasemides C I, C II ja C III a, piiramata käesoleva osa punkti 7 kohaldamist; or
 - c) hapestamine XII lisa liites osutatud viinamarjakasvatustasemes C III b.
2. Punktis 1 osutatud saadusi, välja arvatud veini, võib hapestada ainult piirini, mis liitri kohta väljendub 1,50 g grammis liitri kohta viinhappes väljendatuna või 20 milliekvivalentini.
3. Veine võib hapestada ainult 2,50 grammis liitri kohta viinhappes väljendatuna või 33,3 milliekvivalentini.
4. Veine võib hapetustada ainult 1 grammis liitri kohta viinhappes väljendatuna või 13,3 milliekvivalentini liitri kohta.
5. Kontsentreerimiseks määratud viinamarjavirret võib hapetustada osaliselt.
6. Olenemata punktist 1 võivad liikmesriigid erandlike ilmastikutingimustega aastatel XII lisa liites osutatud viinamarjakasvatustasemides A ja B lubada punktis 1 osutatud saaduste hapestamist käesoleva osa punktides 2 ja 3 osutatud tingimustel.

7. Ühe ja sama saaduse hapestamine ja rikastamine, välja arvatud komisjoni poolt delegeeritud õigusaktidega artikli 162 lõike 1 kohaselt vastu võetavate erandite korral, ning hapestamine ja hapetustamine ei ole koos lubatud

D. Töötlemine

1. Punktides B ja C nimetatud menetlused, välja arvatud veini hapestamine ja hapetustamine, on lubatud üksnes siis, kui seda tehakse tingimuste alusel, mille komisjon määrab kindlaks delegeeritud õigusaktidega vastavalt artikli 162 lõikele 1 samal ajal, kui värsketest viinamarjadest, viinamarjavirdest, käärivast viinamarjavirdest või käärivast toorveinist tehakse vein või muu artikli 1 lõike 1 punktis 1 nimetatud otsetarbimiseks mõeldud jook, välja arvatud vahuvein või gaseeritud vahuvein, ja kui seda tehakse viinamarjakasvatusevõõndis, kus kasutatud värsked viinamarjad on korjatud.
2. Veinide kontsentreerimine toimub samas viinamarjakasvatusevõõndis, kus kasutatud värsked viinamarjad on korjatud.
3. Veinide hapestamine ja hapetustamine toimub ainult veinivalmistamisettevõttes ja viinamarjakasvatusevõõndis, kus kõnealuse veini valmistamiseks kasutatud viinamarjad on korjatud.
4. Igast punktis 1, 2 ja 3 viidatud menetlusest tuleb teatada pädevatele asutustele. Sama nõuet kohaldatakse kontsentreeritud viinamarjavirde, puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirde ja sahharoosi koguste suhtes, mida seoses oma ettevõtlustegevusega valdavad füüsilised või juriidilised isikud või isikute rühmad, eelkõige tootjad, villijad, töötlejad ja hulgikauplejad, kelle komisjon määrab kindlaks delegeeritud õigusaktidega vastavalt artikli 162 lõikele 1, ning seda kohaldatakse samal ajal ja samas kohas kui värskete viinamarjade, viinamarjavirde, kääri- või viinamarjavirde ja vaadiveini suhtes. Nende koguste teatamise võib asendada sissekandega kauba saabumise ja varude kasutamise registris.
5. Iga punktis B ja C osutatud menetlus kajastatakse vastavalt artiklis 306 sätestatud saatedokumendis, mille alusel need menetlused läbinud tooted ringlusesse lubatakse.
6. Neid menetlusi, välja arvatud erakordsete ilmastikutingimustega põhjendatud erandjuhtudel, ei tohi kasutada:
 - a) XII lisa liites osutatud viinamarjakasvatusevõõndis C pärast 1. jaanuari;
 - b) XII lisa liites osutatud viinamarjakasvatusevõõndites A ja B pärast 16. märtsija neid menetlusi viiakse läbi üksnes saadustega, mis on valmistatud vahetult enne neid kuupäevi korjatud viinamarjasaagist.
7. Olenemata punktist 6 võib kontsentreerimine jahutamise teel ning hapestamine ja hapetustamine siiski toimuda aastaringselt.

II osa Piirangud

A. Üldised märkused

1. Lubatud veinivalmistustavade kohaselt ei ole vee lisamine lubatud, välja arvatud juhul, kui seda nõuab tehniline erivajadus.
2. Lubatud veinivalmistustavade kohaselt ei ole lubatud ka alkoholi lisamine, välja arvatud valmistustavade puhul, mis on seotud piirituse, liköörveini, vahuveinide, destilleerimiseks kangendatud veinide ja poolvahuveini lisamise teel käärimise peatamisega värske viinamarjavirde saamisega.
3. Destilleerimise tarbeks kangendatud veini võib kasutada ainult destilleerimiseks.

B. Värsked viinamarjad, viinamarjavirre ja viinamarjamahl

1. Värsket viinamarjavirret, milles käärimine on alkoholi lisamisega peatatud, võib kasutada ainult nende toodete valmistamisel, mis ei kuulu CN-koodide 2204 10, 2204 21 ja 2204 29 alla. See ei piira liikmesriike kehtestamast enda territooriumil rangemaid sätteid nende toodete valmistamisele, mis ei kuulu CN-koodide 2204 10, 2204 21 ja 2204 29 alla.
2. Viinamarjamahla ja kontsentreeritud viinamarjamahla ei tohi teha veiniks ega veinile lisada. Nende alkoholne kääritamine on ELi territooriumil keelatud.
3. Punktide 1 ja 2 sätteid ei kohaldata toodete suhtes, mis on mõeldud Ühendkuningriigis, Irimaal ja Poolas CN-koodi 2206 00 alla kuuluvate toodete valmistamiseks ja mille liitnimetuse osana võivad liikmesriigid lubada müügitähist „vein”.
4. Kuivatatud viinamarjadest saadud käärivat viinamarjavirret võib turule lubada üksnes liköörveinide valmistamiseks viinamarjakasvatuspriirkondades, kus see kasutusviis oli traditsiooniline 1. jaanuaril 1985, samuti üleküpsenud viinamarjadest veini valmistamiseks.
5. Kui seoses ELi rahvusvaheliste kohustustega ei ole otsustatud teisiti vastavalt aluslepingu artikli 43 lõikele 2, ei tohi kolmandatest riikidest pärit värsketest viinamarjadest, viinamarjavirdest, käärivast viinamarjavirdest, kontsentreeritud viinamarjavirdest, puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirdest, viinamarjavirdest, mille käärimine on peatatud alkoholi lisamise teel, viinamarjamahlast, kontsentreeritud viinamarjamahlast ja veinist või nimetatud saaduste segudest ELi territooriumil käesolevas lisas osutatud saadusi valmistada ega neid sellistele saadustele lisada.

C. Veinide segamine

Kui seoses ELi rahvusvaheliste kohustustega vastavalt aluslepingu artikli 43 lõikele 2 ei ole otsustatud teisiti, on kolmandast riigist pärineva veini segamine EList pärineva veiniga ning kolmandatest riikidest pärinevate veinide omavaheline segamine ELi territooriumil keelatud.

D. Kõrvalsaadused

1. Viinamarjade ülepressimine on keelatud. Võttes arvesse kohalikke ja tehnilisi tingimusi, otsustavad liikmesriigid alkoholi miinimumkoguse, mida viinamarjade pressimisjäägid ja veinisete pärast pressimist peab sisaldama.

Nendes kõrvalsaadustes sisalduva alkoholikoguse kohta teeb otsuse liikmesriik ning see alkoholikogus peab olema vähemalt 5 % toodetud veini alkoholisisaldusest.

2. Veinisetest ega viinamarjade pressimisjääkidest ei tohi valmistada veini ega ühtki teist otsetarbimiseks mõeldud jooki, välja arvatud piiritus, kanged alkohoolsed joogid ja viinamarjade pressimisjääkidest valmistatud vein (piquette). Veini valamine veinisette või viinamarjade pressimisjääkide või pressitud Aszu viinamarjade massi peale on lubatud tingimustel, mille komisjon määrab kindlaks delegeeritud õigusaktidega vastavalt artikli 162 lõikele 1, ja piirkondades, kus seda tava on traditsiooniliselt kasutatud veinide „Tokaji fordítás” ja „Tokaji másolás” tootmisel Ungaris ning veinide „Tokajský fordítás” ja „Tokajský mášláš” tootmisel Slovakkias.
3. Veinisette pressimine ja viinamarjade pressimisjääkide taaskääritamine muul kui destilleerimise või viinamarjade pressimisjääkidest veini (piquette) valmistamise eesmärgil on keelatud. Veinisette filtreerimist ja tsentrifuugimist ei loeta pressimiseks juhul, kui saadav saadus on hea, algupärase ja müügikõlbliku kvaliteediga.
4. Kui asjaomane liikmesriik lubab veini (piquette) toota viinamarjade pressimisjääkidest, võib seda kasutada ainult destilleerimiseks või viinamarjakasvataja oma majapidamise tarbeks.
5. Piiramata liikmesriikide võimalust võtta vastu otsus, millega nõutakse kõrvalsaaduste kõrvaldamist destilleerimise abil, on igal füüsilisel või juriidilisel isikul või isikute rühmal, kelle valduses on kõrvalsaadusi, kohustus need vastavalt tingimustele, mille komisjon määrab kindlaks delegeeritud õigusaktidega vastavalt artikli 162 lõikele 1.

XIV LISA

TÄIELIK LOETELU EESKIRJADEST, MIDA VÕIB LAIENDADA MITTELIHKMETEST TOOTJATELE VASTAVALT ARTIKLITELE 218 JA 224

1. Tootmisest teavitamise eeskirjad:
 - a) teatamine kasvatamiskavatsustest saaduste ja vajaduse korral sortide kaupa;
 - b) teatamine külvist ja istutamisest;
 - c) teatamine üldkasvualast saaduste ja võimaluse korral sortide kaupa;
 - d) teatamine eeldatavatest kogustest ja prognoositud koristuskuupäevadest saaduste ja võimaluse korral sortide kaupa;
 - e) korrapärane teatamine koristatud kogustest ja kättesaadavatest varudest sortide kaupa;
 - f) teatamine ladustusvõimsustest.
2. Tootmiseeskirjad:
 - a) kasutatava seemne valimine vastavalt kavandatud eesmärgile (värskete saaduste turg / tööstuslik töötlemine);
 - b) viljapuuaiade harvendamine.
3. Turustamiseeskirjad
 - a) kindlaksmääratud kuupäevad koristuse alustamiseks, turustamise järgustamine;
 - b) kvaliteedi ja suuruse miinimumnõuded;
 - c) ettevalmistamine, esitusviis, pakkimine ja märgistus esimeses turustusetapis;
 - d) toote päritolutähis.
4. Keskkonnakaitse eeskirjad:
 - a) väetise ja sõnniku kasutamine;
 - b) taimekaitsevahendite ja muude saagi kaitsmise meetodite kasutamine;
 - c) taimekaitsevahendite ja väetiste maksimaalne jääksisaldus puu- ja köögiviljas;
 - d) kõrvalsaaduste ja kasutatud materjali hävitamise eeskirjad;
 - e) turult kõrvaldatud toodete kasutamise eeskirjad.
5. Eeskirjad, mis käsitlevad artikli 121 lõike 2 punktis c osutatud toodete tarbimise edendamist ja neist teavitamist seoses riskide vältimise ja juhtimisega.

XV LISA

ARTIKLITES 242 JA 244 OSUTATUD RIISI IMPORDITOLLIMAKSUD

1. Kooritud riisi imporditollimaks

a) 30 eurot tonni kohta järgmistel juhtudel:

- i) kui täheldatakse, et lõppenud turustusaasta jooksul imporditud kooritud riisi kogus on väiksem kui artikli 242 lõike 3 esimeses lõigus osutatud aastane individuaalne kvoot, mida on vähendatud 15 % võrra,
- ii) kui täheldatakse, et turustusaasta esimese kuue kuu jooksul imporditud kooritud riisi kogus on väiksem kui artikli 242 lõike 3 teises lõigus osutatud osaline individuaalne kvoot, mida on vähendatud 15 % võrra;

b) 42,5 eurot tonni kohta järgmistel juhtudel:

- i) kui täheldatakse, et lõppenud turustusaasta jooksul imporditud kooritud riisi kogus ületab artikli 242 lõike 3 esimeses lõigus osutatud aastast individuaalset kvooti, mida on vähendatud 15 % võrra, kuid ei ületa aastast individuaalset kvooti, mida on suurendatud 15 % võrra,
- ii) kui täheldatakse, et turustusaasta esimese kuue kuu jooksul imporditud kooritud riisi kogus ületab artikli 242 lõike 3 teises lõigus osutatud osalist individuaalset kvooti, mida on vähendatud 15 % võrra, kuid ei ületa osalist individuaalset kvooti, mida on suurendatud 15 % võrra;

c) 65 eurot tonni kohta järgmistel juhtudel:

- i) kui täheldatakse, et lõppenud turustusaasta jooksul imporditud kooritud riisi kogus ületab artikli 242 lõike 3 esimeses lõigus osutatud aastast individuaalset kvooti, mida on suurendatud 15 % võrra,
- ii) kui täheldatakse, et turustusaasta esimese kuue kuu jooksul imporditud kooritud riisi kogus ületab artikli 242 lõike 3 teises lõigus osutatud osalist individuaalset kvooti, mida on suurendatud 15 % võrra.

2. Kroovitud riisi imporditollimaksud

a) 175 eurot tonni kohta järgmistel juhtudel:

- i) kui täheldatakse, et poolkroovitud ja kroovitud riisi import kogu lõppenud turustusaasta kestel ületab 387 743 tonni;
- ii) kui täheldatakse, et poolkroovitud ja kroovitud riisi import turustusaasta esimese kuue kuu jooksul ületab 182 239 tonni;

b) 145 eurot tonni kohta järgmistel juhtudel:

- i) kui täheldatakse, et poolkroovitud ja kroovitud riisi import kogu lõppenud turustusaasta kestel ei ületa 387 743 tonni;

- ii) kui täheldatakse, et poolkroovitud ja kroovitud riisi import turustusaasta esimese kuue kuu jooksul ei ületa 182 239 tonni.

XVI LISA

ARTIKLIS 243 OSUTATUD BASMATI RIISI SORDID

Basmati 217

Basmati 370

Basmati 386

Kernel (Basmati)

Pusa Basmati

Ranbir Basmati

Super Basmati

Taraori Basmati (HBC-19)

Type-3 (Dehradun)

XVII LISA

TERAVILJA-, RIISI-, SUHKRU-, PIIMA- JA MUNASEKTORI KAUPADE LOETELU ARTIKLI 16 PUNKTI A ALAPUNKTIS II SÄTESTATUD EESMÄRKIDEL JA III OSA III PEATÜKI II JAOS OSUTATUD EKSPORDITOETUSE TAGAMISEKS

I osa: Teravili

CN-kood	Kirjeldus
ex 0403	Petipiim, kalgendatud piim ja koor, jogurt, keefir ja muu fermenteeritud või hapendatud piim ja koor (kontsentreeritud või kontsentreerimata, suhkru- või muu magusaine-, lõhna- ja maitseainetega, pähkli-, kakao- või puuviljalisandiga või ilma):
0403 10	– jogurt:
0403 10 51 kuni 0403 10 99	– – lõhna- või maitseainetega või puuvilja-, pähkli- või kakaolisandiga
0403 90	– muud:
0403 90 71 kuni 0403 90 99	– – lõhna- või maitseainetega või puuvilja-, pähkli- või kakaolisandiga
ex 0710	Külmutatud köögivil, toores või eelnevalt aurutatud või keedetud:
0710 40 00	– suhkrumais
ex 0711	Ajutiseks säilitamiseks konserveeritud köögivil (näiteks gaasilise vääveldioksiidiga, soolvees, väävlis hapus vees või muus konserveerivas lahuses), kuid kohe tarbimiseks kõlbmatud:
0711 90 30	– suhkrumais
ex 1704	Suhkrukondiitritooted (sh valge šokolaad), mis ei sisalda kakaod, v.a alamrubriiki nr 1704 90 10 kuuluv lagritsaekstrakt
1806	Šokolaad jm kakaod sisaldavad toiduvalmistised
ex 1901	Linnaseekstrakt; jäme- ja peenjahust, tangudest, tärklisest või linnaseekstraktist valmistatud mujal nimetamata toiduained, mis ei sisalda kakaod või sisaldavad seda alla 40 % massist arvestatuna täiesti rasvavabalt; mujal nimetamata toiduained rubriikidesse 0401–0404 kuuluvatest kaupadest, mis ei sisalda kakaod või sisaldavad kakaod alla 5 % massist arvestatuna täiesti rasvavabalt:
1901 10 00	– jaemüügiks pakendatud väikelaste toidud
1901 20 00	– segud ja taignad rubriigis 1905 nimetatud pagaritoodete valmistamiseks
1901 90	– muud:
1901 90 11 kuni 1901 90 19	– – linnaseekstrakt
	– – muud:
1901 90 99	– – – muud
ex 1902	Pastatooted, kuumtöödeldud või kuumtöötlemata, täidisega (näiteks liha- või muu täidisega) või täidiseta, muul viisil toiduks valmistatud või mitte: spagetid, makaronid, nuudlid, lasanje, gnocchi, ravioolid, cannaroni jms; kuskuss, valmistoiduna või mitte:
	– täidiseta pastatooted, kuumtöötlemata ja muul viisil toiduks valmistamata:
1902 11 00	– – muna sisaldavad
1902 19	– – muud
ex 1902 20	– täidisega pastatooted, kuumtöödeldud või muul viisil toiduks valmistatud või mitte:
	– – muud:
1902 20 91	– – – kuumtöödeldud
1902 20 99	– – – muud
1902 30	– muud pastatooted
1902 40	– kuskuss
1903 00 00	Tapiokk ja selle tärklisest valmistatud asendajad helvestena, teradena, kruupidena, sõelmetena vms kujul

CN-kood	Kirjeldus
1904	Teraviljade või teraviljasaaduste paisutamise või röstimise teel saadud toidukaubad (näiteks maisihelbed); eelnevalt kuumtööteldud või muul viisil toiduks valmistatud mujal nimetamata teravili (v.a mais) teradena, helvestena või muul kujul (v.a lihtjahu, püülijahu ja tangud) toiduks valmistatud teraviljad:
1905	Leiva- ja saiatooted, valikpagaritooted, koogid, küpsised jms pagaritooted, kakaoga või kakaota; armulaualeib, tühjad kapslid farmaatsiatööstusele, oblaadid, riispaber jms
ex 2001	Köögiviljad, puuviljad, marjad, pähklid jm taimede söödavad osad, äädika või äädikhappega toiduks valmistatud või konserveeritud: – muud:
2001 90 30	– – suhkrumais (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)
2001 90 40	– – jamss, bataat jms toiduks kasutatavad taimeosad, mis sisaldavad vähemalt 5 % massist tärklis
ex 2004	Muud köögiviljad, toiduks valmistatud või konserveeritud ilma äädika või äädikhappeta, külmutatud, v.a rubriigis 2006 nimetatud tooted:
2004 10	– kartulid: – – muud:
2004 10 91	– – – jahu või helvestena
2004 90	– muud köögiviljad, sh segud:
2004 90 10	– – suhkrumais (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)
ex 2005	Muud köögiviljad, toiduks valmistatud või konserveeritud ilma äädikata või äädikhappeta, külmutamata, v.a rubriigis 2006 nimetatud tooted:
2005 20	– kartulid:
2005 20 10	– – jahu või helvestena
2005 80 00	– suhkrumais (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)
ex 2008	Puuviljad ja marjad, pähklid jm söödavad taimeosad, muul viisil toiduks valmistatud või konserveeritud, mujal nimetamata, suhkru-, muu magusaine- või alkoholilisandiga või ilma: – muud, sh segud, v.a alamrubriiki 2008 19 kuuluvad segud
2008 99	– – muud: – – – piirituselisandita: – – – – suhkrulisandita:
2008 99 85	– – – – – mais, v.a suhkrumais (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)
2008 99 91	– – jamss, bataat jms toiduks kasutatavad taimeosad, mis sisaldavad vähemalt 5 % massist tärklis
ex 2101	Kohvi-, tee- ja mateekstraktid, -essentsid ja -kontsentraadid, tooted kohvist, teest või matest või nende ekstraktidest, essentsidest ja kontsentraatidest; röstitud sigur jm röstitud kohviasendajad, ekstraktid, essentsid ja kontsentraadid nendest:
2101 12	– – tooted, mis põhinevad neil ekstraktidel, essentsidel ja kontsentraatidel või kohvil:
2101 12 98	– – – muud
2101 20	– tee- ja mateekstraktid, -essentsid ja -kontsentraadid, teel või matel või nende ekstraktidel, essentsidel või kontsentraatidel põhinevad tooted:
2101 20 98	– – – muud
2101 30	Röstitud sigur jm röstitud kohviasendajad, nende ekstraktid, essentsid ja kontsentraadid: – – röstitud sigur ja muud röstitud kohviasendajad:
2101 30 19	– – – muud
	– – ekstraktid, essentsid ja kontsentraadid röstitud sigurist ja muudest kohviasendajatest:
2101 30 99	– – – muud

CN-kood		Kirjeldus
ex	2102	Pärmid (aktiivsed ja mitteaktiivsed); muud mitteaktiivsed (surnud) üherakulised mikroorganismid (v.a rubriigis 3002 nimetatud vaktsiinid); valmis küpsetuspulbrid:
	2102 10	– aktiivpärmid
	2102 10 31 ja 2102 10 39	– – pagaripärmid
	2105 00	Jäätis jm toidujää, kakaoga või kakaota
ex	2106	Mujal nimetamata toiduvalmistised:
	2106 90	– muud:
		– – muud:
	2106 90 92	– – – mis ei sisalda piimarasvu, sahharoosi, isoglükoosi, glükoosi ega tärklisi või sisaldavad piimarasvu alla 1,5 % massist, sahharoosi või isoglükoosi alla 5 % massist, glükoosi või tärklisi alla 5 % massist
	2106 90 98	– – – muud
	2202	Vesi, k.a mineraalvesi ja gaseeritud vesi, suhkr- või muu magusaineliseandiga või maitse- või lõhnaainetega, ja muud mittealkohoolsed joogid, v.a rubriigi 2009 puu- ja juurviljamahlad:
	2205	Vermut jm taimede või aromaatsete ainetega maitsestatud vein värskestest viinamarjadest
ex	2208	Denatureerimata etüülalkohol alkoholisisaldusega alla 80 % mahust; piiritusjoogid, liköör ja muud alkohoolsed joogid:
	2208 30	– viski:
	2208 30 30 kuni 2208 30 88	– – muu kui Bourboni viski
	2208 50	– džinn ja genever
	2208 60	– viin
	2208 70	– liköör ja kordial
	2208 90	– muud:
		– – muud piiritusjoogid ja muud alkohoolsed joogid nõudes mahuga:
		– – – kuni 2 liitrit:
	2208 90 41	– – – – Ouzo
		– – – – muud:
		– – – – – piiritusjoogid (v.a liköörid):
		– – – – – muud:
	2208 90 52	– – – – – Korn
	2208 90 56	– – – – – muud
	2208 90 69	– – – – – muud alkohoolsed joogid
		– – – üle 2 liitri:
		– – – – piiritusjoogid (v.a liköörid):
	2208 90 77	– – – – – muud
	2208 90 78	– – – – – muud alkohoolsed joogid
	2905 43 00	– – mannitool
	2905 44	– – D-glütsitool (sorbitool)
ex	3302	Lõhnaainesegud ning ühe või mitme lõhnaaine baasil valmistatud ained ja segud (k.a alkoholilahused), kasutamiseks tööstustootmena; muud valmistised lõhnaainete baasil, jookide valmistamiseks:

CN-kood	Kirjeldus
3302 10	– kasutamiseks toiduainetetööstuses ja jookide tootmisel: – – kasutamiseks jookide tootmisel: – – – kõiki joogi aroomiaineid sisaldavad valmistised: – – – – muud:
3302 10 29	– – – – – muud
3505	Dekstriinid jm modifitseeritud tärklised (näiteks eelgeelistatud või esterdatud tärklised); tärkliste, dekstriinide jm modifitseeritud tärkliste alusel valmistatud liimid
ex 3809	Viimistlusained, värvikandjad ja värvikinnistid, mida kasutatakse värvimise või värvi kinnitumise kiirendamiseks, ning muud tekstiili-, paberi-, naha- jms tööstuses kasutatavad mujal nimetamata tooted ja valmistised (nt apretid ja peitsid):
3809 10	– tärklisainete baasil
3824 60	– sorbitool, v.a alamrubriiki 2905 44 kuuluv

II osa: Riis

CN-kood	Kirjeldus
ex 0403	Petipiim, kalgendatud piim ja koor, jogurt, keefir ja muu fermenteeritud või hapendatud piim ja koor (konsentreeritud või konsentreerimata, suhkru- või muu magusaine-, lõhna- ja maitseainetega, pähkli-, kakao- või puuviljalisandiga või ilma):
0403 10	– jogurt:
0403 10 51 kuni 0403 10 99	– – lõhna- või maitseainetega või puuvilja-, pähkli- või kakaolisandiga
0403 90	– muud:
0403 90 71 kuni 0403 90 99	– – lõhna- või maitseainetega või puuvilja-, pähkli- või kakaolisandiga
ex 1704	Suhkrukondiitritooteid (sh valge šokolaad), mis ei sisalda kakaod:
1704 90 51 kuni 1704 90 99	– – muud
ex 1806	Šokolaad jm kaokaod sisaldavad toiduvalmistised, v.a alamrubriikidesse 1806 10, 1806 20 70, 1806 90 60, 1806 90 70 ja 1806 90 90 kuuluvad kaubad
ex 1901	Linnaseekstrakt; jäme- ja peenjahust, tangudest, tärklisest või linnaseekstraktist valmistatud mujal nimetamata toiduained, mis ei sisalda kakaod või sisaldavad seda alla 40 % massist arvestatuna täiesti rasvavabalt; mujal nimetamata toiduained rubriikidesse 0401–0404 kuuluvatest kaupadest, mis ei sisalda kakaod või sisaldavad kakaod alla 5 % massist arvestatuna täiesti rasvavabalt:
1901 10 00	– jaemüügiks pakendatud väikelaste toidud
1901 20 00	– segud ja taignad rubriigis 1905 nimetatud pagaritoodete valmistamiseks
1901 90	– muud:
1901 90 11 kuni 1901 90 19	– – linnaseekstrakt
	– – muud:
1901 90 99	– – – muud
ex 1902	Pastatooted, kuumtöödeldud või kuumtöötlemata, täidisega (näiteks liha- või muu täidisega) või täidiseta, muul viisil toiduks valmistatud või mitte: spagetid, makaronid, nuudlid, lasanje, gnocchi, raviolid, cannaroni jms; kuskuss, valmistoiduna või mitte:
1902 20	– täidisega pastatooted, kuumtöödeldud või muul viisil toiduks valmistatud või mitte: – – muud
1902 20 91	– – – kuumtöödeldud
1902 20 99	– – – muud
1902 30	– muud pastatooted

CN-kood	Kirjeldus
1902 40	– kuskuss:
1902 40 90	– – muud
1904	Teraviljade või teraviljasaaduste paisutamise või röstimise teel saadud toidukaubad (näiteks maisihelbed); eelnevalt kuumtöödeldud või muul viisil toiduks valmistatud mujal nimetamata teravili (v.a mais) teradena, helvestena või muul kujul (v.a lihtjahu, püülijahu ja tangud) toiduks valmistatud teraviljad
ex 1905	Leiva- ja saiatooted, valikpagaritooted, koogid, küpsised jms pagaritooted, kakaoga või kakaota; armulaualeib, tühjad kapslid farmaatsiatööstusele, oblaadid, riispaber jms:
1905 90 20	– – armulaualeib, tühjad kapslid farmaatsiatööstuse jaoks, oblaadid, riispaber jms
ex 2004	Muud köögiviljad, toiduks valmistatud või konserveeritud ilma äädika või äädikhappeta, külmutatud, v.a rubriigis 2006 nimetatud tooted:
2004 10	– kartulid:
	– – muud:
2004 10 91	– – – jahu või helvestena
ex 2005	Muud köögiviljad, toiduks valmistatud või konserveeritud ilma äädikata või äädikhappeta, külmutamata, v.a rubriigis 2006 nimetatud tooted:
2005 20	– kartulid:
2005 20 10	– – jahu või helvestena
ex 2101	Kohvi-, tee- ja mateekstraktid, -essentsid ja -kontsentraadid, tooted kohvist, teest või matest või nende ekstraktidest, essentsidest ja kontsentraatidest; röstitud sigur jm röstitud kohviasendajad, ekstraktid, essentsid ja kontsentraadid nendest:
2101 12	– – tooted, mis põhinevad neil ekstraktidel, essentsidel ja kontsentraatidel või kohvil:
2101 12 98	– – – muud
2101 20	– tee- ja mateekstraktid, -essentsid ja -kontsentraadid, teel või matel või nende ekstraktidel, essentsidel või kontsentraatidel põhinevad tooted:
2101 20 98	– – – muud
2105 00	Jäätis jm toidujää, kakaoga või kakaota
ex 2106	Mujal nimetamata toiduvalmistised:
2106 90	– muud:
	– – muud:
2106 90 92	– – – mis ei sisalda piimarasvu, sahharoosi, isoglükoosi, glükoosi ega tärklisi või sisaldavad piimarasvu alla 1,5 % massist, sahharoosi või isoglükoosi alla 5 % massist, glükoosi või tärklisi alla 5 % massist
2106 90 98	– – – muud
ex 3505	Dekstriinid jm modifitseeritud tärklised (näiteks eelgeelistatud või esterdatud tärklised); tärklise, dekstriinide jm modifitseeritud tärklise alusel valmistatud liimid, välja arvatud rubriiki 3505 10 50 kuuluvad tärklised
ex 3809	Viimistlusained, värvikandjad ja värvikinnistid, mida kasutatakse värvimise või värvi kinnitumise kiirendamiseks, ning muud tekstiili-, paberi-, naha- jms tööstuses kasutatavad mujal nimetamata tooted ja valmistised (nt apretid ja peitsid):
3809 10	– tärklisainete baasil

III osa: Suhkur

CN-kood	Kirjeldus
ex 0403	Petipiim, kalgendatud piim ja koor, jogurt, keefir ja muu fermenteeritud või hapendatud piim ja koor (kontsentreeritud või kontsentreerimata, suhkru- või muu magusaine-, lõhna- ja maitseainetega, pähkli-, kakao- või puuviljalisandiga või ilma):
0403 10	– jogurt:
0403 10 51 kuni 0403 10 99	– – lõhna- või maitseainetega või puuvilja-, pähkli- või kakaolisandiga
0403 90	– muud:
0403 90 71 kuni 0403 90 99	– – lõhna- või maitseainetega või puuvilja-, pähkli- või kakaolisandiga
ex 0710	Külmutatud köögivili, toores või eelnevalt aurutatud või keedetud:
0710 40 00	– suhkrumais
ex 0711	Ajutiseks säilitamiseks konserveeritud köögivili (näiteks gaasilise vääveldioksiidiga, soolvees, väävlishapus vees või muus konserveerivas lahuses), kuid kohe tarbimiseks kõlbmatud:
0711 90	– muu köögivili; köögiviljasegud:
	– – köögiviljad:
0711 90 30	– – – suhkrumais
1702 50 00	– keemiliselt puhas fruktoos
ex 1704	Suhkrukondiitritooted (sh valge šokolaad), mis ei sisalda kakaod, v.a alamrubriiki nr 1704 90 10 kuuluv lagritsaekstrakt
1806	Šokolaad jm kakaod sisaldavad toiduvalmistised
ex 1901	Linnaseekstrakt; jäme- ja peenjahust, tangudest, tärklisest või linnaseekstraktist valmistatud mujal nimetamata toiduained, mis ei sisalda kakaod või sisaldavad seda alla 40 % massist arvestatuna täiesti rasvavabalt; mujal nimetamata toiduained rubriikidesse 0401–0404 kuuluvatest kaupadest, mis ei sisalda kakaod või sisaldavad kakaod alla 5 % massist arvestatuna täiesti rasvavabalt:
1901 10 00	– jaemüügiks pakendatud väikelaste toidud
1901 20 00	– segud ja taigad rubriigis 1905 nimetatud pagaritoodete valmistamiseks
1901 90	– muud:
	– – muud:
1901 90 99	– – – muud
ex 1902	Pastatooted, kuumtöödeldud või kuumtöötlemata, täidisega (näiteks liha- või muu täidisega) või täidiseta, muul viisil toiduks valmistatud või mitte: spagetid, makaronid, nuudlid, lasanje, gnocchi, ravioolid, cannaroni jms; kuskuss, valmistoiduna või mitte:
1902 20	– täidisega pastatooted, kuumtöödeldud või muul viisil toiduks valmistatud või mitte:
	– – muud:
1902 20 91	– – – kuumtöödeldud
1902 20 99	– – – muud
1902 30	– muud pastatooted
1902 40	– kuskuss:
1902 40 90	– – muud
1904	Teraviljade või teraviljasaaduste paisutamise või röstimise teel saadud toidukaubad (näiteks maisihelbed); eelnevalt kuumtöödeldud või muul viisil toiduks valmistatud mujal nimetamata teravili (v.a mais) teradena, helvestena või muul kujul (v.a lihtjahu, püülijahu ja tangud) toiduks valmistatud teraviljad
ex 1905	Leiva- ja saiatooted, valikpagaritooted, koogid, küpsised jms pagaritooted, kakaoga või kakaota; armulaualeib, tühjad kapslid farmaatsiatööstusele, oblaadid, riispaber jms:
1905 10 00	– kuivikleivad

CN-kood	Kirjeldus
1905 20	– piparkoogid jms
1905 31	– – magusad küpsised
1905 32	– – vahvlid
1905 40	– kuivikud jms, röstitud leiva- ja saiatooted
1905 90	– muud:
	– – muud:
1905 90 45	– – – küpsised (kreekerid jms)
1905 90 55	– – – pressitud või paisutatud tooted, maitseainetega või soolased
	– – – muud:
1905 90 60	– – – – magusainelisanditega
1905 90 90	– – – – muud
ex 2001	Köögiviljad, puuviljad, marjad, pähklid jm taimede söödavad osad, äädika või äädikhappega toiduks valmistatud või konserveeritud:
2001 90	– muud:
2001 90 30	– – suhkrumais (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)
2001 90 40	– – jamss, bataat jms toiduks kasutatavad taimeosad, mis sisaldavad vähemalt 5 % massist tärklis
ex 2004	Muud köögiviljad, toiduks valmistatud või konserveeritud ilma äädika või äädikhappeta, külmutatud, v.a rubriigis 2006 nimetatud tooted:
2004 10	– kartulid
	– – muud
2004 10 91	– – – jahu või helvestena
2004 90	– muud köögiviljad, sh segud:
2004 90 10	– – suhkrumais (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)
ex 2005	Muud köögiviljad, toiduks valmistatud või konserveeritud ilma äädikata või äädikhappeta, külmutamata, v.a rubriigis 2006 nimetatud tooted:
2005 20	– kartulid:
2005 20 10	– – jahu või helvestena
2005 80 00	– suhkrumais (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)
ex 2101	Kohvi-, tee- ja mateekstraktid, -essentsid ja -kontsentraadid, tooted kohvist, teest või matest või nende ekstraktidest, essentsidest ja kontsentraatidest; röstitud sigur jm röstitud kohviasendajad, ekstraktid, essentsid ja kontsentraadid nendest:
	– kohviekstraktid, -essentsid ja -kontsentraadid, kohvil ning tema ekstraktidel, essentsidel ja kontsentraatidel põhinevad tooted:
2101 12	– – – tooted, mis põhinevad neil ekstraktidel, essentsidel ja kontsentraatidel või kohvil:
2101 12 98	– – – – muud:
2101 20	– tee- ja mateekstraktid, -essentsid ja -kontsentraadid, teel või matel või nende ekstraktidel, essentsidel või kontsentraatidel põhinevad tooted:
	– – – valmistised
2101 20 98	– – – – muud
2101 30	– röstitud sigur jm röstitud kohviasendajad, nende ekstraktid, essentsid ja kontsentraadid:
	– – röstitud sigur ja muud röstitud kohviasendajad:
2101 30 19	– – – muud
	– – ekstraktid, essentsid ja kontsentraadid röstitud sigurist ja muudest kohviasendajatest:
2101 30 99	– – – muud
2105 00	Jäätis jm toidujää, kakaoga või kakaota

CN-kood		Kirjeldus
ex	2106	Mujal nimetamata toiduvalmistised:
ex	2106 90	– muud:
		– – muud:
	2106 90 92	– – – mis ei sisalda piimarasvu, sahharoosi, isoglükoosi, glükoosi ega tärklisi või sisaldavad piimarasvu alla 1,5 % massist, sahharoosi või isoglükoosi alla 5 % massist, glükoosi või tärklisi alla 5 % massist
	2106 90 98	– – – muud
ex	2202	Vesi, k.a mineraalvesi ja gaseeritud vesi, suhkru- või muu magusainelisandiga või maitse- ja lõhnaainetega, ja muud mittealkohoolsed joogid, v.a rubriigi 2009 puu- ja juurviljamahlad, v.a linnaseõlu alkoholisisaldusega kuni 0,5 % mahust
	2205	Vermut jm taimede või aromaatsete ainetega maitsestatud vein värsketest viinamarjadest
ex	2208	Denatureerimata etüülalkohol alkoholisisaldusega alla 80 % mahust; piiritusjoogid, liköör ja muud alkohoolsed joogid:
	2208 20	– piiritusjoogid, valmistatud destilleerimise teel viinamarjaveinist või viinamarjade pressimisjääkidest
ex	2208 50	– genever
	2208 70	– liköör ja kordial
ex	2208 90	– muud:
		– – muud piiritusjoogid ja muud alkohoolsed joogid nõudes mahuga:
		– – – kuni 2 liitrit:
	2208 90 41	– – – – Ouzo
		– – – – muud:
		– – – – – piiritusjoogid (v.a liköörid):
		– – – – – aetud puuviljadest või marjadest
	2208 90 45	– – – – – kalvados
	2208 90 48	– – – – – muud
		– – – – – muud:
	2208 90 52	– – – – – Korn
	2208 90 56	– – – – – muud
	2208 90 69	– – – – – muud alkohoolsed joogid
		– – – üle 2 liitri:
		– – – – piiritusjoogid (v.a liköörid):
	2208 90 71	– – – – – aetud puuviljadest või marjadest
	2208 90 77	– – – – – muud
	2208 90 78	– – – – muud alkohoolsed joogid
	2905 43 00	– – mannitool
	2905 44	– D-glütsitool (sorbitool)
ex	3302	Lõhnaainesegud ning ühe või mitme lõhnaaine baasil valmistatud ained ja segud (k.a alkoholilahused), kasutamiseks tööstustootmena; muud valmistised lõhnaainete baasil, jookide valmistamiseks:
	3302 10	– kasutamiseks toiduainetetööstuses ja jookide tootmisel:
		– – kasutamiseks jookide tootmisel:
		– – – kõiki joogi aroomiaineid sisaldavad valmistised:
		– – – – muud (tegelik alkoholisisaldusega mitte üle 0,5 % mahust):
	3302 10 29	– – – – muud
ex	grupp 38	Mitmesugused keemiatooted:
	3824 60	– sorbitool, v.a alamrubriiki 2905 44 kuuluv

IV osa: Piim

CN-kood		Kirjeldus
ex	0405	Või ja muud piimarasvad; piimarasvavõided:
	0405 20	– piimarasvavõided:
	0405 20 10	– – rasvasisaldus vähemalt 39 %, kuid alla 60 % massist
	0405 20 30	– – rasvasisaldus vähemalt 60 %, kuid mitte üle 75 % massist
ex	1517	Margariin; söödavad segud või valmistised loomsetest või taimsetest rasvadest või õlidest või selle grupi erinevate rasvade või õlide fraktsioonidest, v.a rubriigi 1516 toidurasvadest või -õlidest ning nende fraktsioonidest:
	1517 10	– margariin, v.a vedel margariin:
	1517 10 10	– – piimarasvade sisaldusega üle 10 %, kuid mitte üle 15 % massist
	1517 90	– muud:
	1517 90 10	– – piimarasvade sisaldusega üle 10 %, kuid mitte üle 15 % massist
ex	1704	Suhkrukondiitritooted (sh valge šokolaad), mis ei sisalda kakaod:
ex	1704 90	– muud, v.a lagritsaekstrakt sahharoosisisaldusega üle 10 % massist, kuid muude lisaaineteta

CN-kood		Kirjeldus
ex	1806	Šokolaad jm kakaod sisaldavad toiduvalmistised, välja arvatud alamrubriiki ex 1806 10 kuuluv üksnes sahharoosiga magustatud kakaopulber
ex	1901	Linnaseekstrakt; jäme- ja peenjahust, tangudest, tärklisest või linnaseekstraktist valmistatud mujal nimetamata toiduained, mis ei sisalda kakaod või sisaldavad seda alla 40 % massist arvestatuna täiesti rasvavabalt; mujal nimetamata toiduained rubriikidesse 0401–0404 kuuluvatest kaupadest, mis ei sisalda kakaod või sisaldavad kakaod alla 5 % massist arvestatuna täiesti rasvavabalt:
	1901 10 00	– jaemüügiks pakendatud väikelaste toidud
	1901 20 00	– segud ja taignad rubriigis 1905 nimetatud pagaritoodete valmistamiseks
	1901 90	– muud:
		– – muud:
	1901 90 99	– – – muud
ex	1902	Pastatooted, kuumtöödeldud või kuumtöötlemata, täidisega (näiteks liha- või muu täidisega) või täidiseta, muul viisil toiduks valmistatud või mitte: spagetid, makaronid, nuudlid, lasanje, gnocchi, ravioolid, cannaroni jms; kuskuss, valmistoiduna või mitte:
		– täidiseta pastatooted, kuumtöötlemata ja muul viisil toiduks valmistamata:
	1902 19	– – muud
	1902 20	– täidisega pastatooted, kuumtöödeldud või muul viisil toiduks valmistatud või mitte:
		– – muud:
	1902 20 91	– – – kuumtöödeldud
	1902 20 99	– – – muud
	1902 30	– muud pastatooted
	1902 40	– kuskuss:
	1902 40 90	– – muud
	1904	Teraviljade või teraviljasaaduste paisutamise või röstimise teel saadud toidukaubad (näiteks maisihelbed); eelnevalt kuumtöödeldud või muul viisil toiduks valmistatud mujal nimetamata teravili (v.a mais) teradena, helvestena või muul kujul (v.a lihtjahu, püülijahu ja tangud) toiduks valmistatud teraviljad
ex	1905	Leiva- ja saiatooted, valikpagaritooted, koogid, küpsised jms pagaritooted, kakaoga või kakaota; armulaualeib, tühjad kapslid farmaatsiatööstusele, oblaadid, riispaber jms:
	1905 10 00	kuivikleivad
	1905 20	– piparkoogid jms
		– magusad küpsised; vahvlid:
	1905 31	– – magusad küpsised
	1905 32	– – vahvlid
	1905 40	– kuivikud jms, röstitud leiva- ja saiatooted
	1905 90	– muud:
		– – muud:
	1905 90 45	– – – küpsised (kreekerid jms)
	1905 90 55	– – – pressitud või paisutatud tooted, maitseainetega või soolased
		– – – muud:
	1905 90 60	– – – – magusaineliseanditega
	1905 90 90	– – – – muud
ex	2004	Muud köögiviljad, toiduks valmistatud või konserveeritud ilma äädika või äädikhappeta, külmutatud, v.a rubriigis 2006 nimetatud tooted:
	2004 10	– kartulid:
		– – muud:
	2004 10 91	– – – jahu või helvestena

CN-kood		Kirjeldus
ex	2005	Muud köögiviljad, toiduks valmistatud või konserveeritud ilma äädikata või äädikhappeta, külmutamata, v.a rubriigis 2006 nimetatud tooted:
	2005 20	– kartulid:
	2005 20 10	– – jahu või helvestena
	2105 00	Jäätis jm toidujää, kakaoga või kakaota
ex	2106	Mujal nimetamata toiduvalmistised:
	2106 90	– muud:
		– – muud:
	2106 90 92	– – – mis ei sisalda piimarasvu, sahharoosi, isoglükoosi, glükoosi ega tärklisi või sisaldavad piimarasvu alla 1,5 % massist, sahharoosi või isoglükoosi alla 5 % massist, glükoosi või tärklisi alla 5 % massist
	2106 90 98	– – – muud
ex	2202	Vesi, k.a mineraalvesi ja gaseeritud vesi, suhkr- või muu magusaineliseandiga või maitse- ja lõhnaainetega, ja muud mittealkohoolsed joogid, v.a rubriigi 2009 puu- ja juurviljamahlad:
	2202 90	– muud:
		– – muud, mis sisaldavad rubriikidesse 0401–0404 kuuluvatest toodetest valmistatud rasvu:
	2202 90 91	– – – alla 0,2 % massist
	2202 90 95	– – – vähemalt 0,2 %, kuid alla 2 % massist
	2202 90 99	– – – vähemalt 2 % massist
ex	2208	Denatureerimata etüülalkohol alkoholisisaldusega alla 80 % mahust; piiritusjoogid, liköör ja muud alkohoolsed joogid:
	2208 70	– liköör ja kordial
	2208 90	– muud:
		– – muud piiritusjoogid ja muud alkohoolsed joogid nõudes mahuga:
		– – – kuni 2 liitrit:
		– – – – muud:
	2208 90 69	– – – – muud alkohoolsed joogid
		– – – üle 2 liitri:
	2208 90 78	– – – – muud alkohoolsed joogid
ex	3302	Lõhnaainesegud ning ühe või mitme lõhnaaine baasil valmistatud ained ja segud (k.a alkoholilahused), kasutamiseks tööstustootmena; muud valmistised lõhnaainete baasil, jookide valmistamiseks:
	3302 10	– kasutamiseks toiduainetetööstuses ja jookide tootmisel:
		– – kasutamiseks jookide tootmisel:
		– – – kõiki joogi aroomiaineid sisaldavad valmistised:
		– – – – muud:
	3302 10 29	– – – – muud
	3501	Kaseiin, kaseinaadid jm kaseiini derivaadid; kaseiinliimid
ex	3502	Albumiinid (k.a kahe või enama vadakuvalgu kontsentratsioonid vadakuvalkude sisaldusega üle 80 % kuivaine massist), albuminaadid jm albumiini derivaadid:
	3502 20	– piimaalbumiin, k.a kahe või enama vadakuvalgu kontsentratsioonid:
		– – muud:
	3502 20 91	– – – kuivatatud (näiteks tahvlid, soomused, helbed, pulber)
	3502 20 99	– – – muud

V osa: Munad

CN-kood		Kirjeldus
ex	0403 10 51 kuni	Petipiim, kalgendatud piim ja koor, jogurt, kefiir ja muu fermenteeritud või hapendatud piim ja koor, puuvilja-, pähkli- või kakaolisandiga, kontsentreeritud või kontsentreerimata, suhkru- või muu magusaine-, lõhna- ja maitseainetega, pähkli-, kakao- või puuviljalisandiga või ilma.
ex	0403 10 99 ja	
ex	0403 90 71 kuni	
ex	0403 90 99	
	1806	Šokolaad jm kakaod sisaldavad toiduvalmistised
ex	1901	Mujal nimetamata toiduained rubriikidesse 0401–0404 kuuluvatest kaupadest, mis ei sisalda kakaod või sisaldavad kakaod alla 5 % massist arvestatuna täiesti rasvavabalt
	1902 11 00	– täidiseta pastatooted, kuumtöötlemata ja muul viisil toiduks valmistamata, muna sisaldavad
ex	1904	Teraviljade või teraviljasaaduste paisutamise või röstimise teel saadud toidukaubad (näiteks maisihelbed); eelnevalt kuumtöödeldud või muul viisil toiduks valmistatud mujal nimetamata teravili (v.a mais) teradena, helvestena või muul kujul (v.a püülijahu, lihtjahu ja tangud) toiduks valmistatud teraviljad, kakaod sisaldavad
ex	1905	Leiva- ja saiatooted, valikpagaritooted, koogid, küpsised jms pagaritooted, kakaoga või kakaota; armulaualeib, tühjad kapslid farmaatsiatööstusele, oblaadid, riispaber jms:
	1905 20	– piparkoogid jms
	1905 31	– – magusad küpsised
	1905 32	– – vahvlid
	1905 40	– – kuivikud jms, röstitud leiva- ja saiatooted
ex	1905 90	– – muud, v.a CN-koodide 1905 90 10 – 1905 90 30 alla kuuluvad tooted
ex	2105 00	Jäätis jm toidujää, kakaoga
	2208	Denatureerimata etüülalkohol alkoholisisaldusega alla 80 % mahust; piiritusjoogid, liköör ja muud alkohoolsed joogid:
ex	220870	– liköör
	3502	Albumiinid (k.a kahe või enama vadakuvalgu kontsentratsioonid vadakuvalkude sisaldusega üle 80 % kuivaine massist), albuminaadid jm albumiini derivaadid:
	3502 11 90	– – – muu kuivatatud munaalbumiin
	3502 19 90	– – – muu munaalbumiin

XVIII LISA

SUHKRUT SISALDAVATE KAUPADE LOETELU III OSA III PEATÜKI II JAOS OSUTATUD EKSPORDITOETUSE TAGAMISE EESMÄRGIL

I lisa X osa punktis b loetletud kaubad.

XIX LISA

ARTIKLI 314 LÕIKES 3 OSUTATUD EELARVEERALDISED MAAELU ARENGUKS VEINITOOTMISPIIRKONDADES

tuhandetes eurodes

Eelarveaasta	2009	2010	Alates 2011. aastast
BG	—	—	—
CZ	—	—	—
DE	—	—	—
EL	—	—	—
ES	15 491	30 950	46 441
FR	11 849	23 663	35 512
IT	13 160	26 287	39 447
CY	—	—	—
LT	—	—	—
LU	—	—	—
HU	—	—	—
MT	—	—	—
AT	—	—	—
PT	—	—	—
RO	—	—	—
SI	—	1 050	1 050
SK	—	—	—
UK	160	160	160

XX LISA

ARTIKLI 325 LÕIKES 3 OSUTATUD VASTAVUSTABEL

Määrus (EÜ) nr 1234/2007	Käesolev määrus
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikkel 2	Artikkel 2
Artikkel 3	Artikkel 3
Artikkel 4	—
Artikkel 5	Artiklid 4 ja 5
Artikkel 6	Artikkel 6
Artikkel 7	Artikkel 7
Artikkel 8	Artikkel 8
Artikkel 9	Artikkel 9
Artikkel 10	Artikkel 10
Artikkel 11	Artikkel 11
Artikkel 12	Artikkel 12
Artikkel 13	Artikkel 13
Artikkel 14	—
Artikkel 15	—
Artikkel 16	—
Artikkel 17	—
Artikli 18 lõiked 1–4	Artikkel 14
Artikli 18 lõige 5	—
Artikkel 19	—
Artikkel 20	—
Artikkel 21	—
Artikkel 22	—
Artikkel 23	—
Artikkel 24	—
Artikkel 25	Artikkel 15
Artikkel 26	Artikkel 16
Artikkel 27	Artikkel 17
Artikkel 28	Artikkel 20
Artikkel 29	Artikkel 21
Artikkel 30	—

Artikkel 31	Artikkel 22
Artikkel 32	Artikkel 23
Artikkel 33	Artikkel 24
Artikkel 34	Artikkel 25
Artikkel 35	—
Artikkel 36	—
Artikkel 37	Artikkel 26
Artikkel 38	Artikkel 27
Artikkel 39	Artikkel 28
Artikkel 40	Artikkel 29
Artikkel 41	Artikkel 30
Artikkel 42	Artikkel 34
Artikli 43 punktid a–f, i, j ja l	Artiklid 31, 32 ja 33
Artikli 43 punkt k	Artikli 30 lõige 1
Artikli 43 punktid g ja h	Artikkel 80
Artikli 43 punkt m	Artiklid 35 ja 36
Artikkel 44	Artikkel 37
Artikkel 45	Artikkel 38
Artikkel 46	Artikkel 39
Artikkel 47	Artikkel 40
Artikkel 48	Artikkel 41
Artikkel 49	Artikkel 42
Artikkel 50	Artikkel 43
Artikkel 51	Artikkel 44
Artikkel 52	Artikkel 45
Artikkel 52a	—
Artikkel 53	Artikkel 46
Artikkel 54	Artiklid 47 ja 48
Artikkel 55	Artikkel 49
Artikkel 56	Artikkel 50
Artikkel 57	Artikkel 51
Artikkel 58	—
Artikli 59 lõike 1 esimene lause	Artikkel 52
Artikli 59 lõike 1 teine lõik ja lõige 2	—
Artikli 60 lõiked 1–3	Artikkel 53

Artikli 60 lõige 4	—
Artikkel 61	Artikkel 54
Artikkel 62	Artikkel 55
Artikkel 63	Artikkel 56
Artikkel 64	Artikkel 57
Artikkel 65	Artikkel 58
Artikli 66 lõige 1	Artikli 59 lõige 1
Artikli 66 lõige 2	Artikli 59 lõige 2
Artikli 66 lõige 3	Artikli 59 lõige 3
Artikli 66 lõige 4	—
Artikli 66 lõige 5	Artikli 59 lõige 4
	Artikli 59 lõige 5
Artikkel 67	Artikkel 60
Artikkel 68	Artikkel 61
Artikkel 69	Artikli 62 lõiked 1 ja 2
	Artikli 62 lõige 3
Artikli 70 lõige 1 kuni lõike 5 esimene lõik	Artikkel 63
Artikli 70 lõike 5 viimane lõik	—
Artikkel 71	Artikkel 64
Artikkel 72	Artikkel 65
Artikkel 73	Artikkel 66
Artikkel 74	Artikkel 67
Artikkel 75	Artikkel 68
Artikkel 76	Artikkel 69
Artikkel 77	Artikkel 70
Artikkel 78	Artikkel 71
Artikkel 79	Artikkel 72
Artikkel 80	Artikli 73 lõige 1
Artikkel 81	Artikkel 74
Artikli 82 esimene lõik	Artikkel 75
Artikli 82 teine lõik	Artikli 81 punkt i
Artikli 83 lõiked 1–3	Artikkel 76
Artikli 83 lõige 4	Artikli 81 punkt d
Artikkel 84	Artikkel 77
Artikkel 84a	[Artikli 325 lõige 2]

Artikli 85 punktid a, b ja c	Artiklid 78 ja 79
Artikli 85 punkt d	—
	Artikkel 80
	Artikkel 81
Artikkel 85a	Artikkel 82
Artikkel 85b	Artikkel 83
Artikkel 85c	Artikkel 84
Artikkel 85d	Artikkel 85
Artikkel 85e	Artiklid 86 ja 87
Artikkel 85f	Artikkel 88
Artikkel 85g	Artikkel 89
Artikkel 85h	Artikkel 90
Artikkel 85i	Artikkel 91
Artikkel 85j	Artikkel 92
Artikkel 85k	Artikkel 93
Artikkel 85l	Artikkel 94
Artikkel 85m	Artikkel 95
Artikkel 85n	Artiklid 96 ja 97
Artiklid 85o–85x	[Artikli 325 lõige 2]
Artiklid 86–90	[Artikli 325 lõige 2]
Artiklid 91–95	[Artikli 325 lõige 2]
Artikkel 95a	[Artikli 325 lõige 2]
Artikkel 96	—
Artikkel 97	Artikkel 99
Artikkel 98	Artikkel 100
Artikkel 99	Artiklid 101, 103 ja 104
Artikkel 100	Artiklid 102, 103 ja 104
Artikkel 101	—
Artikkel 102	Artiklid 108, 109 ja 110
Artikkel 102a	Artiklid 111, 112 ja 113
Artikkel 103	Artiklid 114, 115 ja 116
Artikkel 103a	Artiklid 117, 118 ja 119
Artikkel 103b	Artikkel 120
Artikkel 103c	Artikkel 121
Artikkel 103d	Artikkel 122

Artikkel 103e	Artikkel 123
Artikkel 103f	Artikkel 124
Artikkel 103g	Artikkel 125
Artikkel 103ga	Artikkel 128
Artikli 103h punktid a–i	Artiklid 126 ja 127
Artikli 103h punkt f	Artiklid 129 ja 130
Artikkel 103i	Artikkel 131
Artikkel 103j	Artikkel 132
Artikkel 103k	Artikkel 133
Artikkel 103l	Artikkel 134
Artikkel 103m	Artikkel 135
Artikkel 103n	Artikkel 136
Artikkel 103o	Artikkel 137
Artikkel 103p	Artikkel 138
Artikkel 103q	Artikkel 139
Artikkel 103r	Artikkel 140
Artikkel 103s	Artikkel 141
Artikkel 103t	Artikkel 142
Artikkel 103u	Artikkel 143
Artikkel 103v	Artikkel 144
Artiklid 103w–103y	[Artikli 325 lõige 2]
Artikkel 103z	Artikkel 145
Artikkel 103za	Artiklid 146 ja 147
Artikkel 104	-
Artikkel 105	Artikkel 148
Artikkel 106	Artikkel 149
Artikkel 107	Artikkel 150
Artikkel 108	Artikkel 151
Artikkel 109	Artikkel 152
Artikkel 110	Artiklid 153 ja 154
Artikkel 111	Artikli 155 lõiked 1, 2 ja 4
[Nõukogu määrus (EMÜ) nr 922/72]	Artikli 155 lõige 3
Artikkel 112	Artiklid 156 ja 157
Artikli 113 lõige 1	Artikli 162 lõiked 1 ja 2 ning artikli 172 punkt d

Artikli 113 lõike 2 punkt a	Artikli 162 lõige 3
Artikli 113 lõike 2 punkt b	Artikli 162 lõige 2
Artikli 113 lõike 3 esimene lõik	Artikkel 161
Artikli 113 lõike 3 teine lõik	Artikkel 171
Artikkel 113a	[Artikli 325 lõige 2]
Artikli 113b lõige 1	Artikli 163 lõige 1 koostoimes XII lisa I osaga
Artikli 113b lõige 2	XII lisa I osa II punkti punkt 4
Artikkel 113c	Artikkel 98
Artikli 113d lõike 1 esimene lõik	Artikli 163 lõige 2
Artikli 113d lõike 1 teine lõik	XII lisa II osa punkti 1 viies lõik
Artikli 113d lõige 2	Artikli 163 lõige 3
Artikli 113d lõige 3	Artikkel 167
Artikkel 114	[Artikli 325 lõige 2]
Artikkel 115	[Artikli 325 lõige 2]
Artikkel 116	[Artikli 325 lõige 2]
Artikli 117 lõiked 1–4	[Artikli 325 lõige 2]
Artikli 117 lõige 5	Artikli 162 lõige 1
Artikkel 118	Artikli 163 lõige 2 koostoimes XII lisa VII osa esimese ja teise lõiguga
Artikkel 118a	Artikkel 173
Artikkel 118b	Artikkel 174
Artikkel 118c	Artikkel 175
Artikkel 118d	Artikkel 176
Artikkel 118e	Artikkel 177
Artikkel 118f	Artikkel 178
Artikkel 118g	Artikkel 179
Artikkel 118h	Artikkel 180
Artikkel 118i	Artikkel 181
Artikkel 118j	Artikkel 182
Artikkel 118k	Artikkel 183
Artikkel 118l	Artikkel 184
Artikkel 118m	Artikkel 185
Artikkel 118n	Artikkel 186
Artikkel 118o	Artikkel 187

Artikkel 118p	Artikkel 188
Artikkel 118q	Artikkel 189
Artikkel 118r	Artikkel 190
Artikkel 118s	Artikkel 191
Artikkel 118t	Artikkel 192
Artikkel 118u	Artikkel 196
Artikkel 118v	Artikkel 197
Artikkel 118w	Artikkel 201
Artikkel 118x	Artikkel 202
Artikkel 118y	Artikkel 203
Artikkel 118z	Artikkel 204
Artikkel 118za	Artikkel 205
Artikkel 118zb	Artikkel 206
Artikkel 119	Artikli 105 lõige 1
Artikkel 120	Artikli 162 lõike 2 punktid e ja g ning artikli 172 punkt d
Artikkel 120a	Artikkel 166
Artikkel 120b	-
Artikkel 120c	Artikli 165 lõige 2
Artikkel 120d	Artikli 168 lõige 2
Artikli 120e lõige 1	Artikli 162 lõike 2 punktid g ja n ning artikli 172 punkt d
Artikli 120e lõige 2	Artikli 168 lõige 3
Artikkel 120f	Artikli 165 lõige 3
Artikkel 120g	Artikli 165 lõige 1 ja artikli 172 punkt d
Artikli 121 punkti a alapunkt i	Artikli 162 lõige 1 ja artikli 172 punkt d
Artikli 121 punkti a alapunkt ii	Artikli 162 lõike 2 punkt d ja artikli 172 punkt d
Artikli 121 punkti a alapunkt iii	Artiklid 161 ja 169
Artikli 121 punkti a alapunkt iv	Artikli 163 lõige 2 ja artikli 172 punkt d
Artikli 121 punkti b alapunkt i	Artikli 172 punktid b ja c
Artikli 121 punkti b alapunkt ii	Artikli 163 lõige 3 ja artikli 172 punktid b ja c
Artikli 121 punkti c alapunkt i	Artikli 172 punktid b ja c
Artikli 121 punkti c alapunkt ii	Artikli 172 punkt d
Artikli 121 punkti c alapunkt iii	Artikli 172 punkt d

Artikli 121 punkti c alapunkt iv	Artikli 162 lõike 2 punkt u ja artikli 172 punkt d
Artikli 121 punkti d alapunkt i	Artikli 162 lõike 2 punkt a ja artikli 172 punkt d
Artikli 121 punkti d alapunkt ii	Artikli 162 lõike 2 punkt k ja artikli 172 punkt d
Artikli 121 punkti d alapunkt iii	Artikli 162 lõike 2 punkt e ja artikli 172 punkt d
Artikli 121 punkti d alapunkt iv	Artikli 162 lõike 2 punkt b ja artikli 172 punkt d
Artikli 121 punkti d alapunkt v	Artikli 162 lõike 2 punkt d ja artikli 172 punkt d
Artikli 121 punkti d alapunkt vi	Artikkel 179 ja artikli 172 punkt i
Artikli 121 punkti d alapunkt vii	Artikli 162 lõike 2 punkt g ja artikli 172 punkt d
Artikli 121 punkti e alapunkt i	Artikli 162 lõike 2 punkt a ja artikli 172 punkt d
Artikli 121 punkti e alapunkt ii	Artikli 162 lõike 2 punkt a ja artikli 172 punkt d
Artikli 121 punkti e alapunkt iii	Artikli 162 lõike 2 punkt b ja artikli 172 punkt d
Artikli 121 punkti e alapunkt iv	Artikli 162 lõike 2 punktid d ja p ning artikli 172 punkt d
Artikli 121 punkti e alapunkt v	Artikli 162 lõike 2 punktid d, g ja i ning artikli 172 punkt d
Artikli 121 punkti e alapunkt vi	Artikli 162 lõige 1 ja lõike 2 punkt s ning artikli 172 punkt d
Artikli 121 punkti e alapunkt vii	Artikli 162 lõike 2 punktid m ja n ning artikli 172 punkt d
Artikli 121 punkti f alapunkt i	Artikli 162 lõike 2 punkt a ja artikli 172 punkt d
Artikli 121 punkti f alapunkt ii	Artikli 162 lõike 2 punkt a ja artikli 172 punkt d
Artikli 121 punkti f alapunkt iii	Artikli 162 lõike 2 punkt d, artikkel 169 ja artikli 172 punkt d
Artikli 121 punkti f alapunkt iv	Artikli 162 lõike 2 punkt p ja artikli 172 punkt d
Artikli 121 punkti f alapunkt v	Artikli 162 lõike 2 punkt o ja artikli 172 punkt d
Artikli 121 punkti f alapunkt vi	Artikli 162 lõike 2 punkt u ja artikli 172 punkt d

Artikli 121 punkti f alapunkt vii	Artikli 162 lõike 2 punkt p ja artikli 172 punkt d
Artikli 121 punkt g	Artikli 162 lõike 2 punkt e ja artikli 172 punkt d
Artikli 121 punkt h	Artikli 172 punkt d
Artikli 121 punkt i	Artiklid 106 ja 107
Artikli 121 punkti j alapunkt i	Artikli 162 lõike 2 punkt d ja artikli 172 punkt d
Artikli 121 punkti j alapunkt ii	Artikkel 169 ja artikli 172 punkt d
Artikli 121 punkt k	Artiklid 193, 194 ja 195
Artikli 121 punkt l	Artiklid 198, 199 ja 200
Artikli 121 punkt m	Artiklid 207 ja 208
Artikli 121 lõige 2	Artikli 162 lõige 3 ja artikli 172 punktid b ja c
Artikli 121 lõige 3	Artikli 162 lõike 2 punkt g ja artikli 172 punkt d
Artikli 121 lõike 4 punkt a	-
Artikli 121 lõike 4 punkt b	Artikli 162 lõike 2 punktid g ja n
Artikli 121 lõike 4 punkt c	Artikli 162 lõike 2 punktid g ja n
Artikli 121 lõike 4 punkt d	Artikli 162 lõike 2 punkt h
Artikli 121 lõike 4 punkt e	Artikli 162 lõike 2 punkt f
Artikli 121 lõike 4 punkt f	Artikli 162 lõike 2 punkt g
Artikli 121 lõike 4 punkt g	Artikli 162 lõike 2 punkt s
Artikkel 122	Artikkel 209
Artikkel 123	Artikli 209 punkti a alapunkt iv
Artikkel 124	Artikli 210 lõiked 1, 2 ja 3
Artikkel 125	Artikli 210 lõige 4
Artikkel 125a	Artikkel 211
Artikkel 125b	Artikkel 212
Artikkel 125c	Artikkel 213
Artikkel 125d	Artikkel 214
Artikkel 125e	Artikkel 215
Artikkel 125f	Artikkel 216
Artikkel 125g	Artikkel 217
	Artikkel 218
	Artikkel 219

Artikkel 125h	Artikkel 220
Artikkel 125i	Artikkel 221
Artikkel 125j	Artikkel 222
Artikkel 125k	Artikkel 223
Artikkel 125l	Artikkel 224
Artikkel 125m	Artikkel 225
Artikkel 125n	Artikkel 226
Artikkel 125o	Artikkel 227
Artikkel 126	Artikkel 228
	Artikkel 229
Artikkel 127	Artikkel 230
Artikkel 128	Artikkel 231
Artikkel 129	Artikkel 232
Artikkel 130	Artikkel 233
Artikkel 131	Artikkel 234
Artikkel 132	Artikkel 235
Artikkel 133	Artikkel 236
Artikkel 133a	Artikkel 237
Artikkel 134	Artiklid 238 ja 239
Artikkel 135	Artikkel 240
Artikkel 136	Artikkel 241
Artikkel 137	Artikkel 242
Artikkel 138	Artikkel 243
Artikkel 139	Artikkel 244
Artikkel 140	Artikkel 245
Artikkel 140a	Artikkel 246
Artikkel 141	Artikkel 247
Artikkel 142	Artikkel 248
Artikkel 143	Artiklid 249 ja 250
Artikkel 144	Artikkel 251
Artikkel 145	Artikli 254 lõike 1 punkt a
Artikkel 146	Artikkel 252
Artikkel 147	-
Artikkel 148	Artiklid 253, 254 ja 255
Artikkel 149	Artikkel 256

Artikkel 150	Artikkel 257
Artikkel 151	Artikkel 258
Artikkel 152	Artikkel 259
Artikli 153 lõiked 1, 2 ja 3	Artikkel 260
Artikli 153 lõige 4	-
Artikkel 154	-
Artikkel 155	-
Artikkel 156	Artiklid 261 ja 262
Artikkel 157	Artikkel 263
Artikkel 158	Artikkel 264
Artikkel 158a	Artiklid 170 ja 172
Artikkel 159	Artikkel 265
Artikkel 160	Artikkel 266
Artikkel 161	Artiklid 267, 268, 269 ja 270
Artikkel 162	Artikkel 271
Artikkel 163	Artikkel 272
Artikli 164 lõiked 1 ja 2	Artikkel 273
Artikli 164 lõiked 3 ja 4	[Artikli 43 lõige 3]
Artikkel 165	[Artikli 43 lõige 3]
Artikkel 166	[Artikli 43 lõige 3]
Artikkel 167	Artikkel 274
Artikkel 168	Artikkel 275
Artikkel 169	Artikkel 276
Artikkel 170	Artiklid 277 ja 278
Artikkel 171	Artikkel 279
Artikkel 172	Artikkel 280
Artikkel 173	Artikkel 281
Artikkel 174	Artikkel 282
Artikkel 175	Artikkel 283
Artikkel 176	Artikkel 284
Artikkel 176a	Artikkel 285
Artikkel 177	Artikkel 286
	Artikkel 287
Artikkel 178	Artikkel 288
Artikkel 179	Artikkel 289

Artikkel 180	Artikkel 290
Artikkel 181	Artikli 291 lõige 1
Artikli 182 lõige 1	Artikkel 292
Artikli 182 lõige 2	-
Artikli 182 lõige 3	Artikkel 293
Artikli 182 lõige 4	Artikkel 294
Artikli 182 lõige 5	Artikkel 295
Artikli 182 lõige 6	Artikkel 296
Artikli 182 lõige 7	Artikli 291 lõige 2
Artikkel 182a	Artikkel 297
Artikkel 183	Artikkel 309
	Artikkel 310
	Artikkel 311
Artikkel 184	Artikli 302 lõiked 1–7
	Artikli 302 lõige 8
Artikkel 185	Artikkel 303
Artikkel 185a	Artikkel 304
Artikkel 185b	Artikkel 305
Artikkel 185c	Artikkel 306
Artikkel 185d	Artikkel 307
Artikkel 186	Artikkel 298
Artikkel 187	Artikkel 299
Artikkel 188	Artiklid 300 ja 301
Artikli 188a lõiked 1, 2, 5, 6 ja 7	Artikkel 302
Artikli 188a lõiked 3 ja 4	[Artikli 325 lõige 2]
Artikkel 189	Artikkel 312
Artikkel 190	Artikkel 313
Artikkel 190a	Artikkel 314
Artikkel 191	Artikkel 315
Artikkel 192	Artikkel 316
Artikkel 193	Artikkel 317
Artikkel 194	Artikkel 318
Artikkel 194a	Artikkel 319
	Artikkel 320

	Artikkel 321
	Artikkel 322
Artikkel 195	Artikkel 323
Artikkel 196	Artikkel 324
Artikkel 197	—
Artikkel 198	—
Artikkel 199	—
Artikkel 200	—
Artikkel 201	Artikkel 325
	Artikkel 326
Artikkel 202	—
Artikkel 203	—
Artikkel 203a	Artikkel 327
Artikkel 203b	Artikkel 328
Artikkel 204	Artikkel 329
I lisa	I lisa
II lisa	II lisa
III lisa	III lisa
IV lisa	IV lisa
V lisa	V lisa
VI lisa	VI lisa
VII lisa	-
VIIa lisa	-
VIIb lisa	-
VIIc lisa	-
VIII lisa	VII lisa
IX lisa	VIII lisa
X lisa	IX lisa
Xa lisa	- -
Xb lisa	X lisa
Xc lisa	XIX lisa
Xd lisa	-
Xe lisa	-
XI lisa	-
	XI lisa

XIa lisa I osa	XII lisa I osa I punkti esimene lõik
XIa lisa II punkti esimene lõik	XII lisa I osa I punkti teine lõik
XIa lisa II punkti teine lõik	-
XIa lisa III osa punkt 1	XII lisa esimene lõik
XIa lisa III osa punkt 2	XII lisa II osa punkt 1
XIa lisa III osa punkt 3	XII lisa II osa punkt 2
XIa lisa III osa punkt 4	XII lisa II osa punkt 3
XIa lisa IV–IX osa	[Artikli 325 lõige 2]
XIb lisa	XII lisa II osa
XIb lisa liide	XII lisa II osa liide
XII lisa punkt I	-
XII lisa II osa punkt 1	XII lisa III osa punkt 1
XII lisa II osa punkt 2	XII lisa III osa punkt 2
XII lisa II osa punkt 3	XII lisa III osa punkt 3
XII lisa II osa punkt 4	XII lisa III osa punkt 4
XII lisa III osa punkt 1	XII lisa III osa punkt 5
XII lisa III osa punkt 2	XII lisa III osa punkt 6
XII lisa IV osa punkt 1	Artikli 172 punktid b ja c
XII lisa IV osa punkt 2	[Artikli 325 lõige 2]
XIII lisa punkt I	XII lisa IV osa I punkt
XIII lisa II punkt	XII lisa IV osa II punkt
XIII lisa III punkt	XII lisa IV osa III punkt
XIII lisa IV punkt	Artikkel 161 ja artikli 163 lõige 2
XIII lisa V punkt	-
XIII lisa VI punkti esimene lõik	-
XIII lisa VI punkti teine lõik	[Artikli 325 lõige 2]
XIV lisa A osa	Artikli 162 lõige 1, lõike 2 punktid b ja d, artikkel 169 ja artikli 172 punkt d
XIV lisa B jao I punkti alapunkt 1	XII lisa V osa punkt I
XIV lisa B jao I punkti alapunktid 2 ja 3	Artikli 162 lõige 1 ja artikli 172 punkt d
XIV lisa B jao II punkt	XII lisa V osa punkt II
XIV lisa B jao III punkt ja C jagu	[Artikli 325 lõige 2]
XV lisa I osa punkt 1	XII lisa VI osa esimene lõik
XV lisa I punkti alapunkti 2 esimene ja teine lõik	XII lisa VI osa esimene ja kolmas lõik

XV lisa I osa punkti 2 kolmas lõik	XII lisa VI osa kuues lõik
XV lisa II, III ja VI punkt	[Artikli 325 lõige 2]
XV lisa IV osa punkt 1	Artikli 168 lõige 1
XV lisa IV punkti alapunktid 2 ja 3	[Artikli 325 lõige 2]
XV lisa V punkt	Artikkel 161 ja artikli 163 lõige 2
XV lisa VI punkt	[Artikli 325 lõige 2]
XV lisa liide	XII lisa VI osa seitsmes lõik
XVa lisa	XIII lisa I osa
XVb lisa	XIII lisa II osa
XVI lisa	XII lisa VII osa
XVIa lisa	XIV lisa
XVII lisa	XV lisa
XVIII lisa	XVI lisa
XIX lisa	-
XX lisa	XVII lisa
XXI lisa	XVIII lisa
XXII lisa	-
	XX lisa